

چیه تی زمان و فلسفه‌ی ته‌نویل

سه‌چاوه

الكتاب: فى ماهية اللغة و فلسفة التأويل
الكاتب: د. سعيد توفيق
(ط «١» ١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م)
الناشر: مجد - المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع -
بيروت - الحمراء - شارع اميل اده - ص. ب. ٦٣١١/١١٣
تلفون ٧٩١١٢٣ (٠١) بيروت - لبنان
بريد الكترونى: majdpub@terra.net.lb

■ چيهه‌تى زمان و فهلسه‌فه‌ى ته‌ئويل

نوسينى: د. سه‌عيد توفيق
وه‌رگي‌رانى: عه‌بدولموته‌ليب عه‌بدوللا
باه‌ت: فهلسه‌فه
ديزايينى به‌رگ: ئارام عه‌لى
ديزايينى ناوه‌وه: هه‌لكه‌وت عه‌بدوللا
تيراژ: (٥٠٠) دانه
نرخ: ٤٠٠٠ دينار
■ چاپى يه‌كه‌م: چاپخانه‌ى ده‌زگاي چاپ و په‌خشى سه‌رده‌م - سلیمانى
■ له به‌پړيوه‌به‌رايه‌تې گشتي كتيبخانه گشتيه‌كان ژماره (١٧٣٧) ى سالى ٢٠١٧ ى پي‌دراوه

د.سه عید توفیق

چیه تی زمان و فلهسه فهی ته ئویل

عبدولموته ئیب عبءوللا

له عره بییموه کردوو به کوردی و پهراویزی بو داناه

۲۰۱۷ سلیمانی

د.سەعید توفیق

چیه تە زمان و فەلسەفە تەئویل (۱)

عەبدولموتەئەب عەبدوللا

لە عەرەببەوێ کردووێ بە کوردی و پەراوێزی بۆ دانانە

۱- تەئویل ئەو وشە یە لە زمانی عەرەبیدا دوو بێجینە ی هەیه، یە کە میان دەئیت لە وشە ی (أول) وەرگیراوه، بە مانای گەرانهوه بۆ یە کە مین و اتا ... دوو میان پێیوایە لە وشە ی (أیالة) وەرگیراوه، کە مانای (سیاسة) دەگە یە نیت، سیاسە تیش و اتە هونەری گونجاندنی کۆمە لێک یە کە ی خاوەن سەر بە خۆ یی ... بەو مانایە ش چە مکی (تەئویل) بە یە کە وه بە ستنە وه و گونجاندنی بابە تی دەق و بابە تی دیکە ی دەر وه ی دەق، یان گونجاندنی تە ی لە گە ل ئە زموونی دیکە لە دەر وه ی دەقدا ... بە لام لە بری وشە ی (ماهية- الجوهر - essence) عەرەبی لە ناو نیشانی ئەو کتیبە دا مین وشە ی (چیه تە ی و جە وهەر) م بە پێی ناوکۆ یی رسته کان بە کار هێناوه، جە وهەریش هەر وشە یە کێ عەرەببەوێ دە شێ لە بری ماهیە ت بە کار بهینریت، پەنگە هەندێ لە وەرگیران وشە ی چیه تە ی لە بری ماهیە ت بە باشتر بزائن لە وه ی کە وشە یە کێ کوردبەوێ ... (وەرگیری کوردی).

من وهكو تاكيك چيژ له رهسه نيتي بووني خوځم وهرده گرم،
چونكه له ناكامي سه ربه ستييه كه مه وه هاتوته ناراه.

«محه مه د كه مال»

دوژمني سه سه ختي روژنييري راسته قينه خودي روژنييري
ساخته يان خوځروشه، كه هه ميشه به رگري له نايډو لوژيا دهكات.

«سارته ر»

نه گوتن نه گهري گوتنه. ده شي كه سيك قسان بكات - به بي نه وه ي
ليي بېرېته وه قسان بكات - به لام هه موو نه و كاته ش هيچ نه لييت،
كه سيكي ديكه به بي دهنگي بېنيته وه و به هيچ جوړيك قسان
نهكات، به لام زور شت بلييت.

«هايده ر»

دکتۆر سەعید تۆفیق

دکتۆر سەعید تۆفیق سالی ۱۹۵۴ لە قاهیرە لە دایکبوو،
لە بەشی ئەدەبی زانکۆی قاهیرە وانه‌بیژی فەلسەفەی
هاوچەرخ و جوانناسییه. لە زۆربەی نوسینەکانیدا لە ژێر
ئاراستەی فینۆمینۆلۆجیاوە درێژە بە فەلسەفەی تەئویل
دەدات، لە لیکۆلینەوه (۲) تیۆری و پراکتییەکانیدا هەڵدەدات
ئەو ئاراستیە لە واقعیی رۆشنییری عەرەبی جیگیر بکات (۳)،
بە تاییەتی لە بواری ئەدەب و رەخنەیی هونەریدا. لە سالی
۱۹۸۲ تیزی ماجیستێرەکەیی لە بارەیی (میتافیزیکی هونەر
لای شوبنھاوەر) پیشکەش بە زانکۆی قاهیرە کردووه،
بەلام تیزی دکتۆراکەیی لە بارەیی (ئاراستەیی فینۆمینۆلۆجی
لە راقەکردنی شارەزایی ئیستیتیکیدا) (۴) لە سالی ۱۹۸۷
پلەیی یەکەمی بالای لە کۆلیژی ئاداب- زانکۆی قاهیرە لە
فەلسەفە بە دەست هیناوه.

دکتۆر سەعید تۆفیق نوسەری سالانەیی هۆسرله،

۲- وشەیی (لیکۆلینەوه) لە بری وشەیی (دراسة) عەرەبی بەکارهیناوه.
وهرگیری کوردی.

۳- هەندیک لە نوسەران لە بەرانبەر وشەیی (واقع) وشەیی (داکەوت،
یان کەتوار) بەکار دههینن... - وهرگیری کوردی.

۴- وشەیی (راقەکردن) لە بری وشەیی (تفسیر) عەرەبی بەکار
هیناوه. وهرگیری کوردی.

-ھۆسرل بە دامەزىنەرى فىنۇمىنۇلۇجىيا دەژمىردىت (۵) ئەو ھەموو سالىك لىكۆلىنەۋەيەك لەو بارەۋە پىشكەش بە (كتىبى سالانەى ھۆسرل، لە بارەى فىنۇمىنۇلۇجىاۋە) دەكات. جگە لەۋەش بۇ زىتر پىشخستى فىنۇمىنۇلۇجىيا لە بوارى فەلسەفەدا بايەخى خۆى بۇ ھەردوۋ فەيلەسوفى بە ناوبانگ گادامىر و دواتر پۇل رىكۇر گواستوتەۋە و لەۋىشەۋە بەرەۋ فەلسەفەى تەئۇيل و رەنگدانەۋەى لە بوارى لىكۆلىنەۋەى ئەدەبى لاي ھايدگەر و بە تايبەتى گادامىر، ھەنگاۋى جىدى ناۋە و كۆمەلىك وتارى بە زمانى ئىنگلىزى لەو روۋەۋە چاپ و بلاۋكردوتەۋە... دكتور سەئىد توفىق كىتەبە زۇر بە نرخەكەى (ھانز جۇرچ گادامىر) بە ناۋى (دەرکەۋتتى جوانى- تەجەلى ئەلجەمىل) تەرەجەمەى زمانى عەرەبى كردوۋە و راقە و لىكدانەۋە (۶) ى بۇ كردوۋە، ئەو كىتەبە لە قاھىرە، لەلايەن دەستەى بالاي رۇشنىرىيى، پروژەى نەتەۋەىيى بۇ تەرەجەمەكردن، لە سالى ۱۹۹۷ چاپ و بلاۋ بۆتەۋە، ھەر لە سەرەتاي حەفتاكانەۋە سەرنوسەرى گۇقارى (الفكر المعاصر) بوۋە، جگە لەۋە دەيان كىتەب و لىكۆلىنەۋەى ھەيە لەۋانە: جوان و پىرۇز لە شارەزاي ھونەرۋ ئايىن (زانكۆى ئەمريكى لە قاھىرە، گۇقارى

۵- فىنۇمىنۇلۇجىياى (ھۆسرل E. Husserl ۱۸۵۹-۱۹۳۸) يەكىك لە تىزە بەناوبانگەكانى كردهى دركردنە لە رىگاي (ئاگايى بىگەرد)ۋە ئەۋىش پەيۋەستە بە چەمكى ئىپۇكىيەۋە واتە ۋەستان لە حوكمدان و خۇنەبەستتەۋە بە تىروانىنى پىشترەۋە، يان ۋەرگرتنى شتەكان ۋەك چۇن بۇ ئاگايى تاك دەرەكەۋن، بەكار دەھىننىت. ۋەرگىرى كوردى.
 ۶- ۋشەى (لىكدانەۋە) لە برى ۋشەى (شرع) عەرەبى و (Analysis) ئىنگلىزى بەكارھىناۋە. ۋەرگىرى كوردى.

ههزار، ژماره ۲۳ سالی ۲۰۰۴) داهینان و تهئولکردنی کهلهپور (قاھیره: دهستهی بالایی رۆشنیری، گوڤاری فەلسەفەو سەردەم، سالی ۲۰۰۴) زمان و ناسنامە (قاھیره: دهستهی بالایی رۆشنیری، گوڤاری فەلسەفە و سەردەم، سالی ۲۰۰۷) کۆمەڵیک سەرنجی سەرهتایی لهبارە تەرجمەکردنی دەقی فەلسەفییهو (گوڤاری لۆگوس، بنکە زمانە بیگانەکان و تەرجمە تاییبەت بە زانکۆی قاھیره، ژماره ۴ سالی ۲۰۰۸) پەيوەندی دیالۆگنامیزی نیوان ئەدەب و واقع (له دووتویی کارەکانی کۆنگرە ئەدیبا نی هەریمەکانی میسر، سالی ۲۰۰۷) پیشەکیهکی گشتی له بارە مانای هونەر و زانستی جوانییهو (قاھیره: دهستهی بالایی رۆشنیری، مهوسوعەى هونەری شیوهکاری، بەشی یهکهه ۲۰۰۸) قەسیدە و تابلۆ (بلاوکراوهی کارەکانی کۆنگرەى نیودهولەتی دووهم - بۆ شیعر، دهستهی بالایی رۆشنیری ۲۰۰۹) هونەر وهک دنیاىینی: دنیاىینی هایدگەر (کویت: دهستهی نیشتمانی بۆ هونەر و ئەدەب، گوڤاری دنیاى فیکر، ۲۰۱۰) فینۆمینۆلۆجیاو هونەری بیۆگرافیا (له دووتویی کارەکانی کۆنگرەى فانتازیاو داهینانی هونەری: لیکۆلینهوه له فینۆمینۆلۆجیاى وینه، تونس ۲۰۱۰) سەرەرای کۆمەڵیک توێژینهوه (۷) و وتاری رەخنەیی که له سالنامە رۆشنیرییهکان و کتیبهکاندا بلاوکراوتهوه.

۷- وشەى (توێژینهوه)م له برى وشەى (بحث) عەرەبى بهکارهیناوه. وهرگیزی کوردی.

پيشه‌کما

ئەو کتیبە لە سێ تووژینه‌وه‌ی بە یه‌که‌وه‌ گونجاو پیکهاتووه، که پانتاییه‌کی به پیتی فیکری فرهنسی هاوچه‌رخ تیی‌دا ره‌نگ ده‌داته‌وه، به‌لام ئەو پانتاییه‌ له رۆشنییری فه‌لسه‌فی ئیستای ئیمه‌دا فه‌رامۆش کراوه.

له‌و کتیبه‌دا تووژینه‌وه‌ی یه‌که‌م ناوینیشانی «زمان و بیرکردنه‌وه‌ی شیعریی لای هایدگەر» (۸) ی له‌خۆگرتووه، ئەو بواره له فیکر و فه‌لسه‌فه‌ نه‌ک هه‌ر پشتگوێ خراوه، به‌لکو دووچارى به‌دحالی بوون و به‌د نیازیش بوته‌وه. له بیرکردنه‌وه‌ی تووژهرانی فه‌لسه‌فی زانکۆکانماندا (فه‌لسه‌فه‌ی زمان) (۹) ته‌نها له‌و لی‌کۆلینه‌وه‌ فه‌لسه‌فیه‌ هاوچه‌رخه

۸ - ئەو وتاره یه‌که‌مجار له‌ سالی ۱۹۹۸ له‌ کتیبیکی سه‌ربه‌خۆ به‌هه‌مان ناوینشان له (ده‌زگای رۆشنییری چاپ و بلاوکردنه‌وه) بلاوکراوه‌ته‌وه، پاشان به‌بێ پيشه‌کی له یه‌که‌م ژماره‌ی سالانه‌ی گو‌فاری (فه‌لسه‌فه و سه‌رده‌م) که ده‌سته‌ی بالای رۆشنییری ده‌ری ده‌کرد له‌ سالی ۱۹۹۹ بلاوکراوه‌ته‌وه. له‌و دوايه‌ و سالی ۲۰۰۰ لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی جیدی دکتۆر (صفاء عبدالسلام جعفر) له‌ باره‌ی «چه‌مکی ئۆنتۆلۆجی زمان لای هایدگەر» که‌وته‌ به‌ر چاوانه‌وه.

۹- فه‌لسه‌فه‌ی زمان به‌ دوا‌ی سه‌روشتی زمان و په‌یوه‌ندی زمان به‌ جیهاندا ده‌گه‌رپیت، له‌ ویناکردنی زمان بۆ جیهان ده‌کۆلیته‌وه، به‌ ویناکردنی فه‌لسه‌فه‌کاران بۆ زمان ده‌روانی، فه‌لسه‌فه‌ی زمان په‌سه‌یه‌ر له‌وه‌ ده‌کات زمان چۆن نوینه‌رایه‌تی دنیا ده‌کات، په‌یوه‌ندی ناوانان به‌ ناوه‌وه‌ چیه‌، چۆن له‌ لۆجیکی تیگه‌یشتنی بیرکردنه‌وه‌ نزیک ده‌بینه‌وه،

باوانه‌دا خوئی ده‌بینیته‌وه، که نوینه‌رایه‌تی زمان له دنیای ئەنگلۆساکسونی و به تایبه‌تی له فه‌لسه‌فه‌ی شیکارخواریدا ده‌کات. ئەو شیوه‌ی بیرکردنه‌وه باوه‌ش بو مامۆستا پینشه‌نگه‌کانی زانکۆکانمان ده‌گه‌رێته‌وه، ئەوانه‌ی گرنگی به فه‌لسه‌فه‌ی زمان ده‌ده‌ن، هه‌ر ئەوانیشتن که بیرکردنه‌وه‌یان به‌و ئاراسته‌یه‌دا بردووه، پاشان قوتاییه‌کانیشیان به‌ره‌و ئەو ئاراسته‌ی پال ناوه.

به‌لام له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئەو ئاراسته‌ی و ئەو بایه‌خه، پانتاییه‌کی به‌ پیت و به‌رفه‌وان له‌ فه‌لسه‌فه‌ی زمانه‌وانی به‌جی ماوه، وه‌ک: لیکۆلینه‌وه‌ی زمانه‌وانی له‌ فه‌لسه‌فه‌ی دیارده‌گه‌راییدا، فه‌لسه‌فه‌ی ته‌ئویل، فه‌لسه‌فه‌ی مارتن هایدگه‌ر به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی. بۆیه‌ کاتیک مامۆستایه‌ک له‌ مامۆستا به‌ریزه‌کانمان - ئەویش خوالیخۆش بوو دکتۆر عوسمان ئەمین - بوو، هه‌ولیدا له‌ ریگای ته‌رجه‌مه‌کردن و نوسینی پینشه‌کیه‌ک بو لێچه‌ریکی هایدگه‌ر له‌ باره‌ی (هیلدرین و چیه‌تی شیعر، یان ماهیه‌تی شیعر) له‌و پانتاییه‌ نزیک بیته‌وه، هه‌لبه‌ته‌ ئەو هه‌وله‌ یه‌که‌مین هه‌ولیکه‌ که‌ خوئی له‌ دووتویی کتیبیک به‌ ناوینیشانی «له‌ باره‌ی فه‌لسه‌فه‌ و شیعر» به‌رجه‌سته کردووه، ئەو هه‌وله‌ی دکتۆر عوسمان ئەمین سه‌رکه‌وتوو بوو، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی په‌یره‌وی له‌ ریباریکی جیاواز له‌ ریباری ئەنگلۆساکسونی ده‌کرد، که‌ چی سه‌رکه‌وتنی ته‌واوی

ئایا زمانیک هه‌یه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی بیرکردنه‌وه، تیگه‌یشتن چیه‌، قسه‌ چۆن ده‌گاته‌ ئه‌ویدیکه، په‌یوه‌ندی نێوان قسه‌که‌ر به‌ ئه‌ویدیکه‌وه‌ چیه‌، مانا چیه‌، ئایا مانا له‌ سه‌ری قسه‌که‌ران دایه‌ یان له‌ زماندا، زمانی بی مانا بی به‌ما بوونی هه‌یه‌؟ وه‌رگێری کوردی.

به دست هینا، به لام هۆکاری سه ره کی په رده پۆشکردنی
 ئه و هه وه له سه ره تاییه، ئه وه بوو که باسمان کرد، ئه وه بوو
 که پانتاییه که ته واو خالی بوو، له لیکۆلینه وهیه کی به پیت و
 جیدی، یان پانتاییه کی نوێ بۆ فلهسه فهی زمان بوونی
 نه بوو، تاکو زه وییه کی پته و بۆ ئه و بواره پیکهینی و بشی
 لیکۆلینه وهی دیکه ی له سه ر دابمه زرینریت. بۆ گه واهیدانی
 په رده پۆشکردنی ئه و هه وه له، ئه وه به سه که دکتۆر عوسمان
 ئەمین فیکری هایدگه ر به و شیوه یه په سن (۱۰) ده کات و ده لێ
 «چیا ده هه ژینی و وه ک مشک ده زئ» به دلنیا یه وه ئه وه
 وه سفیکه هیزی ده رککردن ده رده خات و دکتۆر عوسمان
 ئەمین خۆی دانی پێدا ده نیت.

له و رووه وه وتاری «زمان و بیرکردنه وهی شیعیری لای
 هایدگه ر» هه ولێکه بۆ نزیک بوونه وه له فیکری هایدگه ری
 دواکه وتوو - واته ئه وهی ئیمه درنگ پێی ئاشنای بووین -
 له باره ی زمان و ئه رکی فیکر و بوون. ئه وهی بۆ ئه و
 لیکۆلینه وه یه ئاراسته ی کردم و پالی پێوه نام، هه ر ته نها
 راستکردنه وهی تیگه یشتنی هه له ئامیز و پینه گه یشتوو و
 به شداریکردن نه بوو له فیکری هایدگه ر، به لکو پالنه ری
 به هیز و گرنگ، به راستی خۆشه ویستی من بوو بۆ ئه و
 فیکره، که بشی له میانی لیکۆلینه وه کانی پێشوو ریگای بۆ
 خۆش بکری و گومانی له سه ر که م بکریته وه و له سه ره خۆ
 دروست ببی، بۆیه من له و لیکۆلینه وه یه دا هیچ ناخوازم،
 ته نها ئه وه نه بی، که بمانخاته سه ر ریگایه ک بشی له فیکری

۱۰ - وشه ی په سن له بری وشه ی وه سف له هه ندێ شوین به کار
 هیناوه. وه رگیزی کوردی.

هایدگەر (که له و دواییه به ئیمه گه یشتوو) نزیکمان بکاته وه و له ریگای جوړیک له تیگه یشتنی نزیک و سۆزنامیزانه، که ئیمه بۆ هایدگەر به دوایدا دهگه ریین، به ره و ئه و فیکره مان به ریت و له و فیکره ئاگادارمان بکاته وه.

بیگومان هه ولای هایدگەر بۆ تیگه یشتن له ماهیه تی زمان دهکه ویته بواری هیرمینۆتیکای فینومینۆلۆجیه وه، هه ولایکه بۆ تیگه یشتن له ماهیه تی زمان وهک ئه وهی که دیاردهیه کی هاوژیانیه، دور له میتودی تووژینه وهی باو، که وهک بابه تیک له زمان دهکۆلیته وه وهک ئه وهی بکه ویته دهره وهی ژیانیه ئیمه وه، وهک ئه وهی بابه تیک بیت، هه ر ته نها له نیوان بابته کاندای بشی کردهی تووکاری و شیکاری و هه لوه شانیه وهی بۆ به ئه نجام بگه یه نین - نهک له نیو ژیان- (۱۱) ئه وه هه ولای هایدگەر کاریگه رییه کی زوری له ناوه وهی فیکری فه لسه فی هاوچه رخ و دهره وهی ئه و فیکره هه بوو: له لایهک دهکری بلین هه ولای هایدگەر ناشی هه ر ته نها وهک تیوره یهک له تیوره کان چاوی لیبکه یین، که له چوارچیوهی فه لسه فهی زماندا دهخولیته وه، به لکو بوخوی فه لسه فهیه، یان ریباریکی فه لسه فهیه و هه ولده دات ماهیه تی

۱۱- وشه ی (میتود- Method) له بری وشه ی (منهج)ی زمانی عه ره بی به کاره یزراوه که به مانای (طریقه لمعالجه موضوع...) به کار دیت و له زمانی عه ره بی کومه لیک وشه ی دیکه ی وهک (طریقه، أسلوب، مقاربه) بۆ هه مان مانا به کار دیت و له زمانی کوردیدا وشه ی (ریبار، سیستم، ریچکه، ریگا...)ی بۆ به کار دهه یین، به لام هه ندیک له نوسه رانی کورد به تاییه تی ئه کادیمییه کان پێیانوایه چه مکی میتود ئه و سیه رییه که ئه کادیمییه دهسه پێنیت، نهک ریچکه یهک بیت بۆ گه یشتن به مه به ست و چاره سه رکردنی بابته؟!... وه رگێری کوردی

زمان له سەر بنه‌مای (فیکر و بوون) (۱۲) دابمه‌زیننی، بۆیه کار بۆ تیکشانندی دیدی ته‌قلیدیانه‌مان (۱۳) بۆ زمان و ئه‌رکی بیرکردنه‌وه و سروشتی گوتاری فه‌لسه‌فی ده‌کات. ئیتر لیره‌دا کاریگه‌ری هایدگه‌ر بۆ ریبازه سه‌ره‌کیه‌کان له فیکری فه‌لسه‌فی هه‌نووکه‌دا دريژ ده‌بیته‌وه و کۆمه‌لێک فه‌یله‌سوفی به‌ناوبانگی وه‌ک: هانز جوړج گادامیر، پۆل ریکور، جاک دریدا. ئه‌وانیدیکه نوینه‌رایه‌تی ئه‌و ریبازه ده‌که‌ن. به‌لام له ده‌ره‌وه‌ی فه‌لسه‌فه‌دا کاریگه‌ری هایدگه‌ر ده‌که‌ویته سه‌ر کۆمه‌لێک ریبازی په‌یوه‌ست به‌ تیوری ئه‌ده‌بی و ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بییه‌وه.

ره‌نگه‌ ریبازی هیرمینۆتیکی فه‌لسه‌فی (یان ته‌ئویلی فه‌لسه‌فی) که گادامیر نوینه‌رایه‌تی ده‌کات، یه‌کیک له ریبازه فه‌لسه‌فییه هه‌ره هاوچه‌رخه‌کان بیته، که به فه‌لسه‌فه‌ی هایدگه‌ر کاریگه‌ره. لیره‌وه بایه‌خی وتاری دووه‌می ئه‌و کتیبه ده‌رده‌که‌ویته، که ناوینیشانی «بنه‌ماکان» (۱۴) و ئاسۆی هیرمینۆتیکی فه‌لسه‌فی لای گادامیر» (۱۵) له‌خۆ ده‌گرێ، ئه‌و وتاره وینه‌یه‌کی ساده‌کراوه و کورته‌یه‌ک له پرۆسه‌ی ته‌ئویلی فه‌لسه‌فی لای ئه‌و فه‌یله‌سوفه پینشکه‌ش ده‌کات، که ئه‌م‌پۆ به‌ پیری فه‌یله‌سوفانی هاوچه‌رخ ده‌ژمیردریته،

۱۲- بنه‌ما، پرنسیپ، ده‌ستوری بنچینه‌یی: Principal. - وه‌رگێری کوردی.

۱۳ - ته‌قلیدی، سونه‌تگه‌را (traditional) باو... وه‌رگێری کوردی.
۱۴- وشه‌ی (بنه‌ماکان) له بری وشه‌ی (منطقات- الجمع المؤنث لکلمة منطلق- انطلاق) عه‌ره‌بی به‌کاره‌یناوه. وه‌رگێری کوردی.
۱۵- ئه‌و وتاره بۆ یه‌که‌مجار له گوڤاری کلیه‌ی ئاداب- زانکۆی قاهیره، به‌رگی ۵۵ ژماره ۴ ئۆکتۆبه‌ری ۱۹۹۵ز بلاو کراوه‌ته‌وه.

چونکہ يهک سهدهى له زهمهنى ديووه و بهشدارى له پيکھيتانى رووخسارى نيوهى دووهى زهمهنى ناوبراو کردووه. ئەمڕۆ فەلسەفەى تەئويل نوينه‌رايه‌تى ريبازيکى بنه‌رەتى و به‌رفره‌وان له فەلسەفەى هاوچه‌رخ ده‌کات، که هەر تەنها له گادامير کورت ناکرێته‌وه، به‌لکو کۆمه‌ليک فەيله‌سوفى به‌ ناوبانگى دیکه‌ش به‌شدارى تيدا ده‌کەن. له راستيدا ئەو ريبازه به‌ پله‌ى يه‌که‌م به‌ تەئويلکردنى ده‌قه‌وه به‌نده: ده‌قى فەلسەفى و ئايينى و ئەده‌بى... هتد، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌ش دريژ ده‌بيته‌وه بۆ تەئويلکردنى هه‌موو ئەو شتانه‌ى که قابيلى تيگه‌يشتن و بيرليکردنه‌وه‌ن: وه‌ک ره‌مزو ئەفسانه‌و ديارده هونه‌رييه‌کان. له‌به‌ر هه‌ندى تەئويل له فەلسەفەى هاوچه‌رخدا بۆته «مۆده» وه‌ک گادامير ده‌ليت هه‌موو ريبازه‌کان ده‌يانه‌وى چه‌شنى (هیرمینیوتیکا) خۆيان په‌سن بکه‌ن.

بيگومان هیرمینیوتیکا بۆته داواکاریيه‌کى پيويست له ژيانى فيکرى و مه‌عريفيمان، که به هۆى په‌يوه‌ستبوون و پارچه پارچه‌بوونى مه‌عريفه تيدا و دوور که‌وتنه‌وى نيوان روشنبيرى ئەمڕۆ و دوينى، ململانى نيوان روشنبيريه‌کان و بيروباوه‌ره شه‌عبيه‌کان، ئەوه و سه‌ره‌پاى ئەو شتانه‌ى له باره‌ى سووده‌کانى جيهانگيرى و هۆکاره تەکنۆلۆژيه‌کانه‌وه ده‌يلين که کار بۆ له‌يه‌کنزيککردنه‌وى کلتوره‌کان ده‌کات، وي‌پاى کۆمه‌ليک په‌يمانى ساخته يان داپوشراوى ژير په‌رده‌ى ئايديوئۆلۆجى يان سياسى، که چى هیرمینیوتیکا بۆته خيوه‌تيک له‌يه‌ک دووره‌کان به‌يه‌که‌وه کۆ ده‌کاته‌وه. هه‌روه‌ها ئامرازه‌کانى هیرمینیوتیکا له ناو روشنبيرى ئيسلامى سه‌ده‌ى

ناوهراستدا نه ناسراو نه بووه و ههتا ئەمپروۆش که سانیک به کاریان دههینن، ئەو ئامرازانهش ئامرازی دیاریکراون که م فروفیل له خو دهگرن، ئەوانه ن که به لیکدانه وهی دیاردهکانی ژیا نی هاوچه رخانه وه بهندن. بۆیه ئەوهی که ئیستا به ئەرکی لیکدانه وه (Analysis) رادهبیته وه پیویسته سه ره رای فهلسه فه، خو ی به مه عریفه یه کی به رفره وانی بواری زانسته مروییه هاوچه رخانه کانی وهک: زانسته کانی زمان و میژوو و ئەنتروپۆلۆجیا و سۆسیۆلۆجیا و سایکۆلۆجیا، پر چه ک بکات.

له بهر بایه خی ئەو ریبازه له فیکری فهلسه فی هاوچه رخدا، ده بینن بۆ ئەو کتیبه وتاری سییه مم ئیزافه کردوو، که پارادیمیک له چه مکی هیرمینوتیکا له بواریک له بواره کان، که ئەویش بواری دهقی ئەده بییه پیشکهش دهکات. ئەو وتاره که ناو نیشانی «هیرمینوتیکای دهقی ئەده بی له نیوان هایدیگەر و گادامیر» ی له خو دا هه لگرتوو، ته رجه مه کردنه له گه ل هه ندیک له دهستکاری بۆ وتاری بلاوکراوه ی سالی ۱۹۹۸ «هۆسرلیانه» (کتیبی سالانه ی هۆسرلی له باره ی بینۆمینۆلۆجیا وه) له ژیر ناو نیشانی (The Phenomenological Motives of Heideggers and Gadamer's Hermeneutics of the Literary Text Husserliana, vol, L11)

وهک ده بینن وه رگرتنی ئەو پارادیمه بۆ تیگه یشتن له ته ئویل له و شیوه یه دا خو ی ده بینیته وه، که هایدیگەر و گادامیر نوینه رایه تی دهکن، چونکه ئەوه به ره و ته واو کردنی هه ر دوو وتاری به یه که وه گونجاوی پیشوو مان ده که نه وه، له

هه مان کاتتدا به ره و ئه و ه مان ده بن، که هاو په یو ه ستبو و نیکی
پته و له نیوان فهلسه فهی زمان و فهلسه فهی ته ئویل بوونی
ههیه، وهک ئه وهی ئه و دوو فهیله سوفه نوینه رایه تی دهکن.
داوا له خوا دهکم ئه و کتیبه ئه وهی من دهیخوازم به
جیی بهینی.

سه عید توفیق

(۱)

زمان و بیرکردنوهی شیعریمی
لامی هایدگهر (۱۶)

۱۶- هایدگهر، مارتن Martin Heidegger ۱۸۸۹-۱۹۷۶ به یه کینک له فیهله سوفه به ناوبانگه کانی ئەلمانیا دیتته ژماردن، ئەگه رچی وهک فیهله سوفینکی وجودی ناوی دهر کردووه، به لام ئەو خۆی به وجودی نازانیت، به لکو خۆی به فیهله سوفی زانستی وجود له قه له م ده دات. وهرگیری کوردی.

هه موو بئيركردنه وهيه كى رانانناميز ده كرى شيعر بئ و هه موو
شيعر نكيش جورىك بئ له بئيركردنه وه
«مارتن هايدگه ر»

له زمانى ھايدگەرەو ھې فېكرى ھايدگەر

چەند سەرنجىكى سەرەتايانە لە بارەى
زمان و بىرکردنەوھى ھايدگەر (۱۷)

دەشى ناوئىشانى ئەو لىكۆلئىنەوھى كۆمەلئىك پرسى رەوا بوپوژئىنى، لە بارەى ئەوھى كە مەبەست چىيە: ئايا مەبەست ئەوھى دەست بۆ ئەو گوتانەى ھايدگەر لە بارەى زمان و بىرکردنەوھى شىعەرىي بەرىن، يان مەبەست دەست بردنە بۆ زمانى ھايدگەر و شىوازى تايبەتى ئەو لە بارەى ئەو بىرکردنەوھى كە بە شىعەرىيەت (۱۸) ناوزەد كراوھ؟ رەنگە ئەو كۆمەلە پرسىارە بە دەورى ئىشكالىەتى مېتۆدېدا بخولتتەوھ، كە بەو شىوھى دەكرى فۆرمەلەى بكەين: گوتهكانى ھايدگەر لە بارەى زمان و بىرکردنەوھ، خوئى لە زمان و شىوازىكى تايبەتى بىرکردنەوھدا دەبىنئىتەوھ؟

۱۷- لە سەرەتادا ھەز دەكەم سوپاسى خۆم ئاراستەى ئەو ھاوړى و دكتورانە بكەم: ھسن طلب، انور مغيث، مجدى عبدالحافظ، كە لە كاتى دىالوگدا كۆمەلئىك سەرنجى بە پىزيان لە بارەى ھەندى بىرکردنەوھى بنەرەتى ئەو لىكۆلئىنەوھى پى بەخشىم، ھەر ئەو سەرنجانە بوو، كە لە كاتى دەستبردن بۆ ئەو بىرکردنەوانە كۆمەلئىك تىرامانىان لا دروست كردم. سەعید توفیق.

۱۸- جان كۆھىن لە پىناسەى شىعەرىيەتدا دەلئىت: زانستى شىوازى شىعەرىيە. بېوانە: جان كۆھىن، بنية اللغة الشعرية، ت: محمد الولي و محمد العمرى، دار توبقال للنشر، ۱۹۸۶، ص ۱۱. وەرگىزى كوردى.

له گه ل ئه وه شدا ئه و پرسيارانه - به هه موو رووه كانيانه وه -
هر له سه ره تاوه، له هه لويستی هايديگر دوورمان
دهخه نه وه، چونكه جوړيك له دوايزميه تيان جيا بوونه وه له
نيوان زمانى هايديگر و شيوازه كى له باره ي بيركردنه وه،
ههروه ها له نيوان فيكرى هايديگر له باره ي زمان و
بيركردنه وه، دهسه پينى. له راستيدا گوته كانى هايديگر له
باره ي زمان و بيركردنه وه ي شيعرى هه رته نها قسه كردن
نييه، له باره ي مه سه له يه ك له مه سه له فه لسه فييه كان، به لكو
بوخوى خسته نه رووى مه سه له يه كى فه لسه فييه، واته خوى
له سه ر دووباره خسته نه رووى گو تارى فه لسه فى به رجه سته
دهكات، به و مانايه ي كه (زمان) و (شيوازيك له بيركردنه وه)
دهنوئين. ليره وه ده توانين بلين ناشى دوور له و تيزانه له
زمانى هايديگر و شيوازى بيركردنه وه ي هايديگر بگه ين،
كه دوا ته وه ره فه لسه فه ييه كانى ئه و له باره ي زمان و
په يوه ندى زمان به شيعر و بيركردنه وه پيكده هينى. به بى
ئه وه ش تيگه يشتمان بو زمانى هايديگر - بو نمونه -
وهك تيگه يشتنىكى دنيايانه (دوره كيانه) ده مينيته وه -
مه به ستمه بليم تيگه يشتنىك ده بى، كه عه به سيانه هه ولده دا
له ريگاي كومه ليك ميتود و نامرازى ته قلدييه وه له و زمانه
بكو ليته وه و شى بكاته وه (كه هايديگر هه ولى ده دات ليسان
دوور بكه ويته وه).

ته گه ره كانى - وهك زمان و فيكر - كه بهر له تيگه يشتن
له هايديگر ده گرن، بو ته واوى ئه و ريگا و ميتوده ته قلدييانه
ده گه ريته وه، كه ئيمه به شيويه كى گشتى بو تيگه يشتن
له زمان به كاريان ده هينين، ههروه ها بو ئه و شيوازه

(بۆ ماوە يانەش) دەگەرپتەو، كە ئىمە زمانى گوتارى فەلسەفى پىدەخوئىننەو، بەو مانايەى كە گوتارىكە ھەولى وردەكارى و روونىنى دەدا و دوورە لە تەمومژى و نىودژىيەو، ھەروەها زمانى لۆجىك(١٩) بۆ مامەلە كردن لەگەل كۆمەلنىك (چەمك)(٢٠) ى پەيوەست بەو مەسەلانە بەكار دىت، يان كۆمەلنىك ويناكردنى ئەبستراك... ھەلبەتە بەكارھىنانى ئەو شىوازە ئاسايىيە بۆ زمانى فەلسەفى بە تەواوى لەگەل شىوازى گوتارى فەلسەفى ھايدگەر دژ دەكەوتتەو و بەرەو جۆرىك لە بەدحالىبوونمان دەبات، چاچ ئەوھى كە بە (ناوكوبى - سىياق - كۆنتىكىستى) تىزە زمانىيەكانەو بەندە، يان بە كۆنتىكىستەكانى دىكەو. لىرەدا دەشى ئەو نموونەيەى خوارەو لە دەستەواژەكانى ھايدگەر بخەمە روو، كە لە نوسىندا كۆمەلنىك كۆنتىكىستى جۆراو جۆر دەنوئىنن:

«ئىمە عەدەم دەناسىن»

«ماھىيەتى حەقىقەت بۆخۆى حەقىقەتى ماھىيەتە»

«شتگەرايى شت ئەو شىوازەيە كە دەبى بە شت»

١٩- Logic: لۆجىك يان لۆژىك: كە لە وشەى لۆگوس ھاتووە، زىتر پەيوەستە بە بىركردنەو يان بىرسا، نەك گوتنەو وەك لە وشەى ژىربىژى ھاتووە، وشەى مەنتىق، لە نوتقەو دىيە، بەلام من بۆ ئەوھى دووچارى ئەو ئىشكالە نەبم وشەكەم وەك خۆى بەكارھىناو، ئىنجا لۆجىك واتە زانستى بىركردنەوھى ماقوول. - مەبەست لىرەدا ئەو دىيە كە زمانى لۆجىك ناتوانى زمانى گوتارى فەلسەفى ھايدگەر بىت، چونكە زمانى گوتارى فەلسەفى ھايدگەر سەر بە تەمومژى و نىودژىيە و دوورە لە زمانى باو و لۆجىك... - وەرگىرپى كوردى.

٢٠- وشەى (مفھوم - فەكرە عامە - concept) لە زمانى كوردى وشەى چەمك يان تىگەيشتن و (تىگە)يشى بۆ بەكار دەھىنن. وەرگىرپى كوردى.

هه‌لێه‌ته‌ زمانی ئاسایی گوتاری فه‌لسه‌فی ته‌قلیدی (ترادیشنال) له‌و ده‌سته‌واژانه‌ی هایدگه‌ر حاالی نابیت، نه‌ک هه‌ر خوینه‌ر، یان وه‌رگری ئاسایی، به‌لکو به‌ نسه‌به‌ ته‌قلیدی له‌و فه‌یله‌سوفانه‌ی که پشت به‌ گوتاری ته‌قلیدی ده‌به‌ستن و به‌شدارێ تیدا ده‌که‌ن، هه‌مان شته‌. که‌چی ئه‌وان له‌ویوه‌ دینو زمانی هایدگه‌ر دادگایی ده‌که‌ن، وه‌ک ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی به‌تال و بی مانا بیت، یان تیگه‌له‌یه‌کی فیکری زیاد له‌ پێویست ته‌مومژاوی بیت و هه‌یچ ئه‌رگومینتیکی بو‌ ئه‌و ته‌مومژییه‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌بیت. (٢١)

پۆزه‌تیفیزمه‌ لۆجیکخوازه‌کان - بو‌ نمونه‌ - به‌ره‌و هه‌مان مه‌سه‌له‌ ده‌چن و وا ته‌ماشای هه‌ندێ له‌ مه‌سه‌له‌ میتافیزیکیه‌کان ده‌که‌ن، که‌ ده‌سته‌واژه‌کانیان له‌و وشه‌ ره‌سه‌نانه‌ پێکهاتوون: عه‌ده‌م، ماهیه‌ت، جه‌وه‌هر... هه‌موو ئه‌وانه‌ش به‌ بی مانا و هه‌یچ ده‌ژمیرن. راسته‌ نمونه‌ی ئه‌و ده‌سته‌واژانه‌ هه‌یچ نالین، که‌ بشێ له‌ ریگای دیتن، یان ئه‌زمونه‌وه‌ پێی بگه‌ین، وه‌ک چۆن شتی‌کمان پێ نالین که‌ بشێ له‌ ریگای لۆجیکه‌وه‌ پێی بگه‌ین... به‌لام گوایه‌ شیکردنه‌وه‌ی لۆجیکی ئه‌وان بو‌ زمان پیمان ده‌لێت ئه‌وه‌ هه‌ر ته‌نها مه‌سه‌له‌ زانستییه‌کان که‌ هه‌لگری مانان و ده‌شی راستی و ناراستیان له‌ یه‌ک جیا بکریته‌وه‌: ئه‌وانیش یان کومه‌لێک مه‌سه‌له‌ی ئه‌زمونگه‌رین، که‌ له‌ ریگای گه‌رانه‌وه‌مان بو‌ واقع به‌ راستی و ناراستیان ده‌گه‌ین (نمونه‌ش له‌وانه‌ زانستی سروشتی)، یان

٢١- پۆزه‌تیفیزم - Positivism : مه‌به‌ست له‌ فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌رینییه‌. وه‌رگری کوردی.

کۆمەلێک مەسەلەى شىکارىن، کە لە رىگای گەرانهوه
بۆ بەراوردکردنى وىنهى، يان لۆجىکى دەشى راستى و
ناراستيان ساغ بکەينهوه (نموونهش مەسەلە لۆجىک و
بىرکارىيهکانن).

لەسەر ئەو بنهـمايه (کارناپ R. Carnap) (٢٢) و
هاوشىوهکانى به گالتهوه ههـندى لهـو دهـستهـواژانه به

٢٢- بىرىارى ئەلمانى رۆلڤ کارناپ له ١٨ى ئادارى سالى
١٨٩١ له دايکبووه و زانکۆى فرايبورگ تهـواو کردوه، له سالى ١٩٢١
بروانامهـى دکتوراي له زانکۆى - فيينا - به دهـستهـيناوه... پىناسهـى بۆ
شىکردنهـوى لۆژىکانهـى دنيا لهـسەر بونىادنانىکى دىکەى تىگهـيشتنى
عهـقلانى بواره مەعرفىيهـکانى مرۆفاهـتى وهـستاوه و لهـويوه هاتوه
دوو باره چهـمکه کونهـکانى به شىوهـيهـکى نوئ پىناسه کردۆتهـوه و ئەو
پىکهاتهـيهـش ناکهـويته نيو وهـسفکردنى زانستىانهـى واقىعى مەعرفهـوه
بهـلکو وهـک دوو باره بونىادانهـوى ئەو زانسته دهـژمىردىت. پىکهاتهـى
لۆژىکى بۆ دنيا به پى لۆژىک لهـبەر ئەوهـى لۆژىک بايهـخ به پهـيوهـندى
شىوهـکان دهـدات نهـک ناوهـرۆک بۆيه کارناپ ئەو دنيايهـى بۆ تۆرىک
له پهـيوهـندى و شىوازى لۆژىکى گواستۆتهـوه بۆ ئەوهـى ئەو دنيايه
بخاته ژىر شىکردنهـوهـيهـکى لۆژىکىيهـوه هەر لهـويشهـوه کارناپ پىنوايه
شىکردنهـوى لۆژىکىانه بۆ دنيا لهـسەر دابهـشکردنى دنيا بۆ چوار ئاست
وهـستاوه، کە له ژىرهـوه بۆ سهـرهـوه دهـست پىدهـکات بهـو شىوهـيه:
ئاستى سايکۆلۆژى خودى و ئاستى بابتهـه فىزىاييهـکان و ئاستى
سايکۆلۆژى ئەويدىکە و چوارهـمىش ئاستى بابتهـه رۆشنىبرىيهـکان
ههـمووشيان ئاراستهـيان بهـرهـو سهـرهـوهـيه هەر چهـنده ههـنگاو بهـرهـو
سهـرهـوهـش بهـاوين ئەوهـنده ئاستى چهـمکه که ئەبستراکتر دهـبىتهـوه.
کارناپ پىنوايه زانست وىنهـيهـکه له واقىع لهـبەر ئەوهـى واقىع خودى
واقىعه بۆيه له کوتاييدا زانست پشت به رووداوهـکان دهـبستىت... بۆ
زىتر شارهـزايى بروانه: النظرية المنطقية عند کارناپ - تأليف: د. رشيد
الحاج صالح، الناشر دار الهيئة العامة السورية للكتاب دمشق ٢٠٠٨...
وهـرگىرى کوردى.

ژاوه ژاوی میتافیزیکی داده نینن، که فه یله سوفان له گوته کانیان له باره ی میتافیزیکاوه وهک کۆمه لئ قسه ی روون و ئاشکرا دهیخه نه روو، له وانه ش ئه و دهسته واژانه ی که هایدگه ر له لیکچه ره (lecture) بلاو کراوه که ی به ناوی (میتافیزیکا چییه؟) له باره یانه وه ده دوی. (۲۳) به مجوره کارناب له توژیینه وه یه که به ناو نیشانی (دهرچوونی میتافیزیکا له شیکردنه وه ی لوجیک یانه ی زماندا) له سه ر برکه یه که له لیکچه ره که ی هایدگه ر راده وه ستی، که له باره ی عه ده مه وه یه. ههروه ها (دکتور زه کی نه جیب مه حمود) (۲۴) هه مان برکه ی وهرگرتووه... هه ندیک له و برکه وهرگیراوانه ش به و شیوه یه ی خواره وه ن... ئایا لیره دا «ناشت» ته نها بۆ نه بوونی بوون (وجود) هه یه؟ واته

۲۳- میتافیزیک له هه بوویه کی بهرز ده کۆلیته وه نه ک له بوون، به لام ئونتۆلوجیا له بوون ده کۆلیته وه و داکۆکی له یه کانه کی بوون ده کات... میتافیزیکا به دریزایی میژوو رووی له دوولایه نیی بوون و جه وه ره ده کات و هه بوو (نایدیا، فورم، ماته ر...) به بنه رته ی خوی داده نیت، به لام ئونتۆلوجیا بوون به بنه رته ی هه بووه کان داده نیت... - وهرگیری کوردی.

۲۴- د. زه کی نه جیب محمود نوسه ر و ئه کادیمی و مامۆستای فه لسه فه له میسر (۱ فیهیرایه ری ۱۹۰۵ز- ۸ سی سیه تبه ری ۱۹۹۳ ز) له له نده ن بپوانامه ی دکتوراری به ناو نیشانی «ئه لجه بر ئه لزاتی» ده سته یناوه، ئه و تیزه ش له لایه ن قوتابیه که ی «ئیمام عه بدولفه تاح» ته رجه مه ی عه ره بی کراوه، هه ر له سه ره تای دهرچوونی گوڤاری «الفکر المعاصر» له یونایه ری ۱۹۶۵ دکتور زه کی نه جیب ئه و گوڤاره ی به ریوه بر دووه، به لام له سه ره تای هه فتا کان وه ستاوه و پاشان جاریکی دیکه دهرچۆته وه و دکتور سه عید توفیق بووه به سه رنوسه ری... - وهرگیری کوردی

تەنھا ۋەك مەسەلەيەكى سەلبى؟ (۲۵) يان مەسەلەكە تەۋاۋ
 بە پىچەۋانەى ئەۋەيە، ۋاتە ناشتى ھەيە و ئىنجا بوونى
 ئەۋ ناشتییە خودى (بوون) بەدۋاى خۇيدا دەھىتى، نەك
 ناشتى؟ من پىمۋايە بوونى - ناشتى - پىش بوون دەكەۋى
 - نەك - پىش بوونى - نىگەتيف/سەلبى - كەۋاتە لە كوئوہ بە
 دۋاى - ناشتيدا - بگەرىين؟ چۆن دەستى لىندەين و چۆن
 بىدۆزىنەۋە؟...» (۲۶) ئىنجا (دكتور زەكى نەجىب مەحمود)
 دۋا سەرنجى خۇى بە كورتى لەسەر ئەۋ بىرگە دەخاتە
 روو و دەلى: «سەيرى ئەۋ دەستەۋاژانە بكن، بۆ ئەۋەى
 بزەنن فەيلەسوف چۆن وشەى - ناشتى - بەكار ھىناۋە،
 كاتى وشەكە سەرھەلدەدات، دى راستەۋخۇ دەپرسى؟ لە
 كوئوہ بە دۋاى - ناشتيدا - بگەرىين؟ چۆن دەستى لىندەين و
 چۆن بىدۆزىنەۋە؟ بەمجۆرە گىروگرفتە مېتافىزىكەكان لە
 بارەى - ناشت - ۋەۋە دروست دەبن! (۲۷)

بە گشتى ئەۋ قسەكردنەى كە دكتور زەكى نەجىب
 محمود لە بارەى دەستەۋاژە مېتافىزىكىيەكان دەيخاتە
 روو، وىراى دەستەۋاژەكانى ھایدگەر، پىشترىش لەلايەن
 (ئايەر A. Ayer) رەنگىداۋتەۋە، ئايەر پىئوۋايە گوتەكانى
 ھایدگەر لە بارەى عەدەمەۋە دەبى مالئواۋايى لەۋ بىرورا
 ھەلئەئامىزانە بكن، كە پىئانۋايە ھەموو وشەيەك يان

۲۵- وشەى سەلبى عەرەبىم ھەرۋەك خۇى بەكار ھىناۋتەۋە چۈنكە
 پىمۋايە لە ناۋكۆبىيەكاندا لە وشەى (نىگەتيف) باشتر و ئاسانتر ۋاتايەكە
 دەگەيەنئىت... - ۋەرگىرى كوردى.

۲۶ - د. زكى نەجىب محمود، موقف من مېتافىزىكا (بيروت، القاھرە:
 دار الشروق، الطبعة الثانية، سنة ۱۹۸۳)، ص ۱۰۸-۱۰۹.
 ۲۷ - ھ. س. پ. ل ۱۰۸.

دهسته واژه‌یه‌ک، ئەگەر له رووی گرامره‌وه وهک بابەت یان نیهاد (مبتداء) له رسته‌دا بیټ، ده‌بی له شوینیکی دیکه‌ش قه‌واره‌یه‌کی واقعی ه‌اوشی‌وه‌ی گرامه‌ری پیش‌وو بنوینیت. (۲۸)

بۆیه ئەگەر ئیمه بمانه‌وینت دهسته‌واژه‌یه‌کی ه‌ایدگه‌ر شی بکه‌ینه‌وه: به‌ پێی شیکردنه‌وه‌ی لۆجیکی پۆزه‌تیفیزمه‌کان، ئەوه « ئیمه‌عه‌ده‌مان ناسی‌وه‌» بۆیه شیکردنه‌وه‌که‌ی ئەوان به‌مجۆره‌ی خواره‌وه ده‌بیټ: وشه‌ی «عه‌ده‌م» به‌و مانایه‌یه، که‌ بابەتی‌که‌ و قسه‌ی له‌ باره‌وه‌ ده‌کریت، یان وه‌ک شتی‌که‌ بۆ بابەتی‌که‌ که‌ ده‌یناسین و بریاریکی له‌ باره‌وه‌ ده‌ده‌ین. به‌لام «عه‌ده‌م» به‌پێی شیکردنه‌وه‌ی لۆجیکی زمان- ناوی بابەتی‌که‌ نییه، که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ هه‌بیټ، بۆ نمونه‌ داریک بیټ، یان چیا‌یه‌ک بیټ، یان بوونه‌وه‌رانیکی دیکه‌ بن... نه‌بوون ناوی‌که‌ نییه‌ ئاماژه‌ بیټ بۆ بابەتی‌که‌ و هه‌لگری سیفه‌ته‌کانی بیټ، وه‌ک چۆن خه‌سه‌له‌تی‌که‌ش نییه‌ بابەتی‌که‌ له‌ خۆیدا هه‌لی‌گرتبیټ و بتوانین به‌دوایدا بچین، به‌لکو‌ ئەو ته‌نها ره‌تکردنه‌وه، یان نکۆلی‌کردنیکی سلبی و نه‌فیکردنی په‌یوه‌ندی نیوان بابەت و هه‌لگره‌که‌یه‌تی، بۆ نمونه‌ ده‌لین: «س بوونی نییه، یان دیار نییه» یان «س زه‌رد نییه». ئینجا هه‌موو ئەو دهسته‌واژانه‌ی عه‌ده‌میان له‌ خۆدا هه‌لگرتوه‌ یان عه‌ده‌م ئاراسته‌ ده‌کن ه‌یچیان له‌ پشته‌وه‌ نییه، چونکه‌ پیشتر

28 -Alfred Ayer, Language, Truth and Logic (London: Victor Gollancz L T D, second edition, 1946), p. 43-44.

وههم،(۲۹) یان ژاوه ژاوی میتافیزیکی بوونه، خه لک بویه بر وایان پیته بووه چونکه وهک «لۆژیکی زمان» تئینه گه یشتوونه.

به لآم له به رانبهر ئه وه شدا ده توانین له گه ل هایدگه ر بیرسین: ئایا «لۆژیک» ته نها وه سیله ی پیگه یشتتی ئه و فیکره یه که له گه ل حه قیقه ت هاویه ک دیته وه؟ هایدگه ر ئاگادارمان ده کاته وه و وشه ی «لۆژیک» ی له نیوان دوو کۆمه داناه، بۆ ئه وه ی بۆمان ده رکه ویت که «لۆژیک» هیچ نییه ته نها «یهک» ته فسیر(۳۰) نه بیته، له راقه کردنه کانی سروشتی بیر کردنه وه. له رۆحی مرۆیی و بووندا بیر کردنه وه ی لۆژیکی دژ به بیر کردنه وه یه، چونکه بیر کردنه وه ی لۆژیکی ته نها بیر کردنه وه یه کی حسابیه له سه ر سه رنج و په یمانی مه وجود وه ستاوه (بیر کردنه وه ی لۆژیکی ته نها یه ک راقه هه لده گریت. و:ک)، وه ک ئه وه ی شتیکی (جزئی)(۳۱) بیت، یان دیپارتمیک بیت و بحریته سه ر شتیکی جزئی یان دیپارتمیکی دیکه وه. له به رانبهر ئه و بیر کردنه وه یه، جوړیکی دیکه له بیر کردنه وه هه یه، که هایدگه ر به «بیر کردنه وه ی بنه رته ی» ناوی بردووه، چونکه

۲۹- له بری وشه ی (وه م) عه ره بی یان (ما یقع فی الذهن من الخاطر (ج أو هام)) نه متوانی وشه یه کی کوردی بدۆزمه وه بویه هه ر وه ک خو ی هیشتمه وه. وه رگێری کوردی.

۳۰- له به رانبهر ئه و وشه یه له زمانی کوردیدا وشه ی راقه به کار ده هینریت... وه رگێری کوردی

۳۱- وشه ی (جزء- part) له زمانی کوردی به (به ش) یان (پارچه) یان (پاژ)... دیت، هه ندیک له نوسه رانیش وشه ی دیپارتم به کار ده هینن، به لآم من بۆ زیتر گه یاندنی مانا زیتر وشه عه ره بییه که م وه ک خو ی به کار هیناوه ته وه. - وه رگێری کوردی.

هەر بە (هەبوون - ئۆنتیک - مەوجود) هەو خەریک نییه، بەلکو خەریکی حەقیقەتی (بوون- وجود) ه... وجودیک له هەموو مەوجودیک زیتەر خەریکی وجودی مروّقی رەسەنە، ئەو کفر کردنیکە بە سروشتی خۆی باز بە سەر هەموو (حساب) یک دەدات و هیچ «لۆژیک» یک نییه، دەرک بە حەقیقەتەکە ی بکات. (۳۲)

ئەو روونکردنەو (۳۳) هایدیگەر بیانە که لێرەدا بە شیوەیەکی سادە رابەراییە تیمان دەکات، بۆ تیگەیشتن له دەستەواژە «ئیمە عەدەم ناس دەکەین» زۆر پێویستە. چونکه «عەدەم» وەک ئەوێ هایدیگەر تیگەیشتوو- هەر وەک وجود، وەزیفە ی خۆی هەیه، بۆیه له ریگای ئەو بیرکردنەو بی بەهایانە ی که دەلێت «عەدەم» شتیک ی «سلبی» یه، ناتوانین له عەدەم تیگەین. ئیمە له ریگای هەموو ئەو ئەزمونە حەقیقەیانە ی که تیندا رووبەرووی وجود دەبینەو، یان عەدەمی پەیوەست بە وجود تیندا رووبەروومان دەبیتەو، عەدەم ناس دەکەین. له هەموو ئەو ئەزمونانە ی که ئیمە تیندا رووبەرووی عەدەم دەبینەو، دلەراوکییەکی بنەرەتی تاقی دەکەینەو، که هایدیگەر له لیکچەرەکانی به «میتافیزیکا چییه؟» (۳۴) وەسفی دەکات. بەلام دلەراوکیی بنەرەتی

۳۲- مارتن هایدیگەر، ما الفیلسفة؟ - ما المیتافیزیکا؟ - هیلدرن و ماهیة الشعر، ترجمة، فؤاد كامل، محمود رجب، مراجعة: عبدالرحمن بدوی (القاهرة: دار الثقافة للطباعة والنشر، سنة ۱۹۷۴)، انظر: محاضرة: ما المیتافیزیکا؟ صفحات ۱۳۴، ۱۳۳.

۳۳- وشە ی (روونکردنەو) له بری وشە ی (شرح= إيضاح) عەرەبی بەکارهیناوه. وەرگیزی کوردی.

۳۴ - نفس المصدر: انظر صفحات ۱۱۰-۱۱۲.

ترسان نییه، (۳۵) یان هه ترش چوونی باو، که له زۆربهی نمونهکاندا بهری دهکهوین. چونکه ترسان ههمیشه له «شتیکی دیاریکراو» دهبیته. یان شتیک که به شیوهیهکی دیاریکراو یان که به شیوهیهک له شیوهکان هه پشه مان لیدهکات. له بهر ئه وهی سروشتی ترس ههمیشه «له بهرانبهر» شتیکی دیاریکراوه و «له پیناو» یان له بهر شتیک لئی دهترسیین، بۆیه مروۆفی ترساو ههمیشه «پابه ند» ه به وهی که لئی دهترسیته، لیره وه تووشی هه تره شچوون دهبیته و له په یوهندی له گه ل ئه ویدیکه دا که متر هه ست به دلنیا یی دهکات. که چی دلله راوکی ناکه ویتته بهرانبهر ئه و شته، یان ئه ویدیکه. به لکو ئه زموونی دلله راوکی هیمنییه کی سهیر بالی به سهردا کیتشاهه. له ئه زموونی دلله راوکی دا ناتوانین بلین کامهیه ئه وهی وامان لیدهکات دلته نگ بین، شته کان هه موویانن و ئیمه ش خو مانین، دهکه وینه ناوه ندیک که تا ئه ندازه یه ک شته کانی تیدا ون دهبیته. به مجوره له دلله راوکی دا ناکه وینه بهرانبهر شتیکی دیاریکراو، به لکو دهکه وینه بهرانبهر «ناشت». بۆیه هایدگه ر پینوا یه کرداری ره تکر دنه وه له کرداری (فعل) سلبییه وه یان نیگه تیفه وه هه لئه هینجراوه به لکو به شیوهیه کی گشتی له کرداری عه ده مه وه یه و «عه ده م ئه سللی سلبیاته نه ک به پیچه وانه وه». (۳۶)

به پیی ئه و روونکر دنه وه ساده یه ی که لیره مه به سه ته که ی

۳۵- وشه ی (دلله راوکی) م له بری وشه ی (القلق) ی عه ره بی به کار هیناوه، ئه گه رچی له زمانی کوردی وشه ی (دردونگی، نیگه رانی، دوو دلی، دل له دلان...) به کار دهه یتریت. - وه رگیزی کوردی. ۳۶- نفس المصدر: ۱۳۳.

خۆمان وەك پېویست پېخسته روو، راسته وەك پېویست مەبەستی هایدگەرمان له دەستهواژەى «ئیمە عەدەم ناس دەكەین» نەپیکاو، بەلام دەتوانین نمونەى دیکە له ئەزموون و شارەزایی پېشكەش بکەین، كە بشى تیدا لەگەل عەدەم رووبەروو ببینەو.

وەك چۆن له تواناماندایە روونکردنەو له بارەى مانای هەر دوو دەستهواژەى «حەقیقەت چییە» و «شتگەرایى شت» (۳۷) وەك دوو نمونەى زمانى هایدگەر پېشكەش بکەین. بەلام هەر تەنھا بەو دەستهواژەیهى كە روونمانکردووە بەسەى لیدەكەین، له بەر كۆمەلێك هۆكار، یەكێك لەوانەش ئەوێه كە كارى ئیمە سادەکردنەوێه لێكدانەوێه كانی هایدگەر نییە، لە میانى زمان و دەستهواژەكانى هایدگەرەو، چونكە هەموو مەسەلەیهك لەو مەسەلانەى كە لە میانى زمانە تاییهتەكەى خۆیدا وروژاندوویەتى- كۆمەلێك مەسەلەن، كە ناشى ئابلوقە بدرین (سنوریان بۆ دابنریت. و:ك)- چونكە راقە و لیوردبوونەوێه زۆر لەخۆ دەگرن، بەو مانایەش سادەکردنەوێهیان دەبیتە دەرچوون و ناپاكى كردن له هایدگەر، چونكە فیکرى هایدگەر له شیواز و ریبازى بیركەنەوێه هایدگەر جیا نابیتەو، شیواز و ریبازىك كە هەمیشە بەرەو پرسىارمان دەكاتەو و هەستى نكۆلیكردنمان تیدا دەورژینیت و تیگەیشتنى ناوێهومان و ریگا باوێهكانى بیركردنەوێهمان سەرەوژیر دەكاتەو و

۳۷- انظر ايضاح ذالك- على سبيل المثال- فى كتابنا: الخبرة الجمالية، دراسة فى فلسفة الجمال الظاهرية (بيروت: المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر، سنة ۱۹۹۲)، صفحات ۹۲-۹۴، صفحات ۱۰۴-۱۰۵.

ریگایه کی همهیشه کراوه مان به ره و فهزا بۆ دهکاته وه. سه ره پای ئه وهش مه به سستی بنه په تی ئیمه ئه وهیه، که بین (له باره ی زمان و فیکر) له فیکری هایدگر بکۆلینه وه. دهشی له ریگای به دوا داچوونی فیکری هایدگر له و وینا کردنه ته قلیدیانه (سونه تیانه) رزگار بین، که له باره ی زمانه وه هیه، ئینجا ده کړی ئه وه به ره و تیگه یشتن له زمانی هایدگر رابه رایه تیمان بکات. له گه ل ئه وه شدا ئه وه ی بۆ ئیمه له درسه کردنی فیکری هایدگر گرنه ده که ویته وه، ئه وه یه که خۆمان له رو به رو بوونه وه ی زمانی خودی هایدگر دا ببینینه وه، به هه موو کۆسپ و ته گه ره و په نا و پیچ و شیوازه زۆر تاییه تیه که یه وه. که واته ئیمه ده بیته چی بکه یین؟

بیتهر ماکورمیک (Peter McCormik) که کتیبکی له باره ی هه ولی هایدگر بۆ تیگه یشتن له زمان ته رخا ن کردو وه، پییوایه به نیویه کدا چوونی دهسته واژه کانی هایدگر له و یوه دیت، که هایدگر بۆ ئه وه ی وه سفی هه وله کانی خۆی بکات، (۳۸) زیاد له پیویست سووره له سه ر به کاره ی تانی مه جازییانه ی دهسته واژه کان. (۳۹) به لام ئه وه بۆ ماکورمیک ریگا پیدراو نییه، چونکه ئه و پییوایه له لیکۆلینه وه ی فیکری هایدگر له باره ی زمانه وه ده بی دهسته واژه کانی هایدگر به شیوه یه کی لۆژیکی و زانستی شی بکه یینه وه، تا کو ملکه چی

۳۸- له بری وشه ی (وصف)ی عه ره بی من وشکه م به رینوسی کوردی (وه سف) به کاره ی تانه وه، هه ندی له نوسه ران وشه ی (په سن)ی کوردی بۆ به کار ده ینین. وه رگیزی کوردی.

39-peter 1. McCormick, Heidegger and the Language of the World: An Argurmentaive Reading of the Later Heideggers Media-tions on Language (Universty of Otiawa paess, 1976) p. 79.

سه‌لماندن بن و ملکه‌چی ئەو شیکردنەوه لۆژیکییە بن، که
 هەولده‌دات که‌شفی سنوری راستی بکات، یان هەولده‌دات
 هیژی سه‌لماندن، یان ناکوکیه‌کان، یان ره‌وایه‌تی ئەو
 گریمانانه بکات، که هایدگەر پشته‌پیده‌به‌ستیت، چونکه ئیمه
 هیچ به‌لگه‌یه‌کمان نییه مه‌حکه‌مه‌ی (مه‌جاز) به‌زمانی لۆژیک
 بکه‌ین، واته‌ ناشی به‌زمانی لۆژیک و میتۆدی زانستی
 فیکریک، موحاکه‌مه‌ی مه‌جاز بکه‌ین، که هەر له‌سه‌ره‌تاوه
 ده‌یه‌وێت له‌ده‌ره‌وه‌ی لۆژیک و میتۆده‌کانی تووژینه‌وه‌ی
 زانستی بیټ. (٤٠)

سه‌ره‌رای ئەوه‌ی لیکۆلینه‌وه‌که‌ی ماکورمیک بو فیکری
 هایدگەر له‌باره‌ی زمانه‌وه‌ له‌میانی تووکاریکردنی تیرمه‌کان و
 ده‌سته‌واژه‌کان و مه‌سه‌له‌کانه‌وه‌یه و تووکارییه‌کی زانستی و
 لۆژیکییە، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ورد و ئەکادیمی پله‌یه‌که،
 سه‌ره‌رای ئەوه‌ی ئیمه‌ریبازی ئەومان هەلنه‌گرتۆته‌وه
 یان کوپیمان نه‌کردۆته‌وه، چونکه نمونه‌ی ئەو شیوازه‌ له
 نزیکبونه‌وه له‌هایدگەر له‌تیگه‌یشتنی حه‌قیقانه‌ی هایدگەر
 دوورمان ده‌خاته‌وه، چونکه ئەو تیگه‌یشتنه‌ی که هایدگەر
 هەولده‌دات فیترمان بکات، ئەو تیگه‌یشتنه‌ نزیکه‌یه، که
 له‌سه‌ر ئەزمونکردن و هاوژیانی و نزیکایه‌تی وه‌ستاوه.
 به‌مجۆره‌ دانانی فیکری هایدگەر له‌باره‌ی زمانه‌وه‌ له‌ژیر
 میکروۆسکۆبی تووکاری زانستی و لۆژیکی ناپاکیکردنه‌ به‌و
 فیکره، یان ته‌گه‌ره‌ نانه‌وه‌یه بو نزیک بونه‌وه‌ له‌و فیکره.

٤٠- وه‌ک ده‌زانین وشه‌ی مه‌جاز عه‌ره‌بییه و له‌کوردی (خوازه‌ی
 له‌بری به‌کارده‌هینریت، وه‌ک چۆن هه‌ندیک له‌نوسه‌ران هەر وشه‌ی
 (میتافور-Metaphor) به‌کارده‌هینن. . وه‌رگێری کوردی.

جگه له وهش هه ولدان بۆ هه لوه شان هوه و شیکردنه وهی کاری هه ره فه یله سوفیک یان داهینه ریکی گه وره بۆ مه سه له وه دهسته واژه جزئییه کان، ئەوه مان بۆ روون ده کاته وه که لیژدها لیدانیک و هه له یه ک هه یه، لیژدها ناکوکییه ک و به یه که داچوونیک هه یه - چونکه هه ولی ناوبراو به حه قیقه تی ره خنه ییه وه به ند نییه، چونکه ره خنه ی حه قیقی هه ره فیکریک یان کاریکی ئیبداعی پیویسته له پله ی یه که مدا خوی به جه وه ره و ئەسلی مه سه له که وه خه ریک بکات و هه ولی که شفکردنی بدات. چونکه هه ره چه نده له ریگی شیکردنه وه ی زانستی ورده وه - وه ک ئەوه ی ماکورمیک پیتی هه لساوه - به دوا ی جزئیاتی کاری ئیبداعیدا بچین، ئەوه ئیتمه ناگه یینه مه عریفه ی جزئییه کانه وه یان ناتوانین بگه یینه ده ره نه جامیکی بیرکاریانه له ریگی جوړیک له جوړه کانی له له خوگرتنی جزئیک بۆ گه یشتن به جزئیکی دیکه.

لیژوهه والتیر بيمیل (Walter Biemel) (٤١) پینوایه کورتکردنه وه فیکری هایدگه ره له باره ی زمان و فیکرو شיעر بۆ مه سه له جزئییه کان ریگایه کی ئاسانه، به لام هه له یه، چونکه ئەوه جگه له دییاته کردن له گه ل هایدگه ره به زمانی ویناکردنیک که له فیکری میتافیزیکی تیورییه وه بۆمان ماوه ته وه، چیدیکه نییه. (٤٢) بۆیه لیژدها به بروای

41- Walter Biemel, Martin Heidegger, An Illustrated Study, translated by: J.L. Mehia (London: Routledge and Kegan Paul, 1977) p. 152.

٤٢- وشه ی میتافیزیک یان (میتافیزیک - Metaphysics) له زمانی کوردی (ئهودیو سروشت - بان سروشت، میتا سروشت) ی بۆ به کارده هینریت. - وه رگپری کوردی.

بیمیل ئەسلیترین شیواز بو قسه کردن له هایدگر ئەوهیه، که ههولبدهین له گوشهکانی خوینرهوه بگهینه هایدگر... ههولبدهین خوینهران لهسه خویندنهوهی دهقه ئەسلییهکانی هایدگر هانبدین. هه ره بهو رۆحه دهتوانین له هایدگر نزیک بکهوینهوه.

بۆیه لێره دا پێویسته مامه له لهگه له خودی هایدگر دا بکهین، وهک چۆن مامه له لهگه له دهقیکی ئەدهبی داھینه رانه دا دهکەین، دهقیک که به رهو شارهزایی رابه رایه تیمان دهکات. به هه مان شیوهش دهشی هایدگر یارمه تیمان بدات، کاتیک ههولدهدات به رهو شارهزایی زمان رابه رایه تیمان بکات و له ومان نزیک دهکاته وه.

شارهزایی زمان (٤٣)

دهبی سه ره تا ههولبدهین له بانگه شهکانی هایدگر له باره ی شارهزایی زمان تینگهین. بۆیه هه ره له سه ره تا وه باستر وایه له وشه ی (بانگه شه) دوور بکهوینه وه، چونکه وهک ئەوهیه هایدگر له دهره وهی زمانه وه کۆمه لیک راپورتمان له باره ی زمانه وه پیشکesh بکات، وهک ئەوهی زمان بابته تیک بیت بشی له میانی ستراتیژییه تیکی پیشینه و کۆمه لیک ئامرازی میتودی پیشتر ئاماده کراوه وه بحریته ژیر توژیینه وهی زانستی و میتودییه وه. به لام هایدگر بو خوی له سه ره تایی لیکچه رهکانی له باره ی سروشتی زمان (The Nature of Language) سووره له سه ره ئەوهی جهخت

٤٣- له بری وشه ی (خبرة) که دهکاته (تجربة - experience) وشه ی کوردی (شارهزایی) یم به کار هیناوه. وهرگیزی کوردی.

له وه بکاته وه، که شیوازی نزیک بوونه وه له زمان شیوازیکه هه ولدهدات (رووبه روو رامانبکیشتیه نیو زمانه وه، تاکو له نیو زماندا بشی به دهست شارهزایی زمانه وه بنالینین). بهمجوره چه مکی شارهزایی لای هایدگر مۆرکیکی سلبی وهرگرتوه، وهک ئه وهی ئیمه فیلمان لیکرابیت، له وهی که رووده دات، له بری ئه وهی خودی شارهزایی ملکه چی ئیمه بیت، ئیمه یین ملکه چی شارهزایی ده بین: چونکه ئه گهر شتیک ملکه چی ئیمه بیت، واته ده بی ماویهک له ئیمه وه دوور بمینیته وه و بیته بابه تیک بو ئه وهی له دهر وه لیکولینه وهی له باره وه ئه نجام بده یین و دهسه لاتی خو مانی به سه ردا سه پینین یان ئابلوقه ی بده یین، واته به چوارچیوه بو دانانی هه لبسین. به لام که شارهزایی له باره ی شتیکه وه بو مان ده دویت، جا ئه وه با ته نها شتیک یان که سینک یان هه تا ئه گهر خودی خوداش بیت، ئه وه به و مانایه یه که ئه و شته بو ئیمه بابه ت نییه، به لکو ئیمه ده بینه پاشکوی ئه و، ئه ویش هه موومان وهرده گریت و به سه رماندا زال ده بیت، ده ورمان ده گریت له بری ئه وهی ئیمه ده وری بگرین. لیره وه هایدگر به و مانایه له شارهزایی زمان تیده گات، که ملکه چی خو مان بین و له دنیای زمان به شدار بین و ملکه چی زمان بین، بهمجوره ده شی شارهزایی باسی گۆرانکاریمان بو بکات. (۴۴)

بویه کاتیک باسی شارهزایی زمان لای هایدگر ده که یین، ده بی ئه وه بزانیین که ئه و چه مکه مۆرکیکی سلبی هه یه، به لام به مانای سلبیاتی خود له پرۆسه ی تیگه یشتن نا، به لکو واته

۴۴- چونکه زمان له ناوه وه مانه و ناکه ویته دهر وهی ئیمه وه، به لکو ئه وه ئیمه یین ده که وینه ژیر کونترۆلکردنی زمانه وه... وهرگری کوردی.

خود ئامادەيە دەرفەت بۆ حەقىقەتى شتىك برەخسىنىت و
رىڭاي بۆ خوش بكات. ليرەدا رۆلى خود بە رۆلى سۆفییەك
دەچیت، كە بە كۆشش و خۆتەرخانکردن ھەلدەستیت، تا
توانای كەشفکردنى تیدا دەردەكەویت و بۆ كەشفکردن ئامادە
دەبیت. لەسەر ھەمان شت، بۆ تەماشاكردنى شارەزایی زمان
پیتویستت بەو ھەيە خۆت لە رییازە باوھكانمان لادبەیت، تا
بتوانیت حەقىقەتەكەیمان بۆ كەشف بکەیت.

لیرە ھایدگەر پیتویایە ژانوژوارەکانی شارەزایی زمان،
واتە خۆ رزگارکردن لە شیوازە سلبییەكانمان، كە ئامانجی
كۆکردنەو ھى زانیارییەكانە لە بارەى زمانەو ھى، ھەلبەتە لە
رىڭاي جۆرىك لە بىرکردنەو ھى ئاماریى يان حىسابى..
(٤٥) ئەو زانیارییانە كە ھەمیشە لە لایەن زمانزانەكان و
زمانەوانەكان، سايكۆلۆجەكان و فەیلەسوفانى شىكارخواز
بەرەو زیاد بوون دەچیت، ھەموو ئەو لىكۆلینەو ھى زانستى
و فەلسەفییانەى كە ئامانجیان بەرھەمھێنانى ئەو ھى كە بە
(ئەودىو زمان - Metalanguage) (٤٦) ناو دەبریت، ئەو ھى
ئەو لىكۆلینەوانەى كە فەلسەفەى شىكارخواز جىاى دەكاتەو ھى.

بەلام ئەو ھى - ھایدگەر جەختى لىدەكاتەو ھى - (٤٧) پیتویستى
بەو ھى نىيە (ئىتباع - impression) بەرھەم بھىنىت، بۆ ئەو ھى
لە رىڭاي پشكىنى زانستى و فەلسەفەى زمان و زمانەكانەو ھى
كۆمەلێك حوكمى سلبى لە بارەو ھى بدریت، چونكە پشكىنى

٤٥ - مەبەست ئەو ھى كە شارەزایی زمان بە مانای كۆکردنەو ھى
زانیارى لە بارەى زمانەو ھى... و: كوردى.

٤٦ - يان (زمانى تەفسىرکردنى زمان) و ھى سەعید توفىق ناوى
دەنیت. - وەرگىرى كوردى.

لهو جوړانه تهنه پشته به بهانه‌ی جزئییه‌وه دهبه‌سیت و بایه‌خی تایبه‌تی خو‌ی هه‌یه، «به‌لام ئه‌و زانیارییه زانستی و فه‌لسه‌فییانه‌ی له باره‌ی زمانه‌وه شتیکه و روودانی شاره‌زایی زمان بو ئیمه شتیکی دیکه‌یه» (٤٨) هه‌روه‌ها لیره‌دا پیو‌یسته سه‌رنج بگرینه ئه‌وه‌ی که رزگار بوونمان له شیوازی ته‌قلیدی له دیدی زمانه‌وه به‌و مانایه‌ نایه‌ت، که خو له شیوازه‌کانی تو‌یژینه‌وه‌ی زانستی و فه‌لسه‌فی لیکو‌لینه‌وه‌ی زمان دهرباز بکه‌ین، به‌لکو به‌و مانایه‌ دیت، که خو‌مان لهو شیوازه ته‌قلیدییه دهرباز بکه‌ین، که زمانی پی به‌کار ده‌ینن له ژیانی روژانه‌ماندا. ئیمه کاتیک به‌ زمانی روژانه‌مان ده‌وینن، که‌واته ئیمه قسه له رووداو‌ه‌کان ده‌که‌ین: له باره‌ی رووداو‌یک، مه‌سه‌له‌یه‌ک، له باره‌ی شتیکی که سه‌رقالمان ده‌کات. بو‌یه هایدگر وای ده‌بینی که «له زمانی تازه‌ی روژانه‌دا زمان خو‌ی بو زمان کیش ناکات، به‌لکو ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیمه لیره‌دا توانای ئه‌وه‌مان هه‌یه له قسه‌کردندا لیکدانه‌وه‌مان هه‌بیته و به‌ زمانیکی دیکه قسه بکه‌ین، به‌مجوره ئیمه به‌ هو‌ی قسه‌کردنه‌وه مامه‌له له‌گه‌ل شتیکی دیکه‌دا ده‌که‌ین و دانوستانی له باره‌ی شتیکه‌وه له‌گه‌لدا ده‌که‌ین» (٤٩)

به‌لام ئه‌گه‌ر زمان ماهیه‌تی یان حه‌قیقه‌تی خو‌ی روون نه‌کاته‌وه، له کو‌ی خو‌ی ئاشکرا ده‌کات، یان به‌ ته‌عبیری هایدگر «خو‌ی ده‌وینیت»!؟

ئه‌وه ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌یه که هایدگر به‌ درپژێ له وتاری

48 – Ibi, pp. 59.

49 – Jbid., loc. Cit.

ريگايهڪ به رهو زمان (The Way to Language) قسهى
 له بارهوه دهڪات، وهڪ ئهوهى «زمانى بو زمان هيتا
 بيت، وهڪ زمان bringing language as a language to
 language». به لام ههتا ئيستا ريگا له بهر دهلمان ئاوه لايه،
 بو ئهوهى له وهسته واژهيه بگهين. هه موو ئهوهى ئه وه
 دهيه ويت ستايشى بڪات قسه كردنه له وه ريگايهى كه بشى
 به رهو ماهيه تى زمان يان حهقيقه تى زمان رابه رايه تيمان
 بڪات، ئيمه به شيويهه كى شاروه ئه وه مانايه ستايش
 دهكهين. بويه ئه گهر ئيمه هه ولدهين ئه وه دهسته واژهيه
 مله كچى سه لماندن وه شيكارى لوژيكي بكهين، كه هه ولدهات
 سنورى راستى يان هيزى سه لماندنه كهى كه شف بڪات،
 ئه وه ئيمه به هيچ شتيك ناگهين. هايدگهر بو خوى جهخت
 له وه دهڪاته وه، كه هه موو ئهوهى له چوارچيويهى ئه وه
 ئاراسته كردنه له بارهوى زمانه وه ده مانه وي بيلين «ته نها
 وهڪ زنجيرهيه كه مه سه لهى جييه جى نه كراو ده مينتته وه،
 كه له روى زانستيهيه وه قابيلى جييه جى كردن نين. به لام
 ئه گهر له بهر روشنايى ئهوهى كه روويدا له وه ريگايهى كه
 پنيداده رويشتين، ريگايه كى ديكهى زمانيان پى گوتين، ئه وه
 ده شى په يوه ندييه كى نزيكى له گه ل دروست بكهين، كه زمان
 تييدا به هه موو گروهه كانيهيه وه مؤديليكي سهير وه رده گريت،
 مؤديليك ئيمه هيچى له بارهوه نازانين». (۵۰) كه واته هيچ
 دهر بازووني كمان نيه، ته نها ئه وه نه بيت، كه له گه ل هايدگهر
 ده بيت به رهو ئامانجى ئه وه بينه وه.

بويه ئيمه ليژدها بهر له وهى په له له مه حكه مه كردنى

زمانی هایدگر بکهین، پیوسته لهسه‌رمان یه‌که‌مجار گوی بگرین بزانی چمان پیده‌لیت. وانهی یه‌که‌م که هه‌ولده‌دات فی‌رمان بکات ئه‌وه‌یه که فی‌ر بین گوی له خودی زمان بگرین. ئه‌وه‌ش به‌و مانایه‌یه که «زمان خوی قسان ده‌کات». ئه‌وه‌ش یه‌که‌م شته له‌سه‌ر ئه‌و ریگایه‌ی که هه‌ولده‌دهین پیندا برۆین، له باره‌ی ماهیه‌تی زمانه‌وه‌ بۆمان که‌شف ده‌بی‌ت.

«زمان قسان ده‌کات» چی ده‌گه‌یه‌نیت (Language apeakes)؟

به‌پیی تیگه‌یشتنی کۆن- ئه‌وه‌ی هایدگر ده‌بی‌نیت- ئه‌وه‌یه که ئیمه له پله‌ی یه‌که‌مدا ئه‌و (هه‌بوون - ئۆنتیک، -ontic- مه‌وجود) ه‌ مروییه‌ین، که توانای قسه‌کردنمان هه‌یه، بۆیه ئیمه خۆمان به‌ خاوه‌نی زمان ده‌زانین. به‌لام هه‌بوونی توانا به‌سه‌ر قسه‌کردن هه‌ر ته‌نها توانایه‌ک نییه، له نیوان تواناکان و به‌هره‌ جو‌راو جو‌ره‌کانی مروّف، چونکه ئه‌وانیدیکه‌ش هه‌مان ئه‌و پله‌یان هه‌یه. هه‌بوونی توانا به‌سه‌ر قسه‌کردن، مروّف وه‌ک مروّف جیا ده‌کاته‌وه. (۵۱)

ئه‌وه‌ش وا ده‌گه‌یه‌نیت که زمان وه‌ک کرده‌ی گوتن یان قسه‌کردن جه‌وه‌ر یان ماهیه‌تی مروّفه. مروّف له نیو زمان و به‌ زمان ده‌ور دراوه. ئه‌گه‌ر زمان تا ئه‌و ئه‌ندازه‌یه لیمانه‌وه‌ نزیک بی‌ت، که‌واته بۆ پیوستمان به‌وه ده‌بی‌ت به‌ ریگای زماندا برۆین؟ ئایا نازانین زمان به‌و مانایه‌ی که توانای به‌سه‌ر قسه‌کردنمان هه‌یه، ماهیه‌تی ئیمه‌ دیاری ده‌کات؟ ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ش راستیه‌که، پیوستی به‌ به‌لگه‌هیتانه‌وه و گومانکردن نییه. به‌لام بۆ خۆمان ده‌توانین بپرسین: ئه‌گه‌ر

زمان- به و مانایه‌ی که توانای به‌سهر قسه‌کردندا هه‌یه- ماهیه‌تی مروّف بیت، ئایا ماهیه‌تی خودی زمان له کوئی خوئی حه‌شار داوه؟ هه‌لبه‌ته ئیمه ناتوانین بلّین ماهیه‌تی زمان خوئی له کرده‌ی ئه و گوتن یان بیژده‌یه‌دا حه‌شار داوه که قسه‌ی پیده‌که‌ین، چونکه ئه‌وه به و مانایه دیت که مروّف- له میانی کرده‌ی گوتن یان قسه‌کردندا- ماهیه‌تی زمان دیاری بکات، له کاتیکدا که ئیمه ده‌زانین پیچه‌وانه‌که‌ی راسته، واته ئه‌وه زمانه که ماهیه‌تی مروّف دیاری ده‌کات، به و مانایه‌ی که هه‌بوویه‌که توانای به‌سهر گوتن یان قسه‌کردندا هه‌یه.

به‌لام هایدگهر هه‌میشه له لیکچه‌ره‌کانی له باره‌ی «ریگیاه‌ک به‌ره‌و زمان» ده‌یه‌ویت بۆمان بسه‌لمینیت، که «زمان قسان ده‌کات»: ئه‌وه ئیمه نین به زمان قسان ده‌که‌ین، به‌لکو «ئه‌وه زمانه له میانی ئیمه‌وه قسان ده‌کات». ئه‌وه‌ش وا ده‌گه‌یه‌نیت که هایدگهر ده‌یه‌ویت بۆمان بسه‌لمینیت که ماهیه‌تی زمان کرده‌ی گوتن و قسه‌کردنیک ته‌جاوز ده‌کات، که له میانی زمانه‌وه مه‌یسهر ده‌بیت، واته ماهیه‌تی زمان ته‌جاوزی ئه‌وه ده‌کات که هه‌ر ته‌نھا ئامرازیک بیت بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌ی پییکه‌ین. ئیمه به هۆی چاکه‌ی توانای زمان به‌سهر قسه‌کردنی خویدا، قسه‌ ده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر زمان بۆ خوئی له ریگای خوویه‌وه قسه‌ بکات، که واته ئه‌رکی ئیمه چییه؟ ئه‌رکی ئیمه ئه‌وه‌یه که ملکه‌چی زمان بین بۆ ئه‌وه‌ی قسان بکه‌ین، ملکه‌چی زمان بین، واته ببینه زمان، واته بۆ ماهیه‌تی زمان وه‌ک زمان ریگا بۆ کرده‌ی گوتن یان قسه‌کردن خویش بکه‌ین. ئه‌وه‌ش به‌ره‌و هه‌ولی تیگه‌یشتنی زمانمان ده‌بات به‌و مانایه‌ی که گوتنه، واته قسه‌کردن: قسه‌کردن- وه‌ک ئه‌وه‌ی

هایدگەر دەبیینیت - هەر دەبیت دوو قسه‌که‌ری هه‌بیت، به‌لام وهک ئه‌وه نا هەر ده‌بیت هه‌موو دهر‌دیک دهرمانی هه‌بیت. قسه‌که‌ران به‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌وه له‌ ریگی قسه‌کردنه‌وه ئاماده‌یی خۆیان دهنوینن. قسه‌کردنیک که‌ تیندا قسه‌که‌ران له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی قسه‌یان له‌ گه‌لدا ده‌که‌ن - ئه‌و قسه‌کردنه‌یه که‌ له‌ نزیکمانه‌وه، چونکه‌ ئه‌وه‌ی قسان ده‌کات بۆ ئه‌وه‌یه گرنگی خۆی له‌ و ساته‌ی که‌ قسان ده‌که‌ن بنوینیت. ئه‌وه‌ش کۆمه‌لیک هاو‌ری ده‌گریته‌وه له‌ که‌سه‌کان، شته‌کان، واته هه‌موو شتیک حوکم به‌سه‌ر شته‌کاندا ده‌دات و که‌سه‌کان دیاری ده‌کات. (۵۲)

ئه‌وه‌ش وهک (میرلۆپۆنتی - Merleau Ponty) (۵۳) - میرلۆپۆنتی به‌ بی هیچ گومانیک له‌ و دواییه به‌ هایدگەر کاریگەر بوو) ده‌لێت: ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که‌ کرده‌ی قسه‌کردن و شیوازی قسه‌کردن بۆخۆی قسه‌که‌ر بۆ حاله‌تی ئاماده‌یان دیاری کردن راده‌کیشیت، «که‌واته‌ زمان تا راده‌یه‌کی دوور - له‌ جو‌ریک له‌ بوون - ده‌کات، زیتر له‌ وه‌ی هۆکار بیت، یان وه‌سیله‌ بیت... قسه‌کردنی هاو‌رییه‌ک له‌ تلیفۆن، خودی هاو‌رییه‌که‌ له‌ گه‌ل خۆی ده‌هینیت، وهک ئه‌وه‌ی له‌ شیوازی

52 - Ibi, pp. 120

۵۳ - (مۆریس میرلۆپۆنتی Maurice Merleau Ponty - ۱۹۰۸ - ۱۹۶۱) په‌یوه‌ستبوونیکی دیالیکتی له‌نیوان فیکر و زمان ده‌بینی، که‌ ناشی له‌ هیچ حاله‌تیکدا به‌ دوو بابته‌ی لیکجیا دا‌بان‌بینین. هه‌تا بیرکردنه‌وه‌ی بیده‌نگیش که‌ ئامازه‌ به‌ ژبانی ناوه‌کی ده‌دا - له‌ راستیدا مه‌نه‌لۆگی ناوه‌کییه‌ و ده‌که‌ویتته‌ نیوان خود و دهر‌وون، چونکه‌ زمان و فیکر بوونیکی هاو‌په‌یوه‌ند و به‌یه‌که‌وه‌ لکاو و هاوکاتی پیکده‌هینن. - وه‌رگێری کوردی.

بانگکردنه که دا به ته‌واوی ئاماده بیټ، پیمان بلیت مالئاوا،
له سه‌ره‌تا و کوټایی ده‌سته‌واژه‌کانی، له راسته‌وخوټی
قسه‌کردنی له میانی ئه‌و شتانه‌ی که به بیده‌نگی جییان
ده‌هیلیت، پیمان بلیت مالئاوا» (٥٤)

هایدگه‌ر پینوویه زمان له‌لای قسه‌که‌ران له‌پیشی پیشه‌وه
دیت، (٥٥) ویرای ئه‌وه‌ش ناسنامه‌یان دیاری ده‌کات و
بو ئاماده‌بوون رایانده‌کیشیت، هه‌روه‌ها زمان له‌پیشی
پیشه‌وه‌ی خودی کرده‌ی گوتن و قسه‌کردندا دیت، گوتن
هاوشانی ئه‌وه‌ی (له ریگای زمانه‌وه) ده‌گوتریت نییه،
چونکه له‌وه‌ی که ناشگوتریت گوتن هه‌یه (واته ئه‌وه‌ی
زمان و سبه‌ی لیده‌کات). بویه هایدگه‌ر ده‌لیت: «هه‌موو
ئه‌وه‌ی ده‌گوتریت له هه‌موو ئه‌وانه‌ی که ناگوتریت دایه
(نه‌گوتن ئه‌گه‌ری گوتنه) جا چ ئه‌وه بی که ناماقووله‌یان
وسبه‌لینکراوه، شتیک که هیشتا نه‌گوتراوه، یان هیشتا ده‌بیټ
به‌مه‌عقولی بمینیتته‌وه، واته ئه‌وه‌ی که چوارچیوه‌ی گوتنی
به‌لاوه‌ته‌نگه. به‌مجوره هه‌موو ئه‌وانه‌ی له هه‌موو لایه‌که‌وه
ده‌گوتریت له ده‌رکه‌وتندا وه‌ک ئه‌وه‌یه که له‌لاوه به‌گوتن و
قسه‌کردنه‌وه نوسا بیټ و سه‌ر به‌وان نه‌بیټ، به‌لام له
راستیدا ئه‌و ته‌نھا شتیکه که ده‌بیټ قسه‌کردن و قسه‌که‌ران
وه‌ک بابه‌تیک سه‌رنجی بده‌ن...» (٥٦)

قسه‌کردن هاوشانی ئه‌وه نییه که ده‌گوتریت، چونکه
گوتن و قسه‌کردن شتیکن ریگا بو ده‌نگ و زمان خو‌ش

54 – Maurice Merleau Ponty, sigas, translated by Richard Mc-
Cleary (Evaoston: Northwestern University Press, 1973), p.43.

٥٥-(priority)- (الاولوية – الاسبقية. – وەرگێری کوردی.

56 – Heidegger. Up. Cit–, p. 120.

دهكهن، واته رووخساری گوتنیک وهردهگرن که له میانی شتیکدا دهگوتریت. ئەووش بهو مانایهیه که زمان (وهک ئەوهی گوته) شتیکه زیتر لهوهی تهنها گوتن بیت: «گوتن و قسهکردن دوو شتی وهک یهک نین. دهشی کهسیک قسان بکات- بهبی ئەوهی لیی ببریتهوه قسان بکات -بهلام ههموو ئەو کاتەش هیچ نه لیت. کهسیکی دیکه به بی دهنگی بمینیتتهوه و به هیچ جوړیک قسان نهکات، بهلام زور شت بلیت» (۵۷)

کهواته گوتن چی دهگهیه نیت؟ گوتن (Sage) to say واته دهرکهوتن (to show) واته ملکهچی شتیک بیت که دهربکهویت، ببینریت و ببیسریت. ئەوه مانای وشهکهیه له ئەسلی ئەسکهندهنافی کوندا، ئەوه (Sagan) ه. (بۆیه، ئەگەر سهرنج بدهین دهبینین وشه ی ئەلمانی په یوهست به - Aussage - واته ریگا کردنهوه بو شتیک، وشه ی -zeigen- واته دهرکهوتن و بهرجهسته بوون).

لیروهه هایدگەر وای دهبینیت «ئوهی که دهگوتریت شتیک نییه، له دهنگی کهم بیت، به لکو ئەوهی که دهمینیتتهوه نامه قووله (واته وسبە لیکراوه)، ئەوهیه که دواتر دهرناکهویت، ئەوهیه به رووخساری زیندووی خوئی ناگات» (۵۸)

ئوه له یه کجیا بوونهوهیهی نیوان گوتن و قسهکردن، یان نیوان زمان وهک ئەوهی له میانی گوتندا قسان دهکات (واته گوته- بیژه - که رووخساریکی دهنگی وهردهگریت) و زمان که له میانی گوتنی نامه قوول قسان دهکات (واته

57 - Ibi, p.112

58 - Ibid., loc.cit

له میانی گوئتی وسبه لیکراو) - ئەو جیابوونەو هیه (گادامیر Gadamer)(۵۹) له وتار له باره‌ی «وینه‌ی بێده‌نگ» جه‌ختی لێده‌کاته‌وه، به‌ راستی ده‌زانم ئەو په‌ره‌گرافه‌ی بۆ دیالۆگ (dialogue)(۶۰) لێوه‌رگرم:

«کاتیک ده‌لێین که‌ سینک بێده‌نگه‌ - specchles، مه‌به‌ستمان ئەوه‌ وه‌یه که‌ هیچی بۆ قسان نییه. به‌ لکو شته‌که‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ وه‌یه، خۆی له‌ راستیدا ئەو بێده‌نگییه‌ جوړیکه‌ له‌ گوئن. له‌ زمانی ئە‌لمانیدا وشه‌ی - Stumm - واته‌ بێده‌نگ ده‌بینین، که‌ په‌یه‌وندییه‌کی پته‌وی به‌ وشه‌ی - stammien - (واته‌ له‌ قسه‌کردندا زمانی ته‌ته‌له‌ ده‌کات یان ده‌گیریت). هه‌لبه‌ته‌ شله‌ژانی زمانی ته‌ته‌له‌که‌ر به‌و مانایه‌ نییه، که‌ هیچی بۆ قسان پێنیه، به‌ پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ وه‌ ده‌یه‌ویت له‌ هه‌مان کاتدا زۆر شت بلێت، به‌لام ناتوانیت بۆ ئەو سامانه‌ فشاره‌ینه‌ره‌ کومه‌لیک وشه‌ی وا بدۆزیته‌وه‌ که‌ ئەو شتانه‌ی له‌ مێشکیدا خولده‌خواته‌وه‌ پێی ده‌برپێت. بۆ نمونه، کاتیک ئیمه‌ ده‌لێین که‌ سینک ره‌نگه‌ لال بێت یان بێده‌نگی بالی به‌سه‌ردا کێشاوه‌ (Verstummt)، ئەوه‌ زۆر به‌ ساده‌یی ئەوه‌ ناگه‌یه‌نیت که‌

۵۹- هانز جۆرج گادامیر فه‌یله‌سوفی ئە‌لمانی له‌ ۱۱ فێبرابه‌ری سالی ۱۹۰۰ دوا‌ی کوچکردنی (دی‌کارت) به‌ ۳۵۰ سال له‌ دایکبووه، له‌ دایکبوونی ئەو ریکه‌وتی هه‌مان سالی کوچی دوا‌یی فه‌یله‌سوفی به‌ ناوبانگ نیتشه‌ ده‌کات.. هه‌لگری برۆانامه‌ی دکتۆرا بووه، دواتر هه‌ر له‌ سالی ۱۹۵۳ وه‌ک سه‌رنوسه‌ری گوڤاری فه‌لسه‌فه‌ کاری کردووه، له‌ سالی ۲۰۰۲ کوچی دوا‌یی کردووه. - وه‌رگیرێ کوردی.

۶۰- وشه‌ی دیالۆگ - dialogue له‌ بری وشه‌ی عه‌ره‌بی (محاورة) به‌کاره‌یناوه، چونکه‌ زیتر گوزارشت له‌ (تبادله‌ اراء و افکار) ده‌کات، که‌ وشه‌ی گه‌توگو ناتوانی شوینی بگه‌ریته‌وه‌ که‌ زیتر مه‌به‌ست تیندا (محادثة، مناقشة) ده‌گه‌یه‌نیت. وه‌رگیرێ کوردی.

وازی له گوتن هیئا بیت. کاتیک بۆ دۆزینه وهی کۆمه لیک وشه، که بۆ دهرپرین لهو مه بهسته توشی شله ژان ده بیت، که واته ئه وهی دهیه ویت بیلیت به شیوهیه کی تایبه تی لیمانه وه نزیک بۆته وه، بهو مانایه ی که شتی که ئه وهی له سه رمانه ئه وهیه که به دوایدا بگه ریین، ئه وهی له سه رمانه ئه وهیه که وشه ی نویی بۆ بدۆزینه وه» (61)

ئه گه ر قسه کردن ته نها لهو گوتنه ی که ده یلین، خوی نه بینته وه و لهو گوتنه شدا بیت که ناگوتریت، واته به په رده پۆشکراوی مابیته وه وهک ئه وهی نهینی بیت و قابیلی دهرکه وتن یان به یان کردن نه بیت، ئه وه مانای وایه که جه وهه ر یان ماهیه تی زمان لای هایدگه ر ته نها له گوتراوی ده نگیدا نییه، به لکو له قساندایه. به مجۆره کاتیک هایدگه ر ده لیت زمان قسان دهکات، بهو مانایه یه که زمان قسان دهکات وهک ئه وهی گوتن بیت، واته وهک ئه وهی دهگوتریت. له پرۆسه ی گوتنیشدا ده بینن شتیک هیه ئاماده یه و شتیک هیه ئاماده یه، دهرده که ویت و ون ده بیت. ده شی تیگه یشتن لهو پرۆسه یه به ره و ریگایه کمان ببات بۆ تیگه یشتنی حه قیقه تی زمان «یه کیک له تایبه تمه ندییه کانی زمانیش ئه وهیه که خوی له شیوازیکدا حه شار داوه، که ریگا به گوتنی ئه و خه لکانه دهدات، که گوئی بۆ ده گرن تا پپی بگن» (62)

لیزه دا ده شی لیکۆله ری شاره زا له هایدگه ر، راسته وخۆ دهرک بهو په یوه ندییه به هیزه ی نیوان گوتن که پیش زمان

61- هانز- جیورج جادامیر، تجلی الجمیل، تحریر: روبرت برناسکونی، ترجمه ودراسة وشرح: د. سعید توفیق (القاهرة: المجلس الاعلی للثقافة، المشروع القومي للترجمة، سنة 1997)، صفحات 189-190.

دهکه ویت و تیگه یشتنی مانای حه قیقی بکات: به لام له بیرمان
 نه چیت حه قیقهت له مانا ئه سلییه کهیدا واته کرده ی که شف
 کردن یان په رده لادان له سهر شتیک. که واته حه قیقهت
 که شفکردنه، واته نه پۆشین ی په رده، له ناوه وه ی ئه و
 نه پۆشین ی په رده یه شدا پۆشین بلاو ده بیته وه. ئه و پۆشین ه ش
 یان ره تکرده نه وه یه، یان نکۆلیکردن، هه ر دوو کیشیان
 به یه که وه حه قیقه ته ی سالب یان نا حه قیقه ت پیکده هیئن. ئه و
 حه قیقه ته سالبه یان نا حه قیقه ته بو روودانی حه قیقه تیک که
 خو ی له که شفکردندا ده بینیته وه وهک مه رجیک داده نریت.
 حه قیقه ت له سهر ئه و شیوه یه روو ددهات، که له هه مان
 کاتدا تیدا «په رده پۆش» ده کریت. چونکه مرو ف ناشی
 ناگای له هه موو شتیک بیت، ئه وهش به و مانایه یه که
 لیزه دا له بواره کراوه که ی ناگامه ندی (63) مرویددا شتیک
 هه یه، به نه شاراوه یان دانه پۆشراو ده مینیته وه، به لام
 هه موو بواره کانی دیکه شاراوه و داپۆشراوه، بو یه ئه وه
 کرانه وه ی بوا ری ناگامه ندییه که که شفکردن و شارده وه ی
 تیدا روو ددهات، وهک مه رجیکی میتافیزیکی مه رجیک که
 ده که ویته پیش روودانی حه قیقه ت. به هه مان شیوه ده شی
 بلین تیگه یشتنی حه قیقه ته ی زمان داوای کرانه وه ی بوا ری
 ناگامه ندی ده کات، بو تیگه یشتن له زمان، به و مانایه ی که
 گو تئیکه ئه وه ی که ده رده که ویت و ئه وه ی که ده رنا که ویت

63- لیزه دا زاراوه ی ناگامه ندی له بری وشه ی (شعورای عه ره ی
 به کار هاتوو ه شعور زیتر په یوه ندی به سایکۆلۆجیا وه هه یه، خودی
 بابه ته کهش له بنه رده تا بو هوسرل ده که ریته وه، به لام وهک ده زانین
 هوسرل ئه و زاراوه یه به واتای جیهانی ناوه وه ی بیرکردنه وه
 به کار ده هیئت، نهک وهک بابه تیکی سایکۆلۆجی... - وه رگێری کوردی.

له‌وه‌وه ده‌ستپېده‌کات، گوتراو و ديار له‌گوتندا، شاراوه و په‌رده‌پوښکراو له بېده‌نگيدا هر له‌وه‌وه‌يه.

له‌سهر ئه‌و بڼه‌مايه ده‌شې له‌و په‌سنة بگه‌ين، که هایدگه‌ر بؤ پرؤسه‌ی گوتن يان زمان وهک ئه‌وه‌ی گوتنه ده‌يخاته روو، ئه‌وه‌ش وهک ئه‌وه‌ی دیکه له دوو رهگ پیکهاتووه: گوتنیک که له‌ده‌ربرېنی ده‌نگيدا ته‌عبير له‌خوی ده‌کات (واته قسه‌کردن)، و گوتنیک که له بېده‌نگيدا يان له په‌رده‌پوښیندا ته‌عبير له‌خوی ده‌کات. لیره‌دا هایدگه‌ر ده‌يه‌ویت بؤمان روون بکاته‌وه که چؤن گوتن له بېده‌نگيدا به‌ئسلی خوی ده‌گات:

قسه‌کردن، هر قسه‌کردنیک بیت، وهک ئه‌وه‌ی که کرده‌ی ده‌ربرېنی ده‌نگيه (vocalization)، شاره‌زاييه بؤ ماوه‌يه‌کی زؤر به‌رده‌وام ده‌مینيته‌وه و پېويستی به پېناسه‌يه‌کی گونجاو ه‌يه، پېناسه‌يه‌ک که له شویني خویدا بیت، چونکه راقه‌کردنی فیسېؤلؤجیانه‌ی ده‌نگی- بیستراو (phonetic-acoustic physiological explanation) بؤ ده‌نگه‌کانی زمان، هیچ شتیک له باره‌ی شاره‌زاييه‌وه نازانن که ئه‌سلی له بېده‌نگيدا په‌ناداوه، هر ته‌نها که‌میک ده‌زانن، له چؤنیه‌تی ریگا پیدانی بېده‌نگی وهک ئه‌وه‌ی که ده‌نگی زمانه (واته چؤن ریگا به بېده‌نگی ده‌دریت که وهک ده‌نگی زمان ده‌رېکه‌ویت. و:ک). ئه‌وه‌ ئه‌و شارا‌زاييه له زمان که ده‌وری ناگرین يان لیی ورد نابینه‌وه، چونکه بؤ تیگه‌یشتنی له زمان له‌سهر ریگایه‌کی ته‌قلیدیی ده‌رؤین، لیکؤلینه‌وه زانسته‌یکان پشت به‌و ریگا ته‌قلیدیه‌ ده‌به‌ستیت و ئه‌ویش هر ته‌نها له رووکاری زماندا ده‌مینيته‌وه- ئه‌و شاره‌زاييه‌ی که هایدگه‌ر

له ریځایه وه هوشیارمان دهکاته وه بهره وه ئه وه ی خواره وه
پیشره ویمان دهکات:

«قسه کردن (speaking) دهشی وهک کرده ی دهربرینی
دهنگی (pronunciation) بیرکردنه وه پیناسه ی بکهین، که
به هوی ئه ندامه کانی گوته وه دپته دی. به لام قسه کردن
له هه مان کاتا گوینگرتنیشه (listening). وهک راهاتووین
قسه کردن و گوینگرتن له به رانه ر یهک داده نئین: که سیک
قسان دهکات، ئه ویدیکه گوئ دهگریت. به لام گوینگرتن پیش
قسه کردن ناکه ویت و به لکو گوئی بو دهگریت-دهوری
دهگریت، وهک چون له دیالوگدا رووده دات، دهوره گرتنی
قسه کردن و گوینگرتن مانای زور له وه به رفره وانتری هه یه.
چونکه قسه کردن بوخوی گوینگرتنیشه. قسه کردن گوینگرتنه
له و زمانه ی قسه ی پیده کهن. به مجوره که واته لیرده ا
گوینگرتن هه ر له ساته وهختی قسه کردندا نییه به لکو پیش
قسه کردنیش هه یه. ئه و گوینگرتنه ی زمان له پیش هه موو
شیوه کانی گوینگرتن دیت، که دهیانناسین..... ئیمه قسان له
زمان ناکه یین- به لکو ئیمه قسان له ریځای زمان دهکه یین.
ئیمه رهنکه هه ر ته نها ئه وه بکهین، چونکه هه میشه ئه وه
نین که گوئ له زمان دهگرین. لیرده ا ئه وانه کین گوئ له و
دهگرن. ئیمه گوئ له زمانیک دهگرین که قسان دهکات» (٦٤)
بیگومان دهقی پیشوو کومه لیک کیشه بو هه موو
تویره ره کان ده ورژینیت، بویه لیرده ا (بیتهر ماکورمیک)
کومه لیک پرسیار له باره ی هه لوئیستی هایدگر
ده ورژینیت: ئه گه ر گوینگرتن پیشینه و ئه وله و بیه تی به سه ر

قساندا هه بیټ، که واته بابه تی بیستن یان گوئگرتن کامه یه؟
 هایدگەر وه لآمان دهداته وه به وه ی که گوئگرتن گوئگرتنه له
 قسه کردنی زمان، هەر چهنده ئیمهش بیسین «زمان قسان
 دهکات» به قسه ی هایدگەر. به لآم به چ مانایه دهشی زمان
 قسان بکات؟ هایدگەر وه لآمان دهداته وه که زمان له میانی
 دهرخستنی شتیک قسان دهکات. به لآم ئەگەر قسه کردنی
 ئیمه دووباره کردنه وه ی قسه ی ئەو زمانه بیټ، که گویمان
 لیگرتوو ه یان گوئ بیستی بووین و پاشان قسه مان پیکرد
 بیټ و زارمان گوئی کرد بیټ، که واته سهختیه که لیڤه دا
 ئەوه یه، که بزاین ئەو گوئگرتنه چۆن دانراوه و له چ
 پیکهاتوو ه؟ (٦٥)

لیڤه دا هه لویستی هایدگەر ئەوه یه که «زمان قسان
 دهکات به هۆی گوتن، واته به هۆی دهرخستن» (٦٦) :
 «به و مانایهش گوتن دهرخستنه» که لای هایدگەر
 ماهیه تی زمانه (واته ماهیه تی زمان له و پرشنگه دایه که
 دهیخاته سهر شتیک و له و رینگایه وه ئەو شته که شف
 ده بیټ. و:ک) پاشان ئەوه ی مانای گوئگرتن و قسه کردن
 پیکه وه پشتی پیده به بستن، ئەوه یه که هه میسه گوتن له
 نه گوتندا خۆی ده بینیته وه نه ک ته نها له وه ی ده گوت ریت.
 گوئگرتن له گوتنی زمان، واته له توانای خودی زمان
 به سهر قسه کردن و دهرخستندا، ریگامان پیده دات
 که قسان بکه یین. ئەو گوئگرتنهش به ئەندازه ی خۆی
 توانایه هه موو که سیک نییه تی، ته نها ئەوانه نه بن که

65 – See, Pctcr McCormick, op. cit., pp.110-111.

66 – Heidegger, op. cit., p. 24.

گوی له قسه‌ی زمان ده‌گرن، به‌مجوره گویگرتن مانای
ئه‌وه‌یه: «که گوی له زمان بگرن به‌و شیوه‌یه‌ی که
ملکه‌چی زمان بین که قسه‌ی خویمان بو بکات، هه‌موو
ده‌رککردنیک و ویناکردنیک سه‌ره‌تا خو‌ی له‌و کرده‌یه‌دا
هه‌لده‌گریته‌وه» (٦٧)

ئیتستا هه‌موو ئه‌وه‌ی لی‌ره‌دا پیشکه‌شمان کرد، ریگامان
بو خو‌ش ده‌کات، له‌و ده‌سته‌واژه‌یه‌ی هایدگه‌ر بگه‌ین که
مانای «ریگایه‌ک به‌ره‌و زمان» ده‌گه‌یه‌نیت، به‌وه‌ی که
«کی‌شکردنی زمانه به‌و مانایه‌ی زمانه له نیو زماندا»

ئه‌و ده‌سته‌واژه‌یه که وشه‌ی زمانی سی جارن تیتیدا
دوو‌باره بو‌ته‌وه، ئه‌گه‌ر شیکردنه‌وه‌ی لۆژیک‌ی به‌سه‌ردا
جیبه‌جی بگه‌ین، ئه‌وه بی مانا ده‌که‌ویتته‌وه، به‌لام له‌به‌ر
رۆشنایی ئه‌وه‌ی ئیمه لی تینگه‌یشتووین ئه‌وه وشه‌ی
زمان له هه‌ر جاریکدا ده‌لاله‌تی تایبه‌تی خو‌ی هه‌یه: که‌واته
ده‌سته‌واژه «کی‌شکردنی زمان - واته ده‌رخستنی ماهیه‌تی
زمان the essence of language - به‌و مانایه‌ی زمانه -
واته به‌و مانایه‌ی گوته saying له ناو زماندا - واته له
وشه‌ی گوتراودا sounded» (٦٨)

که‌واته هایدگه‌ر هه‌ولده‌دات زمان نازاد بکات، بو ئه‌وه‌ی
له میانی ئه‌و نازادییه تایبه‌تییه‌ی که زمان قسه‌ی پیده‌گات،
به‌ زمان بگه‌ین و «ئه‌وه‌ش به‌ مه‌به‌ستی خو‌یه‌وه به‌نده»
به قسه‌ی (نقالیس Novalis) له‌و ده‌سته‌واژه‌یه‌ی که
هایدگه‌ر له سه‌ره‌تای وتاره‌که‌ی خو‌ی «ریگایه‌ک به‌ره‌و

67 - Ibid., loc. cit.

68 - Ibid., p.120.

زمان» وهریگرتوو. زمان به مه به سستی خوییه وه بهنده بهو مانایه نایهت که زمان سه رسامه به خوی، به لکو بهو ماناییه که ریگا بو زمان والا بکهین، تا هه موو ئهوانه ئازاد بکات، که دهشی له میانی زمانه وه بیانخاته روو.

به مجوره شاره زایی زمان له ریگای ئه وهی هایدگه له «وجود و زه مان» (۶۹) ناوی ده بات به ئیمه ناگات، واته بهو بیرکردنه وه ئامارکارییه ته مسیلییه (calculative representative thinking) به ئیمه ناگات، که له سه ر کرده ی له خوگرتن، له چوارچیوه گرتنی (Ge-Stell) له خوگرتن، له خوگرتن، که له میانی ته کنولوجیای مؤدیرنه وه ئامادهیه: ئه و ئامرازه ته کنولوجیانه ی که روژانه به ته واوی لیی نزیك ده بینه وه و مامه له ی پیده کهین، وا ده زانین له ریگای زالبوونی به سه ر سروشتدا هاوکاریمان ده کات بو ئه وهی له سروشت بگهین، له کاتیگدا ئه و ته نها سیستمیک یان پیکهاته یه ک له سروشتمان پیشکesh ده کات، ئینجا ئه و حه قیقه تی شته کانمان لی ده شاریتته وه و کار له سه ر له خوگرتن و له چوارچیوه گرتنی شته کان ده کات.

له سه ر هه مان شیوه کرده ی له چوارچیوه گرتن و له خوگرتنی زمان، وا له گوتن ده کات بو زانیارییه کان بگوریت. له چوارچیوه گرتن و له خوگرتن - به پینی تیوری زانیارییه کان - هه ولده دات تا زمان له میانی بیرکردنه وه ی ئامارکارییه ته مسیلییه وه ته نها ریگا به شیوه یه ک له گوتن

69 -Hedegger, being and taime, trans, Josn Maquarrie and Edward Robinson (New York: Harper and Raw Publishers, 1961), pp.100-110.

بدات، به و مانایه‌ش زمان له میانى کرده‌ی دارشتنه‌وه
 یان فۆرمالیزه‌ییشن (Formalization) هوه له چوارچیوه
 ده‌گریت. ئەوه‌ش ئەوه‌یه که هایدگەر هوشیاری له
 باره‌یه‌وه ده‌دات، به و مانایه ناکرئ ته‌ماشای زمان
 بکه‌ین وهک ئەوه‌ی بابه‌تیکه و له پیشمانه‌وه دانراوه و
 ده‌توانین حوکمی به‌سه‌ردا بده‌ین و به‌سه‌ریدا زالبین،
 له بری ئەوه‌ی له ده‌ره‌وه‌ی زمان سه‌یری زمان بکه‌ین،
 جا بابه‌تی ته‌ماشاکردنه‌که‌مان هه‌ر چ بی‌ت، پیویسته‌ و
 ته‌ماشای بکه‌ین وهک ئەوه‌ی بو‌خۆی بابه‌تی دیتن بی‌ت...
 «بو‌ ئەوه‌ی ئەوه‌ بین که هه‌ین، که‌واته وهک هه‌بووی
 مرۆیی پیویسته وهک په‌یوه‌ست به‌ بوونی زمان و له نیو
 زماندا بمینینه‌وه».

لیزه‌وه بو‌مان روون ده‌بیته‌وه که په‌یوه‌ستبوونیکی نزیک
 له نیوان ئیمه وهک هه‌بووی مرۆیی و له نیوان زماندا
 هه‌یه، به‌لام ناکرئ له و په‌یوه‌ستبوونه بگه‌ین- وهک ئەوه‌ی
 (ریتشاردسون Richardson) ده‌بیینیت- (۷۰) به‌و مانا
 ته‌قلیدییه‌ی که وهک (هه‌بوویه‌کی قسه‌ ده‌رخه‌ر) له مرۆف
 ده‌گات. راسته هه‌بووی مرۆیی تاکه هه‌بوویه‌که که قسان
 ده‌ده‌خات و زمان خۆی به‌سه‌ر ئەو بوونه سه‌پاندووه،
 چونکه ئەگه‌ر «بوون لیزه نه‌بی‌ت» واته بوونی مرۆیی له
 هه‌بوون بگات به‌و مانایه‌ی که هه‌بووه، ئینجا له بوون بگات،
 ئەوه به‌نسبه‌ت ئەو بوونه مرۆییه‌ی رووبه‌روو بوونه‌وه له‌گه‌ل
 هه‌بوونه‌کان مه‌حال ده‌که‌وئته‌وه. که‌واته بوونی مرۆیی بو‌یه

70 – William I. Richardson, *Heidgger through Phenomenology to Thought* (Netherland; Martinus Nijhoff, the Hague, 1967.) p. 295.

فهرزه تا له هه‌بووه‌کان و ناوانه‌کانیان بگات. به‌لام چۆن ئەوهی بۆ دیت، که له هه‌بووه‌کان بگات، ئەگەر نه‌توانیت به‌سه‌ر گوتن و زماندا زال بیت؟ ئەگەر ئەو هه‌بووه‌ م‌رویی توانای گوتنی نه‌بیت، ئەوه هه‌موو هه‌بوونه‌کان به‌و مانایه‌ی که هه‌بوون وهک شتیکی داخراو له پ‌یشه‌وه ده‌میننه‌وه. بۆیه ریتشاردسون ده‌ل‌یت: «بوون لیره - Da-sein وهک ئەوه ده‌رده‌که‌و‌یت، که خودی زمانی بۆخوی داهینابیت، به‌لام له راستیدا هه‌ر ته‌نها خوی له زمان و له‌گه‌ل زماندا که‌شف کردوه، چونکه زمان به‌نیو بوونی م‌رویی تیده‌په‌ریت» (٧١) ب‌یگومان لیره‌دا دیدی هایدگه‌ر بۆ شاره‌زایی زمان له په‌یوه‌ستبوونه‌ نزیکه‌که‌ی به‌بوونی م‌رویی و به‌بوون خوی - دیدیکه‌ لیۆردبوونه‌وه‌ی زیتر ده‌و‌یت له‌وه‌ی ئیمه‌هه‌ستی پ‌یده‌که‌ین، چونکه ریگای به‌ره‌و زمان هه‌تا ئیستا کراوه‌یه و در‌یز ده‌بیته‌وه، ئیمه‌ش هه‌ر ده‌بیت تیدا چاودیری هایدگه‌ر بکه‌ین تا ئامانجه‌که‌ی:

دیدى پ‌یشووی هایدگه‌ر له به‌رانبه‌ر عه‌قلی ئیمه‌ ده‌رگا له کۆمه‌لێک شاره‌زایی ده‌کاته‌وه و به‌ شیوه‌یه‌کی شاراوه ستایشیان ده‌کات، ئەگه‌رچی به‌ شیوه‌یه‌کی ئاشکرا له به‌رانبه‌ر ئیمه‌ یان له به‌رانبه‌ر ئەوانیدیکه‌ نایانخاته‌ روو، ره‌نگه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ بیت که‌ حاشا هه‌لنه‌گرن: ئایا به‌ راستی ده‌شى وینای بوونی خۆمان بکه‌ین به‌ شیوه‌یه‌که‌ بکه‌و‌یته‌ ده‌ره‌وه‌ی ئەو زمانه‌ی که‌ قسه‌ی پ‌یده‌که‌ین؟! ئایا ده‌شى به‌ تابه‌تی وینای گۆرانب‌یژیک له‌ گۆرانب‌یژه‌ گه‌وره‌کانمان بکه‌ین که‌ به‌ زمانیکی دیکه‌ ده‌م بکاته‌وه (واته‌ ده‌شى وینای

ئوم كلسوم يان عەبدولودھاب بکەين كە بۆ نموونە بە
 زمانى ھىندى گۆرانى بلين؟ ئايا ليرەدا زمان ئەو نيشتمانە
 نىيە، كە تىيدا نيشتە جيين و رووخسار و شيوازي خويمان لە
 بوونى وەرگرتوو؟ بەلام بۆچى بە شيوھىەكى ھەر مەكى
 حالەتى گۆرانى گوتتمان وەك نموونە ھەلبژاردوو؟ ئايا
 ئەو لە ناواخندا بەو مانايە نىيە كە گۆرانى - شيعر بە
 گشتى - حالەتەكە كە بوونى زمانى تيدا كەشف دەكرىت،
 ئىنجا بوونى ئيمە و ئاگامەندى ئيمە بە بوون خوڤى؟
 ئەو - وەك ريتشاردسون سەرنجى دەدات و لە
 ھەمان ناوكوييدا ئاماژەى بۆ دەكات - ئەو ھىە كە ھايدگەر
 لە «سەرەتايەك بۆ ميتافيزىكا» تەعبىرى ليدەكات، كاتىك
 دەليت ئەو زمانەى كە ھەبووى مرۆيى قسانى پيدەكات،
 پەيوەستبوونىكى لە پيشينەى بە بوونەو ھەيە، ئەو ھش
 جوړىكە لە «پروسيەسە كرنىكى بنەرەتيانەى شيعرى -
 Urdichtung) - (primordial) - poetizing - كە سەرتاپاى خەلكى تىيدا بوون لە گۆرانيدا
 دەبيننەو. بەمجۆرە شارەزايى ھەبووى مرۆيى بە
 بوون بە باشترين شيو ھە شيعردا بەرجەستە دەبيت،
 ئەو شارەزايى بنەرەتییەش بە بوون لای يونانيەكان
 لە شيعرى ھوميروسدا بەرجەستە دەبيت. ليرەو
 ريتشاردسون دەپرسىت: پەيوەندى نيوان ھوميروس (كە
 وەك تاكە كەسيك گريمانە دەكرىت) لەگەل گەلى يونانى
 (كە كۆمەلەىكىن لە مروّف) لە پروسەى روودانى « بوون
 ليرە - دازاين» كە لەسەر دەرکەوتنى زمانى يونان كار
 دەكات، چيە؟

ناوہوہی ئیمہیہ، دەرکەوتنی ئەو بوونەییە کە دەوری داوین،
وہک چۆن زمان دەوری داوین؟ وەلامی ھایدگەر ئەوہیہ:
لە شیعەر و بیرکردنەوہی شیعرییدا. بەو مانایەش دەتوانین
بپرسین: بۆچی و لە بەرچی حەقیقەت یان ماہیەتی زمان
لە شیعردایە، یان لە شیعردا بەجێدەھینریت؟ یەکیکی دیکە
دەپرسیت: چۆن شارەزایی شیعریی، دەتوانیت شارەزایی
زمانمان بۆ روۆشن بکاتەوہ؟

کێشە و موغاناتەکانی شارەزایی زمان- وەک بۆمان
روون بۆوہ- ئەوہیہ کە گوئی لە خودی زمان بگرین
لە کاتی قسەکردندا، ئەوہیین کە بوونی زمان دەوری
داوین... لە ئامادەیی خودی زماندا. ئەوہش ناشی ئەو کاتە
رووبدات، کە بە زمانی روۆژانە دەدوین، بەلکو ئەو کاتە
روودەدات کە «خودی زمان بۆ زمان کیش دەکەین»: ئیمە
لە زمانی روۆژانەدا بە ھۆی زمانەوہ لە بارەیی شتەکانەوہ
دەدوین، جاچ لە بارەیی کۆمەڵیک رووداوہوہ بدوین، یان
لە بارەیی یەک رووداو، یان پرسیارەوہ، یان مەسەلەییەک
کە شوینی بایەخپێدانمانە. بەلام لەو بەکارھێنانەیی زماندا
ناشی خودی زمان بۆ زمان کیش بکەین، واتە سروشتی
زمانمان بۆ کەشف ناكریت بەو مانایەیی کە ئامادەییەکی
تایبەت بە خووی ھەییە، ئامادەییەک کە دەوری ئیمەیی
پێگرتیت، بەلکو کاتیک ئیمە (بەو شیوہیە) زمان دەدوین،
ئەوہ سروشتی زمان پاشەکشە دەکات. سەیرە زمان
خودی زمان بدوینیت، لە کاتیکدا ئیمە نەتوانین وشەییەکی
گونجاو بۆ ئەو شتە ببینینەوہ کە سەرقالی کردوین، کە
رایگرتوین، یان نەتوانین وشەییەکی گونجاو بۆ ئەو شتە

ببینینه وه که هانمان دەدات... کاتیک هه موو ئه وهی به خه یالماندا دیت به بی دهنگی وه لای ده نین، به بی ئه وهی بیرکردنه وهیه کی دروستی بو به دهست به نین، به بی ئه وهی به ساته وه ختانی کدا برۆین که تیندا ههست به ئامادهیی خودی زمان بکهین، له دووره وه و به شیوهیه کی گوزه رکه رانه دهستی لێبدهین. شاره زاییه ک که تیندا شتیک له شته کان به نه گوتراوی و نه ویستراوی ده میتیتته وه بو زمانیک که ریگی پیده دات، یان شاره زاییه ک که ریگی وشه ی گونجاوی لێده گریت، ئه و شاره زاییه، شاره زایی شیعر و شاعیره. (۷۴)

رهنگه ئه و حاله ته ئاگامه ندی و فیکرییه ی که هاوه لی شاره زایی زمان دهکات و لێرده ا هایدگه ر له باره یه وه ده دویت، له و حاله ته ئاگایی و فیکری عه قلییه نزیک بیت، که

۷۴- توانای زمان له ماهیه تی خۆیدا به «چییه تی ره سه نی زمانیش ناوانه، که واته ناوان توانای ئه سلێ زمانه نه ک توانای شاعیر... هه موو شیعریکی گه وره شتیک له زمانی له خۆگرتوه که له زمانی ئاسایی شاراوویه، زمانی ئاسایی ئه و زمانه یه که خوی له وه زیفه ی گه یاندن کورت دهکاته وه، واته زمانی ئاسایی له گه یاندنا جه وه ره ی خوی که شف دهکات، به لام شیعر گوزاره یان ته عبیر له جه وه ره ی خوی دهکات، له هه مان کاتدا ئه وه یه که وه ک ئه سلێ قه سیده گوزاره له ماهیه تی خوی بکات، قه سیده یه کی بیده نگ له خسته نه رووی بوون... که واته شیعر و له زمان دهکات توانای ناوانی به سه ر شته کانه وه بو بگه ریته وه، بانگی ئاماده بوونی دهکات، ئاماده بوونی زمانیش له ناواندا به لێروه ده مه ویت بلیم زمان به هوی شیعره وه هیزی دامه زرانندی بوونی بو ده گه ریته وه. زمانیش جگه له قه سیده یه کی سه ره تایانه ی گه لیککی خاوه ن میژوو (هه لبه ته میژوویه کی ره سه ن) شتیکی دیکه نییه. ئه وه ش ده مانگه یه نه ته ئه و ده رئه نجامه ی که لای هایدگه ر قه سیده ی ره سه ن به سه رچاوه ی شیعر داده نریت... - وه رگیزی کوردی.

(٧٥) (٧٥) لهو ديڙه شيعرييانه ي خواره وه وهسفيان
دهكات:

اخذ نفسي بتأليف شيء واحد في اللفظ شتى المعاني

قائم في اوهم حتى اذا ما رمته رمت معمي المكان

فكأنني تابع حسن شيء من أمامي ليس بالمستبان. (٧٦)

ٺٻو نهواس ليڙه له ڪومه ليڪ ناوڪوي جياوازا قسان
له شاره زايي زمان دهكات، جاريڪ له ٺه زموني ٺه وينيڪ
دهدويت، ڪه ٺه وينداره ڪه ي ويلى دواي خوي ڪردووه،
ٺه وينداره ڪه به خه يالي خوي وا گومان دهكات و واي به
زهيندا ديت، ڪه ٺه ٺه وينه ي به دهست هيناوه و بهو ٺه وينه
گهيشتووه و بينيويه تي له به رانبهري وهڪ ويٺه يه ڪي جوان،
خوشي پيٺه خشيوه و ٺينجا له دهستي راي ڪردووه، به لام
رووخساري ٻو روون نه بوته وه، وهڪ ٺه وه ي ٺير سهيري

٧٥- (ٺٻو نهواس) ڪوري علي ٺه لحه سهني هاني ٺه لمه عرفي
ٺٻو ٺه لنه واسه، له شاري (ٺه هواز) ولاتي (خوزستان) ي باشوري
خورٺاواي (ٺيران) له سالي ١٤٥٠ ڪ به رانبه ر ٧٦٢ ز له داڪبووه و باوڪي
خه لڪي شاري (ديمه شق) بووه، به لام داڪي فارس بووه و ناوي
(جولبان) بووه. ده لڙين باوڪي يه ڪيڪ بووه له سه ربازه ڪاني (مهرواني
ڪوري محمه د- دواين جيٺشيني بهني ٺومه ييه) له شاري ديمه شق.
له سالي ١٩٥٠ ڪوچي دوايي ڪردووه، يه ڪيڪ بووه له شاعير و ٺه ديبه
به ناوبانگه ڪاني عه رب. ٺٻو نهواس له گهل هه ر يه ڪ له (به شار بن بهرد
و موسلم بن وهليد و هتد) شورشيڪيان به سه ر دابونه ريتي هونه ري
شيعري ڪون داهيناوه و له ٺاستي واژه و ٺاستي ماناوه تازه گهريان
له قهسيده ي عه ره بيذا ڪردووه.. ٻو زير شاره زايي ٻروانه- موسوعه
شعراء العصر العباسي، اعداد عبد عون الروضان، الجزء الاول، دار
اسامة، الاردن- عمان، ط١، ص٥٠، ٥١. وه رگيري ڪوردي
٧٦- ديوان ابي نواس، تحقيق: احمد عبدالحميد الغزالي (بيروت: دار
الكتاب العربي، بدون تاريخ)، ص١٨.

نه‌کردب، وهك ئه‌وه‌ی چاو و فیکری کویراییان داهاتبیتو
 مانای شته‌کانیان ئاویته‌ی یه‌ك کردبیت، وهك ئه‌وه‌ی له
 حاله‌تی نوسیندا زمان و زاراوه‌كان نیوه‌ی مه‌به‌ستیان
 گه‌یاندبیت، نه‌گه‌یشتبهنه‌ قووله‌ پئی هه‌سته‌کانی... که‌چی
 پیمانوابیت به‌ وشه‌ و تیرمی گونجاو گه‌یشتووین، به‌لام
 دیاره‌ هه‌ر زوو بۆمان ده‌رده‌که‌ویت ئه‌وه‌ی ئیمه‌ لی‌ره‌ له
 میانی وشه‌یه‌که‌وه‌ به‌رجه‌سته‌ی ده‌که‌ین، شتی‌که‌ ته‌نها به‌
 وشه‌یه‌ك په‌سن ناکریت، چونکه‌ هه‌لگری کۆمه‌لیک مانای
 جو‌راو‌جو‌ره‌. (٧٧)

که‌واته‌ ئه‌زموونی شاعیر له‌گه‌ل زماندا له‌و ئه‌زموونه
 ئه‌وینداره‌وه‌ نزیکه‌، به‌و مانایه‌ی که‌ ئه‌زموونیکه‌ شاعیر
 تییدا هه‌ست به‌ ئاماده‌بوونی زمان ده‌کات، کاتی وشه‌کانی
 به‌رده‌وام لی‌ راده‌که‌ن، شاعیر تییدا هه‌ست به‌ ئاماده‌یی
 زمان ده‌کات، کاتی به‌رده‌وام وشه‌کان ده‌پشکنیت و بۆ
 هی‌تانه‌ گۆ دوايان ده‌که‌ویت، ئه‌وه‌ش ئه‌و کاته‌یه‌، که‌ شاعیر
 ملکه‌چی زمان ده‌بیت تا قسانی پیبکات.

به‌لام لی‌رده‌دا مه‌به‌ست له‌ شاره‌زایی (شیر) چیه‌؟
 ئیمه‌ ده‌زانین که‌ هایدگه‌ر وشه‌ی (شیر) به‌ دوو
 مانا به‌کاره‌یتاوه‌: شیر به‌ مانا به‌رفره‌وانه‌که‌ی یان
 جه‌وه‌رییه‌که‌ی، شیریه‌ته‌که‌ی (poetry). شیر به‌ مانا
 به‌رته‌سکه‌که‌ی که‌ ئاماژه‌یه‌ به‌ «ری‌کخستن یان هۆنینه‌وه‌ی
 شیر» یان «هونه‌ری قه‌سیده» (poesy). (٧٨) به‌مجۆره

٧٧- وشه‌ی تیرم : Term. له‌ بری وشه‌ی (مصطلح‌ی) عه‌ره‌بی
 به‌کاره‌یتاوه‌ و له‌ هه‌ندیک شوینیش وشه‌ی کوردی (زاراوه‌)م
 به‌کاره‌یتاوه‌.. - وه‌رگێری کوردی.

٧٨ - مه‌به‌ست هۆنینه‌وه‌یه‌، یان ری‌کخستنی وشه‌یه‌ به‌ مانا ساده‌که‌ی
 شیر... - وه‌رگێری کوردی.

کاتیک هایدگر له باره‌ی شاره‌زایی شیعری دده‌ویت،
 ئه‌وه له پله‌ی یه‌که‌مدا مه‌به‌ستی شاره‌زاییه له بیرکردنه‌وه‌ی
 شیعری -poetic thinking- که له هه‌موو هونه‌ریکدا وهک
 یه‌که، هه‌موو بیرکردنه‌وه‌یه‌کی ره‌سه‌نیش واته کرده‌ی
 کیشکردن و دهرخستنی بوون بۆ «کرانه‌وه»، که واته
 هه‌موو هونه‌ریک (۷۹) به مانا به‌رفره‌وانه جه‌وه‌رییه‌که‌ی
 شیعره (poetry)، یان ده‌بیت به شاعر (poesy)، وهک چۆن
 هه‌موو هونه‌ریک زمانه، به مانا جه‌وه‌رییه به‌رفره‌وانه‌که‌ی
 زمان، که زمان تئیدا هه‌ر ته‌نها وه‌سیله‌یه‌ک نییه بۆ
 گه‌یاندن، به‌لکو کرده‌ی که شفکردن و دهرخستنه، له میانی
 په‌رده‌پۆشکردن و په‌رده‌پۆشنه‌کردندا، لی‌ره‌وه هونه‌ری هه‌ر
 گه‌لیک زمانی خودی ئه‌و گه‌له که شف ده‌کات- زمانی هه‌ر
 گه‌لیک گوزارشتکردنه له دنیای خوی و دهرکه‌وتنه‌کانی
 خوی- هونه‌ریش بۆخوی شیعره، به‌و مانا به‌رفره‌وانه‌ی که
 جه‌وه‌ر، یان ماهیه‌تی زمان و شیعری تئیدا جیبه‌جی ده‌بیت.
 له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا، شاعر به مانا به‌رته‌سکه‌که‌ی- واته
 هۆنینه‌وه‌ی شاعر یان هونه‌ری ری‌خستنی قه‌سیده
 (poesy)- هونه‌ریکه خۆشی له‌وه‌دا ده‌بینیت، که له پله‌ی
 یه‌که‌می هونه‌ره‌کانی دیکه‌دا خوی ده‌بینیت‌وه، ئه‌و یه‌که‌م
 بوونه‌یشی په‌یوه‌ندی یان نیمچه په‌یوه‌ندی به پۆلینکردنه
 هه‌رمیه‌که‌ی هونه‌ره‌باوه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌وه‌نییه، که به
 پئی نۆرم یان پره‌نسیبی میتافیزیکی فه‌یله‌سوفان دیارده‌کانی

۷۹ - هایدگر هونه‌ر له به‌ر رو‌شنایی به‌های جوانیدا پیتاسه‌ناکات،
 چونکه هونه‌ر لای ئه‌و باسی جوانی ناکات به‌لکو ده‌یه‌ویت راستی بوون
 دهربخات.... وه‌رگێری کوردی.

بوونیان راقه دهکرد و هونه‌ریکیان له هونه‌ره‌کان به‌سه‌ر
ئه‌ویدیکه‌دا به‌باشتر داده‌نا.

ئه‌وه‌ی لیژده‌دا هایدگه‌ر مه‌به‌ستیه‌تی ده‌شی به‌مجۆره‌ی
خواره‌وه به‌ساده‌یی فۆرمه‌له‌ی بکه‌ینه‌وه: ئه‌ویش ئه‌وه‌یه،
که‌ ماهیه‌ت یان جه‌وه‌ه‌ری شیعر له‌ هه‌موو هونه‌ره‌کاندا
جێبه‌جێ ده‌بیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زمان له‌ جه‌وه‌ه‌ری خۆیدا
هماره‌سه‌کردنی یان پرۆسیسه‌کردنی بیرکردنه‌وه‌ی
شیعرییه *poetic thinking*، که‌واته‌ خودی شیعر که‌
زمان وه‌ک ناوه‌ندیک (هونه‌ری هۆنینه‌وه‌ یان قه‌سیده‌)
به‌ کار ده‌هینیت، ئه‌وه‌ له‌و یه‌که‌مبونه‌ی به‌سه‌ر هه‌موو
هونه‌ره‌کانی دیکه‌دا خۆشی وهرده‌گریت، لیژده‌یه‌ هایدگه‌ر
ده‌لێت: «هونه‌ری قه‌سیده‌ یان هۆنینه‌وه‌ی قه‌سیده‌ (poesy)
له‌ زماندا رووده‌ات، چونکه‌ زمان سروشتی ئه‌سلی شیعر
ده‌پاریزیت» (۸۰)

به‌لام ئایا شیعر وه‌ک ئه‌وه‌ی هونه‌ری قه‌سیده‌یه، هه‌ر
ته‌نها ماهیه‌تی شیعرمان بۆ ده‌پاریزیت، به‌و مانایه‌ی که‌
هماره‌سه‌کردنی شیعره (poetizing) یان بیرکردنه‌وه‌یه‌کی
شیعرییه (poetic thinking)، وه‌ک هایدگه‌ر له‌ لیکچه‌ره‌کانی
له‌ باره‌ی ئه‌سلی کاری هونه‌ری بۆمان روون ده‌کاته‌وه؟!
ئایا راسته‌ ئیمه‌ له‌ میانێ لیکچه‌ره‌کانی هایدگه‌ر له‌ باره‌ی
«ریگیه‌ک به‌ره‌و زمان» بۆمان روون ده‌بیتته‌وه‌ که‌ شیعر
وه‌ک ئه‌وه‌ی هونه‌ری قه‌سیده‌یه، ماهیه‌تی زمانمان بۆ
ده‌پاریزیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ هونه‌ریکه‌ زمان به‌ چ‌ری، بوونی

80 - Heidegger, «the Origin of the Work of Art, in Poetry, Lan-
guae and Thought, trans. Albert Hofstadter (Uarper and Row
Publishers, 1975), p.74.

خۆی تیدا ئاشکرا و روون دهکاتهوه. به لام له وه گرنگترو دوورتر چييه، هه لبه ته ئه وه يه که شيعر ليزهيه - (81) وهک ئه وهی که هونهری قه سیدهیه - دهشی شاره زایی خودی زمانمان بۆ که شف بکات... شاره زایی ئه و زمانه ی که تیدا حه قیقه ت یان ماهیه تی زمان که شف دهکات. لیزه دا له بهر ئه وهی شيعر هونهری قه سیدهیه، بۆیه هه ر ته نها هونه ریک نیه له زماندا روو بدات، دهشی ئاماده یی و چری زمانیشی تیدا به دهر بکه ویت، نه ک هه ر هینده به لکو هونه ریکه له خودی زمان وه رگیراوه. (82)

81 - چونکه شيعر دامه زرينه رى بوونه، هونه رمه ندان و شاعيرانيش پاريزه رى بوون هه ر به هۆى شيعره وهش زمان له به خاوه نبوونى هه بوونه وه به ره و که شفکردنى بوون ده چیت، وهک هولدرلين ده لیت ئه وهی ده مینیته وه شاعيران دایده مه زرينن. شيعر هه ر بوون دانامه زرينیت به لکو ميژووش داده مه زرينیت، دواچار شيعر زه وييه که بۆ نيشته جى بوون و ئارامى، بۆیه هايده گه ر ده لیت مروّف ناتوانى له سه ر زه وى بژیت ته نها له ريگای شيعره وه نه بيت، که واته شيعر ليزه يه... - وه رگيزى کوردی.

82 - شيعر کردنه وهی ئاسۆيه که به سه ر بووندا، به و قسه يه هايده گه ر پنيوايه ئه سلێ زمان شيعره و شيعریش به مانا به رفره وانه که ی هونه ره... ليزه دا هايده گه ر وشه ی شيعر به مانا به رفره وانه که ی بۆ ده لاله تکردن له هونه ر به کار ده هینیت، به و مانا يه ش شيعر هه ر ته نها تايبه ت نيه به شاعيرانه وه، به لکو هه موو هونه رمه ندیک وهک پيويست حه قى به سه ر شيعره وه هيه. هونه ریش که شفکردنى حه قیقه تی بوونه و واز له بوون ده هینى هه بيت و شارده وه بۆ داپوشين ده گوریت. جه وهه رى هونه ریش ئه وه يه که بوون دهر که ویت، حه قیقه تیش دهر وه وشيته وه، ئه گه ر ماهیه تی هونه ر واز هینان بيت له بوون بۆ ئه وهی وهک چۆن هه يه هه بيت و حه قیقه تیش بدره وشيته وه، ئه وه به و مانا يه نيه که هونه ر له گه ل واقع و لاساييکردنه وهی واقع دیته وه. چونکه ناشى له دهر وهی هونه ر به دواى حه قیقه تی هونه ريدا بگه ريين، اته له واقعدا،

بهو مانایه شیعر وهک بابته، ممارهسهی جوړیک له تیگه‌یشتنی دیارده‌گه‌رای (فینومینولوژی) ده‌کات، واته کاتیک شاعیر له ئەزموونی خودی زمان ورد ده‌بیت‌وه، ئەوه جوړیک له دیارده‌گه‌رای به‌جیده‌هینیت، که له‌سه‌ر په‌رچه‌کرداری لیوردبوونه‌وهوه (reflection) رسکاوه.

به‌مجوره شاعیره‌کان بو‌خویان ده‌توانن تیگه‌یشتنی شاره‌زایی زمانمان بو‌ دیاری بکه‌ن، «له راستیدا شاعیر -به‌ شیوازی تاییه‌تی خو‌ی، که شیوازی شیعرییه- بو‌خو‌ی ده‌توانیت بگاته ئەو حاله‌ته‌ی که تییدا شپ‌رزه ده‌بیت، که تییدا زمانی شاره‌زایی له‌گه‌ل ئەو زمانه داده‌نیت -که به ده‌ستییه‌وه گیری خواردووه- (۸۳). له‌نیوان ئەو شاعیرانه‌ی که هایدگه‌ر پش‌تیان پی‌ده‌به‌ستیت شاعیر (ستیفان جو‌رج Stefan George) ه، که قه‌سیده‌یه‌کی نیمچه لی‌ریکی به ناو‌نیشانی (وشه‌کان) ه‌یه، قه‌سیده‌ی ناوبراو له (حه‌وت) دیر پیکهاتووه و بهو شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌یه:

المعجزة أو الحلم من الاقاصی

جلبتها الى ساطيء بلادی

وانتظرت الهه القدر المتحممة بنور الفجر

حتى اكتشف الاسم داخل غدیرعا...

عندئذ تبدی لی الحلم قریبا ساطعا

فهو یزدهر وبشرق الان أمامی دائما...

چونکه حه‌قیقه‌تی هونه‌ر له ناو هونه‌ردایه، واته له ئاماده‌یی و کرانه‌وه‌ی هونه‌ردایه. هونه‌ر ده‌رکه‌وتن و خو‌نیشاندانه بو‌ دنیا‌یه‌ک که دنیا‌ی خو‌یه‌تی، خو‌نیشاندانه بو‌ حه‌قیقه‌تیک که حه‌قیقه‌تی خو‌یه‌تی. که‌واته هونه‌ر شوانی بوون و پاسه‌وانی بوونه.... - وەرگیزی کوردی.

83 - Heidegger, on the Way to Language, p. 59.

و ذات يوم عدت من إبحارى السعيد

مصطحبا معى الدر المكنون

وقفتش إلهه القدر طويلا، يم أنبات:

«ليس مثل هذا الدر يكتنف».

وما هى إلا أن تلاشى الدر من بين يدى

ولم يعد الكنز يزين بلدى...

فتوليت وقلت متحسرا:

عندما تبطل الكلمه فلا شىء يمكن أن يكون

هايدگەر ئۇ قەسىدەيەى لە لىكچەرەكەى لە بارەى
«سروشتى زمان» وەرگرتووه، هەر وەها وتارىكى هەيە،
كە هەمان ناو نيشانى قەسىدەكە (وشەكان)ى هەرگرتووه.
بەلام لە هەردوو حالەتدا لىكدانه وەى ناوەرپووكى قەسىدەكەى
پشتگووى خستوووه و بە دريژى لەسەر دوا ديرى قەسىدەكە
وہستاوہ، دوا ديرى قەسىدەكە وەستانىكە بەرەو كرؤكى
ليوردبوونەكەيمان دەبات، كە تواناى زمانە بەسەر ناواندا،
واتە تواناى زمانە بەسەر ناوانى هەبووہكاندا. لەگەل
ئەوہشدا لىزەدا باشتر واىە يەكەمجار لەسەر راقەكردى
ناوەرپووكى قەسىدەكە بوہستين:

لە سى ديرى يەكەمى قەسىدەكەدا حالەتيك لەگەشيني
بالاى بەسەر قەسىدەكەدا كيشاوہ، كە شاعير تييدا شانازى
بە توانا سەرسامەكەرەكەى خووى دەكات، لەوہى توانيوپەتى
كۆمەليك شتى سەير و نائاساىى بە دەست بەهينيت، وەك
ئەوہى خەون و پەرچووى بو نيشتمانەكەى داين كرديت،
ئەو لىزە لە جادوگەريك دەچيت كە كۆمەليك شتى
سەرسامەكەرى هيتابيتە ئاراوہ. تواناى سەرسامەكرانەى
شاعير بە پالپشتى خواوہندى توانا (Norn) نەبيت، كامل

نابیت! چونکه ئەو خاوەندی توانایە ناو بەو شتانە
 شاعیر دەبەخشییت، که دایهیناون، بەمجۆرەش ئەو شتانە
 که دایهیناون، ئامادەییەکی بەهیز و پرشنگاریان هەیە.
 بەلام لە سێ دێرەکهی دواي ئەو شاعیرە بە دەست
 شارەزاییەکی دیکەو دەنالیئیت و ئەو گەشبینیە پیشووی
 ون دەبیت: شیعەر بە هۆی ئەو توانا دەگمەنەیهو ریگا بە
 جەوهەرە بە نرخەکهی خۆی دەدات، (٨٤) ئەو جەوهەرە
 که وایە هەبووەکان و شتەکان دەکات دەریکەون و بکەونە
 بەر چاو، نەک کۆمەلێک خەونی دوور، که پێویستیان بە
 ناوان هەبیت، بەلکو ئەوان خۆیان توانان بەسەر ناواندا،
 یان ئەو ناوەن که ناویان پێدەنریت! بەلام کاتیک شاعیر
 خۆی دەخاتە پال خاوەندی توانا بۆ ئەوێکی ناویکی پێدات،
 ئەو جارە پیشینی ئەو دەکات، که ئەو ناوان نییە، چونکه
 وەک شتەکانی دیکە نییە، بەلکو ئەو گەوهەرێکی بە نرخە،
 لەسەر ووی هەلسەنگاندنەکانەو. لەگەڵ ونبوونی ئەو
 وشەییە که شیاوی ئەو گەوهەرە بە نرخە، سامانەکه
 ون دەبیت و شاعیر ناتوانیت بیپاریزیت. لێرەو و-لەوێ
 بیمیل سەرنجی دەدات- (٨٥) شیاویکی نوێ بۆ بوونی وشە
 دەردەکهویت: وشە وەک ناو بە شتیک نابەخشییت، که
 پیشتر هەیە، یان ئامادە، بەلکو-بە پێچەوانەوێ ئەو-
 ئەو ئامادەیی بە بینراو دەبەخشییت.

بۆیە قەسیدەکه بەو دێرە شیعەرە تەواو دەبیت که
 دەلیت:

٨٤ - جەوهەری شیعەر، زمانە... وەرگری کوردی.

85 - Walter biemel.Martin Heidegger: An Jllustrted Study, p. 154.

So I renounced and sadly say:
Where word breaks off no thing may be.

فتولیت وقت متحسرا:

عندما تبطل الكلمة فلا شيء يمكن أن يكون

هایدگەر به شیوهیه کی تاییه تی له نیوهی دووه می ئه و
دیره دهوه ستیت، تا بۆمان روونبکاته وه که ئه و نیوه دیره
جهخت له وه دهکاته وه، که ئه وه وشهیه خودی زمان به ره و
زمان کیش دهکات و شتی کمان له باره ی په یوه ندی نیوان
(وشه کان و شته کان) پیده لیت. (۸۶) کاتیک به شیوهیه کی
کتوپر شتی ک کوتایی دیت، ئه وه مانای وایه که داپوشین و
له ناوچوونیک روویداوه، داپوشینیش واته دوور که وتنه وه و
ونکردنی شتی ک له شته کان، ههروه ها کاتیک ههست به
و نیوونی وشه دهکین، ئه وه لیردها شتی ک نامینیتته وه. ئه وه
ئه و وشهیه یه که (له شاره زایماندا) ناو له شته پیدراوه که
دهنیت. (۸۷)

بۆیه هایدگەر وای ده بینیت ئه وه ی که شاعیر لیردها
فیری بووه وازهینانه له دیده ساده که ی پیشووی، ئه وه ی
که به په یوه ندی وشه و شته وه به ند بوو. (۸۸) بۆیه، شاعیر
ده لیت: کاتیک وشه کوتایی دیت هیچ شتی ک توانای بوونی
نییه. هایدگەر ئا لیردها له لای دهسته واژه ی « دهشی ببی
— may be » دهوه ستیت، بۆ ئه وه ی بۆمان روون بکاته وه

۸۶ - واته ئه گەر ئه وه زمان بی پرشنگ بخاته سه ر بوون و که شف ی
بوون بکات. ناوانی بوونه وهران له دهره وه ی بوونیان له ریگای
داهینه ری زمانه وه یه. وەرگیتری کوردی.

86 - Heidegger, op. cit., p.60-61.

88 -Ibid., p., 65.

که شاعیر وشه‌ی (ده‌کری - is) به کار ناهینیت، به‌لکو «ده‌شی بیی - may be» به‌کار ده‌هینیت، ده‌سته‌واژه‌ی «ده‌شی بیی - may be» ته‌عبیر له‌ گۆران ده‌کات، گۆرینی شیوازه‌ ته‌قلیدییه‌که‌ بۆ ته‌ماشاکردن، ئه‌وه‌ی شاعیر فی‌ری بیوو، لی‌رده‌ا شاعیر ده‌لیت: له‌مه‌ودوا پیویست ناکات کاتیک هه‌ست به‌ ونبوونی وشه‌ ده‌که‌ین ته‌ماشای شتیک له‌و شتانه‌ بکه‌ین، که‌ هه‌یه. به‌لام وشه‌ی (ده‌کری) - به‌ته‌نها- واته‌ دید و تیگه‌یشتنی چه‌سپاو بۆ شته‌کان و ئه‌وه‌ی که‌ له‌ باره‌یه‌وه‌ ده‌زانریت: به‌لام لی‌رده‌ا شاعیر ده‌یه‌ویت گومان له‌ دیدی ته‌قلیدی بیی بۆ ته‌ماشاکردنی شته‌کان بکات، له‌ میانی په‌یوه‌ندی نیوان وشه‌کان و شته‌کان، یان له‌ میانی ئه‌و شاره‌زاییه‌ی که‌ زمانی پیندا تپه‌ریوو، ئه‌و شاره‌زاییه‌ی که‌ لینه‌وه‌ فی‌ری ئه‌وه‌ بووین، که‌ ته‌نها وشه‌یه‌ بتوانیت «شت» به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ هه‌یه، بخاته‌روو. (۸۹)

بیگومان لی‌رده‌ا ئه‌و راقه‌کردنه‌ی هایدگه‌ر تیکه‌ل به‌ شتیک له‌ ته‌مومژی بووه، به‌ گه‌رانه‌وه‌مان بۆ کۆمه‌لیک سه‌رچاوه‌ی جو‌راو‌جو‌ر له‌وانه‌ش هه‌ندیک له‌ سه‌رچاوه‌ فله‌سه‌فی و میتۆلۆجی و ئایینییه‌کان هه‌ولده‌دین ئه‌و ته‌مومژییه‌ رو‌ناک بکه‌ینه‌وه‌:

(جیاوازی) یان (وه‌ک یه‌ک نه‌بوون - difference) له‌ نیوان ده‌سته‌واژه‌ی «هه‌یج شتیک ناشی بیی» و «هه‌یج شتیک ناب» چیه‌، که‌ لی‌رده‌ا هایدگه‌ر ده‌یه‌ویت جه‌ختی لیکاته‌وه‌. به‌ ده‌سته‌واژه‌یه‌کی دیکه‌: بۆچی شاعیر ده‌سته‌واژه‌ی یه‌که‌م به‌ کار ده‌هینیت و هی دووهم به‌ کار ناهینیت؟ با ئیمه‌

89 - Ibid., p.63.

له خوومان بیرسین چی «دهبی»؟ وهلامهکه زور ئاساییه: ئهوهی دهبی خودی شتهکانه: ئهوه شته «دهبی»، بهلام «وشهکان» ئیمه وهک ئهوه وهسفیان ناکهین، که «دهبی». چونکه جهوههری به نرخ له قهسیدهی سستیقان جورج خودی وشهیه، خواوهندی توانا ناتوانیت ناویک یان وشهیهک بۆ قهسیدهکهی بدۆزیتتهوه، چونکه ناشی وشه بۆ وشه بدۆزیتتهوه. بۆیه شاعیر وشه نادۆزیتتهوه/ جهوههرهکه له نیو دهستدایه، بۆیه هیچ شتیکی ناشی لیره بییت. لهگهڵ ئهوهشدا وشه مافی ههلبژاردنی خۆی و یهکهمبوونی خۆی بهسهر تهواوی شتهکاندا ههیه، لهویوه که ههر ئهوه، ناو له شتهکان دهنیت و له دووتوی ئهوانانانهوه وایان لیدهکات ئاماده بن، یان بوونیان (being) ههبییت، بهمجۆرهش بوونی شت ناشی ئامادهی له پیشینهی بهسهر وشهدا ههبییت. ئهوه مانای ئهوهیه که شت «ناشی بیی» یان له دهرهوهی وشهوه «هیچ شتیکی ناشی بیی».

ئهگهر وشهش ئهوه نهبییت، ئهوهی که بوون دهبهخشیت، یان بوون به شت (it gives) دهوات، وهک بیمیل ئاگادارمان دهکاتهوه - ئهوه پئویست ناکات له و قسانه تیبگهین، بهو مانایهش ههموو ئهوهی لیرهدایه ئهوهیه، که وشه شت به پئی ویناکردنی تیۆلۆجی - theology - (زانستی لاهوتی) دهخاتهوه، وهک چۆن خوا بیرکردنهوه خهلق دهکات. بۆیه لیرهدا پئویسته چهکی دهرخستن یان ئاشکراکردن بخرینه ناو میشکمانهوه یان عهقلمانهوه، چونکه له و چهمهکهوه ههموو بوونهوههرهکان دهتوانن دهربکهون، بهبی ئهوهی خهلق کرابن.

پئویست به‌وه ناکات له‌وهی هایدگەر له باره‌ی په‌یوه‌ندی
 نزیکایه‌تی نیوان (وشه) له‌لایه‌ک و (شت) له‌لایه‌کی دیکه، یان
 پئویست به‌وه ناکات له‌وهی له باره‌ی په‌یوه‌ندی نزیکایه‌تی
 نیوان (بوون) و (هه‌بوون) ده‌لیت تووشی واقورمان بینو
 خۆمان به‌ریسو بزانی، چونکه (ئه‌فسانه- میتولۆجیا)
 ش بوخۆی هه‌مان ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌مان بو وینا ده‌کاته‌وه،
 به‌و مانایه‌ش به‌بی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ ناشی بوون ئاشکرا
 بکریت، یان ده‌ربکه‌ویت، دواتریش ناشی بیناسین ته‌نھا
 له‌میانی ناویکه‌وه نه‌بییت، که‌ پینه‌خشاوه. ده‌شی لی‌ره‌دا
 به‌ره‌و ئه‌فسانه‌یه‌ک له‌ ئه‌فسانه‌کان بچین، که‌ به‌ بیروباوه‌ری
 (میسری) یه‌ کۆنه‌کانی سه‌رده‌می فیرعه‌ونه‌وه به‌نده، هه‌لبه‌ته
 ئیمه‌ وای بو ده‌چین که‌ زۆر لی‌مانه‌وه دووره، له‌ کاتیکدا هه‌تا
 ئیستا ئه‌و بیروباوه‌ره‌ له‌گه‌لماندا ده‌ژی. ئه‌وه‌ی ناسراوه
 ئه‌وه‌یه‌ که‌ فیرعه‌ونه‌کان بر‌وایان به‌ نه‌مری رۆحه‌وه هه‌بووه،
 رۆحیش کاتیک له‌ جه‌سته‌ جیا ده‌بیته‌وه بو لای خوا به‌رز
 ده‌بیته‌وه و به‌ کۆمه‌لیک قۆناغی حیسابیدا ده‌پرات، کاتیک
 به‌و قۆناغانه‌دا تیپه‌ری و ته‌حقیقی له‌گه‌ل کرا و رزگاری بو،
 دیسان به‌ره‌و جه‌سته‌ ده‌گه‌ریته‌وه، واته‌ به‌ چاو به‌رجه‌سته‌ی
 ده‌کاته‌وه. بۆیه‌ ئه‌گه‌ر فیرعه‌ون ویستی سزای حوکه‌مکراویک
 بدات، یان دوا‌ی مردنی هه‌ر که‌سێک سزای بو ره‌وانه
 بکات، ئه‌وه‌ بو ئه‌و سزایه‌ پشت به‌و کاو‌لکارییه‌ نابه‌ستیت،
 که‌ ئه‌و که‌سه‌ دوا‌ی خۆی به‌جییه‌شتوو، به‌لکو ئه‌وه‌نده
 به‌سه، که‌ ناوی له‌سه‌ر ئه‌و تابوته‌ بسریته‌وه، که‌ مه‌یتی
 ئه‌وی له‌ خۆدا هه‌لگرتوو، چونکه‌ ئه‌گه‌ر رۆحه‌که‌ش دوا‌ی
 رزگاربوونی گه‌رایه‌وه، ئه‌وه‌ ناتوانیت جه‌سته‌که‌ی خۆی

بناسیتتهوه، بویه به سه‌رگردانی ده‌مینیتتهوه، به‌بئی ئه‌وه‌ی
 هه‌رگیز چاوی پینکه‌ویتتهوه. ئه‌و بیروباوه‌ره ئه‌فسانه‌بیه له
 که‌له‌پوری ئیمه‌دا (میسرییه‌کان) ماوه‌ته‌وه، له‌ زمانی گشتیدا
 ره‌نگی داوه‌ته‌وه: کاتیک که‌سێک ده‌یه‌ویت به‌ تووره‌بیه‌وه
 که‌سێکی دیکه‌ بانگ بکات، پیتی ده‌لێت: «ئهی خوا ناوت
 ره‌شکاته‌وه» (٩٠) یان ده‌لێت: «ئینشالله خوا ناویکت پی ره‌وا
 ده‌بینی»، لێره‌دا پارانه‌وه‌که‌ بو‌ئوه‌یه‌ که‌ ئه‌و که‌سه‌ قایلی
 هیچ ناویک نییه‌، یان ناوی خو‌ی له‌ ده‌ستداوه‌. بیگومان
 که‌سی ساده‌ و ئاسایی کاتیک ئه‌و ده‌سته‌واژانه‌ی له‌ زار
 دیته‌ ده‌ر، هیچ شتیک له‌ باره‌ی مانای فه‌لسه‌فی (توانای
 زمان له‌سه‌ر ناوان لای هایدگه‌ر) له‌ مینشکدا نییه‌، هه‌تا
 له‌ باره‌ی ئه‌و بنه‌ما ئه‌فسانه‌بیه‌ی که‌ ئه‌و بیروباوه‌ره‌ی
 هه‌لگرتوه‌، ئه‌و بیروباوه‌ره‌ی که‌ ئه‌و ده‌ریده‌بهریت، یان دیته‌
 سه‌ر زاری... له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌ دلنیا‌بیه‌وه‌ مانای هه‌موو
 ده‌سته‌واژه‌کانی له‌و شیوه‌یه‌، ده‌زانیت: ئه‌و ده‌زانێ که‌ به‌
 تووره‌بیه‌وه‌ دوعا له‌ یه‌کێک بکات، که‌ ناوی له‌ بووندا ره‌ش
 بپته‌وه‌، یان ون بیت، دوعای له‌ ناوچوونی ئه‌و که‌سه‌، نه‌ک
 به‌و مانایه‌ی که‌ «بمریت، (چونکه‌ که‌سانیک هه‌ن ده‌مرن و
 ناویان له‌ بووندا ده‌مینیتتهوه‌، یان بوونیان به‌ شیوه‌یه‌ک له‌
 شیوه‌کان هه‌یه‌) به‌لکو به‌و مانایه‌یه‌ که‌ بوونی ببیته‌ بوونیک
 که‌سه‌ نه‌یناسیتتهوه‌، واته‌ ئه‌و و عه‌ده‌م وه‌ک یه‌ک بن.

لێره‌ له‌ ده‌قی قورئانیدا نمونه‌ی له‌و جو‌ره‌ هه‌یه‌ و
 ده‌قه‌که‌ بو‌مان روون ده‌کاته‌وه‌ که‌ یه‌کێک له‌ به‌خششه‌کانی

٩٠ - هه‌مان ئیدیۆم له‌ کلتور و زمانی کوردیشدا هه‌یه‌، واته‌ هه‌تا به‌
 نه‌ناسی بمینیتته‌وه‌... وه‌رگێری کوردی.

خودا بۆ مرؤف ئه وهیه، که مه عریفه ی پیداهه، بۆ ئه وهی بتوانیت له سه ر زه وی نیشه جی ببیت، ئه وه مه عریفه یه ش ئه وهیه که شته کان له ریگی ناوه کانیانه وه ناس بکات، ئه وه مه عریفه یه، له ده ره وه ی مه لایکه کانه وه، خوا تایبه تی کردوه به مرؤقه وه. خودای زانا له کتیبی حه کیمدا ده لیت:

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيُهْلِكُ أَدْمَاءَهُمْ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ "30" وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ "31" قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ "32" (سورة البقرة).

ئه گه ر سه رنج له و ئایه تانه بدهین، ده بینین زمان تیدا پیویستی به ته ئویه: خوا ده فه رموویت: ﴿وعلم ادم الاسماء ثم عرضهم الله على الملائكة...﴾ ئه وه وامان لیده کات پیرسین ئه ی خودا چی به مه لایکه کان داوه: ناوی پیداون یان ئه و شت و بابه تانه ی که ناویان هه یه؟ وه ک دیاره ئه وه ی خوا به مه لایکه کانی داوه خودی شته کانه، وه ک له ته فسیری (کۆمه له ی زانیانی هاوچه رخ) دا هاتوه (91)، ئه وه ته فسیره پشت به پینشینی ده به ستیت، چونکه ما قوول نییه خوا ناو به مه لایکه کان بدات و پاشان پرسیاری ناوه کانیان لیکاته وه: چونکه ناو ناویکی دیکه ی نییه، وه ک چۆن وشه وشه یه کی دی نییه، وه ک ئه وه ی خوا وه ندی توانای ستیقان جۆرج له قه سیده که یدا له باره ی وشه کانه وه رایده گه یه نیت. که واته ناو بۆ شتیکه که هه یه، نه بوونی مه عریفه ش به و ناوه واته نه بوونی مه عریفه به وه ی که هه یه، ئه وه ش لیره دا به و

91- المنتخب فی تفسیر القرآن الکریم (المجلس الاعلی للشؤون الإسلامية، لجنة القرآن والسنة، الطبعة الثامنة عشر، سنة 1995) ص 10.

مانایه که له چوارچیوهی مه‌عریفه‌ی ئیمه‌دا ناو وهک به‌دیلی ئه‌و شته‌ یان ئه‌و بوونه‌ دهرده‌که‌وئیت. لی‌ره‌وه‌ ئیمه‌ پیمانویه‌ ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌: {وعلم ادم الاسماء كلها...} له هه‌مان کاتدا واته‌: و علم ادم الاشياء كلها.

له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌موو ئه‌وه‌ی لی‌ره‌دا خستمانه‌ روو، ده‌توانین زیت‌ر له‌ تیگه‌یشتنی هایدگه‌ر بۆ توانای زمان به‌سه‌ر ناواناندا نزیک ببینه‌وه‌. ئیمه‌ ده‌زانین زمان ناو له‌ هه‌بووه‌کان ده‌نیت، چونکه‌ لی‌ره‌دا که‌ وشه‌ ون ده‌بیت، ئه‌و وشه‌یه‌ی که‌ شتی پێ ناو ده‌نریت، هه‌یچ شتیک بوونی نییه‌... که‌واته‌ لی‌ره‌دا ئه‌وه‌ی ((ناوان)) هه‌چییه‌؟

تیگه‌یشتنی ته‌قلیدیانه‌ - وه‌ک ئه‌وه‌ی هایدگه‌ر بۆ ئیمه‌ی روون کرده‌وه‌- ده‌شی مانای (ناوان) بخاته‌روو، له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مایه‌ی که‌ وشه‌ «شتیک ناو ده‌نیت». به‌لام ناو چییه‌؟ ناو ئه‌وه‌یه‌، که‌ نیشانه‌یه‌کی نوسراو و ده‌نگی، کۆدی‌ک... بۆ شتیک دابنیت. به‌لام نیشانه‌- ئاماژه (sign) چییه‌؟ ئایا شتیکی ئاماژه‌یه‌یه‌، یان عه‌لامه‌تی‌که‌ یان تیلنیشانه‌ یان هه‌موو ئه‌وانه‌ و شتیکی دیکه‌یه‌ له‌ ته‌ک ئه‌وانه‌دا. لی‌ره‌ ئیمه‌ ده‌بیت ئه‌و تیگه‌یشتنه‌ ته‌قلیدییه‌ «بۆ ناو» به‌و مانایه‌ی که‌ دانانه‌، دانانی نیشانه‌یه‌ بۆ شتیک... دوور بخه‌ینه‌وه‌. به‌لکو ده‌بیت وا تییگه‌ین وه‌ک ئه‌وه‌ی پیشتر له‌ مه‌به‌ستی ده‌سته‌واژه‌کانه‌وه‌ هاتوه‌: «به‌ ناوی خاوه‌نی» ییه‌وه‌ تییگه‌ین، یان «به‌ ناوی ئه‌و خاوه‌ی که‌ زه‌مه‌نی داهیناوه‌» یان «به‌ فه‌رمانی (خودا)» تییگه‌ین. تیرمی ((ناو)) و ((وشه‌)) له‌ قه‌سیده‌که‌ی ستیفان جو‌رج به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر جیاواز و قوول له‌ چه‌مکی «نیشانه‌- ئاماژه‌» دا ره‌نگیداوه‌ته‌وه‌. ئه‌وه‌ی پێویسته‌ لێ

دَلنیا بینه وه له وهی هایدگەر ده بیینیت ئه وهیه که «هیچ شتیک نییه، کاتیک وشه-واته ناو- ون ده بییت» (۹۲).

لیردها نامه ویت لای شیکردنه وه لۆژیکیه کانی ماکورمیک بوهستم، که پنیوایه هایدگەر جیاوازی له نیوان (وشه) و (ناو) ناکات، له سهر ئه و بنه مایه که وشه ههیه ناوی هیچ شتیک نییه، (بۆ نمونه ئه و وشه یه که که فاله تی «سی و سی» ده کات) (۹۳). هه لیه ته نمونه ی ئه و شیکردنه وه لۆژیکیه تیگه یشتنی هایدگەر ده شوینیت: چونکه وشه لای هایدگەر هه موو وشه یه که ناگریته وه، به لکو ته نها ئه و وشانه ده گریته وه که ناو به شت ددهن، واته ئه وهی که به پرۆسه ی ناوان، یان درخستنی هه بوو هه لده ستیت... ئه و وشه یه که وامان لیده کات بچینه قوولایی و به ده ست ئه زمونی زمانه وه بتلینه وه، ئه وهی ته نها له زمانی شیعر: زمانه به رز و گه وره کانی پیشوو جیه جی ده بییت. لیردها ریتشاردسون ده لیت: «ده بی جهخت له وه بکه ینه وه که هه میشه ماهیه تی زمان، یان چیه تی زمان به نسبه ت هایدگه ره وه نابی له رووی دنگ و ماناوه به دوایدا بگه رین، به لکو ده بی له رووی ناسنامه ی گوتن و ئاشکراکردن به دوایدا بگه رین، ئه و ویناکردنه ش کاتیک ئاشکرا ده بییت، که هایدگه ر راقه ی ئه وه مان بۆ ده کات، که چۆن له ناو و ناوانه وه گه یشتووین، به و مانایه ی که درخستن، ئاشکراکردن و نمایانکردنی بوونه له بواریکی کراوه دا،

92 - Heidegger, op. cit., p.62.

93 - Peter McCormick, Heidegger, and the language of world, p.19.

بهو جوړه‌ی که هه‌بوون خو‌ی تیدا که شف ده‌کات،
وهک نه‌وه‌ی هه‌یه» (۹۴).

که‌واته هه‌موو وشه‌یه‌ک توانای ناوانی نییه، تنه‌ها نه‌و
وشانه نه‌بیټ که نه‌وه ده‌لین که مانای هه‌بوون درده‌خن
یان ئاشکرای ده‌کن، بویه هایدگر ده‌لیت: «تنه‌ها نه‌و
کاته‌ی که وشه‌یه‌کی گونجاو و شیاو وهک بوون ناو له
شتیک ده‌نیټ، نه‌و کاته شتیک ده‌بیټ... به‌لام ئایا نه‌وه به
هه‌مان نه‌و مانایه دیټ، که لی‌رده‌ا بوون هه‌یه و نه‌و وشه
گونجاوه دریده‌برټ؟ وشه گونجاوی خو‌ی له کو‌ی به
ده‌ست ده‌هینټ؟ شاعیر له‌و باره‌یه‌وه هیچ نالیټ. به‌لام
ناوه‌پو‌کی دوایین دیر له‌ پله‌ی یه‌که‌مدا نه‌و ده‌سته‌واژه‌یه
له‌خو ده‌گریت: که بوونی هه‌ر شتیک، بوونه له‌ نیو وشه‌دا،
بویه نه‌و ده‌سته‌واژه‌یه نه‌و گوته‌یه‌ش راست ده‌کاته‌وه که
ده‌لیت: زمان مالی بوونه» (۹۵).

لی‌رده‌ا قسه‌ی هایدگر به‌ره‌و لایه‌کی دیکه و دوایین لا
ده‌مانگوازیته‌وه نه‌ویش له‌باره‌ی لی‌وردبوونه‌وه‌یه‌تی له‌ زمان،
که په‌یوه‌ندی به‌ پیدراوی زمان- و دواتر شیعه‌وه هه‌یه،
له‌ویدا هایدگر ماهیه‌تی زمان- له‌ فیکردا به‌جی ده‌هینټ.

زمان/ شیعر/ بیرکردنه‌وه

(زمان وهک بنه‌مای فیکر و بیرکردنه‌وه‌ی شیعریه‌ی)

له‌مه‌و پیش جه‌ختمان له‌وه کرده‌وه که زمان که شفی

94 - Richardson, Heidegger from Phenomenology to Thought,
p. 496.

95 - Heidegger, op. cit., p.63.

(هه‌بوون - مه‌وجود) ده‌کات، به مرۆفیشه‌وه وه‌ک هه‌بوو، وه‌ک هه‌بووییه‌ک که زمان ده‌وری داوه. به‌لام هایدگه‌ر ده‌یه‌ویت له‌وه‌ش زیتر ب‌روات بۆ ئه‌وه‌ی دلنیا‌مان ب‌کاته‌وه، که له هه‌مان کاتدا زمان بوونی خۆی‌شی که‌شف ده‌کات. ئه‌وه‌ش لای هایدگه‌ر وا ده‌گه‌یه‌نیت که په‌یوه‌ندی (زمان) به هه‌بوونه‌وه، وه‌ک په‌یوه‌ندی بوونی (مرۆ)یه به هه‌بوونه‌وه. یان هایدگه‌ر پیمان راناگه‌یه‌نیت که شاره‌زایی هه‌بوونی مرۆیی به بوونه‌وه به باشترین شیوه له شیعر دا‌ده‌رده‌که‌ویت، هه‌روه‌ها شاره‌زایی ره‌سه‌ن به بوونه‌وه لای یۆنانییه‌کان له شیعر ی هۆمیرۆس ده‌رده‌که‌ویت. (۹۶) ئه‌وه ئه‌و شته‌یه که ریتشاردسون بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کات، وه‌ک له پێشه‌وه - له باره‌ی پرسیارکردن له په‌یوه‌ندی نیوان هۆمیرۆس (که وه‌ک تاکه که‌سیک گریمان ده‌کریت) و ته‌واوی گه‌لی یۆنانی (که وه‌ک کۆمه‌لیک له مرۆف) ئاماژه‌مان بۆ کرد، ئه‌وه‌ی به‌و شاره‌زاییه ره‌سه‌نه‌ی بوونه‌وه‌ش به‌نده، ئه‌وه‌یه که له ریگی زمان یۆنانیدا که‌شف ده‌کریت. بیگومان نیستا ئیمه له‌و بابه‌ته‌دا له پینداویستی ئه‌و وه‌لامه‌ی ریتشاردسون ده‌گه‌ین، که له باره‌ی پرسه‌کانی پێشووه‌وه پێشکه‌شی کردبوو، که ده‌لێت: «زمانی شاعیری ره‌سه‌ن، بوون له‌سه‌ر ئه‌و شیوه ره‌سه‌نه که‌شف ده‌کات، که له نویسنه‌کان (و دواتر زمان) ی تایبه‌ت به بیریاریکی ره‌سه‌ن که‌شفی ده‌کات، ئینجا شیعر،

۹۶- زمان مالی حه‌قیقی بوونه پاسه‌وانی ئه‌و ماله‌ش مرۆقه‌وه جه‌وه‌ری زمانه و زمانیش جه‌وه‌ره، چونکه زمان ده‌توانی به جه‌وه‌ری بوون و زانینی نه‌زانراوه‌کانمان بگه‌یه‌نیت. بۆ زیتر شاره‌زایی بروانه: انطولوجیا اللغة عند مارتن هیدجر، ط ۱، منشورات الاختلاف، الجزائر، ۲۰۰۸ ص ۶۳، ۳۱. وه‌رگێری کوردی.

بەو مانايەى كە فەلسەفەيە، بەو مانايەى كە بواریكى رەوا بۆ
 پرسىيار كەردن لە بارەى بوون دەسازىنیت، پاشان شاعيران
 ئەوانەى هايدگەر بە رەسەن دايندەنیت لەوانەش: (پيندار
 Pindar و سۆفوكليس Sophocles و ھۆميرۆس Homer و
 ھولدرلين Holderlin... ھتد)، ھەموو ئەوانەش لەلاى هايدگەر
 ھەمان رەوايەتيان ھەيە، كە بيرياران ھەيانە، لەوانەش:
 (پارمىندس Parmendis و ھيراكلتس Heraclitus... ھتد.)
 (٩٧) ئەو ھەش بۆمان روون دەكاتەو ھە بۆچى لە بابەتى
 تووژينەو ھەكەمان ناروانين، تا بزائين جياوازييەكە لە كويو ھ
 ھاتوو ھ: لەلاى شاعيران، يان فەيلەسوفانەو ھ...» (٩٨).

ليزەو ھ دەشى ئەو پەيوەندييە نزيكەى نيوان ھەر سى
 لايەنەكەى: زمان و شيعر و بير كەردنەو ھەمان بۆ روون بيتەو ھ،
 دەشى ئەو پەيوەندييەش ئەو ھەمان بۆ كە شەف بكات، كە
 ئەگەر بنەماى تيگەيشتنى ئيمە خوى لە پەيوەندى بە ھيزى
 نيوان خودى زمان و خودى بوون ھەشار داينت، ئەو ھ ئەو
 دووانە فيكرى هايدگەرى-ئەو دوايانەى- ھەك يەك بابەت
 سەقال كەردو ھ. كەواتە بوون بۆخووى لە ميانى زمانەو ھ
 كە شەف دەكریت، ئينجا لە ميانى شيعر و بير كەردنەو ھى

٩٧- هايدگەر لە بوونى (رەسەن) دا ئەنتۆلۆژيەتى بوون ديارى
 دەكات. بەلام بوونى (نارەسەن) ون دەبيت.. بوونى رەسەن لە كوتايى
 و مردن ناترسيت، بەلام بوونى نارەسەن بوونىكى ترسنۆكە، ھەر لەبەر
 ھەندى خوى تەسليمى ئەوانيدىكە كەردو ھ و سازش لەگەل دەسلەلاتى
 داگيركەردا دەكات. ئەگەرچى بوونى رەسەن لە ژيان دوودل و نىگەرانە،
 بەلام لەبەر ئەو ھى خوى خواو ھنى پرۆژەو بەھاكانى بوونى خوئەتى،
 بۆيە پيش ھەلبژاردنى پرۆژەكەى و بپياردان لەسەرى دووچارى
 دوودلى نىگەرانى زۆر دەبيت... ھەرگيرى كوردى.

98 - Richardson, op. cit., pp. 295-296.

(شيعریی) که دهکه ویتته ژیر جیکه و تهی پرسى بوونه وه: که واته په یوه نندییه کی به هیژ له نیوان پرسىاری فیکر (پرسىاری فهلسه فه) که هر بو خویشی پرسىاری بوونه له لایه ک و مهسه له ی زمان له فیکری هایدگه ری -ئه و دوایانده - له لایه کی دیکه وه ده بینریت. ئه وه ش ئه و هؤیه یه که گادامیر وا لیده کات بلیت - (۹۹) هایدگر به و شیوه یه مهسه له کان قول ده کاته وه بو ئه وه ی به بنه ما شار او ده کی زمان بگات و بومان روون بکاته وه که په یوه ندى ئاسایى نیوان زمان و ئه وه ی زمان ئاماژه ی بو ده کات، مهسه له یه کی ته مومر او بییه: چونکه زمان لیتره نییه و بوون لیتره یه، فیکر لیتره نییه، ئه و شته ی فیکر ده بینریت لیتره یه (خه ونین لیتره نییه، ئه و شته ی له خه وندا ده بینریت لیتره یه). نه ک هر هینده به لکو ئه و زمانه ی هایدگر له به کارهینانه کانیدا پشتی پیده به ستیت زمانیکه به تو بزی ده چیتته ناو شته کانه وه (زمانیکی تیپه ره)، وا له وه رگر ده کات، که کاریگه ری پرسىاره کانی خو ی له باره ی بوونه وه به سه ره وه بمینیتته وه و هه میسه لیته وه نزیک بیت. زمانى تیپه ر ئه وه ی هایدگر لیتره دا هه ولى قسه له سه ر کردنى دعات، ئه و شته یه که زمانى بیرکردنه وه به زمانى شاعیرانه وه ده به ستیتته وه. کروکی مهسه له که ش په یوه ندى به وه وه نییه، که هایدگر دهسته واژه کان به شیوه یه کی شيعریی به کار ده هینیت - بو ئه وه ی زمانى تیگه یشتن جیدیى و به پیت بیت - به لکو ئه وه ی له نیوان زمانى بیرکردنه وه و زمانى شيعرییه وه

99- Hans - Georg Gadamer. Heideggers, ways, translated by John W. Stanley (State University of New York Press. 1994), p. 66-67.

(dichterisch) هاوبه‌شه، ئه‌وه‌یه که لیژدها هەر چه‌ند بیروپرا یان ئاماژه بوونی هه‌بیئت، له به‌رانبه‌ر ئه‌وه‌دا شتی‌ک نه‌بیئت بریار بدات یان شتی‌ک نه‌بیئت ئاماژه‌ی بۆ بکریت، چونکه ((ئه‌وه‌ی لیژدها)) بریاری له‌سه‌ر ده‌دریئت و ئاماژه‌ی بۆ ده‌کریت، ناشی له هیچ وینه‌یه‌کی زمانی دیکه‌دا بوونی هه‌بیئت.

لیژدها ئه‌وه‌ی گادامی‌ر ده‌یه‌ویئت جه‌ختی لیبکاته‌وه، ئه‌وه‌یه که هەر یه‌ک له شیع‌ر و بیرکردنه‌وه، بوون به‌ره‌و «مالی زمان» کیش ده‌که‌ن، چونکه زمان مالی یان شوینی بوونه (the house of being) وه‌ک هه‌میشه هایدگه‌ر دووباره‌ی ده‌کاته‌وه. لیژده‌وه‌ نزی‌کایه‌تیه‌ک ده‌که‌و‌یته‌ نیوان زمانی شاعیرو زمانی بریار... پرسیاری بوون، که بریار ده‌یخاته‌روو، له (زمانی بیرکردنه‌وه‌) دا ئاماده‌یی هه‌یه، به‌لام پرسیاری بوون، که شیع‌ر به‌رجه‌سته‌ی ده‌کات، له (زمانی شیع‌ر) دا ئاماده‌یه، وه‌ک گو‌تنی‌ک، که بوون یان بوونی هه‌بوون که‌شف ده‌کات. له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مایه‌یه ده‌شی له ده‌سته‌واژه‌کان و خودی زمانی هایدگه‌ر تی‌بگه‌ین، که‌واته لیژده‌وه فیکر به‌و مانایه‌ی که بیرکردنه‌وه‌یه و پرسیاری بوون ده‌ورورژینیئت، له خودی زماندا خو‌ی ده‌نوینی. هه‌روه‌ها فیکر - وه‌ک گادامی‌ر ده‌بیئیت (۱۰۰) - وه‌ک بینراوی‌ک له خودی کرده‌ی قسه‌کردندا ده‌رده‌که‌و‌یئت. ئه‌وه‌ش ده‌شی به‌ باشترین شیوه‌ روون بکه‌ینه‌وه، کاتی‌ک له بزاقی‌کی فیکری ورد ده‌بینه‌وه، وه‌ک دیالۆگی‌کی بیرکردنه‌وه‌ئامی‌ز له‌گه‌ل خویدا. لیژدها هایدگه‌ر بۆخو‌ی نموونه‌یه‌کی جیدی ئه‌و شیوه‌ له بیرکردنه‌وه‌یه.

به‌مجۆره وهك گادامیڤ ده‌لیت- ئەو شیوازهی كه پانتایی
 خویندنه‌وه و لیكچه‌ره‌كانی هایدگه‌ر لیئه‌وه نزیك ده‌بیته‌وه و
 ئەو جیدییه‌ته‌ی - كه زیتر وهك تووره‌یی- تیکه‌ل به
 مۆركی وروژان ده‌بیت، ئەوه ئەو سروشته جیاكه‌ره‌وه‌یه
 كه شیوازی هایدگه‌ر له خستنه‌رووی فیکر - وهك جۆریك
 له سه‌ركیشی- ده‌خاته روو، شیوازی هایدگه‌ر شیوازیكه
 وهك پڕشنگیك سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی په‌نجه‌ره ده‌كات، به‌لام
 به‌ریزه‌وه به‌هر چاوی ئاماده‌بوواندا تیده‌په‌ریت، شیوازی
 هایدگه‌ر شیوازیكه‌ ده‌نگی به‌به‌رزترین چینییه‌كانی خۆی
 ده‌گات و پره‌ له‌ وروژاندن- مروف‌بیری لیئه‌ده‌كات‌وه بۆ
 ئەوه‌ی تیبگات، كه ئەو زمانه‌ی هایدگه‌ر گۆی ده‌كات و
 ده‌ینوسیت مه‌سه‌له‌یه‌كه‌ ناییت پشتگوئی به‌خین- پنیوسته
 چۆنه‌ ئاوا مروف‌ وهریگریت، وهك چۆن هایدگه‌ر خۆی
 پیشكه‌شی ده‌كات. چونكه‌ له‌و شیوازه‌دا ده‌رده‌كه‌ویت، كه
 فیکر لی‌ره‌یه - there - da . ئیمه‌ لی‌ره‌دا به‌ زانست قه‌رداری
 هایدگه‌رین و سوپاسگوزاری هایدگه‌رین، نه‌ك هه‌ر هیئده
 چونكه‌ كه‌سیكه‌ بر‌وای به‌ شتیکی گرنگ هه‌یه، شتیکی
 گرنگیشی هه‌یه پیمانیلیت، له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌و سه‌رده‌مه‌ پر له
 كیشه‌یه‌دا زۆر به‌ گه‌رمی به‌ره‌و ئاراسته‌یه‌کی ژمیریاری و
 حیساییمان ده‌كات‌وه، بۆ ئەوه‌ی لی‌ره‌دا شتیكمان بۆ
 جیبه‌یلیت.. شتیك له‌ پیناو دامه‌زاندنی پارادیمیکی نوێ له
 بیرکردنه‌وه بۆ هه‌مووان.

سه‌رنجه‌ پێشووه‌كانی گادامیڤ سه‌ره‌پای قوولی و به
 پیتییان، كه‌چی هه‌موو ئەوه‌ی هایدگه‌ر ده‌یه‌ویت بیلیت،
 نایانخاته‌روو، به‌ تاییه‌تی كاتیك هایدگه‌ر جه‌خت له

نزیکیایه تی نیوان شیعر و بیرکردنه وه دهکات و له و باره وه
بو مان راون دهکاته وه که: «هه موو بیرکردنه وه یه کی
لیوردبوونه ئامیز شیعره و هه موو شیعریک بوخوی جوریکه
له بیرکردنه وه» (۱۰۱)

هایدگه ر ده ریده خات که هه ر یه ک له شیعر و بیرکردنه وه
-به هوی گوتن، یان زمانی گوتن - سه ر به یه کن، زمان
یان گوتنیش واته ئاشکراکردن و خو دهرخستن. لیرده دا
هه ر ده بیته به لیوردبوونه وه بگه ین بو ئه وه ی بزانی شیعر
چون بیرکردنه وه یه که، به ر له وه ی له وه وردبینه وه، که
بیرکردنه وه چون شیعریکه:

لیره بو قه سیده که ی ستیقان جورج (وشه کان)
ده گه ریننه وه وه له گه ل هایدگه ر ده پرسین: یان هیچ شاعریک
لیرده نییه «بیر» له زمان بکاته وه؟ یان شاره زایی زمان، که
شاعیر له باره یه وه ده دویت - یان به دهستییه وه ده نالینیت -
وه ک جوریک له بیرکردنه وه له زمان، بوونی نییه؟ ئه وه
هه موو ئه و شته یه، که هایدگه ر جه ختی لیده کاته وه (۱۰۲).
بیگومان - ئیمه ش لیرده دا - له به رانبه ر بیرکردنه وه داین، به لام
بیرکردنه وه یه کی بی زانست و بی فه لسه فه، واته به بی
به کارهینانی زمانی چه مکه کان و ویناکردنه ئه بسترکه کان،
به مجوره لیرده دا ستیقان جورج له میانی شیعره وه بیر له
زمان دهکاته وه، وه ک ئه وه ی له کو تاییدا له ئه رکی شیعر
بگات - که بیرکردنه وه یه، وه ک ئه وه ی له کو تاییدا بیر له و
گوته یه ی هیلدرلین بکاته وه: «به لام ئه وه ی ده مینیتته وه
شاعیره کان دایده مه زرینن».

101 - Heidegger, op. cit., p. 136.

102 - Ibid., p. 61

ئایا ئەوەی شاعیران دایدەمەزینن، چییە؟ فیکرە یان فیکرکردنەوێه... شاعیران بیر لە چی دەکەنەو؟ لە بوون؟! لەسەر چ شیوێهەک (بوون) داوەمەزینن؟ بەلام ئایا لێردا ترس لە گووتی ئەو شتەدا نییە... ترسی ئەوەی ئێمە لە قەسیدەیه‌کدا (واتە لەوەی بۆ ئێمە دەگووتریت) سەیری بیرکردنەوێه بکەین، لە دوایشدا ئێمە سەیری شیعرێک بکەین که دەمانجولینت؟

ئەگەر دەستەواژەکه‌ی گادامیر بۆ ئەو مەبەستە بەکار بهێنین، ئەوێهەموو ئەو پرسیارانە‌ی بە میتسکی هایدگەر دا دیت و دەچیت، لە شیوێهەک لە (دیالۆگ لەگەڵ خۆکردنی بیرکردنەوێه‌ئامیزدا) دەگات، که ئاراستە‌ی خۆی بکاتەوێه. ریتشاردسون پیمان دە‌ئیت «لێردا هایدگەر گیروگرفته‌که دەبینت و بە ئەنقەست بە کراوێی جێدەهێنیت» (۱۰۳).

لەگەڵ ئەوێه‌شدا ئێمە دەتوانین بە لیۆردبوونەوێه پەرتوبلاوێه‌کانی پیشووی هایدگەر دا بچینه‌وێه، بۆ ئەوەی نیازەکانی لە یەکتر جیا بکەینه‌وێه. لێردا پێویستە سەرنج لە سێ مەسەله‌ی بنه‌رته‌ی بدهین:

مەسەله‌ی یەكهم که پێویستە سەرنجی بدهین ئەوێه، که هایدگەر کاتیک لە باره‌ی شیعره‌وێه دەدویت وەک ئەوەی بیرکردنەوێه، ئەوێه‌ه‌موو شیعرێک ناگریتەوێه، بە‌لکو قسه‌ له «ئاستیکی بە‌رزی شیعریی دەکات، که کاره‌ شیعرییە گەورەکانی پێجیا دەکریتەوێه، ئەو کارانە‌ی دەنگدانەوێه‌یان له نیۆ بواری بیرکردنەوێه‌دا بە دەست هێناوه» (۱۰۴)

103 – Richardson, op. cit., p. 482.

104 – Heidegger, op. cit., p. 69.

به لام چۆن دهتوانين كاره شيعرييه گه وره كان له كاره ئاساييه كان جيا بکهينه وه؟ هايدگه ر ئه و پرسيا ره ناکات، به لام وه لامه که ی له نيو قسه کانيديه. ئه وه ی ئاشکرايه ئه وه يه که کاره شيعرييه گه وره كان ئه وانهن، که به بواری بيرکردنه وه وه به نندن، واته ئه وانهن که سه ر به و شاعيرانهن مل بۆ زمان که چ ده که ن بۆ ئه وه ی له نيوياندا قسان بکات، تاکو شتيکمان پي بلين، واته شتيکمان له باره ی حه قيقه تي بوون بۆ به رجه سته بکه ن، که له هه بووندا ده رده که ويته. (۱۰۵) به سوود وه رگرتن له وه وه شيعری ئاسايی لای هايدگه ر- ئه گه رچی ئه وه شی به راشکاوانه نه گوته يت- ئه و شيعره يه که په يوه نديه کی نزیکي به بيرکردنه وه و پاشان به بوونه وه نييه. ئه وه ش حاله تیک له شيعری ليريکی ئه بستراک ده خاته ميتشکمانه وه، که شاعیر تيدا به هه مو وه سه سته کانی خوی و حاله ته خوديه کانی خوی گورانی تيدا ده لیت، ئه وانه ی که هه ر يه ک له هيگل و شوبنهاوه ر به نزمترین پله ی شيعری داده نين، چونکه قسه له حه قيقه تیک ناکات، که نکولی له سنوره کانی خود ده کات، هه تا شوبنهاوه ر (۱۰۶) ده گاته ئه وه ی بلیت داهينانی شيعری ليريکی پيوستي به داهينه ري پيگه يشتوو نييه، بۆ ئه وه ی بتوانيت شيعری ليريکی جوان دابهينيت، به لگه شی ئه وه يه که له و رووه وه کومه ليک شيعری

105- ئه وه گوته که ی (ستيفن مالارمی 1842-1898 Stephane Mallarme) ی بير خسته وه، که ده لیت: زمان قسان ده کات نه ک نوسه ر، نوسين گه يشته به و پنته ی که زمان ديته گو نه ک من. - وه رگيري کوردي.
106 - Arthur Schopenhauer, *The World as Will and Idea*, translated by R.B. Haldane and J. Kemp. (London: Kegan Psul. 1983), vol. I., pp. 221 f.

دهگمهن ههن كه سانئكي ناديار داياناون، كه سانئك كه هيچ نابانگيان نه بووه، بۆ نموونهش: ههموو ئهو سررووده نيشتمانينانه و ههموو ئهو گورانييه ئه فينانهي كه له ژمار نايهن.

دهسه ئه ي دووهم كه پئويسته سه رنجي بدهين ئه وه يه، كه هايدگهر كاتئك له باره ي شيعره وه ده دويت، ئه وه ئه و به مانا مؤدئرن و ورده كه يه وه له چوارچئوه ي ئيستيتئكي كاهه قسه ناكات، واته ئه و قسه له جوانييه كاني شيعر ناكات، واته به و شئويه قسه له شيعر ناكات، كه شئويه كي ئه ده بي زمانه وانبييه و چ له شئواز و چ له فؤرمدا تايبه تمه ندي ئيستيتئكي جياوازي خؤي هه يه، (107) كه له ته واوي هونه ره كاني ديكه جيا ده بيته وه. چونكه وهك مامؤستا (كالفن چيراج Calvin Schrag) ده لئيت: « له كاتي نوسيني قه سيده دا هيچ خوا وه نديك، يان توانايه كي ئيستيتئكي تايبه ت نبييه، سررووشمان پئيبه خشيت. به لكو ئه وه بير كردنه وه ي بنه رتبييه، كه كرده ي نوسين له كاتي وروژاندي پرسيار له باره ي بوون و جيكه وته ي بوون به جيده هئيتت. (108) له سه ر ئه و بنه مايه ده توانين بلئين هايدگهر له چوارچئوه يه كي ئونتؤلؤژييه وه قسه له شيعر دهكات، يان ده توانين بلئين

107- وشه ي (form) مم له بري وشه ي (شكل) ي زماني عه ره بي به كار هئتاوه، كه له زماني كوردي وشه ي (شئوه، روخسار) ي بۆ به كار ده هئتن... - وه رگئري كوردي.

108 - Calvin O. Schrag, The Transvaluation of Aesthetics and the Work of Art, in Thinking about Being: Aspects of Heidegger's Thought, edited by Robert W. Shahan and J.N. Mohanty (Norman: University of Oklahoma Press, 1984), p. 119.

ئەو قسە لە «ئۆنتۆلۆژیای شیعەر» دەکات. بێگومان کاتیک هایدگەر لە زۆربەى کارەکانى ئەو دوايیهیدا لە بارەى شیعەرەوه دەدوێت فیرمان دەکات قاچمان بە زەوییه‌وه بێت «لەسەر زەوى نیشته‌جى بین» ئەو‌ش بەو مانایه دیت، مروف فیر بێت چۆن لە زەوى نزیك دەبیتە‌وه، چۆن لە سروشت و لە لۆگوس (Logos) یان وشە نزیك دەبیتە‌وه، واتە چۆن لە حەقیقەتى شتەکان و هەبووەکان و پاشان لە خودى بوون که لەو هەبووانە‌وه دەر‌دە‌که‌وێت، نزیك دەبیتە‌وه. بوونى ئەو هەبووانە‌ش لە میانى وشەى شیعرییه‌وه بە‌جێ‌ده‌هێنریت، واتە لە وشە‌یه‌که‌وه که لە میانى جۆریك لە بیر‌کردنه‌وهى شیعری - poetic thinking - که‌شف دەر‌کرت، که‌واتە دەر‌کرت مروف تەنها بە ریگای شیعرییه‌وه لە زەوى نیشته‌جى بێت، ئەو‌ش ئەو گوزارشته‌یه که لە دوا دیرە قەسیدە‌یه‌كى هیلدرلین رەنگیدا‌وته‌وه.

دەسه‌له‌ى سێیه‌م که پێ‌ویسته سەرنجى بدهین ئە‌وه‌یه، که تیگە‌یشتن لە «بیر‌کردنه‌وهى شیعری - poetic thinking» یان وه‌ک هایدگەر ناوی دهنیت سروشتى بیر‌کردنه‌وهى شیعری، یان بیر‌کردنه‌وه‌یه‌كى شیعریانه، ئە‌وه‌یه که مانای نزیك nearness و ئینجا دراوستیانه neighbourhood لە نێوان شیعەر و بیر‌کردنه‌وه دابمه‌زینیت، بە‌لام ئە‌وه دراوسى بوون نییه که هۆى نزیکیه، بە‌لکو ئە‌وه نزیکیه که هۆى دراوستییه. که‌واتە ئایا ئە‌وه چیه‌وا ده‌کات شیعرو بیر‌کردنه‌وه نزیك یه‌ک بن؟ ئە‌وه بوون خۆیه‌تى. پاشان بیر‌کردنه‌وه لە بوون ئە‌رکیکه ده‌شى هەموو شاعیران و بیریاران پێى هە‌لبستن و په‌یوه‌ندى دراوستیانه‌ى له‌گه‌ڵ

دابنین. نهک هه ر هینده به لکو شاعیره کان ده توانن یارمه تی
 بیر یاران بدهن، کاتیگ نه یانتوانی ههست به سه رچاوه کانی
 بوون بکه ن. لیژدها رهنکه مرؤف له خودی هایدگر بپرسیت:
 ئایا به و کاره ئه رکی شیعر فه رامؤش ناکه یین؟ ئایا ئه و
 ویناکردنه ترسیگ له سه ر چیژی ئیمه له زمانی شیعیری و
 سیحری قه سیده دروست ناکات؟ به لام له راستیدا هایدگر
 لیژدها ئه و «ترسه» ته واو به پیچه وانه ی ئه وه وه لیکده داته وه.
 راسته که لیژدها شیعر» ده وری شاعیر ده گریت، و له
 توانیدایه به زمان سه رسامی بکات و یاری پییکات -
 پاشان دوو چاری به دحالیبوونی بکات - به شیوه یه ک که له
 ئه رکی بنه رته ی خو ی که فیکر و سه رقالبوونه به بوون و
 بایه خدانه به حه قیقه ت ده وری بخاته وه. سه ره رای بی به ری
 بوونی ئه رکی شاعیر، به لام له گه ل ئه وه شدا ئه و ترسه ی
 له خؤدا هه لگرتووه، بو یه لیژده وه ده بی تیگیه یین - وه ک چؤن
 جلین گرای Clenn Gray پییوا یه (۱۰۹) - ئه وه هه لو یستی
 ئه ویندارانه ی ئه فلاتوون بوو بو شیعر - واته به هو ی
 په یوه ستبوونی زؤرییه وه به شیعر - ئه فلاتوون ده یه ویت
 خودی خو ی له دژی سیحری شیعر به هیز بکات... سیحری
 زمان که ده شی له حه قیقه ت دوورمان بخاته وه، لیژده وه
 وینه گرتنی ئه فلاتوون بو ئه و جه نکه دیرینه خه یالکراوه ی
 نیوان فه لسه فه و شیعر، به دلنیا ییه وه وینه گرتنی جه نگیکه
 که ئه فلاتوون به نیویدا خولده خوات، چونکه سه ره رای

109 - J. Clenn Gray, «Poetis and Thinker; Their Kinderd Roks
 in the Philosphy of Martin Heidegger, in Phenomenology and
 Hxistentislism, edited by Edwrđ lee and Maurice Mandejbsum
 (John Hopkios Press 1967), pp. 108-109.

خۆشەويىستى ئەو بۇ شىعر و شاعىران، بەلام پىيوايە ئەوان ناتوانن حەقىقەت جيا بكنەوہ يان راستى و ھەلە لە يەكتر جيا بكنەوہ. بەمجۆرە ھەلوئىستى ئەفلاتوونى لەگەل ئەو پەندە يونانيە يەكدەگرىتەوہ كە ئەرستو لە كتيبى «ميتافيزىكا» بىرمان دەخاتەوہ و دەليت: «شاعىرەكان درۆى زورمان بۇ دەكەن» Bards tells many a Lie.

ئەوہى ئاشكرايە، ئەوہيە كە جياوازى نىوان ھايدگەر و ئەفلاتوون، لە تيگەيشتنى ھەر يەكەيان بۇ ماناى حەقىقەت و بوون خۆى حەشار داوہ (پيش ئەوہش لە خودى زماندايە). حەقىقەت لای ھايدگەر مەسەلەيەكى سەربەخۆيە و ناكەوينە ميانى راستى و ھەلە يان راستى و درۆوہ: حەقىقەت- وەك پيشتر لای ھايدگەر روونمانكردەوہ - لەسەر پەردەپۆشكردن و پەردەپۆشەنەكردى بەيەكەوہ رادەبىتەوہ، واتە لەسەر ئەو بوونەى كە كەشف دەكرىت و لە ھەمان كاتتا لە ھەبوونەكاندا پەردەپۆش دەكرىت. ئەو مۆركە جياكارەى حەقىقەتپيش بە شيوەيەكى زور باش لە زمانى شىعردا روو دەدات، وەك گادامىز لە ليكۆلينيەوہكەى «بەشداربوونى شىعر لە بەدواداگەرانى حەقىقەت» دا(۱۱۰) بۆمانى روون دەكاتەوہ.

لە راستيدائە و نيزىكايەتتيەى لە نىوان ئەركى شىعر و ئەركى بىركردەنەوہدايە. ومان ليدەكات بۇ خودى چەمكى فەلسەفە بگەرپىنەوہ: لەبەر ئەوہى شىعر جۆرىكە لە بىركردەنەوہ، بۆيە فەلسەفەى راستى جۆرىكە لە بىركردەنەوہى شىعەرى كە لە ميانى زمان و پرسى بوون و بايەخدان بە حەقىقەت

۱۱۰- بڕوانە گادامىز، تەجەلى ئەلجەمىل، ل ۲۲۴ و دواتر.

به رههم دیت. ئەو هەش ئەسلی دروستبوونی فەلسەفە یە لای فەیلەسوفانی پیش سوکرات، بەسەر سوکراتدا، ئەو کاتە فەلسەفە وەک فیکر بەجێدەهێنرا، بەلام فەلسەفە بە شیوەیەکی دروست بۆ بەجێهێنانی فیکر نەگەراییەو، بەلکو هەر لە سەرچاوە ئەسلییەکیەو لێ جیا بۆو. فەلسەفە لە ئەسڵدا وەک فەیلەسوفانی پیش سوکرات، بەسەر سوکراتدا بەجێهێنناوە، لەوانەش: پامیندس و ھراکلیتس و کانت، بایەخی بە بیرکردنەو داوە، یان ئەرکی بیرکردنەو بوو: ئەوانیش ئەرکی بیرکردنەو یان بەجێهێنناوە و ئیمەیان فیژی ئەو کردوو، بەر لەو هی فەلسەفە بەسەر خۆیدا دا بەش بیت بۆ میتافیزیکا و ئەخلاق - ئاکار - و ئەوانیدیکە، (۱۱۱) بەر لەو هی بیاریان ببنە فەیلەسوف، واتە ببنە ئەو کەسانە ی دەزانن بە شیوەیەکی پیشەیی بیر بکەنەو. بیگومان ئەرکی فەیلەسوف وەک - جلین گرای - (۱۱۲) روونی دەکاتەو،

۱۱۱- وشە ی ئەخلاق واتە رهوشت، ئاکار، لە وشە ی خلق یان خلق واتە خو: چاک یان خراب هاتوو، ئەخلاق بە مانای (ethical) یان (ethic) واتە رهوشت و ئاکار دیت، لە فەرھەنگی فەلسەفەدا بە (Morality) دیت، واتە رهوشتی یان ئەخلاق، واتە هەموو ئەوانە ی پەيوەندیان بە رهوشتەو هە یە وەکو ویژدان و ئاکار، یان برباری رهوشتی، بەرانبەر نارەهوشتی، یان نائەخلاق... دکتۆر محەمەد کەمال بە های ئاکار و بە های رهوشت لە یە کجیا دەکاتەو و پتیوایە رهوشت ئەو بە هایە یە کە لە دەرەو دا دەزگایە ک بەسەر تاکدا دەیسە پینیت، بۆ نمونە بە های ئایینی یان بە های خیزانی... واتە تاک خۆ ی هەلینە بزار دوو، بە لام ئاکار لە ئاکامی هەل بزار دنی سەر بە ستانەو پەیدا دەبیت، پەيوەندی بە هەل بزار دنی تاکە کە سەو هە یە. بروانە: نیشتمانی فەلسەفە، گەشتیک لە گەل دکتۆر محەمەد کەمال، ئا: هەریم عوسمان، چاپخانە ی تاران، چ ۱، ۲۰۱۴، ل ۳۲-۳۳.... - وەرگێری کوردی.

112 - Glenn Gray, op cit., pp. 97-98.

فەزل و زەرورەتی خۆی لای ھایدگەر ھەبە، بەلام لێردا ھیچ زەمانەتیک نییە، کە ئەوانەى فەلسەفە ناسن، بە راستی بزانی بیرکردنەوێ چییە: چونکە پێش سوکرات، ئەوان فەلسەفە ناس نەبوون، بەلام بیرکردنەوێیان بەجێدەھێنا.

ئەو جیابوونەوێیەى بەسەر فەلسەفە ھاتوو، ئەو ھالەتەى کە لەنیوان خۆى و لەنیوان سەرچاوە ئەسلییەکەىو ھەر دوویداو ھای کردوو ھەراستى دووردریژ لە ویناکردنى فەلسەفەى زال بێت - وەک ئەو ھى کە مۆدیكى مەعریفیەو لە ژیر روشنائى میتۆدا ھەولێ کە شەفکردن و ھەولێ دنیاناسى و سروشتناسى دەدات. بەلام لەگەل سەدەى نوێ زانستە سروشتییەکان بوونە ئەو پارادیمەى، کە بەلای بەسەر فەلسەفەدا کیشا، و بوونە پێوانەىەک کە بە پێى ئەو بتوانین ھوکم بەسەر بەھای ھیزی فەلسەفیدا بدەین، ھەر و ھەر ھولێ ھونەر و ئەدەب بە تاییەتى شیعەر بەو پێیەى کە کۆمەلێک بواری ئەبستراکى مەعریفەن گەرایەو ھەواو. بۆیە جیلین گرای (۱۱۳) ھای دەبینیت کە فەلسەفەى بوونگەرایى و فەلسەفەى ھایدگەر بە شیوہیەکى تاییەتى کاریان لەسەر گۆرینی ئەو تەقلیدە ئەنگلۆساکسونییە ھاو ھەورویا و ئەمریکا کردوو، ھەلبەتە جگە لە ئەلمانیا کە لێھا تووویی فەیلەسوفانى ئەوانەى بە فەلسەفەى ژیانەو ھەر یووستن، وەک شوپنھاوەر و نیتشە و ھردر ولسنگ تا دەگەینە ئەو ھى ئێرە و ئەو نزیکایەتیەى نیوان فەلسەفە و شیعەر.

بیگومان لێردا ھایدگەر بە شیوہیەکى تاییەتى قەردارى

نیتشه‌یه، به‌لام به گشتی نیتشه هر ته‌نھا فه‌یله‌سوفی ژیانیکی دره‌وشاوه و نزیک له فه‌لسه‌فه‌ی سهر به شیعر و هونر نه‌بوو، به‌لکو خودی فه‌لسه‌فه‌که‌ی گوزارشتی له جوړیک له بیرکردنه‌وه‌ی شیعریی ده‌کرد. هه‌روه‌ها ده‌شی فه‌لسه‌فه‌ی (گاستون باشلار Gaston Bachelard) (۱۱۴) وه‌ک وینه‌یه‌کی دیکه‌ی مؤدیرنی بیرکردنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فی دابننن، که مه‌به‌ستی بیرکردنه‌وه‌که‌ی به شیوه‌یه‌کی ئاگامه‌ندیانه به‌رهمه‌ینانی فه‌لسه‌فه به مانا ئه‌کادیمییه‌که‌ی نییه، به‌لکو بیرکردنه‌وه‌یه‌کی شیعریه. بیگومان فه‌لسه‌فه‌ی هایدگه‌ریش هه‌مان شته - به تاییه‌تی فه‌لسه‌فه‌که‌ی له باره‌ی بوون و زه‌مان - نمونه‌یه‌کی باشی ئه‌و جوړه‌یه له فه‌لسه‌فاندن یان له بیرکردنه‌وه.

به‌لام ئه‌وه‌ش به‌و مانایه نایه‌ت که ئیمه بمانه‌ویت هه‌ر یه‌ک له فه‌لسه‌فه و شیعر وه‌ک یه‌ک شت کو‌تایی پی‌به‌ینن، خودی هایدگه‌ر جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه که بو‌شاییه‌ک له فه‌لسه‌فه و شیعر دا هه‌یه، چونکه له‌سهر دوو چیا‌ی له یه‌کتری جیاوه نیشته‌جین، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا په‌یوه‌ندییه‌کی - خزمایه‌تی - شاراو‌ه‌یان له نیواندا هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که هه‌ردووکیان له خزمه‌ت زماندان (۱۱۵) به‌لام چۆن ئه‌وه وه‌ک دوا‌یین شت تی‌بگه‌ین؟

فه‌لسه‌فه شیعر نییه، به‌لام جوړیکه له بیرکردنه‌وه‌ی شیعریی، واته بیرکردنه‌وه‌یه‌که له زماندا به‌جیده‌هینریت،

۱۱۴- گاستون باشلار ۱۸۸۴-۱۹۶۲ - وه‌رگیزی کوردی.

۱۱۵- هایدگه‌ر، فه‌لسه‌فه چییه؟ میتافیزیکا چییه؟ هیلدرلین و ماهیه‌تی

شیعر، لاپه‌ره‌کان ۷۲-۷۳.

يان بىر كىردنە ۋە يەكە جە ۋە ھەر كەي لە كە شىفكردن و
 دەر خىستى بوون و ھە بووندا جىبە جى دەبىت. بە لام
 فەلسەفە بە ۋە مانايە جۆرىك نىيە لە بىر كىردنە ۋە يە عەقلانى،
 چونكە دەتوانىن لە گەل ھايدگەر لە وتارى «فەلسەفە
 چىيە؟» بىرسىن: «عەقل چىيە؟ لە كوئىيە، كى برىار لە سەر
 ماھىيەتى يان چىيەتى عەقل دەدات؟ ئايا خودى عەقل حوكم
 بە سەر فەلسەفەدا دەسە پىئىت... لە گەل ئە ۋە دا ئىمە چونكە
 تاييەتمەندى فەلسەفە ۋە ك شىتىكى مەعقول- جىي گومان،
 دادەننىن... بۆيە دەكە وىنە نىۋ ھە مان ئە ۋە كايە گوماناۋىيەي،
 كە دەبى فەلسەفە سەر بە «نامەعقول» بىت، بە لام ئە گەر
 كە سىك بىە وىت فەلسەفە ۋە ك شىتىكى نامەعقول ۋە ر بگرىت،
 ئە ۋە دەبىت بۆ دىارىكىردنى ئە ۋە نامەعقولىيە پىۋانەيەكى لە
 مەعقول ھەبىت، نەك ھەر ھىندە بەلكو پىۋىستە بە شىۋەيەك
 لە شىۋەكان بگەرپىتە ۋە ۋە لە نوۋە ۋە ك پىشۋو خۆي
 تەسلىمى ماھىيەتى عەقل بكات، ۋە ك ئە ۋە ي شىتىكى بى خۆي
 خۆي ئاشكرا بكات» (۱۱۶).

كە واتە ئىمە بۆ ئە ۋە ي بە راستى لە ھايدگەر بگەين
 پىۋىستە تە جاۋزى چەمكى عەقل ۋە ناعەقل يان بە عەقلىۋون
 ۋە بە ناعەقلىۋون بە يەكە ۋە بگەين... پىۋىستە تە جاۋزىان
 بگەين بۆ ئە ۋە ي تىگەيشتنە كە مان لە تىگەيشتنىكى نىك ۋە
 دۆستانە بىت، واتە تىگەيشتنىك بىت نىك لە شتەكان يان
 ھە بوۋەكان بۆ ئە ۋە ي بانگى حەقىقەت ۋە بوون بىسىت، كە
 لە ميانى زمانە ۋە لە ھە بوۋەكانە ۋە بەرز دەبىتە ۋە.
 بە مجۆرە خۆمان دەبىنن بۆ ھە مان سەرەتا گەر اۋىنە تە ۋە

که لیبه وه دهستان پیکردوه: چونکه تیگه یشتنی حه قیقه تی
 زمان و شیعر لای هایدگر له تیگه یشتنمان بۆ حه قیقه تی
 فهلسه فه یان بیرکردنه وه جیا نابیتته وه. له هه موو ئه وانه شدا
 هایدگر بۆ فورمه له کردنی خودی چه مکی گوتاری
 فهلسه فی دهگه پیتته وه. که واته له راستیدا ئیمه پینویسته
 مامه له له گه ل تیزه کان یان پرسیاره کانی هایدگر بکه یین،
 ئه و تیز و پرسیارانه ی له نیو ئه و توژیینه وه یه دان، ئه وانه ی
 ده یانه ویت به شیوه یه کی دیکه ی جیاواز و ئازادانه و دوور
 له لاساییکردنه وه و دوور له و ریگریانه ی که پیشتر
 هه بوون، بیربکه یینه وه... ئه وانه ی که ده یانه ویت دووباره
 چاو به و تیگه یشتنه ته قلیدییه دا بخشینینه وه، که بۆ زمان و
 شیعر و بیرکردنه وه هه بوون: زمان نه ک وه ک ئامراز و
 بابه ت، به لکو زمان وه ک ئه وه ی که شیعر و فیکر گو
 ده کات. شیعریش نه ک وه ک ئه وه ی پیکهاته یه کی زمانه وان
 یان وینه یه کی ئیستیتیکیه و زمان به کار ده هینیت، به لکو
 شیعریک که جه وه هری زمانی تیدا به جیده هینریت وه ک
 ئه وه ی گوته، واته که شف و درخستن. فیکریک نا که
 لوژیخوازی ده کات، به لکو فیکریک که خو ی له خودی
 زماندا حه شار داوه و مماره سه ی بیرکردنه وه ی شیعریه ی
 ده کات. هایدگر له و بانگه شه یه یدا هیچ لوژیکیکی تاییه تیمان
 به سه ردا ناسه پینیت ، به لکو به ره و ریگایه ک ئاراسته مان
 ده کات و له وی وازمان لیده هینیت.

(۶)

بنه‌ماکان و ئاسۆی هیرمینۆتیکای فەلسەفی
لای گاداویێر

سەرەتايەك لە سەرچاوەكانى فيكرى گادامير و بەرەوپيشچوونەكانى

گادامير قوتابى (پۆل ناتورب Paul Natorb) بوو و پاشان مارتن هايدگەر (Martin Heidegge) و رۆدلف بولتمان (Rudlof Bultmann). لە ساڵى ۱۹۲۲ تيزى نامەى دكتوراكەى بە ناو نيشانى « ديا لۆگ - شيعر لای ئەفلاتوون - Dislque Poetry of Plsto » بە سەرپەرشتى پۆل ناتورب ئامادە کرد، دواتر ليكۆلینه وەيهەكى زمانەوانى بە سەرپەرشتى «پۆل فريدليندر Paul Fridlander» نوسى. گادامير لە پۆل فريدليندر فيزى دووبارە خویندنه وەى ئەفلاتوون و چاوخشانە وە بە سينتتەرى بايه خدانى فەلسەفەكەى ئەفلاتوون بوو، كە خۆى لە وشەكان و ئەفسانەكانيدا حەشار داو، لەسەر ئەو بنەمايهى كە زمان لای ئەو هەر تەنها «ئامراز»ى گوزارشتکردن لە فيكر نيه، بەلكو بۆخۆى دنيايهكى تەواو و فيكر ناتوانيت لى جيا بيته وە. بۆيه وەرگيرى ئەو (بايوگرافيه - سيره زاتيه)ى گادامير لە بارەى «سالانى قوتابى بوون» نوسيوهتە، جەخت لەو دەكاتە وە كە تۆخترين خالى هاوبەش لەو نوسينانەى كە گادامير لە سالانى بيستەكان و سييهكان بلأوى كردوونەتەو، هەولى خۆ نزيك كردنە وەيه لە فيولۆجى و شيعر، وەك مەسەلەيهكى

فەلسەفە، نەك فەلسەفە نواندن وەك تیرم. ئەو و سەرەپرای ئەو و رووخساری هیرمینۆتیکای گادامیر لە کتیبە گورەکەى که ناونیشانی «حەقیقەت و میتۆد Wahrheit und Methode Truth and Method» ی هەلگرتوو و سالی ۱۹۶۰ دەرچوو، بە دیاریکراوی دەرەکەوئیت، بەلام لەگەڵ ئەو هەشدا دەتوانین بڵین ئەو نۆبەرەى فیکری گادامیرە - لە بیستەکانی ئەو سەرەمە - که شان بە شانی ئامراز و باگراوەندە فیکرییەکانی توانیویەتی ئاراستە بنەرەتییهکانی فەلسەفە هیرمینۆتیکەى خۆی لەسەر بونیاد بنیت، که لە لیکۆلینەوکانی لە بارەى زمان و پابەندبوونی مەعرفیانیەى بە کلتور و کەلهپور و فەلسەفە و هونەر و ئەفسانە یونانییەکاندا دەبینیتەو، هەمیشە ئەوانەش بە شیوەیهک لە شیوەکان لە هەولە جیدییهکانیدا دیارە و دەبینن که چۆن چەمک و زاراوەکانی نیو کلتوری خۆئاوایی بۆ بنچینه یونانییەکەى و سەرچاوە سەرەتاییەکانی دەگێریتەو، ئەو هەش بۆ خۆی ئاراستەیهکە لە بیرکردنەو، ئەو ئاراستە لە بیرکردنەو هەش بە شیوەیهکی زۆر بە هیز لای هایدگەر بەرچاوەکەوئیت.

بینگومان لێرەدا کۆمەلیک سەرچاوەى جۆراوجۆری دیکە هەن، که کارگەرییان بەسەر فیکری گادامیر و شیوازی فەلسەفەنواندیدا هەیه... لەوانەش ئەو مەسەلانەى که هیگل لە بارەى حەقیقەت و رۆلی میژوو لە هونەر... دەکەوئیتە ژێر کاریگەرییانەو، گادامیر دى بە شیوەیهکی بەرفرەوان چاوی پێداوەخشینیتهو - ئەگەرچی بەتەواوی تیزەکانی هیگل لەو بارەو تیدەپەڕینیت - بەلام هەر یەک لە « شلیرماخەر

1768-1834 Shleiermacher» و «دیلتا 1833-1911 Dilthey» ی کاریگه‌ری روونیان به‌سەر هیرمینۆتیکای گادامیره‌وه هه‌یه و زۆر سوودی له چه‌مکه بنه‌ره‌تییه‌کانی ئەوان وەرگرتوو، ئەگه‌رچی به هه‌مان شیوه، ئەوانیشی ته‌جاوز کردوو.

گرنگترین ئەو سه‌رچاوانه‌ی که به شیوه‌یه‌کی قوول کاری له فه‌لسه‌فه‌ی گادامیر کردییت، بو شه‌پۆلی فینۆمینۆلۆجیای هۆسرل و ئەوانه‌ی دوا‌ی هۆسرل که وتون، ده‌گه‌رپه‌وه، هه‌تا له‌گه‌ل هه‌ندیک له‌وانه بو نمونه «Nicolai Hartmann هارتمان نیکۆلای» په‌یوه‌ندییه‌کی به پیت دروست ده‌کات. به‌لام ئەوه‌ی جیگای گومان نییه ئەوه‌یه، که هایدگه‌ر گه‌وره‌ترین کاریگه‌ری به‌سەر گادامیره‌وه هه‌بووه، به ئەندازه‌یه‌ک که ده‌شی بلێن فه‌لسه‌فه‌که‌ی مۆرکی فینۆمینۆلۆجیای هایدگه‌ری هه‌لگرتوو، نه‌ک هه‌ر هینده به‌لکو گادامیر خۆی سه‌ر به هایدگه‌ر په‌سن ده‌کات، به دنیاییه‌وه ئەو وه‌سفکردنه‌شی به‌شیکی زۆری له راستی تێدایه، به مانایه‌ش له سه‌ره‌تایی بیسته‌کاندا عه‌قلی گادامیر به قوولی خۆی له دووتوی لیکچه‌ره‌کانی هایدگه‌ر له «ماربۆرگ Marburg» دروست ده‌کات، هه‌ر له‌و کاتیشه‌وه سه‌رسام به هایدگه‌ر، ده‌مینیته‌وه. به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ئەو وه‌سفکردنه‌یه‌ک لایه‌نه‌یه چونکه هه‌ندیک له توێژه‌ران (Ibid. pp. ix-ix) پێیانوایه هیرمینۆتیکای فه‌لسه‌فی لای گادامیر هه‌ر ته‌نها هه‌لقولای فیکری هایدگه‌ر نییه، یان هه‌ر ته‌نها فه‌لسه‌فه‌ نییه، چونکه پرئسیپیه‌کانی وه‌ک چۆن

بۇ فەلسەفە دەگەرپتەۋە، (۱۱۷) بۇ فیلولۇجىياش دەگەرپتەۋە،
 ۋەك چۆن بە خوشەۋىستى مەعرفەۋە ئاراستە كراۋە، بە
 خوشەۋىستى زامانىشەۋە ئاراستە كراۋە، لىزەدا دەشى
 بلىين لە بنەرتدا بەشدارىكىردنى هايدگەر لە بىرکردنەۋە
 گادامىردا مۆركىكى سلبى (۱۱۸) لەخۇدا ھەلگرتوۋە، بەۋ
 مانايەى كە «ئەۋە بەشدارىكىردنى هايدگەرە يارمەتى
 گادامىرى لاۋ دەدات، كە لە تەقلىدى فەلسەفى خۇرئاۋايى
 باۋ دوور بكەۋىتەۋە» (Ibid. pp. x).

ئەگەرچى من دان بەۋەدا دەنىم كە فىكىرى گادامىر ھەر
 تەنھا دووبارەكردنەۋە فىكىرى هايدگەر و لىكدانەۋەى ئەۋ
 فىكرە نىيە، بەلكو فىكىرىكە رەسەنايەتى تايبەت بە خۇى ھەيە
 و سروسشتىكى جياۋازى خۇى ھەيە، -بەلام لەگەل ئەۋەشدا-
 ئىمە دەتوانىن كۆمەلىك خالى جەۋھەرى لە فىكىرى گادامىر
 بدۆزىنەۋە، كە جەخت لە پرنسىبە هايدگەرىيەكە دەكاتەۋە:
 لەۋ مەسەلە تەۋەرەيىانەى كە فىكىرى گادامىر پشت
 بە فىكىرى هايدگەر دەبەستىت: تەجاۋزكردنى دوالىزمى
 تەقلىدىيانەى خود و بابەتە لە تيۇرى مەعرفەدا: گادامىر ئەۋ
 بىرکردنەۋەيەى لە هايدگەر و ھەندىك لە فىنۇمىنۇلۇجىيەكانى
 دىكە ۋەرگرتوۋە- ھۆسرل و تا دەگاتە «بوونى مروڧايەتى
 لە دنيادا» بەۋ مانايەى كە تايبەتمەندىيەكى جياكارانەى

۱۱۷- وشەى پرنسىب (principles) لە بەرانبەر وشەى (مبادىئ) :
 قواعد) عەرەبى بەكارھىنراۋە، ۋەك چۆن دەشى وشەى (بنەما)ش بۇ
 ھەمان مەبەست بەكار بەھىترىت... - ۋەرگىزى كوردى.

۱۱۸- سلبى يان نىگەتيف: چونكە ھەموو لادانىك لە سىنتىراللىزمى
 خۇرئاۋايى و سونەتگەرابى خۇرئاۋايى بە ماناى لادان لە فىكىرو
 بىرکردنەۋە بوۋە... - ۋەرگىزى كوردى.

شیوازی بوونی مرۆڤه، وهک بوونیک که دهچیته نیو دنیاوه و لهو ئاگامه ندیههش جیا نابیتتهوه، که له باره ی ئه و شتانه وه هیهه تی که له دنیا ی خۆیدا بوونیا ن هیهه.

وهک چۆن گادامیر له هایدگه ره وه فیر بوو، خۆی له شیوازی ته قلیدیانه ی بیرکردنه وه ی خۆرئاوای رزگار بکات، ئه و بیرکردنه وه یه ی که میتافیزیکی زال کردبوو، بۆیه گادامیر پینوایه کاتیک هایدگه ر دهگاته ئه وه ی بلیت «هیگل ته وای میتافیزیکی خۆرئاوای له خو گرتووه» ئه و ته نها ئماژه به واقعیک میژووی نادات، به لکو له هه مان کاتدا قسه له ئه رکیک دهکات، که که وتۆته سه ر شانمان ئه ویش «ته جاوزکردنی میتافیزیکیه»، نهک به مانای ده رچوون له میتافیزیکی و پشتگو یخستن و خۆلێلانی، به لکو به مانای ته جاوزکردنی قهیرانه کانی و ئه و هه لوێستانه ی دیت، که له گه ل هیگل کۆتایی پیهاتووه، به مجۆره له و یوه دهست پیده که ین وهک ئه وه ی له گه لی بمینینه وه تا ئه و کاته ی ته جاوزی ده که ین، ئه وه ئه و شته یه که ده بیته به نسبت هیگل بیکه ین، ده بی به شیوه یه کی تایبه ت له گه ل هیگل بمینینه وه (Gadamer, 1976, pp.100-101). له گه ل ئه وه شدا ده بی سه رنج له وه بده ین، که ته جاوزکردنی فیکری خۆرئاوای به نسبت گادامیر هه ر ته نها ته جاوزکردنی میتافیزیکی خۆرئاوای نییه و به س، به لکو به هه مان شیوه ی ته جاوزکردنی ئاگامه ندی میژووی و ئاگامه ندی ئیستیتیکیه، وهک لای هایدگه ر ده بینریت، چونکه هه ر له دروستبوونی زانستی جوانی له سه ده ی مۆدیرن و له سه ر دهستی (ئه لیسکه نده ر باومگارتن A.Baungarten) ه وه و

ههتا ئه و دواییهش ویناکردنی تهقلیدیانهی ئه و زانسته بالی بهسه ر فیکری خۆرئاوادا گرتبوو.

ئهگه ر هایدگه ر یه کینک بیت له وانهی که گادامیر سه ره تا فیۆلۆجیاکانی فهلسه فهی لئوه فیز بوو بیت و به تاییه تی له ریگای ئه و چه مکه فهلسه فیانهی که بۆ بنچینه یۆنانیه به پیته که ده گه ریته وه، وهک که میک له مه و پیش باسما ن کرد، ئه وه گادامیر رهنگه له وهش زیتر له هایدگه ر فیتر بوو بیت، له وانهش خۆشه ویستی بۆ فهلسه فه و که شفکردنی مه زنی خودی فهلسه فهی یۆنانیه... هه لبه ته نوسینه کانی گادامیر پر ن له و وانانهی که له هایدگه ره وه فیتری بووه، رهنگه ئه وه بهس بیت که گادامیر له یاده وه رییه کانی له باره ی سالانی قوتابی بوونی بۆمان ده گیزیته وه و ده لیت هایدگه ر له پایزی سالی ۱۹۲۳ به بۆنه ی چوونی وهک مامۆستایه کی گه نج بۆ ماربوورگ کۆمه لیک له هاوړی و قوتابیانی بۆ ئاهه نگیک له ماله که ی خۆی له دارستانی رهش له فرایبوورگ بانگه یشت کرد «ئاگریکی گه وره ی له ئاگردانه که کردبووه» هایدگه ر دهستی به قسا ن کردوو و قسه کانی که زۆر کاریگه ری به سه رمانه وه هه بوو گو تی: «ئاگاتان له ئاگری شه و بیت: پاشان که میک خۆی سوراند و گو تی: «یۆنان» (Gadamer, 1985, pp. 47-48). (۱۱۹)

سه ره رای ئه وه ی سه رچاوه یه کی زۆر و به پله یه کی جوړاو جوړ- به شداری و کاریگه رییان به سه ر فهلسه فه ی گادامیره وه هه بووه، که به هیرمینۆتیکی فهلسه فه ی (یان

۱۱۹- مه بهست ئه وه یه که ئاگاداری سه رچاوه ی فهلسه فه بن که له یۆنانه وه بلیسه که ی ده بینین... وه رگیزی کوردی.

به تهئویلی فهلسه‌فی (Philosophical Hermeneutics) ناسراوه، که چچی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌توانین لیره‌دا له گوته‌یه‌کدا کورتیان بکه‌ینه‌وه، که ئه‌وه هیرمینۆتیکای گادامیریه هه‌ر به‌و خه‌سه‌له‌ته جیاواز و تایبه‌تمه‌نده‌ی خۆیه‌وه ده‌مینیتیه‌وه: چونکه نه وهک ریبارزیکي فهلسه‌فی دروست بووه و نه وهک تیۆریکی فهلسه‌فی خۆی له هه‌یچ بواریکی فهلسه‌فاندندا ده‌نوینی، به‌لکو وهک شتواریک له بیرکردنه‌وه‌ی ئازاد دروست بووه و ده‌که‌وێته ده‌ره‌وه‌ی ریبارزه‌کانه‌وه و به‌ دژی مه‌یله‌کانی فیرخوازی و یه‌قینه‌ دوگماییه‌کان بانگه‌شه‌ی بوونی حه‌قیقه‌تی بابته‌ی ده‌کات، حه‌قیقه‌تیک که «به‌نسبه‌ت ئیمه truth for us» هه‌میشه وهک حه‌قیقه‌تی مرویی ده‌مینیتیه‌وه، نه‌ک وهک «حه‌قیقه‌تیک که له‌خودی خۆیدا یه‌ truth- as- such». ره‌نگه‌ ئه‌و مۆرکه‌ ئازاده یه‌کێک بیته له جیاکارییه‌کانی فیکری گادامیر له به‌رانبه‌ر حه‌قیقه‌ت به‌و مانایه‌ی که سه‌ر به‌ ناوه‌پۆکی هه‌یچ یه‌کێک له ریبارزه فهلسه‌فیه‌کان نییه، ئه‌وه گادامیره له نیۆ زۆربه‌ی ریبارز و شه‌پۆله فهلسه‌فیه‌ هاوچه‌رخه‌کاندا زه‌مانه‌تی ئه‌و بیرکردنه‌وه‌یه ده‌کات. لیره‌وه هه‌ندێ له توێژه‌ران بۆ ئه‌وه ده‌چن بلین که «ئه‌و هیرمینۆتیکایه‌ی له بیسته‌کان له ماربۆرگ ده‌ستی پیکرد- وهک تیۆریکی ره‌خنه‌یی په‌یوه‌ندی به‌ نزیکایه‌تی و به‌ نیویه‌کدا چوونه‌وه هه‌یه- ده‌رمانه، نه‌ک فهلسه‌فه، دژ به‌ دوگماخوازی فهلسه‌فیه‌ی، جوړیکه له دیالکتیکی سلبی و له په‌ی یه‌که‌مدا ئامانجی تواندنه‌وه‌ی هه‌لوێسته سه‌خته‌کان و ئه‌و هه‌لوێسته‌یه که زوو به

زوو ده‌یانبه‌ستیت، له به‌رانبه‌ر ئه‌وه‌شدا تیۆری ره‌خنه‌یی لای بی‌ریاره یه‌که‌مه‌کان و هاوچه‌رخه‌کانی قوتابخانه‌ی فرانکفۆرت نه‌یانتوانی بوو به‌ ته‌واوی خۆیان له‌ عه‌یبه‌ دۆگماییه‌کان رزگار بکه‌ن» (Ibid., p. xvii).

گادامیر توانی سنوره‌کانی هیرمینۆتیکای فه‌لسه‌فی (یان ته‌ئویلی فه‌لسه‌فی) بۆ چاره‌سه‌ری دیارده‌ی هونه‌ر و ئه‌خلاق و سیاسه‌ت و میژوو درێژ بکاته‌وه، پتویسته‌ چه‌مکی ده‌ست بۆ بردنی ئه‌و دیاردانه‌ش له‌سه‌ر تیگه‌یشتنی رووخساری ئه‌و هیرمینۆتیکا فه‌لسه‌فیه‌ی و چۆنیه‌تی به‌ره‌وپیشچوون و گه‌لاله‌کردنییه‌وه‌ بونیاد بنریت.

بنه‌ماکانی هیرمینۆتیکای فه‌لسه‌فی

۱- هیرمینۆتیکا وه‌ک ناراسته‌یه‌ک له‌ راقه‌کردن:

بیگومان ئیستا هیرمینۆتیکا وه‌ک یه‌کیک له‌ شه‌پۆله‌ بنه‌ره‌تی و باوه‌کانی فه‌لسه‌فه‌ی هاوچه‌رخ خۆی ده‌نویئێ. وه‌ک چۆن گومان له‌وه‌دا نییه‌، که‌ ئه‌و شه‌پۆله‌ یان ئه‌و ریبازه‌ فه‌لسه‌فیه‌ی له‌ وینه‌ هاوچه‌رخه‌که‌یدا له‌ نیو فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌لمانیا له‌ دایک بووه‌، سه‌ره‌تا شلیرماخه‌ر و دیلتای و پاشان هایدگه‌ر و هه‌تا ده‌گاته‌ گادامیر و ئینجا له‌ نیوان هاوچه‌رخه‌کان یۆرگین هابرماس (Jurgen Habermas) و له‌ فرهنسا پۆل ریکۆر (Paul Ricour) - له‌ ناوه‌ دره‌وشاوه‌کانی ئه‌و شه‌پۆله‌ داده‌نرین. راسته‌ ئه‌و شه‌پۆله‌ یان ریبازه‌ فه‌لسه‌فیه‌ی وه‌ک بنه‌مای فیکری له‌ فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌لمانیه‌وه‌ نزیکه‌، نه‌ک فه‌لسه‌فه‌ی فرهنسی، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا توانیویه‌تی شوینیکی باله‌ له‌ فیکری

فەلسەفەى ھاوچەرخ بۆ خۆى داگىر بکات، رەنگە ئەوەش بۆ نەرمى و بلاوى ئاسوکانى بگەرپتەو، که وەک تیرم ریگای داوہ سنورەکانى فەلسەفە تىپەرینیت و بگاتە ئەوہى که لە ئەلمانیا بە «زانستى رۆح Geisteswissenschaften» ناوى دەبن- (زانستى رۆح تەواوى زانستە مرویى و زانستە کۆمەلایەتیەکان دەگرپتەو) - ئەوەش ئەو پانتایى بەرفەرەوانەیه که گادامیر بایه خى خۆى تیدا دەبینیتەو، وەک چۆن پىشتر دىلتای خۆى تیدا دەبینیتەو، ھەر وەھا لەبەر ئەوہى زۆریک لە ناوہ درەوشاوەکانى ئەو شەپۆلە ھاوچەرخە بەردەوام سەردانى ولاتە یەکگرتووەکانى ئەمریکایان دەکرد، بۆیە ئەوہ بووہ ھۆى ئەوہى کۆمەلیک نوینەرى نۆى بۆ ئەو شەپۆلە لەویش دەربکەون، لەوانەش ریتشارد رۆرتى Richard Rorty.

زاراوەى ھیرمینوتیکا (Hermeneutics) که بە پاشگری -ics- کۆتایى دیت، لە بنەردا ئاماژە بە جۆریک لە زانست، یان کایەى مەعریفى دەکات، که لەسەر کۆمەلیک ریسا وەستاوہ و راقەکردنى دەقەکان بەرپۆہ دەبات و بە تەواوى وەک زاراوەکانى پىشتر بۆ ئاماژەکردنى سیستىمىک یان کایەیهكى مەعریفى دیاریکراو لەوانەش: (زانستى لۆژیک - Logic) یان (زانستى فیزیا - Physics) بە کارى دەھینن. ھەلبەتە ھەندیک لە توێژەرەن پىیانوايە ئىستا ھیرمینوتیکا بۆتە قوتابخانەیهكى فەلسەفەى و دەلالەت لە ئاراستەیهكى فیکرى دەکات، نەک کایەیهكى مەعریفى (Grondin, pp. 42-43). ئەگەر قوتابخانە فیکرییەکان بە (ism) دیارى بکرین، وەک که لە پىشتر دەمانگوت: positivism (پۆزەتیفیزم) یان existentialism

(بوونگه‌راییی) یان structuralism (بوونیا‌دگه‌راییی)....هتد،
 ئه‌وه ئه‌م‌رۆ ئیمه ده‌توانین قسه له هیرمینۆتیکای هاوچه‌رخ
 –Comtemporary hermeneuticism– بکه‌ین، به‌و مانایه‌ی
 که ئیستا له‌و سه‌ده‌یه‌دا هیرمینۆتیکا له‌ توانایدا‌یه‌ خۆی
 وه‌ک تیۆریکی فه‌لسه‌فی دا‌بمه‌زینیت و ئاراسته‌ی فیکری
 بخاته‌وه له‌و‌ئیشه‌وه‌ و‌ا سه‌یری راقه‌کردن بکات وه‌ک ئه‌وه‌ی
 گه‌روگرفتییکی سه‌ر به‌ زانست و ئاراسته‌ مه‌عریفه‌کان بیت،
 ئاراسته‌یه‌ک که راقه‌کردن وه‌ک پیندا‌ویسته‌یه‌کی مه‌عریفی
 رۆلی تیدا‌ده‌بینیت. به‌مجۆره‌ فه‌یله‌سوفانی زانست و مه‌عریفه
 له‌وانه‌ش: کارل پۆپه‌ر (Karl Popper) و میژوونوسی زانستی
 له‌وانه‌ش: تۆماس کۆن (Thomas S. Kun)، فیریان کردین،
 که چۆن هه‌میشه‌ وه‌ک راقه‌کردن سه‌یری تیۆری زانستی
 بکه‌ین، راقه‌کردنیک که له‌ روه‌ی پیندا‌ویستی تو‌یژینه‌وه‌ و
 سیاقی میژووییه‌وه‌ خویندنه‌وه‌ بۆ واقع ده‌کات و هه‌ر ته‌نها
 بۆ بواریکی مه‌عریفی یان زانستیک ناگه‌رپه‌ته‌وه‌، که ته‌نها
 خۆی له‌ سنوری وه‌سفکردنی رووداوه‌کاندا ده‌بینیته‌وه
 وه‌ک ئه‌وه‌ی پۆزه‌تییفیزمه‌کان و لایه‌نگرانی به‌شداربوو له
 پینشبینکردن (حدس، intuition) بر‌وایان پیتی هه‌یه، واته‌ ئه‌وان
 پینانویه‌ که ده‌بی زانست ئه‌و رووداوانه‌ ریکبخت و به
 وینه‌وه‌ دایانبر‌ژیته‌وه‌ – به‌ کورتی – واته‌ راقه‌یان بکاته‌وه‌.
 به‌ راستی ئیمه له‌م‌رۆدا له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌ هاوکۆکین
 که راقه‌کردن وه‌ک داواکارییه‌کی فیکری و ئاراسته‌یه‌کی
 مه‌عریفی گشتی سه‌یر ده‌کن، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که زانست
 ده‌مانخاته‌ سه‌ر زه‌روره‌تی راقه‌کردن، به‌لکو – پینش هه‌موو
 شت – له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رده‌مه‌که‌مان بۆته سه‌رده‌میکی

ئالۆز و نائاشنا، رهنګه هیرمینۆتیکا له فیکری فهلسه‌فی
 هاوچه‌رخماندا هوی ئه‌و پینشکه‌وتن و به‌ربالوویه‌مان بۆ
 راقه‌بکاته‌وه، ده‌شی ئه‌م‌رۆ له‌گه‌ل گادامیر بلین هیرمینۆتیکا
 بۆته «مۆده» و هه‌موو راقه‌کردنیک ده‌یه‌ویت و هک
 هیرمینۆتیکا خۆی وه‌سف بکات (Gadamer, 185, p177).
 له‌به‌ر ئه‌و هۆیه‌یه‌که‌ پینۆسته هه‌ول‌بده‌ین به‌ ئاگامه‌ندییه‌وه
 له‌ مانای هیرمینۆتیکا تیبه‌گه‌ین، و هک ئه‌وه‌ی که راقه‌کردنه،
 نه‌ک له‌ میانی ویناکردنه‌ گشتیه‌کانی راقه‌کردنمانه‌وه، بۆیه
 ده‌بێ ئاراسته‌ فیکرییه‌ هاوچه‌رخه‌کان به‌ره‌و راقه‌کردنیک
 بیت که راقه‌ بکریت یان گرنگی هیرمینۆتیکامان به‌ به‌لگه‌وه
 بۆ به‌سه‌لمینریت و شوینگه‌که‌ی له‌ فیکری هاوچه‌رخدا
 ده‌ستینشان بکریت، چونکه‌ ئه‌و پرسیاره‌ی که هه‌میشه
 لێزه‌دا ده‌مینته‌وه ئه‌وه‌یه: مانای راقه‌کردن چییه؟ هه‌روه‌ها
 ئیمه‌ پینۆسته به‌ ئاگامه‌ندییه‌وه هه‌ولی به‌کاره‌ینانی زاراوه‌ی
 هیرمینۆتیکا یان «قوتابخانه‌ی هیرمینۆتیکای» بده‌ین، بۆ
 ئه‌وه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی په‌سنی هیرمینۆتیکا بکه‌ین،
 یان هیرمینۆتیکای فهلسه‌فی هاوچه‌رخ لای گادامیر به‌ شیوه
 تایبه‌تییه‌که‌ی خۆی په‌سن بکه‌ین. له‌ راستیدا ئه‌و ئاراسته
 فهلسه‌فیه‌یه‌ هاوچه‌رخه‌ بۆ کایه‌یه‌کی زانستی یان مه‌عرفی
 له‌ راقه‌کردن ناگه‌رپته‌وه، به‌لکو راسته‌وخۆ ده‌لاله‌ت له
 ئاراسته‌یه‌کی فیکری یان مه‌عرفی ده‌کات، به‌لام پینتر
 به‌کاره‌ینانی تیرمی هیرمینۆتیکا رووبه‌رووی مه‌یلیکی
 ئایینی له‌ راقه‌کردنی ده‌کردینه‌وه، له‌ کاتی‌کدا گرنگترین
 تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی هیرمینۆتیکای فهلسه‌فی هاوچه‌رخ-وه‌ک
 گادامیر بۆمان روون ده‌کاته‌وه- ئه‌وه‌یه‌ که خۆی له‌و مه‌یله

ئایینییه و ته‌واوه‌ی راقه‌کردن (واته‌ئو مه‌یله ئایینییه‌ی که پیناویه‌ئو راقه‌کردنه دوا راقه‌کردن و ته‌واوی راقه‌کردنه‌کان له‌خۆ ده‌گریت.. و:ک) دوور بخاته‌وه.

زاراوه‌ی هیرمینوتیکا له‌بنه‌رتدا سهر به‌قوتابخانه‌ی تیۆلۆگییه (لاهوتی - theology)، ئهو زاراوه‌یه له‌سهره‌تای یه‌که‌م دروستبوونیدا ده‌لاله‌تی له‌و زانسته یان سیستمه‌مه‌ریفییه‌ ده‌کرد، که له‌میانی -کۆمه‌لیک ریساو پره‌نسیبه‌وه- پروسه‌ی راقه‌کردنی کتییی پیرۆزی -Scripture- یان ئهو ده‌قه ئایینیانه‌ی - exegesis - به‌ریوه‌ ده‌برد، که‌ته‌مومژییه‌ک له‌ماناکانیاندا هه‌بوو، له‌به‌رانبه‌ریاندا هه‌ستمان به‌نامۆبوون (۱۲۰) ده‌کرد، ئهو ده‌قه ئایینیانه‌ پینۆستیان به‌تیگه‌یشتن و راقه‌کردن هه‌بوو، تاکو ماناکانیان له‌گه‌ل ئیماندا ریک و گونجاو بیته‌وه. به‌لام دواتر ئهو بواره هیرمینوتیکیه به‌رفره‌وان بوو، هه‌موو دیارده‌یه‌کی دیکه‌ی گرته‌وه، که داوای راقه‌کردنی مانای ده‌کرد، هه‌لبه‌ته‌ نامۆبوونیک که له‌به‌رانبه‌ر مانای هه‌ر ده‌قیکی ئایینی هه‌ستی پینده‌که‌ین، ده‌شی به‌هه‌مان شیوه له‌به‌رانبه‌ر مانایه‌کی دیکه‌شدا هه‌ستی پینکه‌ین، که له‌هه‌لویتیکدا رووبه‌روومان ده‌بیته‌وه و ناتوانین له‌گه‌ل دنیای خۆمانی بگونجینین یان تیکه‌لاوی بین. ئهو نامۆبوونه - وه‌ک بۆ هه‌ندیک له‌ توێژه‌ران ده‌رکه‌وتوو- ده‌شی بۆ نمونه کاتیک روو بدات، که ده‌که‌وینه‌ دیالۆگه‌وه یان کاتیک

۱۲۰- له‌هه‌ندی شویندا له‌بری وشه‌ی (نامۆ) وشه‌ی (ناناشانام) به‌کارهیناوه، که له‌ وشه‌ی (تغریب)ی عه‌ره‌بیه‌وه نیکه... وه‌رگیزی کوردی.

رووبه‌رووی کاریکی هونه‌ری راده‌وه‌ستین، یان کاتیک له رووداویکی میژوویی ورد ده‌بینه‌وه، ئا له و کاتانه‌دا بایه‌خی راقه‌کردن - هیرمینوتیکا- ده‌ست پنده‌کات: «له هه‌موو ئه‌و حاله‌تانه‌شدا پیویسته بو برینی ئه‌و که‌لینانه‌ی که ده‌که‌ویته نیوان دنیای باو و ئه‌وه‌ی که ئیمه‌ تئیکه‌وتووین پشت به فاکته‌ری هیرمینوتیکی ببه‌ستین، یان ئه‌و مانا نائاشنایه‌ی که نکۆلی له‌وه ده‌کات خو‌ی به ده‌ست دنیای ئیمه‌وه بدات» (Linge, 1976, pp.xii).

هه‌لبه‌ته هه‌موو ئه‌و جوانیه بو شلیرماخه‌ر ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، چونکه ئه‌و بوو له پشت چوارچپوه لاهوتیه‌که، یان گیروگرفته جزئییه‌کانی راقه‌کردنی ده‌قه ئاینیه‌کانه‌وه، بو یه‌که‌مجار کاری له‌سه‌ر به‌رفره‌وانکردنی ده‌لاله‌ته‌کانی ئه‌و تیرمه کرد و وای کرد ئه‌و تیرمه له پال راقه‌کردنی ده‌قه ئاینیه‌کان، درپژ بپه‌ته‌وه و زانسته‌کانی راقه‌کردن وه‌ک فیولوجیا و یاسا و میژووش بگریته‌وه، به‌و مانایه هه‌تا سه‌ده‌ی نۆزده هیرمینوتیکا، یان هونه‌ری راقه‌کردن خه‌ریکی ئه‌و چوار سیستمه بوو. بو‌یه به‌شداریکردنی شلیرماخه‌ر به یه‌که‌م هه‌ول‌ی دامه‌زراندنی هیرمینوتیکا دپه‌ ژماردن، لای شلیرماخه‌ر هیرمینوتیکا چالاکیه‌کی گشتی راقه‌کردنه‌و له‌سه‌ر (تیگه‌یشتن) وه‌ستاوه. (۱۲۱) به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌وه هه‌ر راقه‌کردنی ده‌قه ئاینیه‌کان بوو، که له پله‌ی

۱۲۱- تیگه‌یشتن وه‌ک تیور له‌لایه‌ن «شلیرماخه‌ر دیاری کراوه و ده‌که‌ویته سه‌ده‌ی هه‌قه‌مه‌وه. شلیرماخه‌ر هه‌لو‌یستیکی کلاسیکیانه‌ی به‌رانبه‌ر هیرمینوتیکا هه‌یه، پنیوایه ده‌ق له ناوه‌ندیکی زمانه‌وانی پیکهاتوه‌و فیکری دانه‌ر بو خوینه‌ر ده‌گوازیته‌وه. که‌واته له‌رووی زمانه‌وانیه‌وه ئاماژه به زمان... له‌رووی ده‌روونیه‌وه ئاماژه به خودی

یه که مدام شلیرماخه‌ری به خۆیه‌وه سه‌رقال ده‌کرد، بۆیه گادامیر سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی له دامه‌زاندنی هیرمینۆتیکا وه‌ک تیۆریکی گشتی بۆ راقه‌کردن شانازی به شلیرماخه‌روه ده‌کات، به‌لام ئه‌و پیتیوايه «بایه‌خدان به لاهوتیه‌ت به ئاشکرا شلیرماخه‌ری به‌لای خۆیدا بردووه، ئه‌و وای له هیرمینۆتیکا کردووه - وه‌ک تیۆریکی گشتی له هونه‌ری راقه‌کردن - ته‌نها له کاری تایبه‌ت به راقه‌کردنی کتییی پیروژدا کارا بیت» (Gadamer, 1966, p.7).

به‌لام دیلتای هه‌ولێ داوه له میانێ هیرمینۆتیکای میتۆدییه‌وه ده‌ست بۆ بنه‌ما میتۆدی و پراکتیکه‌کان به‌ریت و جیاوازی و سه‌ربه‌خۆیی زانسته‌ مرۆیه‌یه‌کان و زانسته‌ سروش‌تیه‌یه‌کان بخاته‌ روو... (۱۲۲) به‌و مانایه‌ش دیلتای کاری بۆ به‌ره‌وپیش‌بردنی هیرمینۆتیکای شلیرماخه‌ر کردووه،

داهین‌ه‌ر ده‌کات. لای شلیرماخه‌ر په‌یوه‌ندی ئه‌و دووانه‌ په‌یوه‌ندییه‌کی جه‌ده‌لییه‌. هه‌روه‌ها هه‌ر چه‌نده‌ ده‌ق وه‌ک زه‌مه‌ن لیمان دوور که‌وته‌وه ته‌موم‌ژاوی خۆی نیشان ده‌دات و دوو‌چاری به‌د‌حالیو‌نمان ده‌کات... - وه‌رگێری کوردی.

۱۲۲- دیلتای سه‌ر به‌ قوتابخانه‌ی میژوو‌گه‌رییه‌ و سه‌د سال به‌ر له «فوکۆ» جیاوازی کردووه له‌نیوان «زانستی سروشتی» که‌ چاره‌سه‌ری فاکته‌ هه‌ستیه‌یه‌کان ده‌کات و پشت به‌ راقه‌کردن ده‌به‌ستیت و «زانستی مرۆیی» که‌ چاره‌سه‌ری مانا ناوه‌کییه‌یه‌کان ده‌کات و به‌ تیگه‌یشتنه‌وه‌ به‌نده... زانسته‌ سروشتیه‌یه‌یه‌کان، له‌سه‌رنجدانی شته‌کان «بایه‌ته‌کان» ده‌لاله‌تی بونیاده‌کانی خۆی هه‌لده‌نی، زانسته‌ مرۆیه‌یه‌یه‌کان ده‌لاله‌ته‌کانیان له‌ تیگه‌یشتنی ته‌عبیره‌کان، یان به‌بابه‌تکراوه‌ عه‌ق‌لی رۆحیه‌یه‌یه‌کان دایه‌. یه‌که‌میان زانستیکی فیزیاییه‌، به‌لام دووه‌میان کرده‌گه‌لیکی دیاریکراوه‌ له‌ ژیا‌نی عه‌ق‌لییه‌وه‌ هه‌لده‌قوولێ. له‌ ریگای به‌لگه‌هیتانه‌وه‌ نایناسین، به‌لکو ده‌بی ده‌رکی پینکه‌ین... - وه‌رگێری کوردی.

بۇ ئەۋەدى بىكاته مېتودىكى گىشتى بۇ زانسته مرويه كان، تاكو له وپوه به ئامرازه مېتوديه كانى بتوانى خوى له زانسته سروشتيه كان جيا بکاته وه، نهک هر هيندهش به لکو هه ولى داوه ئەو جياوازييه نيوانىان له ئاراسته مه عريفيه کانيشياندا، واته له نیازخوازی بابته کانيشياندا بخاته روو.

هيرمينوتىكا له گه ل هایدگه ر ره هه ندىكى دىكه ی فینومینۆلۆجى يان ئۆنتۆلۆجى وه رگرت: هایدگه ر هيرمينوتىكای فینومینۆلۆجیای له ریگای كه شفكرنى حه قیقه ت يان مانا دیاره كانى بوونى مرويه وه (hermeneutics of Dasein) چه سپاند، به لام له بهر ئەۋەدى حه قیقه ت يان مانای دیارده كان راسته وخو به ئیمه ناگات، يان پندراویكى ئاماده نییه، له بهر هه ندی ده بی راقه بکریته وه، واته وهک چالاکیه کی هيرمينوتىكى پیویستی به راقه کردن هه یه، - به حه قیقه ت ده لئین «ئه لیشیا- alethia» ئەو وشه یه به مانا حه رفیه كه ی واتای «په رده لادان» ده گه یه نیت- لیره دا راقه کردن واته ریگادان به حه قیقه ت بۇ ئەۋەدى بدویت يان له ریگای په رده پۆشین و په رده نه پۆشین به کرده ی كه شفكردن رابینه وه. راقه کار ملکه چی حه قیقه تیک ده بیته كه به و شیوه یه كه شف بکریت، به و شیوه یه کرده ی تیگه یشتنى حه قیقه ت - وهک دنیای خوی و ئەو سیاقه میژووییه ی كه تیدا ژیاوه- به جیده هیئت، واته ئەو کاته به ره هه نده ئۆنتۆلۆجیه كه ی کرده ی تیگه یشتنه وه په یوه ست ده بیته، كه وهک خالی گۆرانی سه ره کی هيرمينوتىكا حسابی بۇ ده کریت، هر ئەو خاله شه كه به هیزه وه

کاریگەرى خۆى بۇ لای گادامیر دریژ دەکاتەوہ. بەلام
 رەھەندى ئۇنتولۇجى کردەى تیگەیشتن - وەک لای گادامیر
 دەردەکەوئیت - واتە ھەموو ئەو راقەکردنەى کہ پشت بە
 بنەمایەک لە تیگەیشتنى بوون دەبەستیت، تیگەیشتنیک کہ
 وەک پیشوو لەسەر لیوردبوونەوہى ناوہکى ھەلوئىستىكى
 دیاریکراوہوہ وەستاوہ، ھەلوئىستىک کہ بە شیوہیەکى
 تووندەوہ بە رابردووی راقەکار و داھاتووییەوہ بەندە، بەو
 مانایەش ھەموو راقەکردنیک - بە راقەکردنى زانستیشەوہ -
 پەيوەستە بە ھەلوئىستىكى دیاریکراوہوہ کہ راقەکار خۆى
 تیدا دەبینتەوہ، کہواتە راقەکار بە لای کہمى مەحکومە بە
 مەرجى ئۇنتولۇجى بوونى خۆیەوہ، واتە دەکەوئیتە ژیر
 حوکمى زەمانى خۆیەوہ، بۆیە ھەموو دەرکردنیک بۇ مانا
 دەرکردنیکى سنوردارە و دەکەوئیتە دووتویى ھەلوئىستىكى
 میژوویى مرقۇئىكى دیاریکراوہوہ و پیشتر بیری لیکراوہتەوہ.
 بە شیوہیەکى گشتى - وەک چۆن پیشتر وامان بە خەيالدا
 ھات - دەشى بلیین کہ گادامیر لە ھیرمینۆتىکای فینۆمینولۇجى
 ھایدگەرەوہ بنەمایەکى بۇ خۆسەپاندن و لە ھەمان کاتدا
 بۇ تەجاوزکردن دۆزیوہتەوہ، نەک وەک شیوہ بیرکردنەوہ
 تەقلیدیەکەى میتافیزیکای خۆرئاوایی، بەلکو بە ھەمان شیوہ
 بیرکردنەوہى ھیرمینۆتىکای بابەتیانەى کلاسیزم پیشینانى
 خۆى (واتە کلاسیزمى ئەلمانى)یشى تەجاوز کردوہ. لە
 کتیبى «حەقیقەت و میتۆد»دا گادامیر دەبینن لە لایەک
 نکۆلى لە فیکرەى حەقیقەتى رەھا و ئەو جۆرە لە یەقین
 دەکات، کہ بە سودفە دەستمان بەسەردا گرتوہ، لە لایەکى
 دیکە نکۆلى لە دەستبەسەرداگرتنى ئەو میتۆدە دەکات، کہ

به پئی بنه ماکانی، حه قیقه تیک داده مه زینیت، حه قیقه تیک له جوړی ئەو یه قینه ی که هیچ ئەرگومینتیک ی قبول نییه. به و مانایه ش میتۆد لای گادامیر تاکه هۆکاری نزیکبونه وه له حه قیقه ت نییه، وهک چۆن حه قیقه تی ره ها و یه قینی بوونی نییه، که بشی له دووتویی ئامرازه میتۆدیه کانیه وه خوی بنوینیت، وهک ئەوه ی حه قیقه ت سامانیک بیت و ئیمه له میانی نه خشه یه کی پشت پییه ستراوه وه دهستمان به سه ردا گرتبیت، وهک چۆن دیکارت خاوه نی «وتاری له باره ی میتۆده وه» بیر ی لیده کاته وه، دیکارت ریساکانی میتۆد - وهک ریبه ری عه قل و گه ران به دوا ی حه قیقه ت له نیو زانستدا- داده ریژیته وه.

لیزه لای گادامیر میتۆد، واته میتۆدی زانسته نوینه کان، که هه ول بو بابه تگه رای ی ده دات و له خودی میژووگه را دوور ده که ویته وه، به ئامانجی ئەوه ی بابه ت به ده ست بهینیت، له میانی کۆمه لیک ئامراز و ریسا، که خود له ریگایانه وه هه ولده دات وهک حاله تیک له نواندنی ریسا ی گشتی له بابه ت بگات، یان له خودی دیارده بگات و ده ست به سه ر بابه تدا بگریت. لیزه دا خود یان ئاگامه ندی نایه ویت له دنیا بگات، به لکو ده یه ویت دنیا بگوریت یان دووباره له وینه یه کی به خه یالکراودا خه لقی بکاته وه، که واته تیگه یشتنی حه قیقی له واقعی بوونی ئیمه وه ده ستپیده کات، له دنیا یه کدا که خود تیندا له دووتویی یه که مین شاره زایی پیشینیه ی له باره ی بیرکردنه وه ی میتۆدیه وه نایه ویت له بابه ت یان ئاگامه ندی ئەو دنیا یه ی که تیندا ده ژین، جیا بیته وه. له سه ر ئەو بنه مایه میتۆد حاله تیک له جیا بوونه وه یان دوالیزمی له

نیوان خود و بابهت دروست دهکات و وا له خود دهکات که له دنیای ئەو دوور بکهوئتهوه، یان دهیهوئیت له دهرهوه، له میانی کومه لیک ئامراز و ریئسای میتودیهوه سهیری خود بکات، بهو مانایه میتود دهیهوئیت له دوتووئی ئەو کومه له ریئسا و ئامرازیهوه خوئی بهسهه خودا بسهپئیت.

ئەوه چه مکی میتوده بهو شیوهیهی که له عهقلی بیکنون (Bacon) و دیکارت (Descartes) ههلقولاوه ههر بهو شیوه باوهی خوئیشی له فیکری خورئاوادا ماوهتهوه - گدامیر پییوايه - هیرمینوتیکای کلاسیک لای شلیرماخهرو ديلتای نهیتوانیوه له تیوره زانستییه مروئیه کهیدا به تهواوی له کاریگری ئەو چه مکه رزگاری بیت (Gadamer, 1967, p.26f). بیگومان ديلتای ههولئی داوه ئەوه بخاته روو که میتودی ئەو زانستهی دووایی به کهلکی ئەوه نایهت لیقولینهوه له بارهی دیارده مروئیهکان بکات، بهلام لهگهله وهشدا ديلتای وهک ئەوهی گدامیر دهیبینیت «ریگای به خوئی داوه به قوولی بکهوئته ژیر نمونهی ئەو زانسته سروشتیهوه، ههتا ئەو کاتهی که ههولیش دههات ئه رگومینت بو سهه به خوئی میتودی زانسته مروئیهکان بهینیتهوه» (Gadamer, 1972, p.8).

کهواته ئەوهی گدامیر رهتی دهکاتهوه ئەو برابوونهیه که پییوايه دهشی حهقیقهتی دیاردهکان له زانسته مروئیهکاندا له میانی کردهی بهرهو پیشچوونی میتود و ئامراز میتودیهکاندا شی بکریتهوه، بهلام دیاردهکان یان بهرهههه روئحیهکانی که له پور و میژوو و هونهه مل بو میتود کهچ ناکهن، چونکه له شارهزایی راسته وخوئی خوومان

و پیش میتود و فیکری ویناکراوهوه به دستمان هیئاوه
یان پیماندراره، واته له میانی مهعریفه‌ی پیتشوو بهر له
مهعریفه‌ی ویناکردن، بویه پیویسته ئیمه له میانی شاره‌زایی
خۆمانه‌وه تییبگه‌ین، چونکه سهر به سیاقی ئه‌و دنیا‌یه‌یه که
ئیمه تیندا ده‌ژین، ئیتر لیره‌وه ده‌شی بلین که به شیوه‌یه‌کی
گشتی میتود و مهعریفه‌ی ویناکردن، دنیا‌ی شته‌کانیان له
ئیمه داپۆشیوه، -شته‌کانی خۆمان لی پهرده‌پۆش ده‌که‌ن-
ئه‌و دنیا‌یه‌ی که وه‌ک مالی خۆمانه یان که تیدا هه‌ست به
ئاشنایی و خۆیی ده‌که‌ین - Being at thome in the world -
:« هونه‌ر و میژوو- هه‌روه‌ک خودی سروشت- بۆ دنیا‌ی
شته روون و ئاشکرا، یان ئه‌وانه‌ی له خودی خۆیا‌نه‌وه
تینانده‌گه‌ین (selbstverstandlich) ناگه‌رپه‌ته‌وه، هه‌موو
ئه‌وانه‌ش فیکره‌ی -دنیا‌ی هاوژیا‌نی-مان بیر ده‌خه‌نه‌وه،
وه‌ک ئه‌وه‌ی له دوایین کتیبه‌کانی هۆسرل ده‌بیینین، وه‌ک
چۆن فیکره‌ی -گه‌رانه‌وه بۆ خودی شته‌کان-مان بیر
ده‌خه‌نه‌وه، وه‌ک له خالی ده‌ستپیک‌ی پرۆژه‌ی فینۆمینۆلۆجی
هۆسرل و له نوسینه‌کانی هایدگه‌ر -له باره‌ی مانای شتدا-
ده‌بیینین، ئه‌و دنیا‌یه‌ی که گادامیر پییوا‌یه ئیتر چیدی وه‌ک
دنیا‌یه‌ک ئاشنایی له‌گه‌ل ئیمه‌دا دروست ناکات، چونکه
چیدیکه له سروشتی شته‌کانی ناگه‌ین: شته‌کانی بۆ خۆیان
سروشتی تایبه‌ت به خۆیان هه‌یه، که بۆ ئه‌وه‌ی خۆمانی
له‌گه‌ل بگۆنجینین ده‌بی تییانگه‌ین، نه‌ک ویناکردنه‌کانی
خۆمانی به‌سه‌ردا به‌سه‌پینین و ته‌نها هه‌ر وه‌ک ئامرازی
به‌کاره‌یتان سه‌یری بکه‌ین (Gadamer, 1960, p.70 f)
لیره‌وه ته‌وه‌ری بیرکردنه‌وه‌ی گادامیر له ویناکردنی

میتۆد، ئەو هیه که میتۆد- و تیۆری مه عریفه به گشتی-
 په رچه کرداره له به رانه بهر نائاشنا بوون/ نامۆبوونی خود
 له دنیا -fremdheit- وه ولدانه بۆ ته جاوز کردنی ئەو
 نامۆبوونه. به هه مان شیوهش هیرمینۆتیکا له و ئەسله وه
 هه لقولاوه، که واته هه ردو وکیان په رچه کردارن به رانه بهر
 به نامۆبوون، به لام لیڤه له و په رچه کرداره دا جیاوازییه کی
 جه وه هری له نیوانیادا هه یه: چونکه کاتیک هیرمینۆتیکا له
 میانی کرده ی رافه کردن و تیگه یشتنه وه هه ولی به جیه پنانی
 ئاشنایی مروّف و دنیا دهادت، ئەوه میتۆد نامۆبوون
 به نامۆبوون وه لام دهادته وه وهک ئەوه ی له میانی
 لیکجیا بوونه وه یان دوو له تبوونی نیوان خود و بابه تدا
 خو ی بنوینیت (Wcinsheimer, 1986, p. 15).

سه ره رای ئەوه ی هیرمینۆتیکای فه لسه فی لای گادامیر-
 ره سه نایه تی خو ی له هیرمینۆتیکای فینۆمینۆلۆجیه وه
 وه رگرتوه- (۱۲۳) و توانیویه تی تا راده یه کی زۆر
 ته جاوزی هیرمینۆتیکای کلاسیزمی شلیرماخه ر و دیلتای
 بکات، به لام خالی ده ستپیکای گادامیر له دیده ئەسلیه که ی
 شلیرماخه ره وه هه لقولاوه، شلیرماخه ریش هیرمینۆتیکا
 وهک چالاکیه کی گشتی وه سف دهکات «که سه ره تا یان

۱۲۳- هایدگه ر ده گاته ئەوه ی میتۆدی دیار ده گه ری ((فینۆمینۆلۆژی))
 له سه ر ئەو بنه مایه کار دهکات، که شته کان فه رامۆش بکری، تا خو یان
 چۆن ئاوه ها ده رکه ون و دیار بن، بی ئەوه ی گوته کانمان به سه ریاندا
 به سه پینین، ئەوه ئیمه نین، ئاماژه بۆ شته کان ده که ین و ده رکیان
 پنده که ین، به لکو خودی شته کانن خو یان بۆ ئیمه ئاشکرا ده که ن،
 بنه چه ی راسته قینه ی تیگه یشتنی دروست ئەوه یه ئیمه ته سلیمی هیزی
 شته کان بین، تا خو یان بۆ ئیمه ئاشکرا بکه ن... - وه رگیزی کوردی.

یه که مجار وهک پیویست تیگه یشتن به گیروگرفتی گشتی و بنه‌رہتی خوی داده‌نیت، هر له‌ویش‌وه بنه‌مایه‌کی تیوری گشتی بو هیرمینوتیکا داده‌هینیت (Wiehl, 1990, p. 36).
 ئەگەر په‌یوه‌ندییه‌کی زه‌روری (تیگه‌یشتن) به راقه‌کردنه‌وه به‌سنتیه‌وه، ئەوه حالی بوون له‌و په‌یوه‌ندییه‌ زه‌روریه ده‌شی وهک کلیلی بنه‌رہتی حالی بوون له (هیرمینوتیکای گادامیر) ده‌ستی یارمه‌تیمان بو دریژ بکات.

۲- تیگه‌یشتن و راقه‌کردن:

لیزه‌دا فیکره‌یه‌کی بنه‌رہتی هه‌یه، که هیرمینوتیکای گادامیری که‌شفی ده‌کات، ئەویش ئەوه‌یه که ئیمه له میانی راقه‌کردنه‌وه دوایین تیگه‌یشتنی مروییمان بو که‌شف ده‌بیت، به‌لام ئەوه ئەو تیگه‌یشتنه نییه، که ده‌گاته سنوری یه‌قین یان که‌مال، چونکه ئەو تیگه‌یشتنه -گادامیرییه- هه‌میشه وهک تیگه‌یشتنیکی کراوه ده‌مینته‌وه، وهک تیگه‌یشتنیک که به‌ره‌و باشتر ناسینی دنیا‌مان ده‌بات، بو‌یه (کاسلین رایت) له نمایان‌کردنی کتیبی «فینستقاله‌کانی راقه‌کردن» دا (۱۲۴) ده‌لایت: «سه‌ره‌تا تیگه‌یشتنی مرویی - وهک راقه‌کاریک-

۱۲۴- بنگومان ناو‌نیشانی ئەو کتیبه له رووی ره‌وانیژییه‌وه ته‌ورییه‌ نامیزه و به‌چه‌مکی بنه‌رہتی نویسنه‌کانی گادامیره‌وه به‌نده، به‌تایبه‌تی وتاره‌کانی پیشتری گادامیر له‌ بواری هیرمینوتیکای هونه‌ره‌وه: له‌وانه‌ش «ده‌رکه‌وتنی جوانی» و «سروشتی ئاهه‌نگسازی له‌ شان‌ودا» و «شاره‌زایی ئیستیتیکی و شاره‌زایی ئایینی»... له‌و وتارانه و ئەوانی دیکه‌شدا گادامیر چه‌مکی فینستیقال یان ئاهه‌نگسازی بو‌ نامازه‌کردن به‌ شاره‌زایی کو به‌کاره‌یناوه، شاره‌زاییه‌ک که هه‌موو تییدا په‌کده‌گرن، له‌ویوه له میانی ئەو شاره‌زاییه‌ هاوبه‌شه‌وه نامویییمان تیده‌په‌رینین. به‌

دهستپيدهكات و پاشان به كومه لئيك راقه كردن كوتايي ديټ، كه هه ميشه به سهر راقه كردنه كاني دواتر به كراوهيي ده مينيتته وه، ئه وهش وهك دياره بو ئه وه ده گه رپټته وه كه تيگه يشتني مروبي به ميژووه وه به نده -يان مه حكومه به ميژووه وه- هه تا هه تايهش به و شيويه ده مينيتته وه» (Wright, 1990, p. 2).

به و مانايه ئيمه له ريگاي راقه كردنه جياوازه كان و به پيي سياقه جوړاو جوړه كاني روښنيري و ميژوويي كه راقه كار خوئي تيدا ده بينيتته وه له دوايين تيگه يشتني مروبي ده گه ين. ليژدا ده بينين هيرمينوتيكا له كوئي ئه و راقه كردنانه ي كه زوربه ي پرورژه فلهسه فيه كاني خوئي ده گريته وه، واز له به دواډاگه راني يه قين يان كه مال ده هينيت. ئه گه ر تيگه يشتن به كومه لئيك راقه كردن دهستپينكات و به كومه لئيك راقه كردن كوتايي بيت، كه واته هه ر به مجورهش نوينه رايه تي بابته ي راقه كردن و ئامانجه كه ي دهكات، به لام ليژدا رهنگه پرسياريك له باره ي بابته ي تيگه يشتن و راقه كردن به ميتشكماندا گوزهر بكات، ئه و يش ئه وه يه: راقه كردني چ و تيگه يشتني چي؟ وه لامه كه شي ئه وه يه: هه موو شتيك و هه ر شتيك. به و مانايهش راقه كردن، يان چالاي هيرمينوتيكي دهست بو هه موو بابته يك ده بات، كه قابيلي تيگه يشتن يان بيرليكرده وه بيت، ئه وه ماناي گشتي هيرمينوتيكا يه وهك گاداميژ تيگه يشتو وه. هه ر له و باره شه وه گاداميژ ده لئيت:

هه مان شيوه كتبي «فيستفاله كاني راقه كردن...» جوړيكه له فيستفال يان فيستفالي گاداميژي كه له ميان ي به شداريكردي كو و يه كگرتنيان به چه پكي وتاره وه هه ولده دن تيگه ن و راقه ي ئه و به ره مه فيكرييه ي بواري راقه كردن يان هيرمينوتيكا بكن.

« بواری خودی هیرمینۆتیکا هر تهنها له سنوری دیاریکراوی زانستهکانی هیرمینۆتیکای تایبته به هونه ر و میژوو نامینیتتهوه، هر تهنها له چوارچیوهی مامهلهکردن له گهله دهقهکان گیر ناخوات، وهک چۆن هر تهنها له بواری شارهزایی خودی هونه ر - وهک پاشکۆی هونه ر - خۆی نانۆینیت. به گشتی بوونی گیروگرفتهکانی هیرمینۆتیکا که شلیرماخهر پیشتر ده رکی پیکردبوو، مهسه له یه که به هه موو ئەو شتانه وه په یوه سته که قابیلی بیرلیکردنه وهن، واته به هه موو شتیک و هر شتیک که قابیلی ئەوه بیت هه بووه مروییه کان هه ول بدن بیگهنی و له سه ری ریککه ون، به لام کاتیک به هۆی ئەو زمانه جوراوجورانهی که قسه یان پینده که ین، گه یشتن به و له یه کحالیبوونه مه حال ده که ویتته وه، ئەوه مانای وایه هیشتا هیرمینۆتیکا کوتایی به ئەرکی خۆی نه هیناوه. لیره وه یه هیرمینۆتیکا به هه موو تواناییه وه ئەرکی خۆی ده سه پینیت، واته ئەرکی خۆی له داهینانی زمانیکی هاوبه شدا ده بینیتته وه» (Gadamer. 1985, p. 180).

لیره وه گادامیر بۆمان روون ده کاته وه که له زمانی ئینگلیزییدا په یوه ندییه کی تووند له نیوان مانای ناوه کی هه ر وشه یه ک له وشه کانی تیگه یشتن (یان لیکحالیبوون understanding) و (ریککه وتن agreement) هه یه، که ناتوانین له یه کتریان جیا بکه ینه وه. بۆ نمونه له زمانی ئینگلیزی ده لێین، ئیمه له ریگای زمان یان له ریگای قسه کردنه وه هه ولده دین « به تیگه یشتن بگه ین» یان «به ریککه وتن بگه ین». به لام واپینده چیت ئەو تیگه یشتن و ریککه وتنه شتیکی قورس و مه حال بیت کاتیک «به

کۆمه‌لیک زمانی دیکه‌ی جیاواز» قسان ده‌که‌ین و پاشان سه‌یری شته‌کان ده‌که‌ین و به‌ شیوه‌یه‌کی جیاواز راقه‌یان ده‌که‌ینه‌وه، به‌مجۆره‌ لیژه‌ ئه‌رکی هیرمینۆتیکا هه‌ولدا‌نه‌ بو‌ گه‌یشتن به‌و زمانه‌ هاوبه‌شه‌، واته‌ بو‌ گه‌یشتن به‌ ریککه‌وتن، ئینجا تیگه‌یشتن، «که‌واته‌ توانای گه‌یشتن به‌ ریککه‌وتن له‌ نیوان هه‌بووه‌ بیرکه‌ره‌وه‌کان شتیکه‌ ناشی هه‌رگیز نکۆلی لیبکه‌ین» (Ibid, loc, cit). ئه‌و پرۆسه‌یه‌ بو‌ نموونه‌ له‌ حاله‌تی فیروبونی خودی زمان ده‌رده‌که‌ویت، وه‌ک چۆن ئه‌و حاله‌ته‌ کاتیک ده‌رده‌که‌ویت که‌ مندالیک فییری زمان ده‌بیته‌، یان کاتیک مرۆفیکێ پیگه‌یشتوو فییری زمانیکی بیگانه‌ ده‌کریت، لیژه‌دا ده‌بینین تیگه‌یشتن هه‌ر ته‌نها نزیکه‌ردنه‌وه‌ی زمان نییه‌ له‌ تیگه‌یشتن، به‌لکو‌ مانای فیروبون ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ میانێ ئه‌و نزیکه‌بوونه‌وه‌یه‌ له‌ زمان شاره‌زایی شیاو له‌و زمانه‌دا به‌ ده‌ست به‌یته‌، که‌واته‌ به‌ نیو زماندا چوون شیوازیکه‌ بو‌ به‌ ده‌سته‌پێانی مه‌عریفه‌ له‌ باره‌ی دنیاوه‌. ئه‌وه‌ش له‌گه‌ل شاره‌زایی «فیروبون» ی زمان راست نایه‌ته‌وه‌، به‌لکو‌ «هه‌موو شاره‌زاییه‌ک خودی خۆی له‌ میانێ گه‌یشتنمان به‌ شیوه‌یه‌کی باش و به‌رده‌وام به‌ مه‌عریفه‌ی دنیا به‌جیده‌هینته‌» (Ibid., p. 181)

له‌ راستیدا ئه‌وه‌ی له‌مه‌وپێش بۆمان روون بۆوه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌سلی گیروگرفتی تیگه‌یشتن له‌ دووتویی گیروگرفتی راقه‌کردنایه‌، گیروگرفتی تیگه‌یشتن له‌ شیانه‌ هه‌میشه‌یه‌یه‌کانی فره‌ راقه‌کردن و جیاوازییه‌کانیه‌وه‌ ده‌سته‌پێده‌کات. به‌لام ئه‌وه‌ش به‌و مانایه‌ نییه‌، که‌ گیروگرفتی تیگه‌یشتن بشی له‌ ریگای یه‌ک راقه‌کردنی باه‌تیانه‌وه‌ چاره‌سه‌ر بکه‌ین و

ئەو چارەسەرەش بە دوايىن راقەکردنى دابنئىن، ھەلبەتە ئەو ئەو ويناکردنەيە، كە ھيرمينۆتيكا دژى دەوہستى و لەويوہ لە دووتويى پرۆسەى خودى راقەکردنەوہ ريگا بۆ فرە راقەکردن دەكاتەوہ. بەلام ئايا ئەوہ بەو مانايەيە، كە ھيرمينۆتيكا بەرەو مەيلىكى ريژەگەريى رابەرايەتيمان دەكات؟!

رەنگە ھيرمينۆتيكا بە ھۆى ريگاخۆشکردن بۆ فرە راقەکردن بەرەو مەيلىكى ريژەگەريى رابەرايەتيمان بكات، بۆ نمونە وەك دەبينىن ھەموو ئەو راقەکردنانەى كە لەگەل دەقەكان دەكرىت ملکہ چى ھيچ ريسايەكى پئوانەيى نيبە، بەلام حەقيقەت - وەك ژنە تويژەر (جين جرودن) (Grondin, 1990, pp. 461) بۆمان دەخاتە روو، ئەوہيە كە ھيرمينۆتيكا ھەر يەك لە ريژەگەرايى و رەھاگەرايى و بابەتگەرايى رەھا تيدەپەرينئىت.

ريژەگەرايى رەھاش (absolute relativism) بە مانايى يەكسان بوون لەگەل ھەموو بيروپراكان دىت، وەك بەھاش ئەوہيە كە ھيرمينۆتيكا نكۆلى لىدەكات وەك ئەوہى كە شتىك بيت ھەرگيز بوونى نەبيت، چونكە لىزەدا ھەميشە ھۆكار يان بەلگەيەك ھەيە - جا چ بە سياقەوہ پەيوەست بيت يان بە لايەنى پرۆسەكەوہ - بەرەو ئەوہمان دەبات، كە ئەو بيروپرايە لەو بيروپرايەى دىكە باشترە. كەواتە ھيرمينۆتيكا بەو مانا ساويلكەيەى كە لە ريژەگەرايى رەھاوہ دەبينئىت ريژەيى نيبە، بەلكو زىتر بە مانا قوولەكەيەوہ ريژەيى، واتە وەك ئەوہى كە نكۆليکردنى حەقيقەتى رەھايە و تەجاوزى مەسەلەى زەمان يان

کاتی (atemporal) دەکات و بەرەو نازەمان و بەرەو دەروەى کات دەچیت، ئەو ھەمان شتە کە ھایدگەر لە میتافیزیکی تەقلیدی خۆرئاوا رەخنەى لێدەگرت، چونکە بە رای ھایدگەر زەمەنى فەرامۆش کردبوو، دواتریش بوونی لەبیر کردبوو: کەواتە حەقیقەتى رێژەى حەقیقەتێکی زەمانی، واتە لە دەروەى زەمان و مەکان، لە دەروەى ئەو شارەزاییەى کە مروّف بە دەستیەو دەنالینیت، و لە دەروەى ھەبوونی مروّی ناژی، «بەو مانایەش لێردا حەقیقەت لە خودى خۆیدا بوونی نییە، ئەگەر مروّف پنیواییت کە حەقیقەت سەربەخۆیە و دەکەوێتە دەروەى پرسىار و چاوەروانییەکانى ھەبووى مروّیەو، ئەو رۆشناییەى کە حەقیقەت بەرەو خۆى رادەکشیت وەک پنیوایست لەسەر بنەمایەک لە تەمومژی دروست دەبیت، واتە لەسەر بنەمایەک لە کوتایى لە سنوریکى دیاریکراو، لە دوا رێگامان بۆ گەران» (Ibid., p. 48).

ئەگەر حەقیقەت ئامازەکردن نەبیت بە ماناگانى یەقین و رەھایى و جاویدانى وەک لە میتافیزیکی تەقلیدی خۆرئاواویدا بینیمان، ئایا ئەو بەو مانایەى کە ھیرمینۆتیکای گادامیریش ھەمان چەمكى بابەتگەرایى لەخۆ دەگریت، کە ھیرمینۆتیکای کلاسیزم وەک ئامانج سەیرى دەکرد؟ لێردا دەشى بلین کە ھیرمینۆتیکای گادامیری ھەرگیز بابەتگەرایى رەتەنکاتەو، بەلکو بابەتگەرایى رەھا (absolute objectivism) رەتەنکاتەو، واتە ئەو مەیلە بابەتگەراییەى کە لە میتافیزیکی تەقلیدی خۆرئاواویدا، ئەو مەیلە بابەتگەراییەى کە پنیوایە پەى بە جۆریک لە نازەمەنى

(atemporality)، يان حەقیقەتی رەها دەبات، ئەوەش بە و مانایە دیت کە ریژەگەراییی رەها و بابەتگەراییی رەها بە و مانا تەقلیدییهی کە لە میتافیزیکی خۆرئاواوایدایە، لە خۆی دوور دەخاتەو، لە راستیدا ئەو ئەو وانه بە سوود و قوولەیه کە گادامیر لە هایدگەرەو سوودی لیبینیوو. بەلام لەگەڵ ئەوەشدا هیرمینۆتیکی گادامیری بە دنیاییەو وەک چۆن هەولەدەت بەردەوام جوړیک لە تیگەیشتن و ریککەوتنی شیاو بە جیبھینیت، هەر لە درێژەیی ئەو هەولەشییەو دەیهویتی جوړیک لە بابەتگەراییی بە جیبھینیت، بەلام ئەو بابەتگەرایییە «بە دنیاییەو لەو جوړە لە بابەتگەراییی نییە، کە خۆی وەک دووبارە بەرھەمەینانەو فۆتوگرافیانە واقع یان مانای دەق دەنوینی» (Ibid., p. 53). بۆ نمونە ئەو جوړە لە (بابەتگەراییی ساویلکە) بە تەواوی رۆلی چالاکانەیی رافەکار لە پرۆسەیی تیگەیشتن فەرامۆش دەکات، ئەو تیگەیشتنەیی کە لەمیانی کۆی ئەو پرسیار و پیشبینیانەو سەرچاوە دەگریت کە رافەکار دەخاتە روو، ئەو پرسیار و پیشبینیانەیی کە بە ویناکردنەکانی پیشوو (preconceptions) و حوکمەکانی پیشوو بەندە. لای گادامیر ئەرکی هیرمینۆتیکی جیاکردنەو حوکمە پیشینە رەواکانە لە حوکمە پیشینە نارەواکان، چونکە حوکمە پیشینە رەواکان (کە لە ناوہووی باروئوخی میژوویی رافەکارەو هەلقولاًو) ریگا بۆ چالاکی هیرمینۆتیکی دەکەنەو، بابەتگەراییی تیکناشکینن، بەلکو وای لیدەکەن شیاو بکەویتیو. ئەوەش ئەو مانا بیر دەخاتەو کە هایدگەر جەختی لیدەکردەو، ئەویش ئەو بوو کە گرنگ ئەوہیە هیرمینۆتیکیا هەرگیز لە رۆلی خۆی کە تیگەیشتن و

راقه‌کردنه دهرنه‌چیت، به‌لکو له دەرگا راسته‌که‌یه‌وه بۆی
 بچیته ژووره‌وه. رۆلی هیرمینۆتیکا واته «هەر راقه‌کردنیک
 ریگا بۆ تیگه‌یشتن خۆش بکات، پئویسته بهر له‌وه‌ی
 بمانه‌وی راقه‌ی بکه‌ین، تیبیگه‌ین» (۱۲۵) (Heidegger, 1962, p. 194)،
 ئەوه‌ش رۆلێکه هەرگیز لێی دهرباز نابین. به‌لام
 له‌گه‌ل ئەوه‌شدا پئویسته سه‌رنج له‌وه‌ بده‌ین، که رۆلی
 هیرمینۆتیکا پئویستی به‌وه‌یه بهر له‌وه‌ی راقه‌کردن و
 تیگه‌یشتن به جیبه‌ینیت پئویسته پیشتر هه‌موو ئەوانه‌ی
 له ریگای ئاگامه‌ندییه‌وه لا ناسراو بیت، لێره‌دا ئاگامه‌ندی
 پیشینه به‌و مانایه نییه، که راقه‌کار گوته تایبه‌تییه‌کانی خۆی
 بسه‌پنیته سه‌ر ئەوه‌ی ده‌یه‌ویت- راقه‌ی بکات، به‌لکو به‌و
 مانایه‌یه که که‌موکۆری له ئاگامه‌ندیی پیشینه وه‌ک بابه‌تیک
 بۆ به‌دواداگه‌ران و پرسیار کردن، هەر له سه‌ره‌تاوه ده‌بیته
 ته‌گه‌ره بۆ خۆی ئەو پرسیارکردنه (بروانه: سه‌عید توفیق،
 ۱۹۹۲، ل ۱۲۴-۱۲۸)

له‌به‌ر ئەوه‌ی ناتوانین له بیرورا و حوکمه پیشینه‌کان
 دهربازمان بیت، بۆیه قابیلی هه‌له‌ین و ئینجا که‌واته لێره‌دا
 هیچ بۆچوونیکه ره‌ها بوونی نییه، لێره‌دا ئه‌رکی چالاکی
 هیرمینۆتیکه ده‌شی له به‌رانبه‌ر ئەو حوکمانه، له ریگای
 دیالۆگه‌وه که‌فاله‌تی جوړیک له ره‌وايه‌تیمان بۆ بکات. چونکه
 دیالۆگ (dialogue) یان دیالۆگکردن هه‌میشه له به‌رانبه‌ر
 پرۆسه‌ی تیگه‌یشتن و راقه‌کردنی هیرمینۆتیکای گادامیریدا
 وه‌ک ئاسۆیه‌کی کراوه خۆی ده‌نۆینیت، بۆیه پئویسته
 ئیمه له‌سه‌ر مانا‌کانی دیالۆگکردن و بایه‌خی دیالۆگ وه‌ک
 - لێره‌دا هایدگه‌ر تیگه‌یشتن پیش راقه‌کردن ده‌خات... - وه‌رگیزی کوردی.

رهگه زیکي پیویست و ته و او که ری چالاکیه هیرمینۆتیکیه که بوهستین.

۳- هونهری دیالۆگکردن:

له مه و پیش دوایین تیگه یشتنی مرۆبی یان سنوره کانی تیگه یشتنی مرۆبیمان بۆ روونبۆوه، که قابیلی ستایش بوو - یان پیویست بوو ستایش بکریت - ئه ویش وازهینان بوو له په یبردن به یه قین و که مال. ههروهها له و راقه کردانه ی که له هه ندیک له پرۆزه فه لسه فیه کاندای بینیمان، هه ندیک ده یانه ویت راقه کردنیکی گشتگیرانه و کۆتایمیز و رهها پیشکesh بکن، راقه کردنیکی که هه موو شتیک له خو بگریت. هه لبه ته بایه خی دیالۆگ له پرۆسه ی تیگه یشتن و راقه کردندا لیزه وه ده رده که ویت، که هه موو ئه و هه لۆیستانه تیده په رینت، بویه (کاسلین رایت) ده لیت: «سه ره رای ئه وه ی تیگه یشتنی مرۆبی له راقه کردنه وه ده ستییده کات و به راقه کردن کۆتایی دیت، به لام ئه وه ی لای گادامیز کۆتایی نایه ت دیالۆگ کردنه، دیالۆگ شوینی هه موو ئه و پرۆژانه و ئه وانیدیکه ده گریته وه که به ره و ته جاوز کردنی دوایین تیگه یشتنی مرۆبی ده رۆن» (Wirght, 1990, p. 20).

سه ره رای ئه وه ش له هه مان کاتدا دیالۆگ له سه ر دابین کردنی تیگه یشتنی مرۆبی کار ده کات و دژ به تیوه گلانی ساویلکانه ی ریزه گه ربیه، که فاله تی جوړیک له ره وایی حوکه کانه مان و وینا کردنه پیشینه کانه مان ده کات، که پرۆسه ی تیگه یشتن و راقه کردنی له سه ر دامه زراوه، «به و مانایه ش هه له کردن یان سه رنه که و تنی بیرو را هه میشه

پيويستی به بوونی که سیکی دیکه ده بیټ، که بۆ منی بخاته روو. چونکه هر چه نده بزانی که ئیمه مانان سنوردارین و که وتوینه ته سینته ری میژوووه، به لام ئاگامه ندیی هیرمینوتیکی هر بۆ رهخنه و دیالوگکردنی کراوه بانگمان دهکاته وه. که واته له میانى ئه و ناوه ندهی به یه ککه یشتنه وه ده توانین وینا کردنه کانی پیشوومان تاقی بکهینه وه» (Gadamer, 1990, p.57).

به شیوه یه کی گشتی ده توانین بلیین لایه نگرانی هیرمینوتیکای هاوچه رخ هاوړان له سه ره ئه وهی که مه سه له ی دیالوگ له توژی نه وه له باره ی (بابه تگه ری و حه قیقه ت) بایه خى خوی هه یه، به مه رجیک ستایشی ئه وه بکهین، که لیره دا له مه سه له ی بابه تگه ری و حه قیقه ت هه می شه دیالوگ به ره و خالی ئه رشمیدیمان نابات، یارمه تیمان نادات که له سنوره کان و کوتاییه کان رابکهین، به لکو ریگای تیگه یشتنیکمان بۆ خو ش دهکات، باشتر بیټ له وهی ده مانه ویټ راقه ی بکهین.

که واته دیالوگکردن هه ولئیکه له پیناو تیگه یشتن و راقه کردن ناوه ستی، پیشینانان زور باش ئاگامه ندییان له گرنگی و زه روره تی هونه ری دیالوگکردن هه بووه، نه ک هر هینده به لکو ئه وان فیکر و فه لسه فی خویان له سه ره ئه و هونه ر بونیاد نابوو. بۆیه پيويسته ئیمه ش له نویوه فییری ئه و هونه ره بین، چونکه ئه و هونه ره له دنیا ی ئیمه ی هاوچه رخدا خه ریکه ئاوا ده بیټ، دنیا ی شار ی نو ی خه ریکه له سه ر میکانیزمی پیشکه وتنی زانستی و تکنولوجیا وه ستاوه، که مرو ف تیندا به ره و گوشه گیریکى

كۆنسىومەر(۱۲۶) بەركارى ئامرازەكان دەچىت و ھەموو ئەو زانىارىيانە وەردەگرى يان كۆدەكاتەوہ كە بە لىشاو لە كەنالەكانى راگەياندن و ميديا پىي دەگەن، مروقى ھاوچەرخ بەرەو جۆرىك لە خۆدواندن و خۆدواندى يەك لايەنانە (monological) ھەنگاو دەنيت، واتە ديالوگكردى يەك لايەنانە. نەك ھەر ھىندە بەلكو لەو سەردەمە بە پيشەسازىبووہ پروسەي فيركردن و رۆشنىبرى ھەموو رىورەسمەكانى ھونەرى ديالوگكردى فەرامۆش كرىوہ، ئەگەرچى گادامىر بپرواى بەوہ ھەيە كە ھەتا ئىستاش ئەو رىورەسمە لەسەر ئاستە بەرزەكانى رۆشنىبرى و رۆشنىبران بە زىندووى ماوہتەوہ. ئەوہش ھۆكارىكە -وہك تويزەران بۆمانى روون دەكەنەوہ (Misgeled, 1990, p. 161f) كە بۆ گادامىر دەبىتە شوينى بايەخ، لەبەرانبەر پروسەي فيركردن لە سەردەمى بە پيشەسازىبوون، مەبەست لە فيركردنىكە كە تىگەيشتنى مروىي لە چوارچىوہى پىشتەر ئامادەكراوہ ھەلدەگرىتەوہ، يان فيركردنىكە بۆ مەبەستى ديارىكراو، بۆ نمونە ئىستا كۆمەلناسى تەنھا وەك بەشىك يان دىپارتىمىكى شىوازى رىكخستنى كۆمەلايەتى چاو لىدەكەن، تەنھا لە ھونەرى رىكخستنى كارگىرى كورتى دەكەنەوہ، ئىتر لە بەرانبەر ئەوہوہ و لە رىورەسمەكانى ھونەرى ديالوگكرندەوہ گادامىر بايەخى خوى بۆ پروسەي بەرۆشنىبرىكردى

۱۲۶- وشەي مستھلك (consumer) لە زمانى كوردىدا وشەي بەرخۆر يان بەركار... ھتد بۆ بەكار دەھىنن، من پىم باش بوو وشە ئىنگلىزىيەكە ياداشت بكەم... - وەرگىرى كوردى.

- مه‌عریفه‌ی رۆحی که له هونه‌ره‌کانه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت- ده‌گوازیته‌وه.

بینگومان دیالۆگ بنه‌مای گوتن و قسه‌کردنه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌موو گوتن و قسه‌کردنیک دیالۆگکردن نییه، لیزه‌وه ده‌شی له مانا و خه‌سله‌ته‌کانی دیالۆگ لای گادامیر باشتتر تینگه‌ین- ب‌روانه هه‌مان توێژه‌ری پیشوو (Ibid., p. 165 ff)

ده‌مه‌ته‌قیکردنی (conversation) نیوان هاورپیان، ده‌مه‌ته‌قی کردنه له نیوان که‌سانیک که شتیکی هاوبه‌ش کۆیان ده‌کاته‌وه و چه‌زی لێده‌که‌ن و توانایان به‌سه‌ریدا ده‌شکیت، چونکه دیالۆگ لهو حاله‌ته‌دا له هه‌موو سه‌رئیشه‌کان (۱۲۷) رزگارمان ده‌کات، یان دیالۆگکردن دنیا‌یه‌کی هاوبه‌شمان بۆ داده‌مه‌زرینیت. دنیا‌ی هاوبه‌ش واته به‌جیه‌پنانی هاوژیانی (solidarity) و به‌یه‌که‌وه‌بوون، واته سه‌رقالبوون به تیگه‌یشتنی هاوبه‌ش و به‌جیه‌پنانی تیگه‌یشتنی هاوبه‌ش له باره‌ی شته‌کانه‌وه.

هونه‌ری ده‌مه‌ته‌قیکردن یان دیالۆگکردن شیوه‌یه‌که له شیوه‌کانی به‌یه‌کگه‌یشتن، به‌و مانایه‌ش دیالۆگکردن ته‌واو له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و پرۆسانه‌ دژ ده‌که‌ویته‌وه، که تینیدا گوتن خۆی به‌سه‌ر تیگه‌یشتنی مرویدیدا ده‌سه‌پینیت، یان که له میانی پرۆسه‌ی خودی تیگه‌یشتنه‌وه هه‌لنه‌قولاوه، وه‌ک چۆن دژ به هه‌موو ئه‌و قسه‌کردنانه‌شه، که پیشتر سه‌ره‌تاو

۱۲۷- مه‌به‌ست له‌و سه‌رقالی بوونه‌ ده‌روونی و فه‌ردیانه‌یه‌ که هه‌ناسه‌کانی ژیان و هاوژیانی و له‌گه‌ل ئه‌ویدیکه‌بوون ته‌نگ ده‌کات... - وه‌رگێری کوردی.

کۆتاییان زانراوه، هه‌موو قسه‌کردنیکی بئ هارمۆنی، که جیاوازی نیوان دیالۆگکه‌رانی له‌سه‌ر له‌ناوبردنی نیازپاکی وه‌ستاوه... که‌واته هه‌موو دیالۆگکردنیک که تیندا له‌ناوبردنی ناسنامه‌ی ئه‌ویدیکه له‌سه‌ر وسبه‌لیکردنی بۆ‌چوونه‌کانیی‌ه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت، ده‌که‌وێته ده‌ره‌وه‌ی ئالۆگۆرکردنی بیرو‌را و ده‌ره‌وه‌ی یاری ناسنامه و جیاوازی، به‌مجۆره‌ش دیالۆگ نابێته هیزیک بۆ له‌یه‌ک‌گه‌یشتن و هاوبه‌شی یه‌کتري کردن.

هونه‌ری دیالۆگکردن لای گادامیر له‌سه‌ر ونبوونی بیرکردنه‌وه‌ی ئامرازی و ستراتیژی وه‌ستاوه، واته بیرکردنه‌وه‌یه‌که که به‌پێ مه‌به‌ست و پالنه‌ری دیاریکراو کاتی ده‌مه‌ته‌قتیکردن وشه‌کان ده‌گۆریت یان به‌کاریان ده‌هینیت: بۆ‌نموونه - ئه‌گه‌ر پینوایت - پالنه‌ریکی شاراوه له‌پشت قسه‌کانت‌ه‌وه‌یه و به‌لام راشکاوانه‌ش ده‌دوینیت، بئ ئه‌وه‌ی له‌کاتی قسه‌کردنت له‌گه‌ل من ئه‌رگۆمینته‌که به‌شاریت‌ه‌وه، ئه‌وه‌منیش ئاراسته‌یه‌کی ستراتیژی له‌به‌رانبه‌رت په‌یره‌و ده‌که‌م و ئه‌و راستبیریه‌ی که له‌دیالۆگکردندا هه‌یه، به‌تالی ده‌که‌مه‌وه، هه‌لبه‌ته ئه‌و شته له‌ژبانی رۆژانه‌ی خه‌لکی به‌شێوه‌باوه‌که‌ی بوونی هه‌یه، نه‌ک هه‌ر هینده به‌لکو خودی راشکاویش زیترو وه‌ک یارییه‌کی ستراتیژی سه‌یر ده‌کریت. ئه‌گه‌ر به‌بئ ئه‌وه‌ی ئاگادارم بکه‌یت‌ه‌وه و پیم بلینیت چون قسه‌کانم راقه‌ ده‌که‌یت، هه‌ول‌بده‌یت مه‌به‌سته‌که‌م بخه‌ملینیت و مانای دیاریکراوی پینبه‌خشیت، ئه‌وه‌دیشان تو به‌و کاره‌ت مامه‌له‌یه‌کی ستراتیژی ده‌که‌یت، به‌لام بئ ئه‌وه‌ی بشی هه‌چ شتیک له‌یه‌کتري نزیکمان بکاته‌وه و دیالۆگکه‌مان

هیچ ھۆگری و ھاوگونجانیک و هیچ بەشداریکردنیکی
 لەخۆوە بە خۆیەوہ ببینیت، بەمجۆرەش دەکەوینە نیو
 پرۆسەى بەدوايەکداگەرپان (negotiation) نەک دیالۆگ،
 بەدوايەکداگەرپان بەو مانایە دیت، کە ھەر یەک لە ئیمە بە
 ئاگامەندییەوہ دەمەتەقی لەسەر پالنەر و شتی تاییەتی خۆی
 دەکات، بە بی ئەوہی ئەو پالنەرە لای ئەویدیکە ئاشکرا بیت.
 لەسەر ئەو بنەمایە دەشی لە گرنگی گادامیر بۆ ھونەر و
 خوشەویستی تاییەتی ئەو بۆ شیعر تیبگەین، لەوێوە کە
 شیعر یەکیکە لەو پانتاییە بنەرەتیانەى کە دیالۆگی تیدا
 دەردەکەویت، چونکە جەوھەری شیعر- وەک ئەوہی گادامیر
 لە ھایدگری وەرگرتووە- خۆی لە زماندا دەبینیتەوہ،
 چییەتی زمانیش لە دیالۆگدا. کەواتە ھەمیشە شیعر وەک
 دیالۆگیکی گەرم دەمینیتەوہ، دیالۆگیکی کە خۆی لە دەست
 بەسەرداگرتنی بەرھەمە روئینیری و تەکنۆلۆژییەکان و
 بەکارھینانی ئامراز و تیرمەکانی زماندا دەبینیتەوہ، ھەمیشە
 ھونەر بە شیوہیەکی گشتی شتیکیمان پیدەلێت کە پێویستە
 فیربەین گوئی لیبگرین. کەواتە ئیمە لەسەر چ بنەمایەکی
 دەتوانین لە ھیرمینۆتیکای گادامیری فیربەین و گوئی لە
 ھونەر بگرین و دیالۆگی لەگەڵ بکەین، و تیبگەین؟

ئاگامەندی مۆدیرن چارەسەری نیوان ئیمە و
 تیگەیشتنی ھونەری کردووە، وەک چۆن رۆلی میژوویی
 لەو مەسەلەیدا سەرنجی ئیمە بەلای ئەو حەقیقەتە
 کیش دەکات، کە ھونەر پیمانی دەلێت و ھەر لەوێشەوہ
 ئاراستەى گرنگپیدانی ئیمە لە بواری ھونەردا روو لە
 جوانییە و دوور لە مەعریفە، وەک ئەوہی حەقیقەت

تهنه‌ا له ریگای مه‌عریفه‌ی وینه‌بیه‌وه به ده‌ست بیت، یان له ریگای نمونه‌ی میتودی زانسته سروشتیه‌کانه‌وه. ئه‌وه فیکره‌ی سه‌ره‌کیه له کتیبی (حه‌قیقه‌ت و میتود) له‌ویوه‌ش نمونه‌یه‌کمان له‌سه‌ر قه‌یرانی زانسته مروّیه‌کان پیشک‌ه‌ش ده‌کات، جگه له‌وه‌ش به شیوه‌یه‌کی ئه‌کتیفانه به‌شدار ی له جیگ‌یرکردنی ئه‌و قه‌یرانه ده‌کات (Gadamer, 1975, pp. 38-39 and Passim) بویه ده‌توانین بلیین که هونه‌ر لای گادامیر ئه‌گه‌رچی یه‌ک روو له رووه‌کانی چالاک ی هیرمینوتیکی ده‌نوین، به‌لام له هه‌مان کاتدا نوینه‌رایه‌تی بواریکی به پیت و گرنگی ئه‌و چالاکیه‌ ده‌کات، به‌مجوره هونه‌ر پارادیمیک له نا‌اشنا‌بوونی ناگامه‌ندی ئیستیتیکی و ناگامه‌ندی میژوویی به‌یه‌که‌وه پیشک‌ه‌ش ده‌کات، به‌لام کاتیک ناگامه‌ندی له میانی تایبه‌تمه‌ندی ئیستیتیکیه‌وه ته‌ماشای هونه‌ر ده‌کات، ئه‌وه رۆلی ئه‌و میژووه فه‌رامۆش ده‌کات، که له رابردودا پی پی هه‌لساوه، هه‌روه‌ها ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ی که پیمان ده‌لیت و ده‌یه‌ویت هه‌تا ئیستاش پیمانی بلیت. لی‌رده‌ا ئه‌رکی هیرمینوتیکا خوی له ته‌جاوزکردنی ئه‌و نا‌اشنا‌بیه‌دا ده‌بیینته‌وه، ئیمه له ماهیه‌تی هونه‌ر و رۆله میژوویی‌ه‌که‌ی هونه‌ر گه‌یشتووین و هونه‌ر تیکه‌لاوی دنیای ئیمه بووه. هه‌ر له‌ویشه‌وه هیرمینوتیکای هونه‌ر چاره‌سه‌ری هه‌موو ئه‌و بواره به پیتانه‌ی شاره‌زایی هیرمینوتیکی ده‌کات، که وه‌ک پارادیمیک خوی ده‌نوین، پارادیمیک که له میانیه‌وه ده‌شی چه‌مکی به‌رده‌وامی و به‌یه‌گه‌یشتنی (continuation) میژوویی پراکتیزه بکریت و هه‌ر له‌ویشه‌وه شاره‌زایی هیرمینوتیکی که‌له‌پور به‌نسبه‌ت ئیمه و ئاماده‌یی که‌له‌پور

له دنیای ئیمه دا وهک شتیکی باو دهخاته روو، به مجوره
به نسبت ئیمه وه ئه وهی ئاسوی بابهت کیش دهکات، دیار
نییه ههتا تیکه ل بهو دنیایه نه بیت که ئیمه ی تیدا دهژین.
ئهو ئه رکهش که جیگای بایه خی هیرمینوتیکای گادامیرییه
ئهوهیه که گادامیر به (ئاویته بوونی ئاسوکان - fusion od
horizons) ناوی دهبات.

سه رچاوه كانى تويژينه وه

- د. سعيد توفيق: الخبرة الجمالية: دراسة فى فلسفة الجمال الظاهرانية. (بيروت: المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع، سنة ١٩٩٢).

1- Gadamer, «The nature of the Thing and the Language of Things» (1960), in Philosophical Hermeneutics, (University of California Press, 1972)

2- Gadamer, «The University of the Hermeneutical, Problem (1960)» in Philosophical Hermeneutics.

3- Gadamer, «One the Scope and Function of Hermeneutical Reflection (1967)» in Philosophical Hermeneutics.

4- Gadamer, Truth and Method, the English translation (New York: Continuum, 1975).

5- Gadamer, Hegels Dialectic: Five Hermeneutical Studies. Truths. With an introduction by P. Christopher Smith (New Haven and London: Yale University of Press, 1976)

6- Gadamer, Philosophical Apprenticeships, trans Robert R. Sullivan (Cambridge: Massachusetts, 1985).

7- Gadamer, «One the Origin of Philosophical Hermeneutics» in Philosophical Apprenticeships.

8- Gadamer, Jean « Hermeneutics and Relativism: in Festivals of Interpretation Essays on Hans-Georg Gadamer's Work (State University of New York Press, 1990).

9- Heidegger, Being and Time, trans. Joan Maquarrie and Edward Robinson (New York: Harper and Row Pub., 1962).

10- Linge, David E. (ed. & trans.): Introduction to H-G. Gadamer: Philosophical Hermeneutics.

11- Misged, Dieter «Poetry, Dialogue and Negation: Liberal Culture and Conservative Politics in Hans-Gadamer's Thought» in Festivals of Interpretation.

12-Sullivan, Robert, Introduction to Gadamer's Philosophical Apprenticeships.

13- Weinsheimer, Joel C. Gadamer's Hermeneutics: A Reading in Truth Method (New Haven and London: Yale University Press 1986).

14- Wiehl, Reiner: «Schleiermachers Hermeneutics, in Festivals of Interpretation.

15- Wright, Kathleen (ed.) Festivals of Interpretation, see the introduction.

هیرمینۆتیکام دهقی نهده بیا
له نیوان هایدگهر و گادامێردا

قەيرانى تازەگەرم: قەيرانى فۆرم و مېتود

لە واقىيى رۇشنىرىيى عەرەبىيى ئىمەدا بە گز
يەكداچوونىكى توند و دەمەتەقىيەكى بى كەلك لە بارەى
چەمك و تاييەتمەندىيەكانى فۆرم لە ھەر يەك لە لايەنەكانى
ھونەرى و ئەدەبىدا لەنيوان لايەنگرانى تازەگەرى(۱۲۸) و
لايەنگرانى سونەتگەرايىدا دەبىنرەت. كىشەى نيوان
ئەو دوو لايەنە بە شىۋەيەكى تاييەتى لە بارەى فۆرم
لە دەقى شىعەرىدا بە ترۆپىك گەيشتوۋە. ئەو دوو لايەنە
بە گز يەكداچوۋە، ھەمىشە و لە ھەموو لايەكىشەو
دۇراون، چونكە نەيانتوانىۋە ھىچ حەقىقەتىك لەو بارەو
بە دەست بەيىن، ۋەك چۆن ھىچ يەكىك لەو دوو لايەنە
لە بەرانبەر ئەدەبدا نەيانتوانىۋە تەجاۋزى بە دۇگماۋونى
خۇيان بكن (بە شىۋەيەكى تاييەتى ئەو بە دۇرئىكراۋەى
ھەمان ھەلۋىستى ئەوان دەگەرىتەۋە كە بەرانبەر ھونەر
ھەيانە): تازەگەران دىن و تەقلىدىيەكان دەخەنە خانەى
دواكەوتوۋەكان و كۆنەپەرستانەۋە، پىئىناۋىيە ئەوان
توانايان بەسەر ئىبىداع و دەقى كراۋەى ئازاددا ناشكى و
دەكەونە دووتوۋى نۆرم و فۆرمە تەقلىدىيەكانەۋە، بەلام -

۱۲۸- وشەى تازەگەرى لە برى وشەى (الحدائة) عەرەبى بەكارھىناۋە.
ۋەرگىرى كوردى.

له رووييه كى ديكه وه- هه ميشه تازه گه ران له سه ر ئاستى ئيبداى دؤراون، چونكه به گشتى شاعير و ئه دببانىك دزه ريزه كانيان ده كهن و خويان له بانگه شه كردنى ئازادبوون له فورمه ته قليدييه كاندا ده بيننه وه، كه له بنه رهدا ئه و فورمه ته قليدييه بؤ ئه وان په رده يه كه و خويانان له پشت شار دؤته وه، چونكه هه رگيز تواناى ئه وه يان نييه، كه بؤچوونى خويان بؤ دنيا و ژيان و بوونى مروىي دهربرن. هه ميشه هه ردو لايه نى به گزيه كداچو دؤراون، چونكه ده كه ونه نيو قهيران و شه ريكى ناحه قيقويه وه و له بيريان ده چى له كو تايدا فورم چ بؤ هونه رمه ند چ بؤ ئه ديب جگه له شيوازيك بؤ ته ماشا كردنى دنيا شتيكى ديكه نييه: به و مانايش ريساكانى ديد و بؤچوون يان فورمى هونه رى- وهك ميرلؤپونتى (Merleau ponty)(۱۲۹) فيرمان دهكات- ته نها كومه ليك شيوازن بؤ ديتنى دنيا، به لام خودى دنيا له هيچ يه كيك له و فورمانه دا جيگير نابيت، وهك چون له سروشتى ئه ودا نييه هيچ ياسايه ك له خو بگريت: كه واته شيواز بوخوى ئامانچ نييه، به لكو هوكارىكه هونه رمه ند يان ئه ديب له ميانى هه ولى كاره كانيدا بؤ كه شفكردى ئه و دنيايه ي كه تيندا ده ژى به كارى ده هينيت.

ليزه دا ئامانجى ئيمه چوونه ناو ئه و هه موو ديباته تاييه ته وه ده مه ته قتيه روشنيريه نييه، له سه ر حسابى گروپيک له

129 - Maurice Merleau-Ponty, *Sings*, translated by Richard Mo-Cleary Evanston; Northwestern University Press, 1973, pp, 49 ff

انظر ايضا كتابنا: الخبرة الجمالية: دراسة فى فلسفة الجمال الظاهرية. (بيروت: المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع، سنة ۱۹۹۲) ص ۲۲ وما بعدها.

به رانبر گروپه که ی دیکه دا، به لکو ئامانجی ئیمه له سه ر ئاستی تیوری ئه ده بی و ره خنه بییه وه ته نها که شفکردنی ئه و قهیرانه مه عریفیه کپ کراوه یه، که ده که ویته پشت هه لویسته کانی تازه گه ربیه وه، ئه وهش بۆ ئیمه خالی ده ستپیکه به ره و تیگه یشتنی هه لویستی هیرمینوتیکی هاوچه رخ، له باره ی ده قی ئه ده بییه وه: بیگومان هه لویستی تازه گه ری له سه ر ئاستی ئیبداعی ره نگه کومه لیک فۆرمی نو ی بۆ ته عبیرکردن بخاته روو، تاکو هه ولبات له فۆرمه ته قلیدییه که رزگاری بییت، به لام له سه ر ئاستی تیورییه وه ته لزگه ی راسته قینه (۱۳۰) بۆ هه لویستی تازه گه ری ئه وه یه، که خۆی له وینا کردنی چه مکی ئه و (فۆرم) انه وه حه شار داوه، وهک ئه وه ی که ئامانج و چوارچینوه یه کی ره های به ده ست هینا بییت، هه ر له ویشه وه هه لویستی تازه گه ربیانه ی خۆی ده خاته دو وتویی هه مان ئه و ته له زگه یه ی که ده یه ویت هه لویسته ته قلیدییه جوړاوجۆره کانی تیخات. ئه وهش به و مانیه دیت، که له دوا جاردا هه لویستی تازه گه ری وهک واقعییک یان داکه وتیک له فیله کانی چه مکی (فۆرمی ئیستیتیکی) یان (وینه ی هونه ری) ده مینیته وه، که خۆی وهک دوا پینوانه ی هونه ری و ئه ده بی ده نوینی.

له گه ل هه موو ئه وهشدا ئاراسته کانی تیوری تازه گه ری ئه ده بی، ئه و تازه گه ربیه ی که له واقعی رو شنیری ئیمه دا بلاوه، هه مان ئه و ئاراستانه که مامه له له گه ل (فۆرمی هونه ری) دا ده که ن، بۆیه ته نها وهک فروفیل ده میتنه وه،

۱۳۰- به مانیه کی دیکه به راستی لیروه وه ده رگا کان به رووی تازه گه ربیه وه داده خرین... - وه رگپری کوردی.

لهوانهش به شیوهیهکی تایبتهتی دهتوانین بونیادگه‌ری و سیمیۆتیکا... (۱۳۱) وهک نمونه وهربگرین، که‌واته له دیدی ئەو ئاراستانه‌وه، چه‌مکی (فۆرمی هونه‌ری) به‌شیک له شوین بایه‌خپیدان به مه‌سه‌له‌ی بونیاد له خو ده‌گریت، یان ئاراسته‌ی تووژینه‌وه، که زانستی دهق یان ئەوه‌ی به (ئه‌نالیزه‌کردنی گو‌تار discourse analysis) ناوی ده‌بریت، له زۆربه‌ی حاله‌ته‌کانیشدا هه‌موو ئەو لیکۆلینه‌وانه له دیدیکی بونیادگه‌ری یان سیمیۆلوژییه‌وه (۱۳۲) ده‌نوسرین، له‌سه‌ر ئەو بنه‌مایه‌ی که « زانستی بونیادنانی دهق به هه‌موو ئاسته جیا‌وازه‌کانییه‌وه وهک ئەرکیک خو‌ی له وه‌سفکردنی په‌یوه‌ندییه ناوه‌کی و ده‌ره‌کیه‌کانی بونیاددا ده‌بینیته‌وه، وهک چۆن لیکدانه‌وه‌ی دیارده جیا‌وازه‌کانی فۆرمه‌کانی به‌یه‌ک‌گه‌یشتن و به‌کاره‌ینانی زمانیش له‌خو ده‌گریت، وهک ئەوه‌ی له زانسته جو‌راو‌جو‌ره‌کانه‌وه شیکردنه‌وه‌یان بو ده‌کریت» (۱۳۳) لێرده‌دا شیکردنه‌وه‌ی بونیادگه‌ری وهک تاکه

۱۳۱- سیمیۆتیک (semiotic) واته زانستی هیما، به‌کاره‌ینانی ئەو ده‌سته‌واژه‌یه بو بوا‌ری لیکۆلینه‌وه له هیماکان له بری ده‌سته‌واژه‌ی (سیمیۆلوژیا) په‌یوه‌ندی به زمانه‌وانی ئەمریکی (شارل ساندرس پیرس) هوه هه‌یه... - وه‌رگێری کوردی.

۱۳۲- سیمیۆلوژیا (semiology) واته زانستی هیماکان، ئەو زانسته له‌و هیما‌یانه ده‌کۆلیته‌وه که له ژياندا به کار دین و به دوو شیوه، یه‌که‌م: لیکۆلینه‌وه له چیه‌تی هیما و دیاریکردنی بیکهاته‌ی هیما و مه‌رجه‌کانی یه‌کیک له زمانه‌وانه‌ی که له‌و بواره‌دا کاری کردووه (پیرس) ه. دووهم، لیکۆلینه‌وه له ئەرکی هیما له بوا‌ری گه‌یاندنی زانیارییدا ئەوه‌ش زیتر به‌لای سوسپه‌ردایه... - وه‌رگێری کوردی.

۱۳۳- صلاح فضل، بلاغه‌ الخطاب و علم النص (الکویت: سلسله‌ عالم المعرفه، المجلس الوطنی للثقافه والفنون والادب، العدد ۱۶۴، سنة ۱۹۹۲) ص ۲۷۴.

شیوازی نزیکبونه وه له دهق و ئامانجی هه موو زانسته کان و ئاراسته مه عریفیه جوراوجوره کان ته ماشا ده کریت.

به هه مان شیوهش سیمیوتیکا له میانى لیكۆلینه وه له بونیا ده گشتیه کانى دهقه ئه ده بییه كانه وه له دهقى ئه ده بی دهگات، وهك ئه وهى دهقى ئه ده بی ناوكۆیهك بیته له كۆمه لیک نیشانه ی داخراو به سه ر خۆیدا و ئاماژه به شتیك له ده ره وه ی خۆی نه كات، جا چ ئه و شته واقیعی كۆمه لایه تی بیته، یان به شیوهیه کی گشتی بوونی مروی بیته. به لام سیمیوتیکا-یان زانستی ئاماژه كان- (۱۳۴) دیتى دراسه ی ئاماژه زاره کییه كان وهك به شتیك له ناو سیستمی ئاماژه كان دهكات، بۆیه ئه وه ئه و زانسته یه، كه ده ست بۆ هه موو ده لاله ته ئاماژه ییه زاره کی و نازاره کییه كان دریتى دهكات، وهك: مۆده كان و نازناوه كان و ناو نیشانه كان... له كۆتایشدا ده یه ویت به ریسایه کی گشتی بگات، بۆ ئه وه ی په یوه ندی نیوان ئاماژه كان و ره گه زه كانیان و ره مزه كانیان و ده لاله ته كانیان ریکبخت. ئه و ویناكر دنه سیمیوتیکیه ی زمان كه به شیوهیه کی گشتی به دیدی بونیا ده گه رییه وه لكاوه، له كۆتاییدا ههنگاو به ره و ونبونی ناسنامه ی زمان و دواتریش ههنگاو به ره و ونبونی ناسنامه ی خودی دهقى ئه ده بی ده نیت و له ناوكۆیهك له هیتا ره مزیه كان كورتی دهكاته وه و ده ست به سه ر ته واوی تاییه تمه ندیه کانى دهق یان كاری ئه ده بی و تواناكانى ته عبیركردنى له باره ی واقیعی ژیا نی مرو قایه تیه وه ده گریت، ئیتر ده بیته كورتكراوه یه کی دیکه

۱۳۴- وشه ی (ئاماژه كان) له برى وشه ی (علامات- علامه = sign) به كار هیناوه. وه رگێرى كوردی.

له ناو ناو کۆیییه کی ره مزیدا. ئه و قهیرانهش زۆر به جوانی له لایهن (شکری عیاد) هوه له و دهقهی خواره و هدا دهستی بۆ براوه و بۆیه ئه گهرچی دهقی ناوبراو راسته و خوش په یوهندی به بابته کهی ئیمه وه نییه، به لام به پیوستی دهزانم وهری بگرم:

«له گهل ئه وهی بابتهی سیمیوتیکا، ریکخه ری هه موو ئه و ئاماژانه یه، که له رووی کۆمه لایه تییه وه ناسراون- شتی که له باره ی گه رانه وهی ره خنه بۆ ئاسوی ده لاله ته کۆمه لایه تییه کان ده خاته روو، به و مانایهش سیمیوتیکا (به لای کهمی له دنیای خۆرئاوا) له و ریکخسته دهروانیت، وهک ئه وهی بۆخوی واقع بیت، ئینجا هیما راقه ناکریت ته نها به هیمای وهک خوی نه بیت. به مجۆره سیمیوتیکا ره خنه به «هه لوه شان ه وه گه ری» ده سپریت، هه لوه شان ه وه گه ریش هیچ شتی له «دهق» دا نابینیت، ته نها وهک ناسراو نه بیت... ته نها کراسیک له تۆریکی بی کۆتایی له ئماژه یان دلۆپیک له ده ریای ئماژه کانه وه نه بیت که سنور ناس ناکات. به مجۆره چه مکی دهق له لایان به رفره وان ده بیت و به هه موو ژانریکی ئه ده بی ده گوتریت «دهق»، ئه وهش نزیکترین به کارهینانه له رووی ئابورییه وه، یان له رووی ئه ده بییه وه به گشتی و لای زۆربه ی ئه وان ه ی سنوری نیوان ژانره ئه ده بییه کان ده روخینن و هه ندیک جاریش مانایه کی له وه به رفره وانتری لی داوا ده کن، ئه گه ر ریکخه ری ئماژه کان به هه موو جۆره کانییه وه له خو بگریت، یان ژیان به لام نهک به و مانایه ی که ده که ویته ده ره وهی بوون، به لکو به و

مانايه‌ی که سیمیکه په یوه سته به ئاماژه‌کانه‌وه» (۱۳۵) لیره‌دا به کورتی ئه‌وه‌ی پیښه‌یشتوین ئه‌وه‌یه، که ده‌شی ئاراسته‌کانی تازه‌گه‌ریی باو له بواری ئه‌ده‌بی و ره‌خنه‌ییدا به (نائاشنا‌بوونی ده‌ق له فۆرمیکي ئه‌بستراک)‌دا ناو به‌رین، دواتریش ونبوونی ناسنامه و تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی ده‌قی ئه‌ده‌بی و ونبوونی ره‌ه‌نده ئونتولوجیه‌کانی و روللی میژووی، که‌چی - له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌شدا- هه‌تا ئیستاش نوسینگه‌لیک ده‌بینین، که به‌گه‌رمیه‌وه بانگه‌شه‌ی سیمیوتیکا ده‌کات و وهک ئامانجی لیکولینه‌وه جه‌خت له فیکره‌ی فۆرم و ئاماژه ئه‌بستراکه‌کان ده‌کاته‌وه، به‌بی ئه‌وه‌ی ئاوړ له‌حه‌قیقه‌تی ئه‌و قه‌یرانه‌ بداته‌وه که له پشت ئه‌وانه‌وه‌یه، ئه‌گه‌ر به‌راشکاوانه له سیمیوتیکا بدوین، ئه‌وه «سیمیوتیکا به‌به‌یه‌که‌وه به‌ستنه‌وه‌ی نیوان ئاماژه‌کان هه‌لده‌ستیت، وهک چۆن فه‌یله‌سوف چه‌مه‌که‌کان به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستیته‌وه، هه‌لبه‌ته فه‌لسه‌فه له ناوه‌رۆکه‌وه ده‌ست پیده‌کات، به‌لام سیمیوتیکا وهک ئه‌وه‌ی مروّف تیښه‌یشتووه، له فۆرمه‌وه ده‌ست پیده‌کات، فه‌لسه‌فه ده‌یه‌ویت کلیلی ژیان به‌ده‌ست به‌ینیت، به‌لام سیمیوتیکا هه‌ر ته‌نها هیلکاریه‌کانی بوون ده‌کیشیت» (۱۳۶)

تایبه‌تمه‌ندیه‌ گشتیه‌کان، یان به‌گشتاندنیک که له بواری

۱۳۵- شکرى عیاد، دائرة‌الابداع: مقدمة فى اصول النقد (القاهرة: دار الیاس العصریة، سنة ۱۹۸۶)، ص ۱۲۲.
 ۱۳۶- أنظمة‌ المعلومات فى اللغة والادب والثقافة: مدخل الى سیمیوطیقا، اشرف سیزا فاسم و نصر ابو زید (القاهرة: دار الیاس العصریة، سنة ۱۹۸۸)، انظر مقدمة فریال جبوری غزول، ص ۱۴.

تیۆریزه کردنی ئەدەببیه و ئاراسته کانی تازه گەری بەرهم
 هیناوه و دەیه ویت له میانی بایه خدان به پرنسیبه کانی
 تیۆری گشتی و په یوه ندیه ئەبستراکه کانی فۆرمه وه، خو
 وهک مۆرکیکی زانستی بخاته وه، هه موو ئەو تایبه تمه ندیانه
 له سه ر ئاستی تیۆری ئەده بی و ره خنه ییه وه به ره و وینه یه کی
 دیکه ی قهیرانه کانی تازه گه ریمان ده که نه وه: ئەویش قهیرانی
 میتۆده، که واته قهیرانی فۆرم وهک زه روره ت به ره و قهیرانی
 میتۆد رابه رایه تیمان ده کات. ئیمه مه به ستمان له قهیرانی
 میتۆد ئەو پرۆسه یه که له میانی «چارچیوه دانان بۆ
 دهق» دیته دی: چوارچیوه دانان بۆ دهق واته دهق بخریته
 دووتوی کۆمه لیک پرنسیب و ریسای گشتیه وه، بخریته
 دووتوی تیۆریک که دهیه ویت دهست به سه ر بونیادی
 گشتی دهقه ئەدەببیه کاندای بگریت و خه فه یان بکات، ئەو دهقه
 ئەدەببیه ی که ده یانه ویت له ناوه وه بیانپشکنیت. به مجۆره
 دهق ملکه چی کۆمه لیک ریسای ده کریت که یاری فۆرم و به
 فۆرمبوون یان بونیادی زمانه وانی به ریوه ی ده بات.

پرۆسه ی «چارچیوه دانان بۆ دهق» به هه مان شیوه له
 نوسینه کانی ئەو بازنه یه ش ده بینریت، که بانگه شه له باره ی
 سیمیۆتیکا و بونیادگه رییه وه ده کات، به بی ئەوه ی ئاوړ
 له قهیرانی خودی ئەو میتۆدانه بده نه وه، ده بینین هه میشه
 جهخت له وه ده که نه وه که سیمیۆتیکا وهک دیارده یه ک
 یان بابه تیکی ئەزمونگه ری له دهقی ئەده بی ده کۆلیته وه
 «ملکه چی کۆمه لیک ریسای گشتی ده کات، هه ر ئەو ریسای
 گشتیانه ش به یه کداچوون و یه کتر برینه کانی دهقی ئەده بی
 له گه ل ناوکۆبیه کانی دیکه دا به ریوه ده بن. به مانایه کی دیکه

ئامانجى دراسە كىردى بونىيادى گىشتى دەقە ئەدەبىيەكانە- لە
 ميانى وينا كىردىكى گىشتى روت بۇ ئەو بونىيادە شاراوانە
 كە دەكە ونە پشت قۇرمەلە كىردى دەقى ئەدەبىيەو، ئىنجا لە
 ميانى پراكتىزە كىردى ئەو وينا كىردە بەسەر دەقى ئەدەبى
 يان كۆمەللىك دەقى ئەدەبىيەو، دەشى بەجىھىننى ئەو
 ھىلكارىيەش بەرەو مەعريفەيەكى مىكانىزمى قۇرمەلە كىردى
 دەقە ئەدەبىيەكانى رابردوومان بەرىت» (۱۳۷) ھەمان ئەو
 وينا كىردە مېتودىيەش لەو لىكۆلىنەو باو و بلاوانەدا
 دەبىنن كە لە دىدىكى بونىيادگەرەنەو دەست بۇ دەقى
 ئەدەبى دەبەن، لىرەدا ھەمىشە پىناسەيەك بۇ زانستى دەق
 دەكەن، بەو مانايەى كە: زانستىكە دراسە كىردى بونىيادە
 وردو درشتەكانى دەق بە ئامانجى خۆى دادەنىت- ھەلبەتە
 دەقە ئەدەبىيەكانىش- واتە لە يەكە بونىيادىيە گىشتىەكانى دەقو
 ھەموو ئەو بونىيادە يەك بە دوايەكداھاتوۋە جزئىانەش
 دەكۆلىتەو، كە لە نيوان بونىيادە گىشتىەكانەو دەبىنن،
 بەو مانايەش ھەمىشە لىرەدا كۆمەللىك بونىيادى تىۋرى و
 ئەزموونى ھەن، كە بنەما گىشتىەكانى مەعريفەى گىشتىگر
 لەخۇ دەگىرن. (۱۳۸)

بىگومان مامەلە كىردن لەگەل دەقى ئەدەبى وەك
 بابەتلىكى ئەزموونگەرىي كە بشى ھەمىشە وەك دەقە
 زمانەوانىيەكانەلەكى ياسا يان رىسا گىشتىەكانى بگەين،
 پرۇسەيەكە وەك پىويست بەرەو ئەو ھەمان نابات كە شتىك

۱۳۷- سىزا قاسم، السيميوتىكا: حول بعض المفاهيم والابعاد (ضمن
 الكتاب السابق) ص ۱۸.

۱۳۸- صلاح فضل، بلاغة الخطاب وعلم النص، ص ۲۵۳.

له بیر بکهین ئه‌ویش ناسنامه‌ی ده‌قی ئه‌ده‌بی و ونکردنی تایبه‌تمه‌ندیتی ئه‌و ده‌قه‌یه که نیازه بیپشکنین، به‌لکو ئه‌و مه‌سه‌له‌یه ریگامان پیده‌دات هه‌موو ده‌قیک وه‌ک بابته یان مادده‌ی تاقیکردنه‌وه‌ی ره‌خه‌به‌ی سه‌یر بکه‌ین، ئه‌گه‌رچی به‌هایه‌که‌یشی ئه‌وه‌نده نه‌بیت، چونکه لی‌رده ئامانج بۆ خودی ده‌قه‌که ناگه‌رپته‌وه، به‌لکو بۆ ئه‌و میتوده یان ئه‌و چوارچیویه ده‌گه‌رپته‌وه که ده‌قه‌که‌ی پیده‌خوینرپته‌وه. به‌مجوره ئه‌وه ئاراسته‌کانی تازه‌گه‌رییه له‌سه‌ر ئاستی تیوری به‌شداری له جیگیرکردنی وینه‌یه‌ک له وینه‌کانی قه‌یرانی تازه‌گه‌ری ده‌کات له‌سه‌ر ئاستی ئییداعیدا.

که‌واته قه‌یرانی میتود که له‌سه‌ر چوارچیوه‌دانان بۆ ده‌ق راده‌بیته‌وه، قه‌یرانی میتودیکه که پشت به وه‌می بابته‌گه‌راییی ده‌به‌ستیت و که‌سایه‌تی ده‌ق ده‌شارپته‌وه و ده‌یخاته دووتویی چوارچیوه‌ی ئاماده‌کراوه‌وه. وه‌می بابته‌گه‌رایش وه‌میکه له وه‌مه‌کانی مه‌یلی زانستی یان ئامانجی زانستی - یان ئه‌گه‌ر وردتر بدوین: مه‌یلی به زانستکردن (scientism) - مه‌یلی به زانستکردنیش ده‌که‌ویته دووتویی زانسته مروییه‌کان و ده‌یه‌ویته ده‌ست به‌سه‌ر پارادیمه‌کانی زانستی سرووشتیدا بگریت، له کاتیکدا خودی زانستی سرووشتی وازی له‌و نمونه ته‌قلیدبیانه هیناوه که هه‌ولی بابته‌گه‌راییی ره‌ها و یه‌قینی ده‌دن، هه‌تا فه‌یله‌سوفانی زانسته هاوچه‌رخه‌کانیش - له‌وانه‌ش (فیرابند P.feyerabend) وا ته‌ماشای مه‌عریفه‌ی زانستی ده‌کات وه‌ک ئه‌وه‌ی مه‌عریفه‌یه‌ک بیت تاک نمونه‌یی بۆ پیوانه‌کردن قبول نه‌بیت، هه‌تا فیکره‌ی میتودیش که له‌سه‌ر پرنسیبی

جیگیر و یه قینی رها وهستا بیت، ئەوه ئەو فیکرەیه بە لای
ئەو له جیی نەبووندایه. (۱۳۹)

وهک دیاره له هه موو ئەوانه ی پیشووی باسه که مان،
خۆمان به لا ناوه و خۆمان به رهخنه گرتن له بونیا دگه ری و
سیمپۆلۆجی سه رقāl کردووه، له بری ئەوه ی خه ریکی
به رجه سته کردنی هیرمینۆتیکا و رۆلی هیرمینۆتیکا بین، له
بواری رهخنه و تیۆری ئەده بییه وه. به لām له راستیدا ئیمه
رهخنه له خودی بونیا دگه ری و سیمپۆلۆجیا ناگرین، به لکو
ده مانه ویت باسی قهیرانی تازه گه ری بکه یین وهک چۆن له و
دوو ئاراسته یه دا به رجه سته و گه لاله بووه، دوا جار له ویتشه وه
به بنه ست گه یشتین. به لām له بهر ئەوه ی هیرمینۆتیکا -
به دیاری کراوی- ئاگاداری ئەو قهیرانه یه و هه ولده دات
ته جاو زی بکات، بۆیه ئەو پیشه کیه مان به زه روری زانی
تا کو له و یوه له بنه ماکانی هیرمینۆتیکا و رۆلی هیرمینۆتیکا
له بواری تیۆری ئەده بی و رهخنه ی ئەده بی بگه یین. ئیستاش
کاتی ئەوه یه گویمان له بانگی هیرمینۆتیکا و ده نگدانه وه ی
هیرمینۆتیکا بیت له ولاتانی عه ره بیدا، نهک هه ر له بواری
تیۆری ئەده بییه وه به لکو له ته واوی زانسته مرۆبیه کان که
ئیستا له میانی میتۆده کانه وه به شوێرشێ پاشه کشه کردندا
ده روات و ده یه ویت دوو باره چاو به چالاکیه کانی خۆیدا

۱۳۹- انظر فی ذالک کتابنا: جدل حول عملية علم الجمال، دراسات
على حدود مناهج البحث العلمي (القاهرة: دار الثقافة والتوزيع، سنة ۱۹۹۴)
ص ۳۷ وما بعدها. انظر ايضا:

P. Feyerabend, Against Method (London Verso, 1980) p. 23
and passim

بخشینیتته وه. له راستیدا هیرمینۆتیکای هاوچه رخ که هایدگەر پشتی دهگریت و پیشرپهوی دهکات له حهفتاکانه وه له دنیای ئەنگلۆساکسونیدا دهنگی دهبیسریت، ئەوهش ئەو کاتە بوو که پرشنگهکانی هایدگەر بو تهجاوزکردنی تازهگهری له ئاسۆدا دهبریسکایه وه، هه موو ئەو ئاماژانهش بوونه سه رچاوهی بنه رپه تی و ئیلهامبه خشی ره خنه یه ک که به ناوی «پۆست مۆدیرنه» یان «پۆست بونیادگه ری» خۆی ده ناساند. که واته زۆر له راستی دوور ناکه وینه وه، ئەگەر له گه ل هه ندیک له توێژهران بلێین هه موو ئەو نوسینهانی که به رۆحیک هایدگه رییه ده نوسرین، نوسینگه لیکن پیمانده لێن «ئه ده بی خۆرئاوایی یان به لای که می تیۆری ئەده بی خۆرئاوایی، ئەگەر له گیانه لادا نه بیت، ئەوه به ره و کۆتایی ده روات» (۱۴۰)

140 – Willam V. Spanos, Murtin Heidegger and the Question of Literature Toward a Postmodern Lttaty Grilicism (Bloomington, London: Indiaua Universty Press, 1979). P.xv.

هیرمینۆتیکای هاوچەرخ ئەوێ دەکەوێتە پشت فۆرم و میتۆدەوێ

تیرمی هیرمینۆتیکا (hermeneutics) لە بنەڕەتدا تیرمیکە سەر بە قوتابخانەی تیۆلۆجی (theology) لاهوتییە، دەلالەتی لەو میتۆدە زانستییە دەکرد، کە ئامانجی راقەکردنی دەقە بیروۆزەکان بوو، ئەو دەقانەی کە تیگە‌یشتنیا ناسان نەبوو و وەرگر لە بەرانبەر ماناکانیدا هەستی بە نائاشنابوون دەکرد، لە راستیدا دەلالەتی ئەو تیرمە دواتر لەگەڵ هیرمینۆتیکای لاسلیزمی -تەقلیدی- (شلیرماخەر ۱۷۶۸- Shleierm- 1834) و (دیلتا 1833-1911 Dilthey) بەرفەرەوان بوو و توانی تەجاووزی دەقە ئایینیەکان و تەواوی دەقە زمانەوانییەکان بکات و ببێتە زانستیکی گشتی بۆ تیگە‌یشتن و میتۆدیک بۆ راقەکردنی هەموو دیاردەیهک لە دیاردەکانی زانستە مەرۆییەکان. دەبی بلیین ئەو هیرمینۆتیکایە کلاسیکییە هەر لە سەرەتاوە هەولێ داوێ بە ناخی بوون و رۆحی مەرۆییدا رۆ بچیت، پاشان لە پرۆسەی راقەکردنی خودی دەقەکاندا خۆی بە تیگە‌یشتن لە فۆرم یان بونیادی زمانەوانی داخراو خەریک نەکردووە، دیلتای لە یەکیک لە دانراوەکانیدا «سەرەتای دروستبوونی هیرمینۆتیکا «Entstehung der Hermeneutik» دەلیت «هونەری

تیگه‌یشتن له پاشماوه‌کانی بوونی مرۆیی ده‌کۆلیته‌وه، ئەو بوونه‌ی له نیو کتیبه‌کاندا پارێزراوه» (١٤١)

له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا هیرمینۆتیکا هەر وه‌ک به‌نده‌ی میتۆد مایه‌وه و دواتریش نه‌یتوانی خۆی له‌و مه‌یله‌ باب‌ه‌تگه‌راییه‌ی راقه‌کردنی ده‌ق رزگار بکات، ئەو مه‌یله‌ی که به‌نده به پارادیمی میتۆدی باو له زانسته سروشتیه تازه‌گه‌ره‌که‌وه: لێره‌وه‌یه شلیرماخه‌ر ده‌ق وه‌ک ناوه‌ندیاریکی زمانه‌وانی باب‌ه‌تگه‌را ده‌بینی، که له میانی فیکری دان‌ه‌روه‌ه به‌ خوینه‌ر یان راقه‌کار ده‌گات، ئەو ناوه‌ندیاره زمانه‌وانیه‌ش وه‌ک باب‌ه‌ت خۆی ده‌نوینی، چونکه ته‌عبیر له لایه‌نیکی هاوبه‌ش ده‌کات، هەر ئەو لایه‌نه‌ش وا ده‌کات پرۆسه‌ی تیگه‌یشتن شیواو بکه‌ویته‌وه. به‌هه‌مان شیوه‌ش دیلتای سه‌یری نیشانه‌- ئاماژه (علامات sign) ی زمانه‌وانی ده‌کات وه‌ک ئەوه‌ی به‌ن‌مایه‌کی گشتی به‌ باب‌ه‌تکردن بی‌ت و ژیان و رووداوه ناوه‌کییه‌کان له ده‌روه‌ی ئەو بوونیان نه‌بی‌ت، به‌مجۆره‌ش ده‌شی له به‌ره‌می شاعیریکی یان داهینه‌ریکی گه‌وره‌ یان عه‌بقه‌رییه‌کی ئایینی یان فه‌یله‌سوفیکی حه‌قیقی بگه‌ین، ئەگه‌ر به‌ راستی له ریگای ئەو ره‌مز و کۆده نیشانه‌- ئاماژه خوازه‌هه‌ستیانه‌ی که قاییلی تیگه‌یشتن گوزارشتی له ژیان خۆی و رۆحی خۆی و ناوه‌وه‌ی خۆی کردی‌ت.

به‌مجۆره‌ ده‌توانین ب‌بین هیرمینۆتیکای ده‌قی هاوچه‌رخ به‌ تاییه‌تی لای هایدگه‌ر و گادامیر، بۆی ده‌رده‌که‌وی‌ت که هیرمینۆتیکای کلاسیک یان باب‌ه‌تگه‌راییه‌ی شلیرماخه‌ر و

141- Quoted in Reiner «Wiehl: Schjermachers Hermeneutics in Festivals of Interpretation: Essays on Hans Georg Gadamer's Work, ed. by Kathleen Wright (State University Press, 1990), p. 28.

دیلتای نهیتوانیوه له و شیوازه فیکرییه تهقلیدییه رزگاریان بییت، که به شیوهیهکی بابهتگه رایبانه دهیانهویت له دیارده وجودییه مرویییهکانی وهک هونه ر و زمان و دواتر خودی دهقی ئهدهبی تیگهن و راقهی بکهنهوه. ئینجا رهخنهی هایدگه ر و گادامیر له راستیدا رهخنهگرتته له شیوازه باوهکهی بیرکردنهوه و تیگهیشتنی فیکری خورئاوایی، ئهوهی ههتا ئیستا واته ههتا دواي هیرمینۆتیکای کلاسیکو ریبازه رهخنهی و تیورییه ئهدهبییه هاوچهرخهکانیش دریژه بهخویان ددهن.

هیرمینۆتیکای هایدگه ری به «هیرمینۆتیکای فینۆمینۆلۆجی» یان «دیاردهگه رایي phenomenological hermeneutics» خوی دهناسینیت، فینۆمینۆلۆجییه چونکه خوی به راقهکردنی ماهیهت یان مانای دیاردهکانی بوونی مرویییهوه خهریک دهکات، که په یوهندییهکی سۆزدارانهی به خودی دیارده بوونییهکانهوه ههیه، له نیوان ئهوه دیارده مروییانهش که هایدگه ر خوی پیوه سه رقالم دهکات: شیعر و هونه ره، و هایدگه ر له دووتویی تیگهیشتن له چیهتی خودی زمان، ریگایهکی بو گهیشتن به ماناکانی شیعر و هونه ر دۆزیوهتهوه. به لام هیرمینۆتیکای گادامیری که به «هیرمینۆتیکای فهلسه فی philosophical hermeneutics» ناسراوه، دریژ دهبیتهوه بو ئهوهی هه موو تیگهیشتن و راقهکردنیک له خو بگریت، که قابیلی حالیبوون و عه قلابرینه، هیرمینۆتیکای گادامیری ئه گه رچی دووباره کردنهوهی هیرمینۆتیکای هایدگه ریش نه بییت، به لام دهشی دریژکراوهی بنه ماکان و به رفه وانکردی ئاسۆکانی ئه و

بیت، به و مانایهش بۆ پاشکۆی فینۆمینۆلۆجیا دهگه پرتیه وه. لیره دا دوو خهسلهتی بنه پرتیه ههیه، که هیرمینۆتیکای گادامیزی له مامهله کردنی له گهله دهق جیا دهکاته وه و رهنگدانه وه یان له هیرمینۆتیکای گادامیزیدا ده بینریت: خهسلهتی یه که م ئه وهیه که دهق که شفی بوون دهکات و حهقیقهت یان ئه و مانایه له خو دهگریته که تهجاوژی چوارچیوهی بونیاده فورمئامیزه کهی دهکات. دووهم راقه کردنی دهق- دواتر تیگه یشتنی- پیوستی به وه ههیه که چوارچیوهی خودگه رای و بابه تگه رای به یه که وه تیپه پینیت- ئه و دوو خهسله تهش له هه مان کاتدا له لای هایدگر دوو خهسلهتی خودی زمانن، ئه وهش به و مانایه دیت که ههنگاونان به ره و تیگه یشتنی دهق به ناچاری خو ی له تیگه یشتنی چیه تی زماندا ده بینته وه. لیره له میانی تیگه یشتنمان له بواری زمان بۆ ئه و دوو خهسله ته و دواتر له بواری ده قیش بۆمان دهرده که ویت که هیرمینۆتیکای دهقی هاوچه رخ چۆن به یه که وه تهجاوژی فورم و میتودی کردووه:

یه که م- هیرمینۆتیکای دهق ئه وهی ده که ویته پشت فورمه وه

بایه خدانی هایدگر به زمان بۆ ماوهیه کی زۆر زووتر له فیکر دهگه پرتیه وه، ئه ویش ئه و کاته بوو، که تینیا به ره مه که ی «بوون و کات- Being and Time» ی داهینا، ئه و بایه خدانه وای کرد هه مووی بگریته وه، یان ته وای بواره فیکریه که ی هایدگری گرته وه، ویرای ئه و بواره ی که دواتر خه ریکی بوو.

نوسینه‌کانی هایدگر له‌سه‌ر زمان، له دنیای زانستی زمان (Linguistics) و سیمیۆتیکا و فه‌لسه‌فه‌ی شیکردنه‌وه‌ی زمان، دنیا‌بینیه‌کی گالته‌چارانه‌مان له به‌ران‌به‌ر ویناکردنه ته‌قلیدیه‌که‌ی زمانی باوه‌هه‌ پیشک‌ه‌ش ده‌کات، چونکه ویناکردنی ته‌قلیدی ویناکردنیکه‌له‌رووی تیۆری میتۆدیه‌وه‌هه‌ له‌زمان ده‌کوڵیته‌وه‌هه‌ و بونیاده‌ب‌نه‌ره‌ته‌یه‌کانی یان قووله‌کانی رسته‌ی زمانه‌وانی رووت ده‌کاته‌وه‌هه‌، و دیت و‌ه‌ک ری‌زمان یان په‌یوه‌ندیه‌کان پارادیمیک بۆ سیستمی زمان داده‌مه‌زینیت، که‌وا ده‌کات قسه‌کردن به‌زمان مه‌سه‌له‌یه‌کی شیاو بیت. نمونه‌ی ئه‌و ویناکردنه‌ باوه‌ی که‌له‌سه‌ر زمان وه‌ستاوه‌ (واته‌ فورمه‌له‌کردن به‌ شیوه‌یه‌کی لۆژیکانه‌) و ئه‌وه‌ی که‌ هایدگر له‌ «بوون و کات» به‌کرده‌ی (چوارچینه‌ بۆ دانان‌)ی زمان (Ge- stell (enframing) وه‌سفی ده‌کات، یان بیرکردنه‌وه‌ی ئامارکاری ته‌مسیلیانه‌ بۆ زمان، هه‌موو ئه‌و ویناکردنه‌ ته‌قلیدیانه‌، وا له‌ هایدگر ده‌که‌ن بۆ رزگاربوون بانگمان بکات، ئه‌و بانگه‌شه‌یه‌ی هایدگر بۆ ئازادکردنی زمان یان رزگارکردنی زمان له‌ ری‌زمان و لۆژیک و فورمه‌له‌کردنه‌ زمانه‌وانیه‌کان- وه‌ک (جیرالد برونز G. Bruns) بۆمان روونی ده‌کاته‌وه‌- هه‌مان ئه‌و بانگه‌شه‌یه‌، که‌ هایدگر له‌ سالی (۱۹۵۹) له‌ وتاره‌که‌یدا به‌ ناو‌نیشانی «ری‌گایه‌ک به‌ره‌و زمان (Dcr Weg zur Sprache (The way to Language) کاری له‌سه‌ر کردووه‌. کاتیک له‌ویدا هایدگر قسه‌له‌ کیشکردنی زمان به‌ره‌و زمان ده‌کات، به‌و مانایه‌ی که‌ زمانه‌له‌ نیۆ زماندا (Bringing language as a language to language) ئه‌وه‌ قسه‌کردن نییه‌ له‌ کیشکردنی زمان،

بۆ ئەو دەی سەرنجی خۆمانی بخەینە سەر و لیکۆلینە دەی
 لەبارەو بەکەین، یان بونیاده قوولەکانی روت بەکەینەو
 یان زمانیکی راقەکارانە-یان میتا زمان- (metalinguage)
 ی لیدرست بەکەین، بەلکو ئەو پیش ھەموو شتیک قسە
 لە بواریکی دیاریکراو دەکات، کە زمان تیندا زیندوو
 دەبیتەو، کە ئیمە لە بەدواداچوونیدا واقعی بین، لەبری
 ئەو دەی ئەو (واتە زمان) بەکویتە دواى ئیمەو. کەچی -
 وەک ئەو دەی بونز- دەبیینت «ریگایەک بەرەو زمان Dcr
 سوودی نییە، (۱۶۲) چونکە جگە لە مانایەکی درێژکراو کە
 ئاماژە بە ریگایەک دەدات بەرەو مەعریفەى زمان شتیکی
 دیکە نییە، واتە جگە لە ریگایەکی دیکە بۆ نواندنی زمان
 لە میانی گرایمەر و پیکهاتەى سینتاکسى و فۆمەلەکردنی
 لۆژیکی شتیکی دیکە نییە، (یان ستراتژیکی دیکە یە بۆ
 دەست بەسەرداگرتنی زمان)، ھایدگەر دەیەویت لە گوتاری
 «ریگایەک بەرەو زمان» لە ریگای زمانەو لە زمان بگات،
 واتە لە میانی تیگەیشتنی ئەو دەی سەر بە زمانە، واتە لە
 جەوھەرەکی بگات؟

چەمکی چیبەتی زمان لای ھایدگەر ئەو بنەمایە کە
 تیگەیشتنی دەقی ئەدەبی و بە تاییبەتی شیعری لەسەر
 بونیاد دەنریت، نەک ھەر ھیندەش بەلکو تیگەیشتنی خودی

142 - Gerald L. bruns, «Disaperd: Heidegger and the Emanci-
 pation of Language», in Languages of the Unsayable, the play of
 Negtivity in Literature and Literary Theory, ed- by Sanford Budick
 and Wolfgang Iser (New York: Columbia Universtity Presss, 1989),
 pp- 118-119. Ibid., pp- 133-134.

هونه ریشی له سەر وهستاوه. (۱۴۳) کاتیک هایدگەر دهلیت: «سروشتی هونهر، شیعره» واته هه موو هونه ریک له ریگای جه وه ره که یه وه به شداری له جه وه هری شیعریدا دهکات - که بوخوی دامه زرانندی حه قیقه تیشه - (۱۴۴)، که واته هه موو هونه ریک به مانا جه وه هریه که ی شیعره، واته ماهیه تی شیعر (poetizing) به جیده هینیت، وهک ئه وه ی شیوه یه ک بیته له وه ی که تیشکی حه قیقه ت بکه ویتته سه ر فورم (یان له ریگای تیشکی حه قیقه ته وه فورم بخه یته روو). ئه گه ر تیشکی حه قیقه ت بکه ویتته سه ر وشه، ئه وه ئیمه ده که وینه به رانه ر فورمیک له فورمه کانی هونه ر که ئه ویش به مانا به رته سه که که ی واتای (هۆنینه وه ی شیعر Poesy) (۱۴۵) ده که یه نیت، ئه وله ویه تی ئه و فورمه هونه ریه یه خوی له وه دا نابینیتته وه که جه وه هری شیعر ده خاته روو (چونکه فورمه کانی دیکه ی هونه ریش به شداری تیدا ده که ن)، نه ک هه ر هینده ش به لکو خویان له وه شدا ده بیننه وه که جه وه هری شیعرییان هه لگرتوو و ریگاش خۆش ده که ن بو ئه وه ی ئیمه له ریگای زمان و له میانی زمانه وه شیعر بناسین، «... هۆنینه وه ی شیعریش له زماندا رووده دات، چونکه ئه وه زمانه سروشتی ره سه نی

143 – Martin Heidegger, «The Origin of Work of Art, in Poetry, Language and Thought, trans. And introd, By Albert Hofstadter (New York: Harper and Row Publiashers, 1975).

144 – Ibid, loc. Cit.

۱۴۵- لیره دا مه به سه ت له هۆنینه وه ی شیعره نه ک شیعر چونکه له عه ره بییه که دا نوسه ر وشه ی (قرض) ی به کاره ی ناوه که به مانای (نظم الشعر) دیت، ئه وه ش راسته وخۆ بو به کاره ی ناوه هایدگه رییه که و جیاوازی نیوان شیعر و هۆنینه وه ده که ریتته وه... - وه رگیپی کوردی.

شيعرى دهپاريزيٽ» (۱۴۶) ئەگەر ھەموو ھونەرئىك بە مانا جەۋھەرىيەكەى شيعر بىت، ئەگەر جەۋھەرى شيعر لە ريگاي زمان - كە حەقىقەتى لەسەر بونىاد دەنرئت و كە شفى حەقىقەت دەكات- پراكتيزە بىت، يان دەربكەويٽ، ئەو بە و مانايە ھەموو ھونەرئىك لە كۆتاييدا جۆريكە لە زمان بە و مانايەى كە كە شفقردنە، كە واتە ھونەرى ھەموو گەلىك ئەو كە شفق دەكات كە «زمان» ى ئەو گە لە تەعبىرى لئدەكات، ئەو كە شفق دەكات كە چۆن ئەو گە لە بە زمانى خۆى تەعبىر لە دنيايىنى خۆى دەكات، بەمجۆرە زمان و ھونەر مۆركئىكى مئزووبى دەنوئىن. ھەموو ئەوانەش وامان لئدەكەن لە نوئوہ پرسیار لە بارەى چىيەتى زمانەوہ بكەين.

چىيەتى زمان لاي ھايدگەر خۆى لە كە شفقردنى يان دەر كە و تنى بوونەوہ دەبىنئتەوہ، زمان بوون كە شفق دەكات، كاتئك بوونى مرؤبى و ھەبوونى تاكىى (فەردى) لە ميانى داپۆشينيەوہ دەر دەكەويٽ، بەمجۆرە چۆن بوون لە زماندا كە شفق دەكرئت؟ با بۆ ئەوہ گوى لە ھايدگەر بگرين:

«لە ديدى شەعبىيەوہ (۱۴۷) زمان وەك ئامرازى بەيەكگەيشتن (connection) سەير دەكرئت. بەمجۆرەش رۆلى ئالوگور كوردنى زارەكى و (ھۆگرى / ھاوگونجان) دەگيرئت، واتە كۆمىنكەيشن. بەلام خۆى زمان ھەر تەنھا كۆمەلئك گوزارشتى بىستراو و نوسراو نىيە، بۆ بەيەكگەيشتن، بەلكو زمان بە تەنبا ھەموو ئەوانە بۆ خۆى

146 - p. 74. Ibid.,

۱۴۷ - شەعبى (popular) مەبەست لە خەلكى ئاسايە.

کیش دهکات - به و مانایه شتیکه که دهبیت - (واته چیه تی شتیک راده کیشیت) - بۆ بواریکی کراوه. به لام ئەگەر زمان نهبیت وهک ئەوهی بۆ نمونه له «بهرد و رووهکو ئازهل» دایه، ئەوه لیزه دا هیچ کرانه وهیه کیش نابیت - واته بۆ چیه تی شته که -... بۆ یه که مجاریش له ریگای ناوانی شته کانه وه، زمان سه ره تا له وشه وه هه بووه کان بۆ ده رکه وتن راده کیشیت» (١٤٨).

هایدگەر هه میسه ئەوه دووباره دهکاته وه، که زمان «بوون گو دهکات»، ئەوهش به و مانایه دیت که زمان «ناو» له شته کان و هه بووه تاکه کان ده نیت و ریگا بۆ جه وهه ریان خوش دهکات یان ریگا به وه دهدات شیوازی خوین له بووندا بنوینن، به مجورهش دنیا یان جیهان خودی خوئی دهخاته روو، یان خوئی له میانی زماندا که شف دهکات. لیزه دا کاتیک زمان بوونی ههیه، جیهانیش بوونی ههیه، لای هایدگەر جیهان بواریکه یان ئەو ئاسۆیهیه که حه قیقه تی یان شیوازی هه بووه کانی له بووندا تیدا که شف ده کریت، بۆیه جیهان هه میسه دنیا هه کی مروییه. که واته زمان مالی مروقه و سه ر به جیهانی مروقه و هوکاری مروقه له که شف کردنی ئەو بوونه دا پوشراره ی که تیندا دهژی، به مجوره زمان به خششیکه یان نیعمه تیکه، نهک هه ر هینده به لکو وهک (هیلدرلن Holderlin) ده لیت «ترسناکترین نیعمه ته». که واته

148 - Ibid., p. 73.

سه رنج: ئەو دهسته واژهیه ی له نیوان ئەو دوو که وانه یه دا هاتوه، « به شیک نییه له دهقه ئەسلییه که به لکو دهقیکی وه رگیراوه و ئیزافه یه کی راقه کراوه به پیتی ئەو مانایانه ی که هایدگەر بۆ چیه تی زمان ههیه تی و دهلالهت له و شیوازه دهکات که ئەو له سه ری دهروات.

زمان هەر تهنه هۆکارێک یان ئامرازێک نییه مرۆف وهک
چۆن ئامراز به کار بهیئیت وا بهکاری بهیئیت، زمان هەر
تهنه ئهوه نییه که مرۆف گۆی دهکات: ئهوه مرۆف نییه
زمان گۆ دهکات یان قسهی پیدهکات، به لکو ئهوه زمانه
له ریگای مرۆفهوه «قسان» دهکات. له بهر ئهوهی زمان
بواریکه بۆ تیگه یشتن و راقه کردن، ئهوه بهو مانایه دیت که
مرۆف له ریگای زمانهوه حالی دهیئت و راقه دهکات.

وهک ئاشکرایه ئهوه زمانه ی که هایدگهر مه بهستیه تی
زمانی ئه ده بییه، به تایبه تی شیعری، که له ریگایه وه چیه تی
زمان وهک ئه وهی له ئه سلدا هیه جیه جی دهیئت. به لام
زمانی لۆژیک و رمزی و فرههنگی ئه وه ئه وه زمانه یه
که چیه تی زمان تیندا له میانی رمز و نیشانه - ئاماژه
یان زاراوه ی ئاماژه بییه وهک شاراوه به کار دیت، واته
«خه یالکردنی زمان romanticism» وهک ئه وهی که شفای
جیهانی یان شیوازی ی که شیوازهکانی بوون دهکات، تیندا
دهشاردریته وه. خه یالکردنی زمانیش به مانای «داهیتان» ی
زمان نایه ت، به لکو واته ریگا به زمان بدین تاکو داهیتانی
خوی به جی بهیئیت. بهو مانایه ش هه لویستی راقه کار له
به رانه ر ده قدا مانای تیگه یشتنی خه یالی زمانه له که شفکردن
و ده رخستنی بووندا. به لام ناشی سروشتی رمزی بۆ
خودی زمان له جیهانی نیشانهکاندا کورت بکه ینه وه، یان
له میانی کومه لیک په یوهندی ئالوگۆر ئامیزدا، وهک ئه وهی
دنیا یه کی سه ره بخۆ له دنیا ی بوون، پیک بهیئیت. (پۆل ریکور
P. Ricour) که سه ره به ریبازی هیرمینۆتیکای فینۆمینۆلۆجیه،
ئه وه حه قیقه ته مان له ریگای جه ختکردن له سه ره شیکردنه وهی

سیمانتیکی (دەلالی) بونیادگەرییەوێ بوو روون دەکاتەوێ، چونکە کاتیکی لە شیکردنەوێ سیمانتیکی یەکەیی بارستایی دەقەکان بوو یەکەیی گەردیلەیی کورت دەکرێنەوێ، ئەوێ ئەو یەکە گەردیلەییانە دەبنە بونیادی یەکەمی دەلالەت -بناغەیی دەلالەت- بەمجۆرەش سروشتی رەمزییانەیی دەلالەتەکان وەک ئەوێ دەرخەر و کەشفکەری (بوون) یە پشتگوێ دەخریت: «کەواتە کورتکردنەوێ بوو سادەترین، بەرەو لە ناوبردنی وەزیفە گشتییەکەیی رەمزیت دەبیتەوێ و ئەوێش وا دەکات تەنها لە ئاستی بەرزی بیناودا نەبیت، دەرئەوێت، ئاستی بەرزی بیناویش ئەو وەزیفەییە کە رەمزیت لەگەڵ واقع، لەگەڵ ئەزموون، لەگەڵ دنیای بوون تیکەڵ دەبیت (من مەبەست و هەلبژاردنی نیوان وشەکان بە کراوێی جێدەهێلم). بە کورتی من هەول دەدم بیسەلمینم کە ریگای (شیکردنەوێ) و ریگای (دانان) (١٤٩) نە یەکسان و نە وەک یەک دینەوێ. لە شیکردنەوێدا رەگەزە دەلالییەکان کەشف دەکرین، بەر لەوێ پەیوەندیان بەوێ دەگوتریت بزانیت، لە داناندا وەزیفەیی دەلالەتەکان کەشف دەکرین کە «راگەیاندن» و لە دواچاردا «کەشفکردن» (١٥٠).

١٤٩- مەبەست لە شیکردنەوێ دەق و داھینانی دەق، بە مانایەکی دیکە پڕۆسەیی شیکردنەوێ و پڕۆسەیی نووسین دوو پڕۆسەن بە مانا بونیادگەرییەکە نە یەکسان و نە وەک یەک دینەوێ..... - وەرگێری کوردی.

١٥٠- مارتن هایدجر: ما الفلسفة؟ ما الميتافيزيقا؟ هیدرلن و ماھییە الشعەر، ترجمة/ محمود رجب وفؤاد كامل، مراجعة: عبدالرحمن بدوی، القاهرة: (دار الثقافة للنشر والتوزيع، سنة ١٩٧٤)، ص ١٤٠.
انظر ايضا: مارتن هایدجر: فی الفلسفة والشعر، ترجمة: عثمان امین، القاهرة: (الدار القومية للطباعة والنشر، سنة ١٩٦٣)، ص ٧٥.

له راستیدا ئیমে له نوسینهکانی پۆل ریکۆر ئەو دەنگە هایدگه‌رییانه له باره‌ی زمان و ده‌قی ئەده‌بی ده‌بینینه‌وه، نه‌ک هه‌ر هینده‌ به‌لکو ریکۆر له ویناکردنی ره‌خنه‌ی سیمپوتیکی بونیادگه‌ریش دوا‌ی هایدگه‌ر ده‌که‌وێت، ئەو ویناکردنه‌ بونیادگه‌رییه، زمان وه‌ک دنیا‌یه‌ک له‌ نیشانه‌ی داخراو به‌سه‌ر خۆیدا، یان نه‌سه‌قی‌ک له‌ په‌یوه‌ندی ناوه‌کی داخراو (واته‌ زمانیک که‌ ئاراسته‌کانی به‌ره‌و ناوه‌وه‌یه... و:ک) سه‌یر ده‌کات، هه‌له‌به‌ته‌ له‌ ویناکردنه‌دا شاره‌زایی زمان ون ده‌بی‌ت و زیانی پێده‌گات. به‌لام ریکۆر وه‌ک هایدگه‌ر پتیوا‌یه که‌ «ئاستی ده‌نگه‌کانی زمان و ئاستی فره‌هنگی و ئاستی تایبه‌تی پیکه‌ینانی زمانه‌وانی... ئەو ئاستانه‌ هه‌مووی له‌ زماندا لایه‌نی مردوون» (١٥١).

وه‌ک (ماجلیولا Robert Magliola) ده‌بینیت، له‌ راستیدا هه‌لوێستی هایدگه‌ر له‌ باره‌ی زمان ته‌جاوزی هه‌لوێستی بونیادگه‌راکان (stucuralists) و هه‌لوێستی زاواوه‌گه‌راکان (conventionalists) یان ته‌قلیدییه‌کان به‌یه‌که‌وه‌ ده‌کات: به‌نسبه‌ت بونیادگه‌راکان وشه‌ گوتراوه‌کان یان نوسراوه‌کان یه‌ک ئاماژه‌ به‌ ئه‌ویدی ده‌کات، ئه‌وه‌ش له‌ میانی جوتبوونی ده‌نگ و ماناوه‌ دیت، که‌ به‌ هۆی رێسا و فره‌هنگی زمانی -گه‌ل-ه‌وه‌ سنوری بۆ کیشراوه‌ (١٥٢) له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌وه‌شدا

١٥١- بول ریکیر، «اشکالیه‌ ثنائیه‌ المعنی بوصفها اشکالیه‌ هرموطیقیه‌ بوصفها اشکالیه‌ سیماطنقیه‌، ترجمه‌: فریال جبوری غزول، ضمن کتاب الهمروطیقا والتاویل (مجلة الف، العدد الثامن، ربیع سنة ١٩٨٨)، ص ١٢٨.

١٥٢- وه‌ک ده‌زاین لای سوسیز دوو جو‌ر په‌یوه‌ندیه‌کی ئاسوویی له‌ نیوان توخمه‌کانی رسته‌دا هه‌یه، یه‌که‌میان: رۆنانی رسته‌ به‌ شیوه‌ی

زاراوه‌گه‌راکان - ته‌قلیدییه‌کان - وه‌ک کۆمه‌لیک هیتا یان
 رهمز یان کۆد که ئاراسته‌یان به‌ره‌و دهره‌ویه سه‌یری
 زمان ده‌کن. به‌لام هایدگه‌ر هه‌ردوو ئه‌و هه‌لوێسته ته‌جاوز
 ده‌کات، چونکه ئه‌و به‌ پیچه‌وانه‌ی بونیادگه‌ره پارسییه‌کان
 به‌ مانا به‌رفه‌وانه‌که‌ی زمان له‌و مۆرکه هیتاییه دوور
 ناکه‌وێته‌وه، واته‌ پیوانییه ئه‌و مانایه‌ی که زمان ئاماژه‌ی بۆ
 ده‌کات، سه‌ر به‌ دنیا‌یه‌کی پیش زمان بیت، سه‌ر به‌ هه‌مان
 بوون بیت. له‌ هه‌مان کاتدا پیوانییه زمان ئه‌وه بیت که
 رووی له‌ دهره‌ویه، به‌لکو ئه‌و پیوانییه زمان رووی له‌ بوونه‌و
 وا ده‌کات بوون «ئاماده‌یی» له‌ نیو وشه‌کانه‌وه هه‌بیت و
 به‌و مانایه‌ش زمان «دهره‌وه» بۆ «ناوه‌وه» بۆ مالی زمان
 په‌لکیش ده‌کات. زمان لای هایدگه‌ر «مالی بوونه» یان
 وه‌ک (ریتشاردسون Richardson) له‌ رافه‌کردنی هایدگه‌ردا
 ده‌لیت: «ئیمه ناتوانین له‌ هه‌بووه‌کان نزیک بکه‌وینه‌وه ته‌نها
 ئه‌و کاته نه‌بیت، که به‌ مالی زماندا گوزهر ده‌که‌ین. (بوون)
 له‌ وشه‌کاندا «نیشته‌جییه» به‌و وشانه‌ش (هه‌بوو) ده‌کان
 ناوزهد ده‌کات» (۱۵۳).

به‌مجۆره لای هایدگه‌ر ده‌ق بۆ بونیادیکی بابته‌تی (داخراو
 به‌سه‌ر خۆیدا) (۱۵۴) ناگه‌رێته‌وه، که جگه له‌ پیکهاته‌ی بیژه‌یی
 (هاونشینی) که بریتییه له‌ په‌یوه‌ندی ریزمانییه‌کانی (بکه‌ر+ته‌واوکه‌ر+کار)
 که وشه‌یه‌ک ئاماژه به‌ ئه‌ویدیکه ده‌کات. دووه‌میان: په‌یوه‌ندی ستوونی
 که پشت به‌ ریکه‌وتن و گریمانه‌ی فهره‌نگی (زمانی دیاریکراوه‌) وه
 ده‌به‌ستیت... - وه‌رگیرێ کوردی.

153 - William J. Richardson, Heidegger Though Phenomenology to Thought (Netherland: The Hague, Martuns, Nighoff, 1976), p.528.

۱۵۴- لای بونیادگه‌راکان ئه‌ده‌ببوون خۆی له‌ تۆرێک په‌یوه‌ندی

شتیکی دیکه له دهره وهی خوی ئاشکرا نهکات، وهک ئه وهی لای بونیادگه راکان ههیه! له هه مان کاتدا دهق ههر ئه وه نییه که رووی له دهره وه بیت و وشه کان (له بری هیماکان ناسنامه ی خویان له ده لاله ته کانی دهره وه ون کرد بیت) (۱۵۵)، وشه کان ته نها کومه لیک ئامرازی بیژه یی نین، که ئاماژه به هه بووه کانی دهره وه بکه ن، به لکو وشه کان بوخویان ناو له ته واوی شته کان و هه بووه کان دهنین و بوون ده خنه قسه کردن، یان دنیا و بوون له ودا دهرده که ون.

که واته وشه کان لای هایدگه ر ته نها بیژه یان کومه لیک ره مزى زاراوه یی نین، به لکو له ریگای کرده ی دهرکه وتن و نیگا کردن ئاماژه ده کرین، وهک چۆن به گوته ی (هیرا کلیتس) له په رستگای - دلفی - (کاهین presbyter) (۱۵۶) له ریگای

زمانه وانى شاراوهدا هه لده گریتته وه، بو ئه وهی بتوانین بونیادی قوولی دهق ئاشکرا بکه ین، پیویسته له ده ور وه بری دهق و میژووی دهق و خاوه نی دهق و واتا که ی دوور بکه وینه وه و له رووی زمانه وانى و ئاسته کانی پراگماتیک و سینتاکس و فونۆلۆژی و دهنگسازیه وه له دهق بکۆلینه وه... لای بونیادگه راکان دهق نایه ویت قسه له کومه لگا بکات... - وه رگیزی کوردی.

۱۵۵- هیمما سى جوړى هه یه، یه که م ئه و هیمایه ی که ته واو له هیمابووکراو دهکات، دووهم ئه و هیمایه ی که به کردار په یوه ندی به هیمابووکراو دهکات، ستییم ئه و هیمایه ی که هیچ په یوه ندی به هیمابووکراو نییه وهک قسه کردن و نیشانه کانی ها توچۆ... - وه رگیزی کوردی.

۱۵۶- له بری وشه ی (الکهان) به کار هینراوه. (که ن، یکه ن، مصدر کهانه. که ن:-- شیخ القبيلة). که هان: جه معی وشه ی (کاهین ه)، ئه وانه چینیک بوون، خاوه نی ده سه لاتی ئایینی و کومه لایه تی بوون و له په رستگا و مالی خواکان ده ژیان، بانگه شه ی پیشبینکردن و نه نینزانین و غه بیناسیان ده کرد، له سه رده می ئیسلامدا به جادوگه ر ناویان ده بردرا... - وه رگیزی کوردی.

«نیگا» وه «ئاماژه» به پیشبینی یان غه‌بیناسی دهدات. ده‌رکه‌وتن له ریگای نیگا‌کردنه‌وه به‌و مانایه دیت که هه‌میشه شتیک به تاریکی و داپۆشراوی یان نه‌گوتراوی و سبه‌لیکراوی ماوه‌ته‌وه. ئه‌وه‌ش مانای قسه‌که‌ی هایدگه‌ر ده‌گه‌یه‌نیت: «هه‌موو ئه‌وه‌ی ده‌گوتريت، له لایه‌نه جو‌راو‌جو‌ره‌کانی ئه‌وه‌ی که ناگوتريت، هه‌له‌ه‌قوولیت». (١٥٧) نه‌گوتراو هه‌ر ته‌نها ئه‌وه‌ نییه که له ده‌نگی که‌مه، به‌لکو ئه‌وه‌یه که له پشت په‌رده‌ نیشته‌جی ده‌بیت و به‌ سبه‌لیکراوی ده‌مینیته‌وه، چونکه ناشی قسه بکات (unsayable)، ئه‌و به نه‌ینی ده‌مینیته‌وه. به‌مجوره زمانی ده‌قی ئه‌ده‌بی بوون که‌شف ده‌کات و جیهان له میانی ئه‌و په‌رده‌پۆشکردنه‌ی که له ناوه‌وه‌ی خودی زمانی ده‌قی ئه‌ده‌بی نیشته‌جی ده‌بیت، ده‌خاته روو.

خودی ئه‌و بانگه‌شه هایدیگه‌رییه لای گادامیر ده‌بیته بنه‌مایه‌ک بو هیرمینوتیکای ده‌قی ئه‌ده‌بی. که‌واته گادامیر وه‌ک هایدگه‌ر پیی‌وايه تیگه‌یشتن و راقه‌کردنی ده‌قی ئه‌ده‌بی پشت به تیگه‌یشتنی خودی زمان ده‌به‌ستیت. نه‌ک هه‌ر وه‌ک ده‌قیکی نوسراو، به‌لکو وه‌ک قسه‌ی گوتراویش. تیگه‌یشتنی چیه‌تی زمانیش واته هیرمینوتیکا، به‌پچه‌وانه‌ی سیمۆنتیکایه (semantics) (١٥٨) که جه‌خت له‌سه‌ر لایه‌نی

157 - Qouted in Gerld Bcuns, «Disappeaed: Hiedegger and the Emancipation of Landguage», in Landguages of the Lnsayble, p. 125.
 ١٥٨ - (روۆلان بارت) له کتیبی (هه‌وله‌ ره‌خنه‌ییه‌کان ١٩٦٤)) ده‌لیت:
 سیمۆنتیکا (علم دلالات الالفاظ) زمانیکه له باره‌ی زمانه‌وه، به‌لام گوتاریک نییه له‌سه‌ر زمان.. وه‌رگیزی کوردی.

ناوہکی بہکارہینانی ٹاماژہکان یان بہ مانایہکی وردتر
پروہسی قسہکردن دہکات:

زمان لای گادامیر ہەر تہنہا گوتراو یان دہربرینی
زارہکی نییہ، بہلکو دہشی شوینیان بگورین لہسہر بنہمای
ئو گریمانہیہی کہ جوریک لہ یہکسانی لہ نیوانیاندا
ہیہ، نہک ہەر ہیندہ بہلکو ہہردووکیان پیکہاتہی یہک
قہوارہن. (۱۵۹)

زمانہوانیی و شیوازیی دہربرین یان ہہبوونی توانا
بہسہر گوتار و ٹاماژہدا، سہرنجمان بو جیاوازی نیوان زمانی
زاراوہکان و زمانی زیندوو رادہکیشیت، ہەر وہک چوں
مورکی تاکخوازی بو دیاریکردنی ئو زمانہی کہ بہرگری
لہ فیکرہی جیگورکیکردن دہکات (یان تہرجہمہکردن قبول
ناکات. و:ک) - وہک گادامیر دہیینیت - مورکیکہ بہ روونی لہ
حالہتی داہینانی دہقی شیعییدا دہردہکہویت و لہ شیعیی
لیریکی بہ ترۆپک دہگات، زمانی شیعیی لیریکی، زمانیکہ
تہرجہمہکردن قبول ناکات، ناکہویتہ سہر زمانیکی دیکہ،
کاتیک دہکہویتہ سہر زمانیکی دیکہوہ، ئیتر شیعییہت
لہ دہست دہدات، ئوہش بہ راشکاوی دہیسہلمینی کہ
بیرکردنہوہ لہ گورینی (یان تہرجہمہکردن) وہک بنہمایہک
بو پیناسہکردنی چہمکی مانا لہ ہەر زمانیکدا کورتی دینیت،
ئوہش بہ شیوہیہکی گشتی بو زمان راست دہکہویتہوہ، با
لہ دہرہوہی زمانی بہرزی شیعیی و زمانی تاکخوازانہ و
دیاریکراویشہوہ بیت: ئیمہ کاتیک لہ بارہی زمان وہک زمان
قسان دہکہین، رہنگہ لہ گورینی زمان یان تہرجہمہکردنی

زمان و ئەو گۆرانکاریانەى بەسەر زمان دیت، پێویستمان بە راستکردنەوهى هەلۆیستمان هەبیت، بەلام لەگەڵ ئەوهشدا لە نێو خودى ئەو دەستەواژە زمانەوانییەى كە شۆینی ئەویدیکە دەگریتهوه مانای مەبەستەدار دەبینین، واتە لە هەمان مانا و مەبەست و هەلۆیست جیا نابیتەوه.

وهك چۆن گادامیر فیکرهى جیگۆرکینی زمان بۆ زمانیکی دیکه رەتدەکاتهوه، بە هەمان شیوهش ویناکردنی سیمانئیکی - ئامرازخوازنە- یان کەرستەخوازنە بۆ زمان کە پەيوهسته بە فیکرهى پێشووهوه قبول ناکات. چونکە زمان بە پێى ویناکردنی سیمانئیکی - ئامرازخوازنە- وهك بابەتى بەکارهینان سەیر دەکریت، پاشان وهك هەموو کەرستەکانی دیکه لە پیناو کۆمەڵیک ئامانج و مەبەستی چالاکی مەرویی بەکار دەهینریت. لەو خالەوه دەلین «مروّف بەسەر زمانەکهیدا زالە» وهك چۆن دەلین «مروّف بەسەر کەرستەکانیدا زالە». (١٦٠) بەلام لە راستیدا- ئەوهى گادامیر دەبینی ئەوه نییه- چونکە مروّف تەنها ئەو کاتە بەسەر زمانەکهیدا زالە کە تێیدا دەژی، کاتیک ملکه چى زمان دەبیت کە قسان دەکات و بابەتەکهى خۆى دەردەبەرت و ئامادهیه بۆ تێگەیشتنى دیالۆکی نوسراو و تێگەیشتنى دەقهکان، لێرەدا دەقهکان ئاویتەن بە جولهى مانا و کردەى قسەکردن. (١٦١) بەمجۆره هیرمینوتیکای زمان - وهك ئەوهى گادامیر دەبینیت- (گەرانه بە دواى مانادا) هەر

160 - Ibid., p p..

١٦١- واتە کاتیک کەسیک (یان دەق) قسان دەکات، زمان دەبیات، چونکە هەمیشە زمان قسان دەکات!! کاتی (دەق) قسان دەکات، سیستمی زمان لە قسەکردندا بەرجهسته دەکات... وهگرێرى کوردی.

له ویشه وه ده بیته شیواژیک له گه پانیک ته واو جیاواز بۆ بواری به دوا داگه پانیک که پشت به شیکردنه وهی فورمی زمانه وانی دهق و پشکینی بنه ما سیمان تیکه که ی ده به ستیت: که واته هه میسه زمان مانا ده خاته پشت ده لاله ته کانی نیاز و مه به ست یان مانای نیشانه ئامیزی ئاماژه زاره کییه کانه وه. بۆ روونکردنه وهی ئه و راستیه ش گدامیر جیاوازی له نیوان دوو شیوه یان دوو دهر برین له گوتن ده کات، که له ویدا قسه کردن بۆ دوا وهی خۆی دریز ده بیته وه، یه که میان ئه و گوتنه یه که ناگوتریت و له گه ل ئه وه شدا به هۆی گوتنه وه ئاماده یه، و دووهمیان ئه و گوتنه یه که به هۆی قسه کردنه وه (به پی هۆکاره کانی کرده ی قسه کردن) په رده پۆش ده کریت. له گه ل ئه وه دا ئیمه ده کری سوود له وه ببینین چونکه مانای قسه کردن - لای گدامیر - ته نها به مانای کرده ی دهر برینی زمانه وانیه وه به سه ناکات، یان ئاماژه زاره کییه کان، هه تا ئه گه ر له سه ر ئاستی به کاره یانی ئامراز خوازانه ی زمانیش بیت.. به لام له گه ل ئه وه شدا چیه تی زمان لای گدامیر له ریگای به کاره یانی ئامراز خوازانه ی ستراتیژی بۆ زمان ده شاردریته وه، له وه به کاره یانه ش ده بینین زمان یان ئه وه تا له هه موو مانایه کی که شف کراو خالی ده بیته وه و ده که ویته سه ر فیکره ی ته رجه مه ی وشه کان که ته نها مانا ده سه پینی وه که چون له کرده ی به یه کگه یشتن زمانه وانی دهر ده که ویت به ئامانجی ئالوگور کردنی زانیارییه کان، یان ئه وه تا زمانی قسه کردن یان نوسراو مانای ئه و گوتنه په رده پۆش ده کات، که ده یه ویت بیلیت یان وسبه ی لییکات. له به رانه ر ئه وه شدا چیه تی زمان لای گدامیر - لیره دا ئیمه ده سه ته واژه کانی

گادامیر وەك خۆی ناخەینە روو، بەلكو راقەیان دەكەینەو-
 خۆی لە كەشف كردندا دەبینیتەو: كەشف كردنی ئەو
 مانایەى كە خۆی لە پشت قسەكردن و بونیادی فۆرمنامیزی
 زاراوەیی حەشار داو. بەلام پێویستە بزانی ئەو مانایەى
 كە لێرە كەشف دەكرێ مانای لۆژیكى نییە، بەلكو شیوازیکە
 بۆ تیگەیشتن لە دنیا و شتەكان و لە بەكارهێنانی زمانماندا
 ئامادەیی هەیه. بۆیه دەلێین بەكارهێنانی كەرسەخوازانەى
 زمان، جەهەرى زمان پشتگوێ دەخات. جەهەرى زمان
 بەو مەبەستەى كە شیوازیکە لە تیگەیشتنی دنیا و كەشف
 كردنی دنیا، ئیمە لە ریگای زمانەو لە دنیا دەگەین و كەشفی
 دەكەین: «ئیمە لە كۆى مەعریفەمان بە خودى خۆمان و لە
 كۆى مەعریفەمان بە دنیا، بە شیۆهیهكى واقیعیانە زمانى
 خۆمان دەچنین و هەر لەویشەو پێدەگەین و خەلكى
 دەناسین، لە كۆتاییشدا خۆمان دەناسین، ئەو كاتە فێر دەبین
 قسان بكەین... بەلام فێربوونى قسەكردن مانای ئەو نییە،
 كە زمان وەك كەرسەى ئامادەكراو بۆ دیاریكردنی ئەو
 دنیاى بە كار بهێنین، كە پیمان نائاشنا نییە، بەلكو مانای
 و دەستەهێنانی تیگەیشتن و مەعریفەیه لە بارەى خودى دنیاو
 مانای و دەستەهێنانی شیوازیکە بۆ رووبەروو بوونەو مان
 بەرانبەر دنیا». (۱۶۲)

هەمان ئەو تاییەتمەندیانەى چیبەتى زمان جیا دەكاتەو،
 تاییەتمەندى جیاكەرەو دەقى ئەدەبیشن. بۆیه ئەو
 دەرئەنجامەى كە پێشتر بۆ ئیمە گرنگ خۆى دەنواند لە
 دەقى ئەدەبیدا بوو- چونكە دەقى ئەدەبى چیبەتى زمانى

162 -H.G. Gadamer, «Man and Language (1966) in ibid. pp. 62-63.

تیدا رهنگدهداتهوه- هه‌میشه شتی دهلی و هه‌میشه مانایه‌ک په‌رده‌پۆش ده‌کات، ئه‌وه‌ش شیوازی‌که له شیوازی مه‌عریفه‌مان بۆ تیگه‌یشتن له دنیا و خه‌لک و شته‌کان: واته شیوازی‌که بۆ که‌شف کردنی حه‌قیقه‌ت و بوون.

گادامیر ده‌قی ئه‌ده‌بی به مانا به‌رفره‌وانه‌که‌ی ناس ده‌کات، نه‌ک به مانا به‌رته‌سکه‌که‌ی که خۆی له کاری هونه‌ری ئه‌ده‌بی ده‌بینیته‌وه، چونکه ده‌قه ئه‌ده‌بییه‌کان به گشتی- ده‌قی زمانه‌وانین- له ناوه‌رۆکدا شتیکی هاوبه‌شمان پیده‌لین. به‌مجۆره تیگه‌یشتنمان بۆ ده‌قی ئه‌ده‌بی له هه‌مان کاتدا تیگه‌یشتنی خودی زمانه و وه‌ک چۆن کاریکی هونه‌ریشه، چونکه ناشی یه‌که‌مجار گرنگی به جیبه‌جیکردنی ئه‌و فۆرمه‌ به‌دین، که ده‌قیکه ده‌گریته‌وه به‌و مانایه‌ی که کاریکی هونه‌رییه، به‌لکو ده‌بی ئه‌وه‌مان لا گرنگ بی که چیمان پیده‌لێت (۱۶۳). ئه‌وه‌ش بیگومان - وه‌ک گادامیر جه‌ختی لیده‌کاته‌وه - چونکه لی‌رده‌دا جیاوازی هه‌یه له نیوان زمانی شیعر و زمانی په‌خشان، له نیوان په‌خشانه شیعر و په‌خشانیه‌ی ئه‌ده‌بی، هه‌موو ئه‌و جیاوازیانه‌ش ده‌شی له فۆرمیکی ئه‌ده‌بیدا به‌دوایاندا بگه‌ریین، «به‌لام جیاوازییه جه‌وه‌ه‌رییه‌که جو‌راو‌جو‌ره و له باب‌ه‌تیکی دیکه‌دایه: ده‌مه‌وی بلیم له جیاوازی ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ دایه، که ئی‌مه بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌که‌ین. به‌و مانایه‌ش هه‌موو کاریکی ئه‌ده‌بی بنه‌مایه‌کی هاوبه‌ش و قوولی هه‌یه، که خۆی له فۆرمی ئه‌و زمانه‌دا حه‌شار داوه

163 - H.G. Gadamer, Truth and Method, the English translation (New York: Continuum, 1975). Pp. 144-145.

که بایه‌خی چالاکیه‌که‌ی له‌و ناوه‌پۆکه‌دایه‌ که ده‌یه‌وئیت
گوزاره‌ی لیبیکات» (١٦٤)

لیره‌دا ده‌بی بزانی که گادامیر جیاوازییه‌که‌ ناخاته
دووتویی ژانره‌ ئه‌ده‌بییه‌کانه‌وه‌، به‌لکو‌ ئه‌و لیکۆلینه‌وه‌ی
تایه‌تی هیرمینۆتیکی بۆ ژانره‌ ئه‌ده‌بییه‌کانی وه‌ک دراماو
شاعر به‌هه‌موو جۆره‌کانی... کردووه‌. ئه‌وه‌ش به‌سه‌ که
بۆ نمونه‌ بگه‌رپینه‌وه‌ بۆ وتاری «به‌شداریکردنی شاعر
له‌ به‌دواداگه‌رانی حه‌قیقه‌تدا» له‌ویدا گادامیر بۆمان روون
ده‌کاته‌وه‌ که‌ چۆن فۆرمی زمانه‌وانی یارمه‌تی ئه‌و ناوه‌پۆکه‌
شاعرییه‌ ده‌دات، که‌ ده‌یه‌وئیت بیلێت و خه‌زنی بکات: ئه‌گه‌ر
چییه‌تی زمان وه‌ک زمان بیت-واته‌ ئه‌گه‌ر زمان وه‌ک
کرده‌ی گه‌یاندنی حه‌قیقی له‌سه‌ر دیالۆگ وه‌ستا بیت، نه‌ک
له‌سه‌ر گه‌یاندنی زانیاری- ئه‌وه‌ ده‌شی له‌ میانی دیالۆگدا
هه‌میشه‌ شتی‌کمان پیلێت، لیره‌دا ئه‌و جۆره‌ تایه‌تمه‌ندییه‌ی
زمان به‌رزترین وینه‌ی چرکراوه‌ی خۆی له‌ شاعردا
ده‌بینیته‌وه‌، که‌ شتی‌ک به‌ ئیمه‌ ده‌لێت له‌ وشه‌کانیدا نییه‌ «به
نوسراوی ده‌مینیته‌وه‌» ناشی بیگۆرین (١٦٥). به‌مجۆره‌
گادامیر ژانره‌ ئه‌ده‌بییه‌کان ناسرپه‌ته‌وه‌، به‌لکو‌ سرپه‌نه‌وه‌ی
حه‌قیقی له‌ جه‌وه‌ه‌ری ژانره‌ ئه‌ده‌بییه‌کانه‌وه‌یه‌، نه‌ک هه‌ر
هینده‌ به‌لکو‌ له‌ یه‌کبوونی خودی کاره‌ ئه‌ده‌بییه‌کاندایه‌،
که‌ به‌ فۆرم نائاشنان و حه‌قیقه‌تیان له‌بیرکردووه‌، ئه‌و

164 - Ibid.. p. 145,

165 -H.G. Gabamer, "On the Contribution of Poetry Search for Truth" in the *Relicvance of the Beautiful and Essays*. Trans by Micholas Walker. Ed. By Robert Bernasconi (Cambridge University Press 1988) pp. 106- 109.

حەقیقەتەى كە ھەموو كارىكى ئەدەبى پىمانى دەلىت. لای گادامىر كىشەى فۆرمى ئىستىتىكى، كىشەى ئاگامەندى ئىستىتىكى نوپى، كە ئەو حەقیقەتەى پشتگۆى كىدو، مەبەست لەو حەقیقەتەى كە ھەموو كارىكى ھونەرى و ئەدەبى بە بى جىوازى دەبى پىمانى بلىت، لىرەو ھىە ئەدەب وەك ھونەر بە دنای ئىمە نااشنا دەبىت، واتە ئىمە تى ناگەىن (مەبەستى ئەدەبى مۆدىرنە. و:ك) (۱۶۶)، دواترىش ناتوانىن لەگەلدا بەوینە دىالوگىكى حەقیقىەو. خودى ئەو نامۆبوونە راستى ئەدەبى دوینى دەخاتە رو، كە حەقیقەتەى مېژووبى خۆى لە دەقدا نىشان داو، وەك چۆن لە ئەدەبى ئىستاشدا دەبىرنى، ھەلبەتە لەو ئەدەبى كە بە شىو ھىەكى ئىستىتىكى دەكەوئە دووتوئى ئەزمونى تايبەتە خودى خۆبەو: ئەدەبى كۆن-وەك ھونەرەكەيانە-دنای ئەفسانەبى و ئابىنى و كۆمەلایەتەى لە شىوازى تەعبىر كىردنایاندا كەشف دەكرىت. ئەگىنا ھىردۆت پىنى نەدەگوتىن كە «ھۆمىرۆس و ھزىۆد خواو ھندىيان بە یۆنان بەخشیوو» (۱۶۷).

بەلام ئەو رۆلە مېژووبىەى كە ئەدەب و ھونەر لە كۆندا پىنى ھەلساون، بۆ ئىمە بە تەواوى شىاوى تىگەىشتن نىبن، چونكە ئەدەب و ھونەرى ئىمەى ھاوچەرخ، لە دنای ئىمەدا،

۱۶۶- لای گادامىر ھەموو ھەول و چالاكىەك بۆ تىگەىشتن ساتەو ھختىكى ژبانى خودى كلتور دەگەىنەت، بە مانایەكى دىكە ھەموو كلتورىك تىگەىشتىكى دىارىكراوى لەخۆدا ھەلگرتوو، لەبەر ئەو ھى تىگەىشتن پەيوەندى بە كلتورى دىارىكراو ھەى، كەواتە كلتور تىگەىشتن بەپىنى دنابىنى خۆى دەسازىنى- و:ك- بروانە: اشكالىة القراءة و الیات التؤیل، نصر حام ابوزید، المركز الثقافى العربى، ط. ۷. 167- Ibid, p. 105

ئەو دىنبايەى كە تىيدا دەژىن، رۇلى مېژووى ناگىرېت. بۇيە شىعەرى ھاوچەرخ- بۇ نمونە- كاتىك بەرەو شىعەرىكى نابابەتى دەچى و لە فۇرمىكى روتدا نامۇ دەبىت، واتە كاتىك چىيەتى زمان دەسپىتەو، بەو مانايەى كە شتىك دەلېت و ناتوانى بە تەواوى لە مانايەكدا كورتى بكاتەو، ئەو بە پىي گوتەى گادامىز «تەنھا ھەر دەنگە دەنگە» (۱۶۸). بەمجۆرە ئەگەر دەقى ئەدەبى خۇى لە فۇرمدا غەرق بكات، ئەو وەك پىويست لە مېژووى دەقىتى دەكەوېت، وەك ئەوەى لە رىگاي فۇرمى ئەدەبىيەو بىت و خوينەرىكى نازەمەنى بدوئىنى. بەلام دەق ھەر تەنھا فۇرم نىيە، ھەر تەنھا خوينەرىكى روت نادوئىنى، ئەو جۆرە ويناكردنە بۇ دەق شىوەيەكى گشتگىرانە بە خوينەر دەبەخشىت، مانايەكى رەھا دەخاتە پال دەق، لە كاتىكدا دەق سروسشتىكى زەمانى ھەيە و رووبەرووى خوينەرىكى زەمانى دەبىتەو، واتە خوينەرىك كە لە چوارچىوەى مېژوويەكدا دەژى كە دەشى نەكەوېتە نىو مېژووى دەقەو، ئەوەش رىگا بۇ فرە رافەكردن خۇش دەكات و بۇ تىگەيشتن و نوئىنەرايەتىكردنە دەق رۇل بە خوينەر دەبەخشىت، بەمجۆرە دەتوانىن بلىين بە مېژووبوونى دەق واتە: «دەق بەھۇى كەسىكەو نوسراو، لە بارەى شتىكەو، كەسىكى دىكە چۆن دەخوئىتەو... مەحالە لە مېژووى دەق دووركەوئىنەو بەبى ئەوەى دوورى بخەينەو لەو دياردە سروسشتيانەى كە دەكەونە پىش

168 - G, Gadamer. «Composition and Interpretation, in The Relevance of the Beautiful..., p. 69.

شەپۆلەکان نیو دەریا، چونکە هەتا بەردەکانیش لە رووی جیۆلوجییەو مێژووی خۆیان ھەیە» (١٦٩)

لێرەدا خۆمان لە بەرانبەر ھەندێ پرسیاردا دەبینین. ئەو پرسیارەکانی کە خۆی دەسەپینێ لەو ھەو دەستپێدەکان: چۆن چەمکی ناسنامە لە نیو چەمکی جیاوازیدا دەبینیتەو، یان بە گوێرە مێژووەگەراییی؟ ئەگەر ناسنامەکانی کار یان بە گشتی دەقی ئەدەبی خۆی لە دووتویی مێژووەگەراییدا دیاری بکات، واتە لە دووتویی ناوکویی مێژووییدا خۆی بنوینێ، ئەو چۆن دەشی لە دووتویی دیدیکی دیکەکانی ناوکوییدا (کە خۆینەر یان راقەکاری تیندا دەژی) لەو دەقە بگەین و راقەکانی بەکەینەو؟ ئایا ئەو کاتە ئەو راقەکردن و تیگەیشتنە وەک ناسنامەکانی دەق یان حەقیقەتی دەق تەماشای دەکەیت؟ ئایا ئەو حەقیقەتەکانی کە دەق دەلیی یان ھەر کارێکی ئەدەبی دەبیتە حەقیقەتێکی بابەتی، تاکو بشی وەک مێژووی پێیگەین؟

ئەو پرس و رایانە و شیوەکانیان کە بە کردەکانی راقەکردن و تیگەیشتنەو بەندن، بەرەو فیکرەکانی میتۆد کیشمان دەکەن، بەلام لە راستیدا کردەکانی ھیرمینۆتیکە گوتەزای میتۆد تێدەپەڕین، و ئاراستەییەکی مەعریفییە و مۆرکی شارەزایی لەخۆ دەگرێ، شارەزایی رۆلی تێدا دەگیرێ، نەک ھەر ھەلوێستیکە مەعریفییە، کە پشت بە میتۆد دەبەستی، ھایدگەر و گادامیر ئەو شارەزایییە بە شارەزایی ھیرمینۆتیکە پەسن دەکەن، ھەر ئەو شارەزایییەشە کە دەتوانی وەلامی ھەموو پرسیارەکانی پێشوومان بداتەو.

169 - of Literature (Toronto: Univerairy of Toronto Press, 1987). P. 33. Mario J. Valdcs, Phcnomenological Hcrmeneutcs and the study

دووهم- هيرمينۆتيكاي دهق ئهوهي دهكهويته پشت ميتۆدوه

بنه ما بنه پره تيبه كاني ئاراسته ي مه عريف ي له هيرمينۆتيكا دا
ئهو پرنسيبه فينۆمينۆلۆجيه (۱۷۰) به ناوبانگه يه كه وهك
پنويس ت داوامان ليدهكات له سهر بنه ماي تپه پاندني دوا ليزمه
باوه كاني (خود و بابه ت) (۱۷۱) له شاره زايي مرۆفانه بگه ين.
تيگه يشتن ي شاره زايي- وهك هؤسرل E. Husserl بؤمان
روون دهكات وه له فيكره يه كي ساده وه سه رچاوه ده گري
ئو ويش ئه وه يه «هه موو ئاگامه ندييه ك ئاگامه ندييه به شتي
يان بابه تي ك» (۱۷۲) خود ي تيوره مه عريفيه باوه كه ئه و فيكره

۱۷۰- فينۆمينۆلۆجيا به واقعه وه به نده، هؤسرل قسه له هه لويستي
سروشتيانه يان (خسته نيو كه وانه) دهكات، كه خو رزگار كردنه
له كارت يكردي هه موو (پيش بير) و (پيش برياريك) له ويوه هه نكاو
بو ئاستي تيگه يشتن دهنيت.. به لام ئه و بير كردنه وه يه راسته وخو
دهكه ويته بهر ره خنه ي هايد يگه ر، چونكه به راي ئه و مه حاله ديار ده يه ك
له ده ور بهر دابرين و له نيو كه وانه ي دابنين.. هؤسرل ده يه ويته
مامه له له گه ل بابه تي بير كردنه وه بكات، به و شيوه يه ي كه ده كه ويته
به رچاو، به و شيوه يه ي كه خو ي ده رده خات.. ده يه وي ئاگامه ندانه
بيناسي و ناوه رۆكي خه سل ته كاني بخوينيته وه! گرفتي هؤسرل وهك
ديكارت له وه دا نيه كه ئاگامه ندي له گوماندا ده زي و ده بي خو ي
رزگار بكات، به لكو له ويوه سهر هه لده دات كه ده بي له چ ريگايه كه وه
ئاگامه ندي خو ي بگه يه نيته بابه ت و چو ن ناوه رۆكي ئاگامه ندي كه شف
بكات؟! به مجوره ش ئاگامه ندي ده بي راسته وخو و بيلايه نانه مامه له ي
له گه لدا بكريت.. به ديوه كه ي ديكه ش هه ر ئاواش ده بي هه و لي ديتني
بابه ت بدريت، (به لام نهك وهك راسته قينه يه كي (به رز- ترانسندن تال
Transcendental) و جياواز، به و مانايه ش هيج شتي له و ديو
فينۆمينه ي فينۆمينۆلۆجيا وه بووني نيه) له و خاله شه وه بوونگه راکان له
هؤسرل جيا ده بنه وه، چونكه ده بي ئه و هه بووه واته (مرؤف) به و جو ره
بينين، كه خو ي ده رده خات، ئه ويش دازينه، كه بوونيك ي رووت ي هه يه و

ساده و سەرەتاییەى پشتگۆی خستوو و خۆى بە دیبات و دیالۆگى بى بەرەمەو و خەرىک کردوو، جا چ لەسەر حیسابى بابەت بێت یان خود. فیکرەکەش زۆر بە سادەییەو و ئەوێهە دنیای شتەکان یان بابەتەکان ویناکردن و ئاگامەندى ئیمە دایاننەهیناون، ئاگامەندى ئیمە ئەو دنیایەى دانەهیناوه: لە هەمان کاتدا ئاگامەندى و دنیا هیچ یەکیک ئەویدیکەى دانەهیناوه، ئاگامەندى هەر تەنها رووى لە دنیای بابەتەکان یان شتەکانە و ئامانجى نزیکبوونەوێهە و هەولەدات لە رێگای شارەزایى خۆیەو و دەركیيان بکات و بیانناسیت، نە دەستیان بەسەردا بگریت، یان بێتە خاوەنیان و ملکەچى تێروانیى ئیمەیان بکات و لیمانیان بشاریتەو. ئەگەرچى ئەرکى تیگەیشتن دەکەوێتە سەر شانى هەر یەک لە ئیمە، بەلام بە راستى ئەو رۆحى فەلسەفەیه ئەو تیگەیشتنەمان بۆ دیارى بکات.

جاری یەکەم و دەردەکەوێت کە ئەو بیرکردنەوێهە یەپوهندى بە دەقى ئەدەبى و کردەى رافەکردنەو

ئەو هەر چیبەک بێت، لەسەر بوونى رادەووستیت! بیگومان بەشیکى زۆرى ئەو بۆچوونە لەوێهە هاتوو کە هۆسرل ئاگامەندى و بابەت بە تەواوکەرى یەکتر دادەنیت و لەیەکیان دانابریت. وەرگێرى کوردی. ۱۷۱- هۆسرل ئاگامەندى و بابەت بە تەواوکەرى یەکتر دادەنیت و لەیەکیان دانابریت.

۱۷۲- هۆسرل ئاگامەندى بۆ (شت) دەگەرینیتەو، وەک چۆن دیکارت ئاگامەندى و بابەتى ئاگامەندى بە دوو (شت) دادەنیت، ئەو دوو (شت) هس (گیان و لەش) مامەلە لەگەل یەکیدیدا دەکەن و بەرانبەر یەکدى دەووستن، لەبەر ئەوێهەى ئاگامەندى (روو - لە دەرە)، تیشک دەخاتە سەر بابەتەکە و هەولێ ناسینی دەدات.. (بروانە: د. محەمەد کەمال، فەلسەفەى سارتر، ناوەندى رۆشنییریى کورد- ئۆسترالیا، ۲۰۰۲، ۲۶۶). وەرگێرى کوردی.

نەبیت، بەلام بەرە بەرە دەبینین کە دەکەوێتە ناخی ئەو
 مەسەلەییە کە ئیمە ی پێوە سەرقالین ئەویش لە ریگی
 دوو بنەمای بنەرەتییەو: تەجاوزکردنی مەیلی بابەتگەرای
 میتۆدخوازانی رافەکردنی دەق لەلایەن هیرمینۆتیکاو،
 خستنه رووی رۆلی خود لە کردە ی رافەکردن لەلایەن
 هیرمینۆتیکاو بەو واتایە ی کە دیالۆگی خود و دەق
 دەگە یە نیت:

۱- وەهە ی بابەتگەرای ... وەهە ی میتۆد

دەقی ئەدەبی- یان هەر کارێکی هونەری- وەک هەموو
 دیاردە یە ک لە دیاردەکانی دنیای دەرەو نۆینەرایەتی قەوارە
 بابەتییە کە ی خۆی دەکات و دەکەوێتە دەرەو ی ئیمەو،
 ناکەوێتە نیو داھینان و ویناکردنەکانی ئیمەو، بەلام لە
 هەمان کاتیشدا بە تەنھا هەر خۆی بە شیوہ یە ک ی سەر بە خۆ
 و دوور لە ئیمە ناتوانی حەقیقەتی بابەتیانە دابمەزین،
 چونکە هیچ بابەتیک هەر تەنھا یە ک واتای نییە، تاکو ئیمە
 هەموومان لەسەری کۆک بین و پێوانە ی بکەین و بیژمیرین.
 هەر یە ک لە ھایدگەر و گادامیر نکۆلی لە حەقیقەتی لەو
 جۆرە بابەتگەراییە زالە دەکەن، واتە ئەو حەقیقەتە ی کە
 دەکەوێتە دەرەو ی زەمانەو، حەقیقەت سەر بە دنیای
 مرقۆقاییە تیە لە چرکەساتیکی میژوویدا بوونی مرقۆقی تیدا
 کەشف دەبیت، هونەر بە شیوہ یە ک ی گشتی حەقیقەتیک
 کەشف دەکات کە گوزارشت لە حالەتیک یان ساتەوختیک
 میژووی دیاریکراو دەکات. ئەو حەقیقەتە ی کە کاری تیدا
 کەشف دەبیت- یان بوون- هەر تەنھا بابەتیک ی رووت نییە،

نەك ھەر ئەو ھەندە بەلكو تەنھا لە میانى چوارچىۋە و گوتەزای
رووتدا دەرك ناكرىت، كە خود بەسەر كاردا دەيسە پىئىت،
بەلكو ئەو كاتە كەشف دەكرىت كە خود دەكە وىتە دىالوگ
لەگەل دەنگدانە ۋە ھى رەسەنى دەق. (۱۷۳)

بە ھەمان شىۋە دەبى تەماشای خودى دەقى ئەدەبى
بكەين. دەقى ئەدەبى يەك مانای نا زەمانى ناگە يە نىت، كە
بشى بە شىۋە يەكى بابە تىانە راڤەى بكەين، يان ملكە چى
پىۋانە رىسايىھە كان و پراكتىزە كەرنە مېتۆدىيە كانى بكەين.
نمۇنەى ئەو وىنا كەرنەى كە كەردەى تىگە يىشتن و راڤە كەرن
ۋەك دووبارە بەرھە مەھىتانە ۋە ھى فۆتوگرافىانەى مانا دەق
دەخاتە روو، جگە لە ۋە ھمىك لە ۋە ھەمە كانى مەىلى
بابە تگە راىى نە بىت، شتىكى دىكە نىيە، بەلام لەگەل ھەموو
ئەوانە شدا ھىرمىنۆتىكەى كلاسىك ناتوانى لىى رزگار بىت
(ئەۋەشى بە ھىرمىنۆتىكەى بابە تگە راىى ناۋزەد كەردوۋە)،
ھەتا شلىر ماخەر پىۋاىە كەردەى تىگە يىشتن ماناى تىگە يىشتى
ئەۋىدىكە دەگە يە نىت (لېرەدا ئەۋىدىكە واتە وشە، يان دەق)
لەسەر ھەمان شىۋە - دەشى باشتر بلئىن - تىگە يىشتى
ئەۋىدىكە يە بۆ خودى خۆى.

ۋە ھمى بابە تگە راىى ھەمان ئەو ۋە ھەمە يە كە بە شىۋە يەك
لە شىۋە كان كۆنترۆلى رىبازە ئەدەبىيە نوئىيە كانى كەردوۋە،
ئەو رىبازانەى بابە تگە راىى لە رىگەى ۋە سف و پىۋانەى

۱۷۳- واتە تىگە يىشتن لەۋىۋە نايە تەدى كە (خود) دەست بە سەر
بابە تدا بگرى و بىخاتە ژىر دەسەلاتى خۆبە ۋە (ۋەك ئەۋەى حەقىقەتى
رەھا بىت) بەلكو لە رىگەى دىالوگە ۋە خود بە سەر بابە تدا دەكرىتە ۋە،
يان بۆ ئەۋىدىكە دەكرىتە ۋە، ھەر لەۋىشە ۋە بە ھاۋبەشى دەگەن!
ۋە رگىرى كوردى.

شیکردنه ووه دهخه نه پیشه وه. نمونه ی ئه و ریپازانه ی دوایی مهیلی بابه تگه رایى وهک مهسه له یه کی زانستی و پارادیمی میتودگه رایى له زانستی سروشتدا دهخاته پیشه وه، ئه گه رچی زانستی سروشتی بۆ خۆی وازی له و پارادیمه هیناوه و بواریکی زۆرتری به مانا و راقه کردن و کهشف کردن به خشيوه، زیتر له وهش به ره وه سفکردنی رووداوه کان و وه سفکردنی بابه تیانه ی بی لایه ن ههنگاوی ناوه، که رۆلی راقه کاری تیدا ونه، چونکه ئه و جوړه له په سنکردن بۆ خۆی نابیته زانستیک و هیچ مانایه ک کهشف ناکات.

به مجۆره وانه ی یه که م که بشی له هیرمینوتیکای دهقی فینومینۆلوجیای هاوچه رخه وه فیری ببین، وهک ئه وه ی هایدگه ر پشتگیری لیده کات، هه ولدانه بۆ گه یشتن به ئازادی رۆشنیری شیکردنه وه، که له میانی سیستمی مه عریفیه وه پرۆسیسه ی کرده ی راقه کردنی دهق و مامه له کردنی دهق ده دات. ئیتر لیره وه هیرمینوتیکای هایدگه ر به گویماندا ده چرپینی که له وینا کردنی باوی (مامۆستا ئه دبیه کان) ی شیکردنه وه ی دهق یان خوینه ری میتودگه را دوور بکه وینه وه.

شیوازی هایدگه ر- وهک برۆنز ده بیینی- خۆ رزگار کردنه له شیوازه رایى و له تیگه یشتنی دهق له ریگای تیوریکی دیاریکراوی خویندنه وه وه یان میتودی شیکردنه وه یان شیوازی دیاریکراوی به یه کگه یشتنیک که بیه وئ له بواری لیکۆلینه وه ی ئه ده بیدا ململانیی میتود و تیوریکی باو بکات. له وه باره وه برۆنز ده لیت «هایدگه ر ته وای فیکره ی لیکۆلینه وه ی

ئەدەبى تىكدەشكىنى، ۋەك ئەۋەى كە جىبەجىكردنه يان
 ۋەلامدانەۋەى شارەزايىبە ھونەرىبەكەنى خويىندنەۋەى دەقەۋ
 ۋەك ئەۋەى كە ۋەك بونىاد و ناوكوۋى سەيرى دەقەكان
 دەكات، جا چ وئەبى پەتى بىت، يان زمانەۋانى پەتى، يان
 ناوكوۋى دەقنامىز، يان فورمىك بى لە پىكھاتە يەك بە دوا
 يەكەكانى ناوكوۋىبە كۆمەلايەتى و ئايدىۋلۇجىبەكان، ئەۋانەى
 كە ژيانى مرويى دووچارى شىۋازگىرى دەكەن. ھایدگەر لە
 ھەموو ئەۋ دەستەۋاژە و تيۋر و ميتۋد و شىۋە و پىكھاتەۋ
 بونىاد و ناوكوۋىبەنە دوور دەكەۋىتەۋە» (۱۷۴) لە راستىدا
 ئەۋ مۆركە تەنھا فىكرى ھایدگەر لە ئاستى خويىندنەۋەى
 دەقەكان جىا ناكاتەۋە، بەلكو تەۋاۋى فىكرى ھایدگەر جىا
 دەكاتەۋە، چونكە ھایدگەر بۇ خۆى دەلئىت: «ھىچ كەس بىر
 لە من ناكاتەۋە، ۋەك چۆن ھىچ كەس بۇ من نامرئىت».
 فىكرى ھایدگەر ئەۋەبە كە لە ھەموو ئاستەكاندا بانگەشەى
 سەربەخۆبى، بانگەشەى ئازادى دەكات، بۇ ئەۋەى بە
 ھەبوۋەكان بگات. لە كۆتائىشدا بە خۇدى بوون بگات.
 بەمجۆرە دەشى بلىين ھىرمىنىۋىتىكاي ھایدگەرى ۋەك
 ئەۋەبە كە بانگەشەى سەربەخۆبى زمان بگات و لە ھەموو
 رىسا و لۇژىكىكى رزگار بگات، ۋەك چۆن بانگەشەكردەنە
 بۇ رزگاركردىنى تىگەبىشتنمان و تىگەبىشتىنى دەق لە
 ھەموو چوارچىۋە تيۋرىبەكان و بىركردەنەۋە ئامارىبە
 ميتۋدىبەكان كە مەبىلى بابەتگەرايى بە ناۋى زانستەۋە
 دەخەنە پىشەۋە.

174 - Gerald Hrns, Hedeggens Estcangements Language. Truth
 and Pnetry in laner Wrtings (Yaie Univeisty Press, lygy) p.6.

گادامیر ئەو شیۆه سەر بە خۆیە ی کردە ی تیگە یشتن و راقە کردنی هایدگەر، کیشی دەکات- وەک مامۆستاکی- ئەویش نوینە رایەتی شارەزایی هیرمینۆتیکی دەکات (Hermeneutical experience): ئەو تیگە یشتنە ی لە شارەزایی هیرمینۆتیکییە وە دیتە دی وەک کرانە وە بە سەر ئەویدیگە دا (واتە دەق) بەرەو کە شەف کردن و دەرکە وەتی دەبات، ئەو تیگە یشتنە ئەو کاتە دیتە دی کە ئەویدیگە توانای ئەو ی نییە دەست بە سەر ناوەرۆکی دەقدا بگرئ چ لە روی ئایدیۆلۆجییە وە بیت یان وینا کردنی میتۆدییه وە بیت. ئەو دەش دەلالەت لە لەقبوونی ئەو بنەمایە دەکات کە هەلۆیستی تایبەتی من پشتی پیدە بە ستیت، ئەو کردە یەش بە تیکشکاندن یان هەلۆە شانە وە ی هیرمینۆتیکی (hermeneutical deconstruction) ناو دەنریت. لیرە دا هەلۆە شانە وە تیۆر یان ریازی خویندە وە نییە، بە لکو روو تکرە وە ی تیگە یشتن و وینا کردنە باوە کانمانە بو ئەو ی بە کراو ی بمینیتە وە و لە فیکری نوینە ریکە رانە و ژمیریاریانە رزگارمان بیت، ئەو فیکرە ی بە ئامانجی گە یشتن بە مەریفە ی جیگیر لە دەق دەکوئیتە وە. ئەو کردە نینگە تیفە ی تیگە یشتن- گادامیر- وەک ئەو حالە تە نینگە تیفە تە ماشای دەکات، کە مەرۆف لە بەرانبەر وشەکان دوو چاری سەرسامی دەکات، ئەو دەش لە هەمان کاتدا بە ملمانئیی فیکری ناو دەبریت، لەویشە وە تیگە یشتن مەیسەر دەبیت. (۱۷۵)

بەمجۆرە دەشی بلین کردە هیرمینۆتیکی لای گادامیر

175 - Ibid. See pp. 7-9.

جوړيکه له ناراسته کړدنې مه عريفی وهک ئه وهی هه لسیت و جیې مه عريفه ی ویناکردن بگریته وه، ئه وهی که له میانی میتوده وه به دهستی دهینین. ئه و ناراسته کړدنه مه عريفیه-که له بنه رتدا له هایدگر وهرگیراوه- گادامیر پشتگیری دهکات و له کاره ئه کادیمییه مه زنه کانی به لگه ی بؤ دهینیته وه وهک له کتیبی (حقیقه ت و میتود Wahrheit and Method «Truth and Method» and Metthod) سالی ۱۹۶۰ دهیینین، هه روه ها له کوی کاره کانی دیکه ی پرؤسیسه ی دهکات. گادامیر دهیه ویت بؤمان روون بکاته وه که له ریگی ئه ویدیکه ی نامیتودییه وه دهشی زور شت بزانیین. هونر و کوی کار و دهقه ئه ده بییه کان نمونه یه کمان له حقیقه ت پیشکش دهکن، که ناشی له ریگی میتوده وه پی بگه یین، ئه وهش به و مانایه دیت که میتودی زانستی سروشتی یان پارادیمی مه عريفه ی ویناکردن و ته جریدی تاکه هوکاری گه یشتن به حقیقه ت نیین.

گادامیر پییوایه میتود جوړه بیرکړدنه وهیه کی ستراتیژییه که به شداری له نامؤبوونی مروقی هاوچه رخ دهکات: سه ره پای ئه وهی فیکره ی میتود که له گه ل زانسته تازه کان دیته وه و زانسته مروییه کانی وهک هه ولدان بؤ تیپه راندنی نامؤبوونی مرویی به رانبر دنیا لی شین ده بیت، به لام ئه و نامؤبوونه به نامؤبوونیکي دیکه ی وهک خوی ده گورپته وه. میتود کومه لیک ریسا و نامرزی ستراتیژیین خود به سه ر بابه تدا ده سه پیینی، به مجوره خود وهک پیدراویک وهک شاره زاییه کی راسته وخو له بابه ت ناگات، به لکو به پیی ویناکړدنه کانی خوی رافه ی

دهکاته‌وه، بهر له‌وهی وهک شاره‌زاییهک وه‌ری بگریټ. چۆن له ریڭای کرده‌ی راقه‌کردنی ده‌قی ئە‌ده‌بیه‌وه، له‌وهی قسه‌کردنه‌ی تیۆرییه‌گشتیه‌ ده‌گه‌ین؟ ری‌بازه‌کانی ده‌قی ئە‌ده‌بی تازە ده‌شی بکه‌وێته هه‌مان ته‌گه‌ره‌وه کاتیک به‌شدار‌ی له‌ تاییه‌تمه‌ندکردنی نامۆبوون ده‌کات، له‌ بری ئە‌وه‌ی له‌ کرده‌ی راقه‌کردن بگات. هه‌تا هیرمینۆتیکای کلاسیکیش کاتیک بۆ یه‌که‌مجار گه‌رفته‌کانی کرده‌ی راقه‌کردنی وه‌ک کۆمه‌لیک گه‌رفتی گشتی وروژان، به‌ هۆی مه‌یلی باب‌ه‌تگه‌راییه‌وه نه‌یتوانی له‌ ته‌گه‌ره‌ی نامۆبوون رزگاری ببێت.

هیرمینۆتیکا وه‌ک ئە‌وه‌ی راقه‌کردنه‌ له‌سه‌ر دیالۆگ‌گرنه‌وه وه‌ستاوه به‌ ته‌واوی - له‌وه‌ی گادامیر ده‌یبینی، جیا ده‌که‌وێته‌وه (۱۷۶) له‌سه‌ر دوو وینه‌ی بنه‌ره‌تی له‌ راقه‌کردن، ئە‌وانیش: راقه‌کردنیک که «له‌بار‌ه‌ی شتیکه‌وه ده‌دوئ Speaking about» ده‌قیک، هه‌روه‌ها راقه‌کردنیک که «له‌ پیناو شتیکه‌وه‌یه Speaking for» ده‌قیک. راقه‌کردن له‌ حاله‌تی یه‌که‌مدا- واته‌ کاتیک له‌ بار‌ه‌ی ده‌قیکه‌وه ده‌دوئ- راقه‌کردنیکه هه‌ولی تیگه‌یشتنی ده‌ق ده‌دات «وه‌ک ئە‌زموون» وه‌ک ئە‌وه‌ی باب‌ه‌تیک بیت بشی ده‌ستی به‌سه‌ردا بگریټ و بخه‌ریته ژیر ریسا و کۆمه‌لیک مه‌سه‌له‌ی گشتی که ده‌یان‌ه‌وئ به‌سه‌ر ده‌قدا بیسه‌پینن، له‌و حاله‌ته‌دا راقه‌کردن وه‌ک دیالۆگیکی خودی خۆی ده‌بینیته‌وه (monologue) ریڭا به‌ ده‌ق نادات قسان له‌ بار‌ه‌ی خۆیه‌وه بکات، یان له‌ پیناو خۆیه‌وه قسان بکات (For it self). به‌لام راقه‌کردن له‌ حاله‌تی

176 - H. G. Gadamer, *Truth and Method*, pp. 322, 340, also see Kathleen Wright: *Literature and Plurivocality at the Crossroads* in *Festivals of Interpretation...* pp. 2441-242.

دووه‌مدا- واته کاتیک له پیناو دهق ددهوئ- راقه‌کردنیکه هه‌ولده‌دات به شیوه‌یه‌کی ئایدیالی له دهق بگات، راقه‌کار خوئی وا نیشان دده‌دات «که توانای تیگه‌یشتنی ئه‌ویدیکه (دهق)ی به هه‌مان شیوه و رهنکه باشت‌ریش له تیگه‌یشتنی ئه‌ویدیکه (دهق) بۆ خوئی هه‌بیت». راقه‌کردن له‌و حاله‌ته‌دا ئه‌گه‌رچی دیالوگیکی خودیش نه‌بیت، به‌لام هه‌ر وه‌ک دیالوگی یه‌ک لایه‌نه‌ده‌مینته‌وه (one-sided conversation) ریگا به دهق نادریت بۆخوئی قسه‌مان بۆ بگات، راقه‌کار دهق له‌وه‌ نزیك ده‌کاته‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی دیالوگ له‌گه‌ل خوئی بگات، دواتریش لیزه‌دا چیه‌یه‌تی دیالوگ-که له‌سه‌ر دانوستان وه‌ستاوه- ون ده‌بیت. به‌مجۆره ده‌بینین راقه‌کردن له حاله‌تی یه‌که‌مدا ئه‌وه‌یه که دهق دیالوگ دروست ناکات، واته راقه‌کار دهق ده‌خاته‌ده‌ره‌وه‌ی چوارچێوه‌ی دیلوگه‌وه. به‌لام له حاله‌تی دووه‌مدا ئه‌وه دهق ده‌بیته‌بابه‌تی دیالوگکردن، به‌لام دیالوگه‌که نابیته‌دیالوگیکی حه‌قیقی چونکه‌بابه‌ته‌که لیزه‌دا راقه‌کار حوکمی له‌سه‌ر دده‌دات. که‌واته له هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌دا به شیوه‌ی جیاواز جه‌خت له‌سه‌ر راقه‌کار و ده‌قی راقه‌کردن ده‌کریت (text of interpretation) ئه‌و ده‌قه‌ی که نیازه راقه‌بکریت.

به‌مجۆره لیزه‌دا ده‌شی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه بۆ مه‌یلی بابه‌تگه‌راییی میتۆدی کورت بکه‌ینه‌وه، که به‌ره‌و جۆریک له وه‌می تیگه‌یشتن و راقه‌کردن رابه‌رایه‌تیمان ده‌کات، وه‌همی بره‌وایه‌وه به زالبوون به‌سه‌ر ده‌قدا (واته زالبوونی خودیان راقه‌کار به‌سه‌ر دهق و بابه‌تی راقه‌کردندا). به‌لام ده‌بینین دهق به‌رده‌وام خوئی لێیان ده‌رباز ده‌کات و به‌ره‌و جۆریک

له نامۆبۈۈن دەبىتتەۋە، ئەۋىش لە دەرئەنجامى تىنەگە يىشتىنى خود بۇ بابەت يان دەق بەھۋى شارەزايى سۆزنامىزى نيوانيانەۋە، لە كۆتايىدا خۇمان لە بەرانبەر دەقى راڭكاردا دەبىنەۋە نەك ئەۋ دەقى دەمانويست راڭقى بکەين.

ئەۋ دەرئەنجامە بەرەۋ ئەۋ مەسەلەيەى خوارەۋەمان دەكاتەۋە، كە بايەخى خۆى لە كردهى ھىرمىنۆتىكىدا ھەيە، ئەۋىش: دەرککردنى رۆلى خود (راڭقەكار) لە كردهى راڭقەکردندا بەۋ مانايەى كە بە راستى دىالۆگى نيوان خودو بابەتە.

۲- رۆلى خود لە كردهى راڭقەکردندا:

راڭقەکردن ۋەك دىالۆگکردن لەگەل دەقدا

له ھىرمىنۆتىكاي ھاۋچەرخدا ئەۋەى بە راڭقەکردنى دىالۆگنامىز ناۋى دەبردريت، يان بە دىالۆگى راڭقەكارانە، راڭقەکردنىكە دەيەۋىت تەجاۋزى دوالىزمى «خود/بابەت» بكات، كە جەخت لايەنىك لەسەر حىسابى لايەنەكەى دىكە دەكرىتەۋە. دىالۆگى راڭقەكارانە ۋەك گادامىر تىيگەيشتۋە جىايە لەۋەى -ھەندى لە تويژەران ۋەك بەرھەمەيتانى پەتى يان بەۋەفا و پابەست بە دەقى ئەسلى، كە نيازە راڭقى بکەين (faithful productivity) باسى دەكەن - ملكەچبۈۈن بۇ دەق و بىرواكردن بە دەق دوو چەمكى ئاراستەكراۋن و دەشى بە ئاكارى ھىرمىنۆتىكى گادامىرى ناۋيان بەرىن. لەگەل ئەۋەشدا ئىمە ۋەك پىۋىست لە ملكەچبۈۈن بۇ دەق (بىرواكردن بە دەق) ناگەين، ۋەك ئەۋەى راڭقەكار بەرانبەر بە دەق تەۋاۋ نىگەتيف بکەۋىتەۋە، ۋىراى ئەۋەى راڭقەکردن

بهره‌مهینان (productive) بیت و دووباره دهق به‌رهم بهینیت‌وه (reproductive)، ئەگەرچی له هه‌مان کاتدا به‌داهینانیش وه‌سفی نه‌کریت، ئەوه گادامیر له به‌کارهینانی وشه‌ی داهینان (ابداع - creative) و داهینانکاری (ابداعیه - creativity) دوور ناکه‌ویت‌وه، چونکه به‌سه‌ر دهسه‌لاتی په‌تی راقه‌کاردا زال ده‌بن، یان ده‌قی راقه‌کراو به‌سه‌ر ده‌قی ئەسه‌لیدا زال ده‌بیت. (۱۷۷)

که‌واته راقه‌کردن ئەگەر به‌رانبه‌ر ده‌ق خاکه‌راییی بنوینی، ئەوه پیو‌یست ناکات ئامانجی داهینانی ده‌قینی نوئی بیت، وه‌ک چۆن پیو‌یست ناکات ئامانجی دووباره به‌رهمهینانه‌وه‌ی ده‌ق بیت: چونکه له هه‌ردوو حاله‌تدا هیچ دیالوگی له‌گه‌ل ده‌ق ناسازی. دیالوگکردن له‌گه‌ل ده‌قدا پیو‌یسته وه‌ک په‌یوه‌ندی ئالوگوری نیوان من و ئەویدیکه ده‌رک بکریت، بۆیه (کاتلین رایت K. Wright) ده‌لێت: «به‌کارهینانی زاراوه‌ی دیالوگ لای گادامیر پیو‌یسته پیمان بلێت که په‌یوه‌ندی نیوان راقه‌کار و ده‌ق په‌یوه‌ندی من و ئەویدیکه‌یه (an I - other relation) به‌و مانایه‌ش من شوینی راقه‌کار و ئەویدیکه شوینی ده‌ق ده‌گریت‌وه، مه‌به‌ستی گادامیر له (ئه‌ویدیکه) دانهری ده‌ق نییه، به‌لکو خودی ده‌قه. به‌مجۆره ده‌ق به‌ر له‌وه‌ی ته‌نھا بابه‌تی دیالوگی راقه‌کارانه بیت، بابه‌تیکه ده‌که‌ویت‌ه نیو دیالوگی راقه‌کاریه‌وه. بۆیه گادامیر پیو‌یسه «ده‌ق ته‌عبیر له خودی خو‌ی ده‌کات، وه‌ک ئەوه‌ی - تو - بیت» (۱۷۸)

177 - Robert J of Interpretation", in Feutivals of Jntepretation... p. 64. Dostal, "Philosophical Discourse and the Etbics.

178 - Kathicen Wright, "Literaluce and Philosophy at the Cros-rouals" in Ibid. p. 237.

بەمجۆرە بۆمان روون دەبیتەوہ کہ رۆلی خود لە کردەوی دیالۆگکردن لەگەڵ دەقدا دوو خەسلەتی سەرەکی بەیەکەوہ پەیوەست لەخۆ دەگریت: خەسلەتی یەکەم پەیوەندی ئالوگۆری نیوان خود و بابەتە یان نیوان من و ئەویدیکە، خەسلەتی دووەمیان ئەوہیە کہ ئەویدیکە دەقە نەک دانەر. لێزە بەدواوہ ھەول دەدەین زیتەر پڕشنگ بخەینە سەر ئەو دوو خەسلەتە جیاوازی دیالۆگکردن لەگەڵ دەق:

أ- دیالۆگ بەو وەسفە ی کہ پەیوەندی نیوان من و ئەویدیکە یە:
 دیالۆگ- وەک ئەوہی دانوستاندنە- جوړیکە لە پەیوەندی ئالوگۆر ئامیز ی نیو دوو لایەن: خود و بابەت، یان بە شیوہیەکی وردتر نیوان من و ئەویدیکە (وەک ئەوہی کہ ئەو ئەویدیکە یە «تۆ» بیت، واتە کہ سی بەرانبەر بیت، کہ لەسەر خودی خۆی وەستاوہ و دەتوانی قسە لە دیالۆگ یان بەشداری دیالۆگکردن بکات). لێزەدا پەیوەندی ئالوگۆری مانای ئەوہ دەگە یە نیت کہ کردە ی تیگە یشتن و راقەکردن لە میان ی دیالۆگدا ناشی تەنھا لە ئاراستە یە کەوہ روو بدات، لە ئاراستە ی منەوہ بەرەو ئەویدیکە بیتەوہ، ئەو کردە یە پێویستە دەبی لە ئەویدیکەوہ بەرەو منیش بیتەوہ. لێزەدا ئەوہی راستی بیت من جلەوی دەستپیشخەری جیبە جیکردنی کردەکی بە دەستەوہ نییە، تاکو بە رووی ئەویدیکەدا بکریتەوہ و ریگا بە ئەویدیکە بدات قسە ی بۆ بکات، وەک ئەوہی ریگا بە خۆی بدات کہ (گوئی) گوئی لیبگری، وەک ئەوہی بەمجۆرە ئالوگۆری لەگەڵ واقع بکات: هیچ کاتیک مامەلە کە وەک ھەولیک بۆ کۆنترۆلکردنی

ناکرئ، هیچ کاتیک وهک خودیکی بیلایهن مامهله لهگهله خۆ
 ناکرئ، یان «وهک کۆجیتۆی دیکارتی» واته وهک خودیکی
 بیرکهرهوه مامهله لهگهله ئهویدیکه بکات و وهک ئهوهی
 قهوارهیهکی دابراو بیت لهو، نهتوانی دهنگدانهوهی خۆی
 لهودا ببیستیتتهوه. بهمجۆره مهیلی میتۆدی تازه بهرهو
 «چارچێوهدانانی دهق» دهبیتهوه و کۆنترۆلی دهکات و
 ههولدهدا بیخاته ژیر رکیفی جۆریک له بیرکردنهوهی بابهتی
 که پشت به ریسا و ئامار و شیکردنهوهکان دهبهستیت،
 ئهو مهیله بهرهو ههلهیه، ئهو مهیله بهرهو جۆریک له
 «بیرکردنهوهی ستراتیژییه»: بیرکردنهوهیهک که کرانهوه
 بهسهر دهقدا تیییدا ونه، ههروهها وهک هایدگهر ههمیشه
 جهختی لیدهکردهوه دیالۆگی حهقیقی هاورپییانهی تیدا
 ونه، ئهو دیالۆگی که له ریگای سۆزی هاورپییانهوه به
 ئهنجام دهگات، نهک نامۆبوونهوه، ئهو دیالۆگی که له
 دهرنهنجامی بهشداریکردنی دوو لایهنهوه مهیسهر دهبیته.
 بهمجۆره دهنانین بلین خود یان من- لهو حالهتی مهیلی
 میتۆدگه راییهی دهقدا- دهیهویت وینهیهکی بیلایهنانه
 وهربگریته خودی حهقیقی خۆی پرۆسیسه ناکات، بهلکو
 دهبیته خودیکی ههلهگهراوه و خۆی بهوه رازی دهکات وهک
 ئهوهی ئامرازیک بیت (یان ستراتیژیک بیت) و لهو ریگایهوه
 مامهله لهگهله ئهویدیکه بکات و بیهوی فیلی لیبکات و تهنها
 وهک بابهتیک بۆ خزمهتکردنی خۆی به کاری بهینیت، وهک
 چۆن ئامراز له جیهانی تهکنۆلۆجیای هاوچهرخدا- یان به
 مانایهکی وردتر- له جیهانی نامۆبووندا بهکار دههینریت بی
 ئهوهی گویی لیبگریته.

له راستیدا ئەو بیرکردنەوێه- واتە بیرکردنەوێه
 دیالۆگی ئالوگۆری که له جیهانی ئیستای هاوچهرخمان
 بوونی نییه- هەر تەنها له هاوشیوێهکەى له هیرمینۆتیکای
 گادامیزییدا نابینریت، بەلکو ریشه قوولەکانی لای هایدگەرە.
 له وتاریکی هایدگەردا به ناویشانی «هولدرلین و
 چیهتی شیعەر» هایدگەر هەندێ دێره شیعری هولدرلین-ی
 شاعیری شاعیران دەهینیتەوه- که تیدا قسه له مانای
 دیالۆگی ونبووی جیهانی ئیمه دهکات. هایدگەر به رانبهه و ئەو
 دێرانه دەووستی و بو ئەوێ دیالۆگ له گەل دهقی هولدرلین
 له بارهی دیالۆگهوه بکات، واته ههولدهدات به شیوهیهکی
 دیالۆگتایز راقهی بکات.

با سه رهتا گوێ له هولدرلین بگرین:

«تعلّم الإنسان کثیرا

ومن السماوات سمی الکبیر

مذ کنا حوارا

وکنا قادرین علی أن یسمع بعضنا إلی بعض».

با گوێ له هەندێ دیالۆگ بگرین که هایدگەر له بارهی
 ئەو دێرانهوه دهیانلێت: «...» مذ کنا حوارا: «له کوندا ئیمه
 دیالۆگ بووین» ئیمه ی کۆمهلی مروقی دیالۆگ. بوونی
 مروق له سهه زمان دامهزراوه. بهلام زمان له رووی
 میژووبیهوه له «دیالۆگ» دا جیهجی دهییت. ئەگهه چی
 زمان رووبیهک نییه له رووه بهکارهینراوهکانمان بو زمان،
 بهلکو زمان خوی رهسەن نییه تەنها وهک دیالۆگ نهییت.
 کهواته ئەوه هههمیشه مانای زمان دهگهیهنیت- ناوکۆبیهکه له
 وشهکان و ریسای پیکهاتنی گوتن- ههموو ئەوانهش تەنها

رووه دهره کييه که ی زمانن. که واته دیا لوگ چی ده گه یه نیت؟
 هه لبه ته له سه ره تادا قسه کردنه له سه ر شتیک له گه ل
 نه ویدیکه دا. لیره دا قسه کردن ناوه ندی نیوانمانه و کومان
 ده کاته وه و به یه کمان ده گه یه نیت. به لام هلیدرلین ده لیت: «له
 کوندا ئیمه دیا لوگ بووین، ئیمه ده مان توانی گوئی له یه کتر
 بگرین». توانای گوئی له یه کتر گرتن نه نجامی قسه کردنمان
 له گه ل یه کتر نییه، به لکو نه وه له کرده ی قسه کردنه وه
 سه پیتر اوه، به لام توانای خودی گوئی گرتن له سه ر توانای نه و
 وشه یه وه ستاوه که پیو یستمانه، ئیمه دیا لوگین، نه وه ش به و
 مانایه یه که ناتوانین گوئی له یه کتر بگرین.... به لام هولدرلین
 هر قسه ناکات: ئیمه دیا لوگین، به لکو ده لی: له کوندا ئیمه
 دیا لوگ بووین... له که یه وه ئیمه دیا لوگ بووین؟» (۱۷۹)

ئیمه له تواناماندا نییه، له باره ی مانای ناوه رپوکی نه و
 دیرانه وه «له کوندا ئیمه دیا لوگ بووین» بگه یه دیا لوگی
 هایدگه ر و هولدرلین، وه که نه وه ی هایدگه ر به به سته تی-
 له و کاته ی که له رووی بوونه وه به تووندی به میژو وه وه
 به ندین، واته بوونیک که رابردوو و ئیستا و داهاتوو ی
 هه یه، له ویوه که مروّف زوری له باردا یه و زور ده زانی.....
 لیره وه نه وه ی جیگای بایه خه له سه ر نه و خه سلته قوول
 و جیاوازه ی ماناکانی دیا لوگ بوه ستین، وه که نه وه ی که
 گادامیر تیگه یشته وه، واته دیا لوگ مه یسه ر نابی ته نها به
 کرده ی قسه کردن و گوئی گرتن نه بیت: به و مانایه ش قسه کردن

۱۷۹- مارتن هیدجر، فی الفلسفة والشعر، ترجمة وتقديم: عثمان
 امین، ص ۸۷، ۸۸. (انظر أيضا: ما الميتافيزيقا؟ هولدرلین وماهية الشعر،
 ترجمة: محمود رجب وفؤاد كامل، ص ۱۴۶-۱۴۷).

به تهنیا دیالوگ مهیسەر ناکات، وشه- بۆ ئهوهی وشه بیت- پیویستی به توانایهک ههیه گوی لیبگریت. به لام گوینگرتن له زمان- یان گوینگرتن له قسان وهک ده لاین- بۆخوی جوریکه له قسان- چونکه قسه کردن خوی دهسه پینی و چوارچیوهی خوی ههیه: به لام ئیمه له کردهی گوینگرتندا «جاریکی دیکه ئه و قسانه دهکهینه وه که گویمان لیبووه» (۱۸۰)

که واته شیوازی گوینگرتن (Listening) - وهک برۆنز پیویایه- (۱۸۱) شیوازی تهجاوزکردنی بونیادگه ریه لای هایدگه. که واته شیوازی گوینگرتن جیاوازه له شیوازی دهسته سه راگرتن و به خاوهنبوون، ئه وهیه که گوینگرتن له تیروانین و په یوهندی شوینی جیا دهکاته وه: گوینگرتن واته تیوه گلان و تقومبوون و کهوتنه نیو هاوبه شیه وه، وهک ئه وهی دانوستاندن بیت. له و کاته دا چاو وهک خوی ده مینیته وه، له سه ر مه سافه ی ئه وهی ده یینی، به لام گوی ریگا به ئه ویدیکه ده دات لئی نزیک بیته وه و ملکه چی ده بی و ده چیته ناویه وه و ده بیته خاوهنی، بۆیه ئیمه له گوزارهیه کی باودا ده لاین «گویی خۆتمان ده بی- lend me your cars».

که واته کردهی گوینگرتن واته ملکه چکردن بۆ شتیکی، که له کردهی دیالوگدا پیمان ده لیت. به لام به نۆره گوینگرتن و قسه کردن کردهیه که به سه ر خود یان مندا کورت نه کراوه ته وه، چونکه کاتیک له کردهی دیالوگدا وهک ئه ویدیکه یان وهک «تۆ» سهیری دهق دهکهین، هه ر وهک سیمایه کی جیاکارانه ی دهق ده بینریت. به مجۆره دهق جاریکی

۱۸۰- المصدر السابق، ص ۶۹ ونا بعدها.

181 - Quoted in Geald Rruns «Heidegger and the Emancipation of Language». In The Relevance of the Reautiful..., pp. 127.

قسان دهکات و جاریک گوئده گریټ، دهردهکه ویټ و ونده بیټ، بایه خی تیگه یشتن و راقه کردنی دیالوگیش دهرخستنی شاراو هکانه له ریگای پهرده پوښنه کراوهکان و دیارهکان، واته که شفکردنی ئه وهیه که دهق و سبهی لیکردووه له ریگای ئه وهی به راستی دهلیټ. له میانی ئه و گرژییهی نیوان دهرخستن و پهرده پوښکردن، قسه کردن و بیدهنگی، له سهر ئاستی دهق و له سهر ئاستی راقهکار، ئه و حهقیقه ته مان بو دهردهکه ویټ که دهق دهیخاته روو.

ئیستا دهتوانین بو خهسلهتی دووهم بگوازینه وه که له کردهی دیالوگکردن له گهټ دهقدا به جیاوازییهکانی په یوهندی نیوان من و ئه ویدیکه وه بهنده، ئه ویش: له کردهی دیالوگکردندا ئه ویدیکه بوخوی دهقه:

ب- دیالوگکردن له گهټ ئه ویدیکه به و وهسفهی که دیالوگه له گهټ دهق:

که واته تیگه یشتن له دیالوگی حهقیقی که له سهر په یوهندی ئالوگوری نیوان من و ئه ویدیکه وهستاوه، به تووندی په یوهسته به تیگه یشتنی دیالوگ به و مانایه ی که دیالوگه له گهټ دهق، به لام له سهر چ بنه مایه ک ئه و په یوهستبوونه دهرک دهکهین؟ لیژهدا له سهره تادا ده بیټ له و حهقیقه ته پیویسته وه دهست پییکهین، ئه ویش ئه وهیه که به گشتی ئه وهی له دیالوگی حهقیقیدا جیی بایه خه ئه و بابتهیه که دیالوگ به دهوریدا خولده خوات، ئه و مهسه له هاوبه شهی که دهکه ویټه نیوان دوو گفتوگو که ره وه، ئه وهی جیی بایه خدان و قسه لیکردنی نیوانیانه، وهک گادامیر دهلیټ: «تاکه ریگایه ک

که توانای یه کتر دواندنن تئیدا بگات ئه وهیه که له و نیوانه دا
شتیک بۆ گوتن له ئارادا بیئت». (۱۸۲)

ئه و کردهیه - وهک گادامیر دهییینی - ته و او له گواستنه وهی
زانباری (بۆ نموونه له ره مزه وه) جیایه، ئه و ریگایه بۆ
گه یشتن به زانیارییه کان ته نها وه رگریک هه بیئت به سه، به لام
بۆ دیالوگی حه قیقی هه ر ته نها که سی وه رگر به س نییه،
به لکو له گه ل ئه وه شدا «ده بی ئاماده یی چوونه ژیر باری
ئه وه ش هه بیئت که ده گوتریئت. ئه و ریگایه ته نها ریگایه که
وا له وشه ده کات په یوه ست بیئت، وهک چۆن بوونی مرۆیی
په یوه سته به بوونی مرۆیانی دیکه وه». (۱۸۳)

له کۆتاییدا ئامانجی دیالوگ - وهک هایدگر پئیشتر
بۆمانی روون کرده وه - ده رخستنی ئه وهیه که ده بیته
بাবে تی قسه کردن، به و مانایه دیالوگی حه قیقی له وشه وهیه
«ئه وهیه که ملکه چی شتیک ده بیی که دهییینی، واته ملکه چی
ئه و دیمه نه ده بیئت که قسه کردن ده یخاته وه» (۱۸۴) ئایا
ده شنی له هه مو ئه وانه چ سوودیگ وه ربگرین؟

لیزه دا فیکره ی بنه ره تیمان بۆ ده رکه وت، ئه ویش
ئه وهیه: که له کرده ی دیالوگدا زمان یان قسه کردن هه ر
ته نها ئامرازیگ نییه بۆ زانیاری گه یاندن، به لکو ئه وهی
له دیالوگی حه قیقیدا گرنگه ئه وهیه له میانی قسه کردندا

182 - H.G. Gadamer, «On the Contribution of Poetry to the Search for Truth», In The Relevance of the Heautiful... p. 106.

183 - Ibid... Joc. Cit.

184 - Martin Heidegger, Being and time, trans by Joan Maqure and fidward Robinson (New York; Harper and Row Publishers, 1976), sco. JI. P. 56.

لايه نيكي له لايه نه كاني ديالوگ، به لكو وهك ناوه ندى ديالوگ له گهل دانهر مامه لهى له گهل دهكات. ههر ته نها گاداميريش نهو نمونهى رهتنه كر دوتته وه، به لكو هيرميتوتيكاي فينومينولوگى به گشتى نهو نمونهى قبول نييه - وهك هه ندى له تويژه ران روونى دهكه نه وه- (۱۸۷) كه واته په يوه ندى دانهر/دهق/خوينهر، دهشى بو دوو جور شى بكه ينه وه نه وانيش: په يوه ندى «دانهر/دهق» و په يوه ندى «خوينهر/دهق». ههروه ها په يوه ندى دانهر به دهقه وه كرده يه كى ئيبدا عيه له هه ولى مرويه وه ديتته به ره هم و كار يكي كه سايه تى جياوازه، واته كرده يه كه به شيوازي ئيبدا عى دهقه وه به نده. به لام كه دهق ئيبدا عى دهكرى يان كاتيك كار په يوه ندى به دانهر وه كو تايبى ديت و هيچ توانايه كى بو دوو باره دهستبه سه رداگرتنى دهقى ئيبدا عيه وه نييه، له و ساته دا كه دهق ته واوه و ئاماده يه بو خوينهر، نهو كاته ماناى دهق له مه به ستى دانهر جيا ده بيته وه، تا هه موو وه رگريك بتوانى پيى بگات. ليژدها تويژه ر خوى ده داته پال فيكره ي گادامير له وهى كه ماناى دهق له گهل مه به ستى دانهر يه ك ناگريته وه: مه به ستگه رايى سايكولوگى دانهر ههر ته نها تايبه ته به خويه وه، به لام مه به ستگه رايى

187- Mano J. Valdes. Phenomenologies, pp. 38 and 60-61.

وجدير بالذكر أن كافة اقطاب الاتجاه الفينومينولوجى متفقون على أن خبرات المؤلف لا تعد جزءا من بنية العمل الادبى (أو العمل بوجه عام)، ولا تدخل (او لا ينبغى لها أن تدخل) كجزء فى سياق خبرة المتلقى أو الناقد بهذا العمل من حيث هو موضوع لخبرة جمالية (أنظر فى ذلك كتابنا: الخبرة الجمالية، دراسة فى فلسفة الجمال الظاهرية، مواضع عديدة متفرقة).

دهقگه رايبی (مه به سنگه رايبی دهق) دهبن وهك به شيك له
شاره زايی خوینهر سهير بكریت. بۆ ئه وهی خوینهر له
دهقی ئه دهبی بگات، پيوسته توانای ئه وهی هه بیته دهرک
به تاکگه رايبی خوئی بگات وهك ئه وهی دانهر بیته، واته
وهك ئه وهی شیوازیی داهینه رانهی دانهر بیته (نهك به
میژوو بوونی دانهر).

لیردها دهبی به میژوو بوونی دانهر و به میژوو بوونی
دهق لیكجیا بکهینه وه: به میژوو بوونی دانهر بارودوخ و
شاره زايی و روشنییری و حالتهی کومه لایه تی و دهروونی
تایبه تی دانهری له خۆدا هه لگرتووه، به لام به میژوو بوونی
دهق ئه و حه قیقه ته میژوو بییه که دهق دهیخاته روو، به و
مانایه ش ئه وهی دهق دهیلته هه میسه ئاراسته کراوه بۆ ئه و
خه لکه جوړاوجوړانه ی که له سه ردهمی دهق به روشنییری
جیاواز و ئایینی جیاواز و باری کومه لایه تی جیاوازه وه
دهژین. به و مانایه ش له میانی په یوهندی دهق به خوینهر وه،
دهق دهچیته ناوکوییه کی روشنییری - کومه لایه تی که له گه ل
ناوکویی خوینهر یکی دهره وهی ئه و کات و شوینه نااشنا
دهکه ویته وه.

ئهرکی هیرمینوتیکا له مامه له کردنی له گه ل دهقدا نااشنایی
به میژوو بوونی دهق تیده په پرنی، (۱۸۸) واته کاتیک دهقیک
دهچیته نیو چوارچیوهیه که وه یان ناوکوییه کی نااشناوه و
ناتوانی وه لامی خوئی هه بیته و دهکه ویته دهره وهی ئه وهی

۱۸۸- رافه کردن هه و لدانه بۆ تیپه راندنی حاله تیک له نااشنایی، که
ئیمه به رانه بر به بابه تیک هه مانه، له ویوه که بابه تیک لمان روون نییه.
وهرگیری کوردی.

خۆی دهیه‌وێت (یان ئەوهی هۆگری دێته‌وه، و:ک) (۱۸۹) *Aneigung* (appropriation) ، ئەو زاراوه‌یه به‌و مانایه دێت که ئەوهی لای مڕۆف نامۆیه به‌ مولکی خۆی ده‌زانیت. ده‌لاله‌تی ئەو زاراوه‌یه له‌ ناوکۆیی رافه‌کاری ده‌قی ئەده‌بیدا به‌و مانایه دێت که رافه‌کار ده‌ق ده‌خاته پال ئەوهی که هۆسرل ناوی ده‌نیت «دنیای ژیان – life world» یان وه‌ک هایدگه‌ر ناوی ده‌نیت «بوون لێره له‌ دنیادا – being in- the- world –». کرده‌ی هۆگری/هاوگونجان هه‌ر ته‌نها له‌ میانی دیالۆگه‌وه نه‌بیت مه‌یسه‌ر نابیت، چونکه‌ خودی دیالۆگکردن هه‌ولدا نه‌ بۆ تیگه‌یشتن: تیگه‌یشتنی به‌ میژوو بوونی ده‌ق و ده‌ق چمان پنده‌لیت.

به‌مجۆره تیگه‌یشتن له‌ مانای ده‌ق لای گادامیر به‌سه‌ر هه‌لوێست و بارودۆخی ئێمه‌دا جێبه‌جێ ده‌بیت، لێره‌دا جێبه‌جیکردن و تیگه‌یشتن ده‌بنه‌ کرده‌یه‌کی هیرمینۆتیکی، لێره‌دا تیگه‌یشتن پیش جێبه‌جیکردن ناکه‌وێت، تیگه‌یشتنی ده‌ق له‌ رابردوودا واته‌ ریگادان به‌ ده‌ق بۆ ئەوهی ئەمڕۆ قسه‌مان بۆ بکات. به‌لام دانانی ئەو مه‌سه‌له‌یه به‌ شیوه‌ نیگه‌تیفه‌که‌ی واته‌ بێ توانایی له‌ جێبه‌جیکردنی ده‌ق و بێ توانایی له‌ په‌یوه‌ستکردنی به‌ دنیاکه‌مانه‌وه، ئەوه‌ش تینه‌گه‌یشتنی هه‌موو شتیکه‌ له‌ باره‌ی ده‌قه‌وه. (۱۹۰)

به‌مجۆره ئێمه‌ له‌ میانی کرده‌ی هۆگری و هاوگونجانی

۱۸۹- له‌ ریگای رافه‌کردنه‌وه هه‌میشه‌ ده‌توانین جوړیک له‌ هۆگری له‌گه‌ل ده‌قدا دروست بکه‌ین. وه‌رگێڕی کوردی.

190 – See: Jean Grondin, «Hermeneutics and Relativisms, in Festivals of Interpretation, pp. 51-52.

گدامیریبیدا هەر تهنهئا ئه‌ویدیکه یان دهق ناس ناکه‌ین، به‌لکو
 خۆشمان دهناسین و هه‌روه‌ها خودی خۆمان ناس ده‌که‌ین.
 ئیمه‌ خۆمان له‌ میانی سیما مرۆبیه‌که‌وه‌ باشتر دهناسین که
 به‌رده‌وام له‌ رووه‌ رۆشنیبرییه‌که‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێت، ئه‌وه‌ش
 وه‌ک ریکۆر ده‌لاله‌تی لێده‌کات و ده‌لێت: «ئه‌وه‌ی که‌ ئیمه‌
 له‌ باره‌ی خۆشه‌ویستی و کینه‌وه‌، له‌ باره‌ی هه‌ستیاری
 و ئاکاره‌وه‌ ده‌یزانین، یان به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌ باره‌ی
 هه‌موو ئه‌وانه‌ی خود ناویان ده‌نیت، ئایا هه‌موو ئه‌وانه‌ له
 زماندا و له‌ ریگای ئه‌ده‌با ناشی گوزارشتیان لیبکریت؟
 به‌مجۆره‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ی ته‌واو دژ به‌ خودگه‌راییی ده‌بنه‌وه‌،
 هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ شیکردنه‌وه‌ی بونیادگه‌رییه‌وه‌ وه‌ک
 شانیه‌ی ده‌ق ده‌رده‌که‌ون، هه‌مان ئه‌و ناوه‌ندنه‌ که‌ قاییلی
 ئه‌وه‌ن خۆمانیان له‌ ریگاوه‌ بناسین» (۱۹۱)

ئایا له‌ هه‌موو ئه‌وانه‌دا ناگه‌ینه‌ ئه‌وه‌ی که‌ هیرمینۆتیکای
 ده‌قی هاوچه‌رخ هه‌ولده‌دات درزیک بخاته‌ ئه‌وه‌ی که‌ له
 ئاگامه‌ندی ئیستیتیکی تازه‌گه‌ریمان رووده‌دات، به‌ هۆی
 فه‌رامۆشکردن و له‌بیرکردنی ئه‌وه‌ی که‌ به‌ گشتی ئه‌ده‌ب
 و هونه‌ر پیمان ده‌لێت، هه‌موو ئه‌وانه‌ی که‌ پێشمان ده‌لێت
 ده‌نگدانه‌وه‌ی له‌ ئیمه‌دا ونه‌؟

ته‌واو ۲۰۱۶/۶/۱۰ هه‌ولێر

191 – Quoted from P. Ricour, Hermeneutics and Human Sci-
 ences, in Mario Vaides op. cil, p. 64.

عەبدولموتەئەلیب عەبدوڵلا

نوسەر و وەرگێڕ لە گەرەکی (جمهوری) شاری هەولێر
لە ۱۹۶۲/۱۱/۵ دایکبوو، هەتا ئیستا نزیکەی (۳۰) سی کتیی
چاپ و بلاو کردۆتەو، جگە لە نوسینی ژمارەیهکی زۆر
لە وتار و لیکۆلینەوێ ئێدەبی و تیۆری و وەرگێڕان و
شێعر... چەندین خەلاتی لە بواری شێعر و رەخنە ئێدەبی
و وەرگرتوو: -

خەلاتەکان:

- خەلاتی یەکەمی شێعری لە پیشبەرکی پێنجەمین
فیستفالی ئێدەبی و روناکبیری گەلاوێژ بۆ سالی ۲۰۰۱.
- خەلاتی یەکەمی شێعری لە پیشبەرکی شەشەمی
فیستفالی ئێدەبی و روناکبیری گەلاوێژ بۆ سالی ۲۰۰۲.
- خەلاتی ریزلینان یەکیتی نوسەرانی کورد/ لقی هەولێر
۲۰۰۹/۲/۱۰.
- خەلاتی ریزلینانی کتیب، وەزارەتی رۆشنیری و لاوان،
بەرێوەبرایەتی چالاک و یژەیی ۲۰۱۲/۱۲/۳۰.
- خەلاتی ناوەندی رۆشنیری ئێندیشه بۆ رەخنە
ئێدەبی لە ۲۰۱۳/۱۰/۳.

ناوهر پۇك

- ۱۱ - پېتېشەكى:
- ۱۹ (۱) زمان و بېرکردنەوہى شىعېرىي لاي ھايدگەر.
لە زمانى ھايدگەرەوہ بۇ فېكرى ھايدگەر،
- ۲۱ لە بارەى زمان و بېرکردنەوہ (چەند سەرنجىكى سەرەتايانە)
- ۲۶ - شارەزايى زمان.
- ۵۷ زمان و شىعەر (شارەزايى زمان لە شىعەردا)
- ۷۶ - زمان/شىعەر/بېرکردنەوہ (زمان وەك بئەماى فېكر و
بېرکردنەوہى شىعېرىي).
- ۹۵ (۲) بئەماكان و ئاسۆى ھىرمىنۆتىكاي فەلسەفى لاي گادامىر.
- ۹۷ - سەرەتايەك لە سەرچاوەكانى فېكرى گادامىر و
بەرەو پېشچوونەكانى.
- ۱۰۴ - بئەماكانى ھىرمىنۆتىكاي فەلسەفى:
- ۱۰۴ ۱- ھىرمىنۆتىكا وەك ئاراستەيەك لە راقەکردن:
- ۱۱۷ ۲- تىگەيشتن و راقەکردن:
- ۱۲۵ ۳- ھونەرى دىالۆگکردن:
- ۱۳۳ - سەرچاوەكانى تووژىنەوہ.
- ۱۳۵ (۳) ھىرمىنۆتىكاي دەقى ئەدەبى لە نىوان ھايدگەر و گادامىردا.
- ۱۳۷ - قەيرانى تازەگەرى: قەيرانى فۆرم و مېتۆد.
- ۱۴۹ - ھىرمىنۆتىكاي ھاوچەرخ ئەوہى دەكەوئىتە پىشت
فۆرم و مېتۆدەوہ.
- ۱۵۲ - يەكەم: ھىرمىنۆتىكاي دەق ئەوہى دەكەوئىتە پىشت فۆرمەوہ.
- ۱۷۳ - دووہم- ھىرمىنۆتىكاي دەق ئەوہى دەكەوئىتە پىشت مېتۆدەوہ.
- ۱۷۵ ۱- وەھمى بابەتگەرايى... وەھمى مېتۆد.
- ۱۸۳ ۲- رۆلى خود لە کردەى راقەکردندا.